

420.7
ค 6870
๑๕

การศึกษา เปรียบเทียบพฤติกรรม การสอนภาษาอังกฤษ ที่คณบดีของครูผู้สอนต่อการนิเทศ
และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนกับครูผู้สอนที่ได้รับการนิเทศ
ภายในแบบคลินิคกับการนิเทศภายในแบบปกติในโรงเรียน
มัธยมศึกษา จังหวัดเชียงใหม่

ปริญญานิพนธ์

ของ

ลลิตา ศศิธรามา ค

๒๕๓.๒๕๓๐

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดังกล่าว

ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต

เมษายน ๒๕๒๙

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

161554

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต และคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปัญหานี้พร้อม
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

ศาสตราจารย์ ธีรนาถ ธีรนาถ
ประธาน
อธิการบดี พ.ศ. กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

ศาสตราจารย์ ธีรนาถ ธีรนาถ
ประธาน
อธิการบดี พ.ศ. กรรมการ
ศาสตราจารย์ ดร. ธีรนาถ กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของ อาจารย์ ดร. เล่าวสภณ รัตนวิทย์ และอาจารย์อรพินทรย์ ชูยม ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ แนะนำปรึกษา ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างใกล้ชิดมาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านอาจารย์ทั้งสองเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้เป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ ดร. กาญจนา เกียรติประวัติ และ อาจารย์ ดร. พียรประภา อุดลวิทย์ ที่ได้กรุณาตรวจประเมินเครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ในการศึกษารอบครั้งนี้ ตลอดจนได้ให้ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการวิจัยอย่างยิ่ง

ในการศึกษารอบครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเจ้าของทุนไว้ ณ ที่นี้เป็นอย่างสูง และนอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้รับความอนุเคราะห์ในเรื่องวัสดุสำนักงานประเภทสิ้นเปลืองจาก สำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 8 และหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษาเขตการศึกษา 8 ตลอดจนที่พักอาศัย ตลอดระยะเวลาที่ทำการวิจัยนี้เป็นเวลา 3 เดือนเต็ม ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งยิ่ง ที่หน่วยงานทั้งสองได้ให้ความสนใจและสนับสนุนงานวิจัยการดำเนินการค้นคว้าวิจัย จึงขอขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้เป็นอย่างสูง นอกจากนี้ท่านศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 8 และหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 8 ยังได้ให้ความอนุเคราะห์ ให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ตลอดจนอำนวยความสะดวกในด้านการติดต่อประสานงานอย่างดียิ่ง ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในเมตตาธรรมของท่านทั้ง 2 จึงขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้เป็นอย่างสูง

งานวิจัยฉบับนี้จะไม่สามารถสำเร็จลงได้เลย ถ้าปราศจากความอนุเคราะห์ ความช่วยเหลือและความร่วมมือจากผู้อำนวยการ หัวหน้าหมวดและรองหัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ อาจารย์และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ร่วมการวิจัยครั้งนี้ จากโรงเรียนบุพราขวิทยาสัย โรงเรียนกวิละวิทยาสัย โรงเรียนสันกำแพง โรงเรียนสันป่าตอง โรงเรียนจอมทอง โรงเรียนแม่แตง โรงเรียนห้วยพระ โรงเรียนดอยสะเก็ดวิทยาคม โรงเรียนสันทรายวิทยาคม โรงเรียนสารภีวิทยาคม โรงเรียนแม่ริมวิทยาคม โรงเรียนพร้าววิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่าน ไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และอาจารย์สมาน วัชรภูมิ ที่ได้
อนุญาตให้ผู้วิจัยพิมพ์เรียนโปรแกรม เรื่อง "การนิเทศแบบคลินิก" เป็นเอกสารประกอบการ
ให้ความรู้ ผู้ทำการนิเทศภายใน ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการ อาจารย์ผู้สอน และนักเรียนโรงเรียน
มัธยมลำธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร โรงเรียนสาธิตธรรมสาร
อ.ตาเนินละดวก จังหวัดราชบุรี โรงเรียนวัดโนนชัยวิทย โรงเรียนหางดงรัฐราษฎร์อุปถัมภ์
โรงเรียนบ้านกาดวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ ช่วยเหลือ และให้ความร่วมมือ
ในการทดลองเครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณผู้อำนวยการและอาจารย์สอนภาษาอังกฤษ British Council เชียงใหม่
Mr. Brendan McSharry และ Miss Julia Bullock ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการบันทึกเทป
ข้อทลสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการฟัง

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโครงการคอมพิวเตอร์ สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์อนุญาตให้ผู้วิจัยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์
วิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูล ซึ่งทำให้ผู้วิจัยสามารถประมวลผลข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ
และเสร็จสิ้นในระยะเวลาดังรวดเร็ว

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกคนที่ได้ช่วยปรึกษาวิจารณ์เค้าโครงการวิจัย และให้ข้อเสนอแนะ
ต่าง ๆ ทำให้การวางแผนการดำเนินงานวิจัยครอบคลุมและรัดกุมยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
คุณสันทนา เขียวชะอุ่ม ที่ได้สละเวลาอันมีค่าในการช่วยตรวจทานต้นฉบับ

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมงานจากหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 8 ทุก ๆ
ท่าน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือต่าง ๆ ตลอดจนห่วงใยในสารทุกข์ สบายดี ให้ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ
อย่างดียิ่งมาโดยตลอด โดยเฉพาะอาจารย์สมศักดิ์ นาวาบุท ได้เสียสละเวลาอันมีค่ายิ่ง
ตลอดทั้งกำลังกาย กำลังความคิด ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกทุก ๆ เรื่องอย่างยิ่ง

ขอกราบแทบเท้าคุณพ่อ คุณแม่ ที่เป็นผู้วางรากฐานการศึกษา คอยเติมเลือดสีแดง
แห่งจิตวิญญาณความเป็นนักต่อสู้ และให้ความอบอุ่นในด้านการศึกษามาตลอด ถ้าหากจะมี
กุศลผลบุญใด ๆ อันเกิดจากงานวิสัยครั้งนี้ในลักษณะของการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผ่าน
กระบวนการนิเทศภายในโรงเรียนแล้ว ขอให้กุศลผลบุญนั้นจงเป็นเหตุ เป็นปัจจัยให้คุณพ่อ
คุณแม่ และครูอาจารย์ ของผู้วิสัยทุกท่าน จงประสบแต่ความสุขพระทัยตลอดไป

ล่อต คศิริรามาศ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	6
ความสำคัญของ การศึกษาค้นคว้า	6
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	14
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศ	14
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือวิเคราะห์พฤติกรรม	30
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ	50
งานวิจัยภาษาอังกฤษ	53
งานวิจัยภาษาไทย	62
สมมติฐานการวิจัย	65
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	67
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	67
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	70
การสร้างและการหาคุณภาพของ เครื่องมือ	77
ขั้นตอนในการดำเนินการทดลองและ เก็บรวบรวมข้อมูล	84
การวิเคราะห์ข้อมูล	85
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	86

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	90
สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล	90
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	90
พฤติกรรมการส่อนภายในกลุ่มทดลอง	92
พฤติกรรมการส่อนภายในกลุ่มควบคุม	98
พฤติกรรมการส่อนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	104
ทัศนคติครูผู้สอนต่อการนิเทศระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	109
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ...	113
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	114
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	114
สมมติฐานการศึกษาค้นคว้า	115
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	116
การวิเคราะห์ข้อมูล	117
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	118
อภิปรายผล	120
ข้อเสนอแนะ	128
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย	130
บรรณานุกรม	131
ภาคผนวก	140

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนโรงเรียน ครู และนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	7
2 จำนวนโรงเรียนที่เป็นประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	68
3 จำนวนโรงเรียนและครูที่ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างตามขนาดของโรงเรียน	68
4 โรงเรียน ครู และนักเรียนที่ได้รับการสุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่าง	69
5 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสังเกตการสอน	80
6 ค่าสถิติพื้นฐานและค่าทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการสอนรวมทุกประเภท ของครูผู้สอนในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง	92
7 ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าทดสอบความแตกต่าง เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอน ของครูผู้สอนภายในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง	93
8 ค่าสถิติพื้นฐาน และค่าทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการสอน รวมทุก ประเภทของครูผู้สอนในกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง	98
9 ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าทดสอบความแตกต่าง เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอน ของครูผู้สอนในกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลองโดยแยกประเภท ของพฤติกรรม	99
10 ค่าสถิติพื้นฐาน และค่าทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการสอนรวมทุกประเภท ของครูผู้สอนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	104
11 ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าทดสอบความแตกต่าง เปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนโดย แยกประเภท ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	105
12 ค่าสถิติพื้นฐานและค่าทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการนิเทศ ระหว่าง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	109
13 ค่าสถิติพื้นฐาน และค่าทดสอบความแตกต่าง ทัศนคติของครูผู้สอนต่อการนิเทศ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในแต่ละด้าน	110

14	ค่าสถิติพื้นฐาน และค่าทดสอบความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	113
15	ค่าสถิติพื้นฐาน และค่าทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการสอนภายในกลุ่ม ทดลองก่อนและหลังการทดลองทุกพฤติกรรม	142
16	ค่าสถิติพื้นฐาน และค่าทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการสอนของครู ผู้สอนในกลุ่มควบคุมทุกก่อนและหลังการทดลองทุกพฤติกรรม	147
17	ค่าสถิติพื้นฐาน และค่าทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการสอนของครู ผู้สอนระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมทุกพฤติกรรม	152
18	การคำนวณค่าสถิติ ความแตกต่างพฤติกรรมการสอนรวมทุกประเภท ภายใน กลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง	157
19	การคำนวณค่าสถิติความแตกต่างพฤติกรรมการสอนรวมทุกประเภทของ กลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง	158
20	ตัวอย่างการแสดงวิธีการคำนวณหาความเชื่อมั่นของแบบสังเกต	161
21	ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดทัศนคติต่อการนิเทศ	163
22	ค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน	164
23	เครื่องมือบันทึกและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอน FLCO	165
24	เครื่องมือบันทึกและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอน MMUFLCOF II	166

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	ปริมาณพฤติกรรมการเล่นของครูผู้สอนภายในกลุ่มทดลองแต่ละประเภท ก่อนและ หลังการทดลอง	95
2	ปริมาณพฤติกรรมการเล่นของครูผู้สอนภายในกลุ่มควบคุมแต่ละประเภท ก่อนและ หลังการทดลอง	101
3	ปริมาณพฤติกรรมการเล่นของครูผู้สอนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง	107
4	คะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการนิเทศระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในแต่ละด้าน	111

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางทั่วไปว่า เป็นภาษากลาง (International Language) ภาษาหนึ่ง และเป็นภาษาที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย มากกว่าภาษาอื่นใดในโลก เนื่องจากว่าความรู้และวิทยาการสาขาต่าง ๆ ที่มนุษย์ได้ศึกษาค้นพบและประดิษฐ์ขึ้นในโลก ล้วนใหญ่โตมีการลดขั้นตอนเรียบเรียงเป็นภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เนื่องจากประเทศเจ้าของภาษาทั้งห้าประเทศคือ อังกฤษ สหรัฐอเมริกา แคนาดา ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ ล้วนแต่เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว จึงเป็นผู้นำทางด้านวิทยาการสมัยใหม่ในสาขาวิชาต่าง ๆ (Brooks. 1960 : 70) สำหรับประเทศไทยเรานั้นภาษาต่างประเทศที่มีการเรียนการสอนในระดับโรงเรียนมัธยมศึกษา วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย มากที่สุดได้แก่ ภาษาอังกฤษ (เล่าวลักษณ์ เลือเพชร 1980 : 1 - 2) เพราะเป็นภาษาที่ข้าราชการ นักธุรกิจ และนักวิชาการระดับสูงใช้ติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศ รวมทั้งเป็นภาษาที่ใช้ในธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว จึงกำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาหนึ่งในบรรดาวิชาเลือกที่เป็นวิชาภาษาต่างประเทศทั้งหลายคือ ภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น และอาหรับ ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และ ภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน ญี่ปุ่น อาหรับ และบาลี ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญคือ ให้ผู้เรียนเกิดทักษะด้านต่าง ๆ 4 ประการ คือ การฟัง พูด อ่าน และ เขียน เพื่อให้เขาไปใช้เป็นประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวัน ในงานอาชีพ และการศึกษาระดับที่สูงขึ้น ตามวัย และศักยภาพ (กรมสามัญศึกษา 2520 : 23)

แต่อย่างไรก็ตาม ถึงแม้กระทรวงศึกษาธิการจะได้พยายามเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงหลักสูตรมาหลายครั้งแล้วก็ตาม แต่ผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยก็ยังอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2526 ได้ตั้งข้อสังเกตว่า การศึกษาวิชาภาษาอังกฤษ ในปัจจุบันยังมีคุณภาพไม่เป็นที่น่าพอใจ ด้วยเหตุผลดังกล่าว กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้ตั้ง

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลโครงการต่าง ๆ อันเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้ดำเนินการไปแล้วในช่วงปี พ.ศ. 2524 - พ.ศ. 2526 ว่า มีประสิทธิภาพเพียงใด โดยมอบให้หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เป็นผู้รับผิดชอบเรื่องนี้ (กรมสามัญศึกษา 2527 : 1 และ 160) จากการติดตามประเมินผลหลักสูตรและโครงการต่าง ๆ ดังกล่าวของคณะกรรมการติดตามและประเมินผล ได้ให้ข้อชี้แนะถึงสาเหตุของการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาที่ไม่บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไว้หลายประการและประการที่สำคัญประการหนึ่งก็คือ พฤติกรรมการสอนของครูผู้สอน ครูผู้สอนไม่ใช้เทคนิคการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร การสอนภาษายังเน้นโครงสร้างทางไวยากรณ์ มีพฤติกรรมการสอนแบบเก่า ไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรปัจจุบัน ผลของการค้นพบเหล่านี้ ยังสอดคล้องกับการติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตร พุทธศักราช 2521 และ 2524 มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย ของสำนักงานศึกษานิเทศก์ เขต เขตการศึกษาต่าง ๆ ทั่วประเทศ (กรมสามัญศึกษา 2528 : 1 - 12) ซึ่งได้สรุปประเด็นปัญหา และอุปสรรคต่าง ๆ ในการใช้หลักสูตรดังกล่าวทั้งสองระดับที่สำคัญ ๆ ไว้หลายประเด็น และสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้การเรียนการสอนตามหลักสูตรทั้งสองไม่บรรลุจุดประสงค์นั้น ก็ได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครู ซึ่งได้รวบรวมไว้ดังนี้

1. โดยทั่ว ๆ ไป ครูยังไม่เปลี่ยนพฤติกรรมการสอน ครูยังเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอน แสดงบทบาทของตนในฐานะผู้ป้อนวิชาความรู้ให้นักเรียน และนักเรียนก็เป็นผู้รับเท่านั้น
2. ครูไม่ใส่ใจในการหาความรู้และปรับปรุงวิธีสอนให้ทันสมัย ทำให้ครูขาดเทคนิคในการสอนใหม่ ๆ
3. ครูไม่เตรียมการสอนและขาดความรับผิดชอบในวิชาที่สอน
4. ครูไม่ใช้อุปกรณ์การสอน
5. ครูสอนไม่เต็มตามเวลา และเต็มตามหลักสูตร
6. ครูสอนแล้วไม่ติดตามผลงาน

นอกจากนี้ยังพบว่า ครูขาดจิตวิทยาการศึกษา ขาดความเข้าใจในหลักการและแนวทางการสอนโดยยึดจุดประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับข้อสรุปเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยของ พวงเพ็ญ อินทรประวัต (พวงเพ็ญ อินทรประวัต 2521 : 72 - 75) ในด้านเกี่ยวกับตัวครู ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ความรู้ของครูผู้สอนส่วนใหญ่ยังไม่ได้มาตรฐาน จึงให้ความรู้ที่ผิด ๆ แก่นักเรียนอยู่เสมอ
2. ครูส่วนใหญ่ไม่ได้เตรียมการสอน ทำให้การสอนเป็นไปในลักษณะที่ครูพูดเพียงอย่างเดียว ไม่มีการใช้อุปกรณ์หรือสิ่งเร้าใจอื่น ๆ
3. ครูส่วนใหญ่ไม่เข้าใจโครงสร้างของแบบเรียน จึงสอนเรียงไปตามลำดับหน้าเมื่อหมดเวลาตอนไหนก็จบไว้ก่อนแค่นั้น ทำให้เนื้อหาที่สอนไม่ต่อเนื่อง
4. ครูส่วนใหญ่สอนด้วยวิธีแปล ทำให้ให้นักเรียนมีนิสัยในการเทียบคำศัพท์ภาษาไทยกับภาษาอังกฤษ ซึ่งมักไม่ได้ความหมายที่แท้จริง
5. ครูส่วนใหญ่ไม่มีโอกาสแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ไม่มีนิสัยรักการอ่าน จึงไม่เกิดการพัฒนาทางวิชาการเท่าที่ควร
6. ครูส่วนใหญ่ไม่ได้นำเอาวิธีการทางจิตวิทยาการเรียนรู้มาปฏิบัติ เพื่อให้นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสเรียนรู้อย่างเต็มความสามารถ ทำให้นักเรียนเกิดทัศนคติไม่ต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

และนอกจากนี้ ประสิทธิ์ นรคำคำวัด (ประสิทธิ์ นรคำคำวัด 2526 : 76 - 81) ได้ทำการวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดนครสวรรค์ ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการสอนแบบยึดครู เป็นศูนย์กลาง (Teacher Centered) ใช้อุปกรณ์การสอนน้อย มีปฏิสัมพันธ์โดยใช้ภาษาไทยเป็นอันดับสูงสุดในการอธิบาย พูดคุย ชักถามนักเรียน

คุณภาพของนักเรียนขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนเป็นสำคัญ ซึ่งต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยและองค์ประกอบสำคัญหลาย ๆ ประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับตัวครูผู้สอน กล่าวคือ ครูต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และมีทักษะในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักเรียนตลอดจนเป็นผู้ที่เอาใจใส่ในการแสวงหา เทคนิควิธีการใหม่ ๆ มาปรับปรุงการสอนของตนเองเสมอ (สงวน ธีรวัณ 2526 : 1 - 2) การนิเทศการสอน ซึ่งได้แก่ การช่วยเหลือแนะนำครูผู้สอน จะเป็นวิธีการหนึ่งในอันที่จะช่วยให้ครูได้พัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ เช่น พฤติกรรมการสอน วิธีการสอน การเลือกการใช้สื่อ วัสดุประกอบการสอน ตลอดจนการวัดและการประเมินผลการสอน (Good. 1973 : 574) และ เล่าวลัทธิ เลือเพชร (เล่าวลัทธิ เลือเพชร 1980 : 155 - 157) กล่าวว่า การนิเทศการสอนโดยใช้เครื่องมือวัดพฤติกรรมการสอนอย่างมีระบบสามารถปรับปรุงการสอนของครูผู้สอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ แฟลนเดอร์ส (Flanders. 1970 : 2 - 3) ที่กล่าวว่า การสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอน เป็นสิ่งจำเป็นมากสำหรับการพัฒนาการสอนของครู จะช่วยให้ครู เอาใจใส่พฤติกรรม และสามารถควบคุมพฤติกรรมการสอนของตนไปในทิศทางที่กำหนดไว้ได้ ซึ่งจะส่งผลโดยตรงไปยังความเจริญงอกงามของผู้เรียน ชาร์ลส์ เอ. รีวิส กล่าวว่า เทคนิคการนิเทศที่มุ่ง เน้นการสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนโดยตรงอย่างมีระบบก็คือ การนิเทศแบบคลินิค ซึ่งเป็นเทคนิคการนิเทศที่มุ่งตรงไปยังการปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนการสอนของครู นอกจากนี้ยังเป็นเทคนิคการนิเทศที่เป็นประชาธิปไตยที่เปิดโอกาสให้ครูผู้สอนได้มีส่วนร่วมในการนิเทศอย่างใกล้ชิด (Reavis. 1978 : 580)

ในอดีตการนิเทศการศึกษาในประเทศไทย โดยทั่วไปศึกษานิเทศก์ และผู้บริหารการศึกษาระดับสูงจากภายนอกโรงเรียนเป็นผู้นิเทศ แต่ปัจจุบันงานนิเทศการศึกษามีขอบเขตกว้างขวางขึ้น มีโรงเรียนเพิ่มมากขึ้นและจำนวนครูผู้สอนก็มีเพิ่มมากขึ้น การนิเทศการศึกษาโดยศึกษานิเทศก์ และผู้บริหารการศึกษาระดับสูงจากภายนอกโรงเรียนดังกล่าวจึงไม่เพียงพอ ต้องมีระบบการนิเทศที่เรียกว่า "การนิเทศภายในโรงเรียน" เกิดขึ้น และการนิเทศภายในโรงเรียนจะก่อประโยชน์ในการปรับปรุงการเรียนการสอนอย่างแท้จริง ทั้งนี้เพราะการนิเทศการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ

ควรเริ่มต้นจากผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับปัญหามากที่สุด คือ ครูผู้สอนด้วยกัน หัวหน้าหมวดวิชา หัวหน้าฝ่าย และผู้บริหาร (อาคม สันกลิ่นทร 2519 : 45 - 52) กรมสามัญศึกษา เห็นว่าศึกษานิเทศก์ ไม่สามารถจะนิเทศได้โดยตรงกับครูทุกโรงเรียน เพราะปริมาณครูและโรงเรียนมีมาก ศึกษานิเทศก์ มีน้อยไม่พอเพียง จึงถือเป็นนโยบายการนิเทศการศึกษาในอนาคตว่า จะต้องช่วยครูและผู้บริหาร โรงเรียนให้ทำการนิเทศซึ่งกันและกันภายในโรงเรียนและกลุ่มโรงเรียน (กรมสามัญศึกษา 2528 : 1 - 12)

สำหรับการนิเทศแบบคลินิค นั้น เป็นกระบวนการสังเกตการณ์ในห้องเรียน การบันทึก และวิเคราะห์พฤติกรรมและให้ข้อมูลป้อนกลับ โดยถือเสมือนว่าห้องเรียนเป็นคลินิค การนิเทศแบบคลินิคนี้ตั้งอยู่บนความเชื่อที่ว่า การสอนจะสามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นได้โดยการนำกระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) ซึ่งครูและผู้นิเทศก็จะทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิด การนิเทศแบบคลินิค จะดำเนินการโดยผู้นิเทศทั้งหลาย ๆ คนกับครูคนเดียวหรือผู้นิเทศก็คนเดียวกับครูหลายคน ก็ได้ (Goldhammer, Krajewski, and Anderson. 1980 : 420 - 423) เทคนิคการนิเทศแบบคลินิคของโกลด์ แฮมเมอร์ มีขั้นตอนห้าขั้นดังต่อไปนี้

1. การประชุมปรึกษาหารือระหว่างผู้นิเทศกับครูผู้สอนก่อนการสังเกตการณ์
2. การสังเกตพฤติกรรมการสอนในห้องเรียน
3. การวิเคราะห์ข้อมูลและการหายุทธวิธีในการแก้ปัญหา
4. การประชุมนิเทศ
5. การประชุมวิเคราะห์พฤติกรรมการณ์การนิเทศ

นิพนธ์ ไทยพณิชย (นิพนธ์ ไทยพณิชย 2527 : 10) กล่าวว่า การนิเทศแบบคลินิคนี้ได้รับการพัฒนาและใช้ในการนิเทศการสอนอย่างแพร่หลายในสหรัฐอเมริกา รวม 20 ปี แล้ว แต่ยังมิได้นำมาประยุกต์ใช้ในการนิเทศการสอนในวงการศึกษาของประเทศไทย สังัด อุทรานันท์ (สังัด อุทรานันท์ 2525 : 63 - 64) ได้ให้ความเห็นว่า ถ้าได้นำเทคนิคการนิเทศแบบคลินิค มาใช้ในการนิเทศการสอนในประเทศเราก็จะเกิดประโยชน์อย่างยิ่ง

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา เปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอน ภาษาอังกฤษที่ได้รับการนิเทศแบบภายในแบบคลินิค (Clinical Supervision) และการนิเทศภายในแบบปกติ (Conventional Supervision) ศึกษาทัศนคติครูผู้สอนที่มีต่อการนิเทศ และศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ครูได้รับการนิเทศต่างกัน ซึ่งการศึกษาค้างนี้ จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงสมรรถภาพการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษและจะได้รับเครื่องมือบันทึกพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนภาษาต่างประเทศ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการนิเทศภายในโรงเรียน ซึ่งจะเอื้อต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอน ภายในกลุ่มทดลอง ซึ่งได้รับการนิเทศภายในแบบคลินิค และกลุ่มควบคุมซึ่งได้รับการนิเทศภายในแบบปกติ ก่อนและหลังการทดลอง และระหว่างกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุมหลังการทดลอง
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของครูผู้สอน ซึ่งได้รับการนิเทศภายในแบบคลินิค และการนิเทศภายในแบบปกติ
3. เพื่อศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเรียนกับครูผู้สอนที่ได้รับการนิเทศภายในแบบคลินิคและการนิเทศภายในแบบปกติ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้างนี้

1. จะเป็นแนวทางให้ครูผู้สอน หัวหน้าหมวดวิชา หัวหน้าฝ่ายวิชา ผู้บริหาร ศึกษา นิเทศ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการการศึกษาอื่น ๆ เช่น หน่วยศึกษานิเทศก์เขต และกรมสามัญศึกษา เป็นต้น ได้พิจารณาเลือกเทคนิคการนิเทศการสอนที่เหมาะสมไปใช้ในการนิเทศ เพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน

2. จะเป็นการเสนอแนวทางและให้ข้อมูลเกี่ยวกับแบบบันทึกและวิเคราะห์พฤติกรรม การสอน เพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการนิเทศการสอนภาษาต่างประเทศได้นำไปบันทึกและวิเคราะห์ พฤติกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจะช่วยให้การนิเทศการสอนมีระบบและมีความเป็นปรนัยยิ่งขึ้น

3. จะทำให้ครูผู้สอนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษาได้รับแนวทางในการปรับปรุง คุณภาพการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับทัศนคติ โดยอาศัยกระบวนการนิเทศการสอน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนและนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษหลัก 2 อ 012 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2528 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด กรมสามัญศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ในท้องที่อำเภอเมืองและอำเภอต่าง ๆ ซึ่งมีรัศมีไม่เกิน 100 กิโลเมตร จากตัวจังหวัดเชียงใหม่

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนและนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ หลัก 2 (อ 012) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2528 ซึ่งใช้หนังสือเรียน Junior Active Context English Book I โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ในท้องที่อำเภอเมืองและอำเภอต่าง ๆ ซึ่งมีรัศมีไม่เกิน 100 กิโลเมตร จากตัวจังหวัดเชียงใหม่ โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ดังตาราง ตาราง 1 แสดงจำนวนโรงเรียน ครู และนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับที่	ขนาดโรงเรียน	จำนวน		
		โรงเรียน	ครู	นักเรียน
1	โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่	6	12	496
2	โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง	6	12	421
	รวม	12	24	917

3. การนิเทศและการสังเกตการสอน

กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มคือกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจะได้รับการนิเทศภายในจากหัวหน้าหมวดวิชาและผู้ช่วยหัวหน้าหมวดวิชา โดยกลุ่มทดลองจะได้รับการนิเทศภายในแบบคลินิค (Clinical Supervision) ส่วนกลุ่มควบคุมจะได้รับการนิเทศภายในแบบปกติ (Conventional Supervision)

หัวหน้าหมวดวิชาและผู้ช่วยหัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษจะได้รับการอบรมเทคนิคการนิเทศแบบคลินิค การใช้เครื่องมือบันทึกและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนประกอบการนิเทศ (Foreign Language Classroom Overview (FLCO) ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงมาจากแบบบันทึกและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาต่างประเทศ Grittner's Teacher Pupil Interaction in Foreign Language Classroom (TPIFL) (Grittner, 1969 : 320 - 328) และได้ทำคุณภาพแล้ว รวมทั้งวิธีการนิเทศแบบปกติตามวิธีการนิเทศของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา พร้อมทั้งวิธีใช้เครื่องมือประเมินผลการสอนภาษาต่างประเทศของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา

4. ตัวแปรที่ศึกษา

4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

4.1.1 วิธีการนิเทศภายในแบบคลินิค

4.1.2 วิธีการนิเทศภายในแบบปกติ

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

4.2.1 พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

4.2.1.1 ลำดับขั้นของกิจกรรมการสอน

4.2.1.2 ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน

4.2.1.3 การใช้ภาษาของครู

4.2.1.4 การใช้ภาษาของนักเรียน

4.2.1.5 การใช้อุปกรณ์การสอน

4.2.1.6 บรรยากาศการเรียนการสอน

4.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ

4.2.3 ทัศนคติของครูที่มีต่อการนิเทศการสอน

ศานิยามศัพท์เฉพาะ

1. การนิเทศการสอน หมายถึง กระบวนการที่ครูผู้สอนและผู้นิเทศก์ทำงานร่วมกันเพื่อที่จะปรับปรุงการสอนของครู เพื่อผลประโยชน์ของนักเรียนในอันที่จะเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลการเรียนรู้ให้สูงขึ้น

2. การนิเทศภายใน หมายถึง การที่หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษ และผู้ช่วยหัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษ ได้ทำการนิเทศครูผู้สอนซึ่งเป็นบุคลากรภายในโรงเรียนเดียวกัน โดยใช้เทคนิคการนิเทศแบบคลินิค (Clinical Supervision) ของ Robert Goldhammer กับกลุ่มทดลอง และใช้เทคนิคการนิเทศแบบปกติ (Conventional Supervision) ตามวิธีการนิเทศของหน่วยศึกษานิเทศก์กรมสามัญศึกษา กับกลุ่มควบคุม

3. การนิเทศแบบคลินิค หมายถึง กระบวนการที่ผู้นิเทศก์และครูผู้สอนทำงานร่วมกันเพื่อที่ผู้นิเทศก์จะได้ช่วยครูผู้สอนในการปรับปรุงพฤติกรรมการสอน และประสิทธิภาพการเรียนของนักเรียน โดยมีลำดับขั้นตอนในการทำงานตามวิธีการนิเทศแบบคลินิคของโกลด์ แฮมเมอร์ 5 ขั้นตอน ซึ่งเป็นกระบวนการต่อเนื่องตามลำดับตั้งแต่ขั้นตอนที่ 1 ถึงขั้นตอนที่ 5 ทั้งนี้กระบวนการนิเทศดังกล่าวจะต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นทั้ง 5 ขั้นตอนก่อนที่จะมีการเรียนการสอนในคาบต่อไป ขั้นตอนทั้ง 5 ขั้นตอนของการนิเทศแบบคลินิคมีดังต่อไปนี้

3.1 การประชุมปรึกษาหารือระหว่างผู้นิเทศก์กับครูผู้สอนก่อนการสังเกตการสอน (Preobservation Conference) หมายถึง การที่ผู้นิเทศก์และครูผู้สอนจะพบปะกันก่อนการสังเกตการสอน สร้างความสัมพันธ์ (Rapport) ระหว่างครูกับผู้นิเทศก์ รับทราบเกี่ยวกับกลุ่มนักเรียนที่ผู้นิเทศก์จะเข้าสังเกต รับทราบเกี่ยวกับแผนการสอนของบทเรียนที่จะเข้าสังเกต แนะนำการเปลี่ยนแปลงเล็ก ๆ น้อย ๆ และทำความเข้าใจกับครูผู้สอนเกี่ยวกับขั้นตอนการนิเทศแบบคลินิค เครื่องมือที่จะใช้ในการบันทึกข้อมูลในการสังเกต ตลอดจนการวิเคราะห์พฤติกรรมการสอน

3.2 การสังเกตพฤติกรรมการสอนในห้องเรียน (Observation) หมายถึง การที่ผู้สังเกตเข้าไปสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน และบันทึกพฤติกรรมการสอน โดยใช้แบบฟอร์มการบันทึก Foreign Language Classroom Overview (FLCO) ซึ่งผู้วิจัย ได้ทดลองและหาคุณภาพแล้ว

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูลและการหายุทธวิธีในการแก้ปัญหา (Analysis and Strategy) หมายถึง การที่ผู้สังเกตได้นำข้อมูลที่ได้บันทึกไว้จากการสังเกตการสอนในห้องเรียน มาแจกแจงความถี่ เพื่อที่จะดูว่าพฤติกรรมการสอนใดเกิดมากน้อยอย่างไร และพฤติกรรมใดควร ได้รับการปรับปรุงแก้ไข และพฤติกรรมใดควรได้รับการส่งเสริม

3.4 การประชุมนิเทศ (Supervision Conference) หมายถึง การนำข้อมูล ที่วิเคราะห์แล้วจากข้อ 3.3 มาชี้แจงให้ครูผู้สอนทราบถึงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นไปในทางบวก ผู้สังเกตก็จะเสริมแรง ถ้าเป็นไปในทางลบ ผู้สังเกตและครูผู้สอนก็จะร่วมกันอภิปรายพฤติกรรม การสอนนั้น ๆ ตลอดถึงการชี้แนะ เพื่อให้ครูผู้สอนได้ปรับปรุงการเรียนการสอน

3.5 การประชุมวิเคราะห์พฤติกรรมกรณีพิเศษ (Post-conference) หมายถึง การที่ผู้สังเกตให้ครูผู้สอนร่วมประเมินข้อดี ข้อเสีย ของการนิเทศ โดยให้ครูแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับการนิเทศว่ามีความเหมาะสม สมบูรณ์เพียงใด มีความประสงค์ที่จะให้ผู้สังเกตมุ่ง เน้นหรือ สังเกตในจุดไหนเป็นพิเศษ เพื่อให้ผู้สังเกตจะได้วางแผนการนิเทศครั้งต่อไปให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4. การนิเทศแบบปกติ หมายถึง กระบวนการที่ผู้สังเกตและครูผู้สอนทำงานร่วมกัน เพื่อ ช่วยเหลือครูผู้สอนในการปรับปรุงประสิทธิภาพการเรียนการสอน โดยมีลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน ตามวิธีการนิเทศการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา สำหรับการนิเทศแบบปกตินี้ไม่มี ข้อจำกัดในเรื่อง เวลา สามารถดำเนินการเป็นระยะเวลานานได้ ขึ้นตอนในการนิเทศมีดังนี้

4.1 การสำรวจปัญหาการนิเทศ หมายถึง การที่ผู้สังเกตสอบถามครูผู้สอนถึง เรื่อง ปัญหาการเรียนการสอนโดยทั่วไป โดยที่ผู้สังเกตบันทึกประเด็นปัญหาตามลำดับความสำคัญ

4.2 การแก้ปัญหา หมายถึง การที่ผู้สังเกต หรือผู้ช่วยนิเทศได้ให้ข้อเสนอแนะ ชี้แนวทาง หรือบอกทางเลือกในการแก้ปัญหา หรือให้ความช่วยเหลือในการแก้ปัญหา การเรียน

การสะท้อนทั้งสี่งจากที่ได้รับทราบปัญหา นั้น ๆ โดยผู้นิเทศก็จะมีจุดประสงค์หลักสุด จุดประสงค์ การเรียนรู้ แผนการสอนตัวอย่าง และตัวอย่างกิจกรรมต่าง ๆ เช่น Role Play, Strip Story เพลง และเกม ให้กับครูผู้สอนตามแต่ประเด็นปัญหาที่ผู้นิเทศพบ

4.3 การติดตามปัญหา หมายถึง การที่ผู้นิเทศได้สอบถามครูผู้สอนหลังจากที่ได้ เล่นอเนกนทาง การแก้ไขปัญหาลงในขั้นตอนที่ 4.2 แล้วว่าสามารถแก้ไขปัญหาลงได้หรือไม่อย่างไร

4.4 การประเมินผลการสอน หมายถึง การที่ผู้นิเทศได้เข้าไปสังเกตการสอน ในห้องเรียน โดยที่ผู้นิเทศจะต้องถามความพร้อมและความสมัครใจของครูผู้สอนก่อนว่าจะให้ เข้า สังเกตการสอนได้เมื่อไร ในระยะเวลาที่ผู้นิเทศกำหนดให้ ผู้นิเทศจะประเมินผลการสอนในห้อง ของครูผู้สอนในรูปแบบประเมินผลการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา

4.5 การแจ้งผลการประเมินผลการสอน หมายถึง การที่ผู้นิเทศได้แจ้งให้ครูผู้สอน ทราบหลังจากการสังเกตการสอนว่าการเรียนการสอนในห้องเรียนของครูผู้สอนเป็นอย่างไร ตามข้อ มูลที่ผู้นิเทศได้บันทึกไว้ในแบบประเมินผลการสอนในข้อ 4.4 พร้อมทั้งเสนอแนะแนวทางในการ ปรับปรุงการสอนให้กับครูผู้สอนตามข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่ผู้นิเทศพบ

5. พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอน หมายถึง การแสดงออกของครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ และนักเรียน ในการดำเนินการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นเนื่องภายในห้องเรียน ทั้งพฤติกรรมทางวาจา (Verbal Behavior) และพฤติกรรมที่ไม่ใช่ทางวาจา (Non-Verbal Behavior) ซึ่งแบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

5.1 สำนัปกรณ์กรรมในการสอน หมายถึง วิธีการเล่นเนื้อหาลงเรียนของครูผู้สอน ซึ่งแบ่งออกเป็นขั้นตอนย่อย ๆ ดังนี้

5.1.1 การให้แนวการเรียนรู้อยู่

5.1.2 การให้นักเรียนปฏิบัติ

5.1.3 การให้ข้อมูลย้อนกลับ

5.1.4 การส่งเสริมความมั่นใจและการถ่ายโอน

5.2 ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน หมายถึง การโต้ตอบกันทางภาษาของครูและนักเรียนในห้องเรียน ซึ่งอาจจะเป็นครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน ปฏิสัมพันธ์ดังกล่าวอาจจะเป็นรูปของการสนทนา การยกย่องชมเชย หรือลักษณะการถามซึ่งอาจจะเป็นคำถามปลายเปิดหรือปลายปิด

5.3 การใช้ภาษาของครู หมายถึง การใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษของครูในการสอนภาษาต่างประเทศ ซึ่งเป็นที่คาดหวังว่าครูผู้สอนจะใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อความหมายได้อย่างเหมาะสมและถูกต้อง และใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการดำเนินการสอนตลอดคาบเรียนนั้น ๆ ในกรณีที่ครูผู้สอนใช้ภาษาไทยในการสอน ครูผู้สอนนั้น ๆ ใช้ภาษาไทยในกรณีใดบ้าง

5.4 การใช้ภาษาของนักเรียน หมายถึง การใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยพิจารณาว่านักเรียนใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษในกรณีใด และมีความถี่ในการใช้ภาษาเหล่านั้นเท่าใด

5.5 อุปกรณ์การสอน หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษใช้ในการช่วยสอน เช่น Worksheets รูปภาพ ของจริง ทุนจำลอง เทป สไลด์ วีดีโอ เครื่องฉายข้ามศีรษะ เป็นต้น

5.6 บรรยากาศทั่ว ๆ ไปในห้องเรียน หมายถึง พฤติกรรมของครูผู้สอนและนักเรียนในการเรียนการสอนทั่ว ๆ ไป ซึ่งสามารถบ่งชี้ได้ว่าครูผู้สอนได้สร้างบรรยากาศแบบประชาธิปไตยหรือเผด็จการ คือมุ่งยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางหรือยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลาง นักเรียนมีแรงจูงใจที่จะเรียนหรือแสดงความเบื่อหน่าย

6. การวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนการสอน หมายถึง การแจกแจงความถี่ของพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนทุกประเภทที่เกิดขึ้นจากการที่ครูและนักเรียนแสดงออกในสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้วยระบบสัญลักษณ์ (Sign System) ทุก ๆ 1 นาที และนำพฤติกรรมในแต่ละประเภทดังกล่าวมาคิดเป็นอัตราส่วนร้อยละกับเวลาที่ใช้ในการเรียนการสอนซึ่งพฤติกรรมดังกล่าววัดได้จากแบบบันทึกพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ Modified Marburg University Foreign Language Observation Form II (MMUFLCOF II) ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแบบสังเกตพฤติกรรมการสอนตามผลงานวิจัยของ เล่าวักซ์น์ เลือเพอร์ และได้ทำการทดลองหาคุณภาพแล้ว

7. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ในทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน และ เขียน ของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ อ 012 ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ของครูในกลุ่มตัวอย่างที่ใช้หนังสือเรียน Junior Active Context English Book I ตั้งแต่บทเรียนที่ 15 – 19 โดยวัดจากคะแนนในการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและได้ทำการทดลอง และหาคุณภาพแล้ว

8. หัตถ์คดีของครูผู้สอนต่อการนิเทศ หมายถึง ความรู้ลึกของครูผู้สอนภาษาอังกฤษใน กลุ่มตัวอย่างแสดงออกต่อการนิเทศการสอนภายหลังที่กระบวนการนิเทศการสอนได้จบสิ้นแล้ว วัดได้ จากคะแนนที่ครูผู้สอนตอบแบบสอบถามหัตถ์คดีต่อการนิเทศการสอน ซึ่งแบบสอบถามดังกล่าวผู้วิจัยได้ ปรับจากแบบสอบถามหัตถ์คดีต่อการนิเทศการสอนของ ชาร์ลส์ เอ. รีวิส (Reavis. 1977 : 313)

9. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ หมายถึง ครูในกลุ่มตัวอย่างที่ทำการสอนภาษาอังกฤษหลัก 2 (อ 012) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2528 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงใหม่

10. นักเรียน หมายถึง เด็กผู้ชายและผู้หญิงที่เรียนภาษาอังกฤษกับครูผู้สอนในกลุ่มตัวอย่าง วิชาภาษาอังกฤษ 2 (อ 012) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2528 ในโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงใหม่

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ผู้วิจัยได้แบ่งศึกษาตามลำดับต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศ
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับ เครื่องมือบันทึกและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอน
3. งานวิจัยภาษาอังกฤษ
4. งานวิจัยภาษาไทย

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศ

การนิเทศการศึกษา คือ การช่วยเหลือแนะนำครูหรือผู้ที่เกี่ยวข้องให้สามารถปรับปรุง การสอนของตนให้ดีขึ้น ให้ครูเกิดความเจริญงอกงามในวิชาชีพ วิธีสอน ตลอดจนการวัดการประเมิน ผลการสอน เพื่อให้การศึกษามีบรรลุจุดประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนด (Good. 1973 : 574) โกลด์แฮมเมอร์ (Goldhammer. 1980 : 12) ได้ให้ความหมายของการนิเทศการศึกษาไว้ว่า การนิเทศการศึกษามีถึง กิจกรรมทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาที่เจ้าหน้าที่ทางการศึกษาพยายาม ยกมาตรฐานและปรับปรุง เช่น การสังเกตการสอนของครู การประชุมครู การปรับปรุงสื่อการเรียน การสอน ส่วน คิมบอลล์ วิลส์ (Kimball Wiles. 1967 : 6) ให้ความหมายของการนิเทศ การศึกษาว่า คือ การแนะนำซึ่งกันและกัน วางแผนร่วมกัน ปรึกษาหารือกัน เพื่อปรับปรุงการเรียน การสอนให้ดีขึ้น และในทำนองเดียวกัน เจอร์รี่ ส. เกบฮาร์ด (Gebhard. 1984 : 501) ได้ให้ความหมายของการนิเทศการศึกษาไว้ห้าประการ ดังนี้

1. เพื่อชี้แนะหรือเป็นแนวทางให้กับครูในการสอน
2. เพื่อให้ข้อเสนอนแนะเกี่ยวกับแนวทางการสอนที่ดีที่สุด
3. เพื่อเป็นแบบอย่างในการสอน
4. เพื่อแนะนำครู เกี่ยวกับการเรียนการสอน
5. เพื่อประเมินการสอนของครู

นอกจากนี้ยังมีนักการศึกษาไทยหลายท่านที่ได้ให้ความหมายของการนิเทศการศึกษาไว้ดังนี้ นาฏเจสียว ลุ่มาวงค์ (นาฏเจสียว ลุ่มาวงค์ 2524 : 1) ได้ให้ความหมายของการนิเทศการศึกษาว่า คือ การช่วยเหลือ แนะนำ หรือปรับปรุงสภาพการเรียนการสอนให้ดีขึ้น

พนอม แก้วกำเนิด (พนอม แก้วกำเนิด 2523 : 2) ได้ให้ความหมายของการนิเทศการศึกษาไว้ว่า คือ การช่วยให้บุคคลอื่นปฏิบัติงานได้ตรงตามจุดหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วน ชำญชัย อาสินสุมจาร (ชำญชัย อาสินสุมจาร 2525 : 5) ได้สรุปความหมายของการนิเทศการศึกษาว่าคือ กระบวนการสร้างสรรค์ที่ไม่หยุดนิ่ง ในการให้คำแนะนำ และการชี้ช่องทางในลักษณะที่เป็นกันเองแก่ครูและนักเรียนเพื่อปรับปรุงตัวของผู้สอนและสภาพการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการศึกษาที่พึงประสงค์ และ สันต์ ธรรมบำรุง (สันต์ ธรรมบำรุง 2526 : 3) ก็ได้สรุปความหมายของการนิเทศการศึกษาว่าคือ การสนับสนุน (Supporting) การช่วยเหลือ (Helping) การร่วมมือ (Co-ordinating) มากกว่าจะเป็นการสั่งการ (Directing) และนอกจากนี้ยังมีนักการศึกษาที่ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาไว้อีกมาก ซึ่งพอจะสรุปความหมายรวมของการนิเทศการศึกษาได้ว่า การนิเทศการศึกษา คือ ขบวนการหรือวิธีการในอันที่พยายามปรับปรุงมาตรฐานการเรียนการสอนให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตรกำหนด โดยมีมุ่งเน้นการพัฒนาองค์การหลักของโรงเรียนอันได้แก่ ครูผู้สอน

จุดหมายหมายของการนิเทศการศึกษา

สังัด อุทรานันท์ (สังัด อุทรานันท์ 2524 : 3) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษา คือ

1. เพื่อพัฒนาคน การนิเทศการศึกษา เป็นการให้คำแนะนำช่วยเหลือให้คนในองค์กรนั้น ๆ มีความรู้ความชำนาญในการทำงานให้มากขึ้น
2. เพื่อพัฒนางาน การนิเทศการศึกษา เป็นการสร้างสรรค์ วิธีการทำงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. เพื่อประสานสัมพันธ์ การนิเทศการศึกษา เป็นการสร้างความร่วมมือ สร้างความเข้าใจในการทำงานร่วมกัน ตลอดจนความเข้าใจระหว่างกลุ่มคนกับสังคมโดยรวม

4. เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจ การนิเทศการศึกษาเป็นการสร้างความมั่นใจ ความสบายใจ และมีกำลังใจในการทำงาน

ส่วนกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดความมุ่งหมายของการนิเทศศึกษาไว้ 5 ประการ ดังนี้ (วิจิตร วรุตบางกุล 2520 : 20)

1. เพื่อให้ครูดำเนินการสอนตามหลักสูตร และให้ได้ผลตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
2. เพื่อให้ครูได้ตระหนักถึงปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนและการจัดการศึกษา ทั้งให้สามารถแก้ปัญหาเหล่านั้นได้ เพื่อให้เกิดผลดีต่อการศึกษาของนักเรียน
3. เพื่อพัฒนาหลักสูตร และการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็น
4. เพื่อรักษา พิจารณาส่งเสริม ควบคุมคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา ในทุกระดับ
5. เพื่อให้ความช่วยเหลือ และประสานงานในทางวิชาการและกรมเจ้าสังกัด กระทรวงและสถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตลอดจนงานองค์การระหว่างประเทศ

ความจำเป็นในการนิเทศการศึกษา

นิคเลย์ แอล. รอสส์ (Ross. 1984 : 3 - 4) กล่าวว่า เนื่องจากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ความรู้ เทคนิค วิธีการ ในแขนงวิชาต่าง ๆ ก็ได้รับการพัฒนาไปอย่างรวดเร็วในท่ามกลางของสังคมที่ซับซ้อนยิ่งขึ้น อีกทั้งหลักสูตร เป็นเป้าหมายอันสำคัญยิ่งของอุดมการณ์ ประสพการณ์ หักคั่นคิดและความก้าวหน้า ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องให้การนิเทศกับผู้สอนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงใหม่ ทั้งเทคนิค และเทคโนโลยี ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอน ตลอดจนขบวนการว่าจะสอนอะไร อย่างไร และในทำนองเดียวกัน วินัย เกษมเศรษฐ์ (วินัย เกษมเศรษฐ์ 2521 : 3) ก็เห็นว่าความจำเป็นในการนิเทศศึกษานั้นเกิดจากกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เมื่อสังคมเปลี่ยนแปลงไป การศึกษาก็เปลี่ยนแปลงไปให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมด้วย การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวอาจรวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง และวิทยาการใหม่ ๆ ซึ่งอาจมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านปรัชญา ตลอดจนเปลี่ยนแปลงการจัดการศึกษาด้วย ดังนั้น

จึงมีความจำเป็นในการนิเทศเพื่อส่งเสริมให้ครูมีความรู้ทันต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ อยู่เสมอ และ
สุพิชชา ธีระกุล (สุพิชชา ธีระกุล 2524 : 10) ได้สรุปความสำคัญและความจำเป็นในการ
นิเทศการศึกษาไว้ดังนี้

1. สภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไปทุกขณะ การศึกษาจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้อง
กับการเปลี่ยนแปลงของสังคมด้วย ศึกษานิเทศก์จึงเป็นตัวแทนการเปลี่ยนแปลง (Change Agent)
ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นในองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

2. ความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ เพิ่มขึ้นโดยไม่หยุดยั้ง แม้แต่แนวคิดเรื่องการเรียนรู้
การสอนก็เกิดขึ้นใหม่อยู่ตลอดเวลา จำเป็นที่ครูจะต้องติดตามศึกษาให้มีความรู้ทันสมัยอยู่เสมอ

3. การแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้การเรียนการสอนพัฒนาขึ้นจำเป็นต้องมีผู้ชำนาญโดยเฉพาะ

วิศิธร วรตบางกุล (วิศิธร วรตบางกุล 2520 : 81) ได้สรุปความจำเป็นของ
การนิเทศการศึกษาว่า เพื่อที่จะลดความสูญเสียเปล่าทางการศึกษา และส่งเสริมให้เด็กได้รับการศึกษา
ที่ดีกว่า เดิม เหมาะสมกับความต้องการและความเป็นอยู่ในอนาคต หัวใจของการนิเทศการศึกษา
ก็คือ การปรับปรุงคุณภาพของการเรียนการสอน และกรมสามัญศึกษา (กรมสามัญศึกษา 2528 :
1 - 12) ได้สรุปความสำคัญและความจำเป็นที่ต้องมีการนิเทศการศึกษาว่า เนื่องจากกระทรวง
ศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และ 2524 ตามลำดับ
ซึ่งในขณะนี้โรงเรียนมัธยมศึกษาทุกสังกัดทั่วประเทศได้ใช้หลักสูตรทั้งสองระดับครบทุกชั้นเรียนแล้ว
และได้ประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ทราบว่า การใช้หลักสูตรเป็นไปตามที่
คาดหวังหรือไม่ จากการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร พบว่า โรงเรียนมีปัญหาดังต่อไปนี้

1. ปัญหา เกี่ยวกับการใช้หลักสูตร
2. ปัญหา เกี่ยวกับการประเมินผล
3. ปัญหา เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำ
4. ปัญหา เกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนการสอนของครูอาจารย์
5. ปัญหา เกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนการสอน

ปัญหาต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นล้วนส่งผลกระทบต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนซึ่งจะต้องรับแก้ไขอย่างเร่งด่วนเพื่อให้โรงเรียนสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องอาศัยขบวนการการนิเทศเข้ามาช่วยขจัดปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าว

การนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียน

การนิเทศการศึกษาของไทยในอดีตตั้งแต่เริ่มมีศึกษานิเทศก์ในปี 2495 เป็นต้นมา เป็นการนิเทศที่จัดการกระทำโดยศึกษานิเทศก์ และผู้บริหารการศึกษาระดับสูงจากภายนอกโรงเรียนเป็นส่วนใหญ่ ถึงแม้ว่าบุคลากรในโรงเรียนจะมีการจัดกิจกรรมการนิเทศกันอยู่บ้างก็ไม่เรียกว่า การนิเทศ เช่น การประชุมนิเทศครูใหม่ การประชุมครู การจัดอบรมเกี่ยวกับวิชาต่าง ๆ (เลमान ธีศวภูมิ 2526 : 15) การนิเทศภายใน หรือการนิเทศภายในโรงเรียนซึ่งได้รับการกล่าวถึงเมื่อไม่นานมานี้เอง การนิเทศภายในเป็นการนิเทศการศึกษาที่มีการริเริ่มและจัดดำเนินการโดยบุคลากรในโรงเรียน ซึ่งได้แก่ ผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหาร หัวหน้าฝ่าย และหัวหน้าหมวดวิชาต่าง ๆ ตลอดจนครูอาจารย์ของโรงเรียนนั้น ๆ สำหรับการนิเทศภายในมีผู้ให้ความหมายไว้มากมาย แต่ก็มีใจความสำคัญส่วนใหญ่อันคล้ายคลึงกัน เช่น สังข์ จุฑารักษ์ ได้ให้ความหมายการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนว่า คือกิจกรรมหรือกระบวนการศึกษาที่จัดขึ้นภายในโรงเรียนโดยความร่วมมือของบุคลากรทั้งหมดในโรงเรียนนั้น ๆ (สังข์ จุฑารักษ์ 2526 : 1 - 2) และอาคม สันทลุนทร ให้ความหมายของการนิเทศภายในโรงเรียนว่า เป็นการจัดการนิเทศการศึกษาโดยบุคลากรในโรงเรียนเอง ผู้นิเทศจะได้แก่ ครูใหญ่ หัวหน้าหมวดหรือสายวิชา และหัวหน้าฝ่ายต่าง ๆ ที่โรงเรียนคัดเลือกและแต่งตั้งขึ้น (อาคม สันทลุนทร 2519 : 48) และ เล่าวภา เขาวนย์ลากร (เล่าวภา เขาวนย์ลากร 2524 : 37) กล่าวว่า การนิเทศภายในโรงเรียนก็คือกิจกรรมต่าง ๆ ที่ผู้บริหารและครูอาจารย์ในสถานศึกษาร่วมมือกันจัดขึ้น โดยมีจุดประสงค์เพื่อปรับปรุงงานต่าง ๆ อันเป็นการส่งเสริมให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ กรมสามัญศึกษา (กรมสามัญศึกษา 2528 : 8) ได้พูดถึงแนวคิดเกี่ยวกับการนิเทศภายในโรงเรียนว่า เพื่อให้ผู้บริหารและคณะครูอาจารย์ ได้ร่วมมือซึ่งกันและกันในการปรับปรุงการเรียนการสอนภายในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งเป็น

การสร้างพลังในการปฏิบัติงาน และความก้าวหน้าในวิชาชีพของครูอาจารย์ในโรงเรียน ซึ่งจะทำให้การศึกษาของนักเรียนบรรลุจุดมุ่งหมายตามที่หลักสูตรคาดหวัง แนวคิดเกี่ยวกับการนิเทศภายในได้เกิดขึ้นด้วยเหตุผลสองประการคือ

1. โรงเรียนขาดความพร้อมและไม่สามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับแนวทางของหลักสูตรใหม่ได้ดีเท่าที่ควร

2. การนิเทศโรงเรียนของศึกษานิเทศก์ทำได้ไม่ทั่วถึง เพราะโรงเรียนมีมาก ศึกษานิเทศก์จำนวนน้อย

ด้วยสาเหตุดังกล่าวกองแผนงานกรมสามัญศึกษา (กรมสามัญศึกษา 2528 : 10) ได้บรรจุโครงการพัฒนาการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนมัธยมศึกษาไว้ในแผนปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ 2527 - 2529 โดยมีความคิดพื้นฐานที่จะพัฒนางานวิชาการในโรงเรียนให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ข้อดีของการนิเทศภายในโรงเรียน

การนิเทศภายในโรงเรียนก่อให้เกิดผลดีในการดำเนินงานของโรงเรียนหลายประการ ดังนี้

1. เป็นการช่วยเสริมกำลังของศึกษานิเทศก์ และผู้บริหารการศึกษา ซึ่งมีไม่เพียงพอที่จะนิเทศการศึกษาได้อย่างทั่วถึง

2. การนิเทศโดยบุคลากรในโรงเรียนเองนั้น ผู้นิเทศเป็นผู้ใกล้ชิดกับปัญหาที่รบกวนอยู่ในโรงเรียน ย่อมมีความรู้ในปัญหาได้ดี และสามารถแก้ปัญหาดังกล่าวได้ตรงจุดกว่าที่จะให้คนภายนอกมานิเทศ

3. ผู้นิเทศในโรงเรียนมีความคุ้นเคยกับครูอยู่แล้ว ทำให้บรรยากาศในการนิเทศทำได้อย่างเป็นกันเอง ไม่ต้องเสียเวลาสร้างความคุ้นเคยเหมือนกับผู้นิเทศหรือผู้บริหารการศึกษาจากภายนอกโรงเรียน

4. ผู้นิเทศในโรงเรียนสามารถจะติดตามการปฏิบัติงาน หรือผลงานการนิเทศได้ตลอดเวลา เพราะอยู่ใกล้ชิดกัน และสามารถทำให้งานดำเนินไปถึงจุดมุ่งหมายโดยไม่ขาดความต่อเนื่องกัน

กิจกรรมการนิเทศภายในโรงเรียน

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงกิจกรรมต่าง ๆ ในการนิเทศภายในโรงเรียนไว้ ซึ่งโดยส่วนรวมแล้วจะมีกิจกรรมที่คล้ายคลึงกัน เช่น ช.ชนบท (ช.ชนบท 2525 : 22 - 25) กล่าวไว้ว่า การนิเทศภายในโรงเรียนนั้นกิจกรรมการนิเทศอย่างน้อยสองอย่าง คือ

1. การนิเทศโดยตรง คือ การนิเทศการสอนในชั้นเรียน อันได้แก่ การสังเกต การสอนเพื่อช่วยเหลือ และชี้แนะครูผู้สอนให้สามารถปรับปรุงการเรียนการสอนของตนเอง การนิเทศการสอนภายในห้องเรียนนี้ถือว่าเป็นจุดยอดของการนิเทศ

2. การนิเทศทางอ้อม คือ การนิเทศที่ครูใหญ่ หรือผู้บริหารระดับบริการต่าง ๆ ให้แก่ครูผู้สอน เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถทำการสอนตามแนวหลักสูตรได้ เช่น

2.1 การบริการเอกสารหลักสูตร อันได้แก่ คู่มือการใช้หลักสูตร แผนการสอน คู่มือครู คู่มือประเมินผล ฯลฯ

2.2 หนังสือค้นคว้าของเด็ก ซึ่งอาจเป็นแบบเรียน แบบฝึกหัด บัตรงาน วารสาร หนังสือพิมพ์ หนังสืออ้างอิง หนังสืออ่านประกอบ

2.3 วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนต่าง ๆ

2.4 สิ่งแวดล้อมทางการเรียนการสอน ซึ่งหมายถึง การประดับตกแต่งอาคาร สถานที่ให้เอื้อต่อการเรียนการสอน

2.5 การจัดอบรม สัมมนาครูในโรงเรียน ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน

2.6 จัดอภิปรายปัญหาการเรียนการสอนในโรงเรียน

2.7 จัดให้คณะครูได้ไปเยี่ยมโรงเรียนตัวอย่าง

2.8 จัดเยี่ยมชั้นเรียนในโรงเรียนเดียวกัน

2.9 ส่งเสริมให้กำลังใจโดยให้สิทธิคุณธรรม

ทัศนีย์ ลุ่มเมธี (ทัศนีย์ ลุ่มเมธี 2524 : 2 - 5) ได้กล่าวถึงกิจกรรมการนิเทศภายในโรงเรียนไว้ดังต่อไปนี้

1. การช่วยเหลือครูทางด้านวิชาการ เช่น การสัฒปฐมนิเทศครูใหม่
2. การสัฒประยุ้มก่อนเปิดภาคเรียน เพื่อชี้แจงงานที่จะทำเมื่อเปิดภาคเรียน และโครงการใหม่ที่จะทำและเพื่อให้ครูได้ร่วมกันวางแผนงานโครงการการเรียนการสอน
3. การสังเกตการสอนในชั้นเรียน ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ หรือหัวหน้าหมวดวิชา ควรสังเกตการสอนในชั้นเรียนเพื่อช่วยเหลือครูทั้งในด้านเนื้อหาวิชา วิธีการสอน สื่อการสอน การวัดและการประเมิน ตลอดจนถึงการควบคุมชั้นเรียน
4. การสัฒเตรียมชั้นเรียน ทั้งในโรงเรียนเดียวกัน หรือต่างโรงเรียนกัน
5. การพัฒนาการครูในด้านวิชาการ เช่น เขียนวิทยากรมาบรรยายให้ความรู้ในเรื่อง หลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน การสร้างสื่อ เป็นต้น

อาคม สันทกุลทร (อาคม สันทกุลทร 2519 : 45 - 52) ได้เสนอกิจกรรม การนิเทศภายในโรงเรียนไว้ดังต่อไปนี้

1. การให้ความรู้กับครูอาจารย์
 - 1.1 การให้คำแนะนำ
 - 1.2 การประชุมปรึกษาหารือ
 - 1.3 การสัฒอบรม เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน การผลิตสื่อ
 - 1.4 การสัฒปฐมนิเทศครูใหม่
 - 1.5 การบริการเอกสารทางวิชาการต่าง ๆ
2. การสัฒิการสัฒ โดยอาจจะให้ครูในโรงเรียนตนเองหรือเขียนวิทยากรหรือครูจากโรงเรียนอื่นก็ได้
3. การทไปดูงาน ดุณิทรศการเพื่อให้ครูเอง เห็นแนวทางในการปฏิบัติงานกว้างขวางขึ้น
4. การประสานงานให้ร่วมกันทำงาน เช่น ยุ้เทศกับประสานงานให้ครูได้ช่วยกัน ทำคู่มือการสอน ทำสื่อการสอน เป็นต้น
5. การบริการทางวิชาการ เช่น วัสดุ สื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ คู่มือครู หลักสูตร แบบเรียน หนังสือค้นคว้า ฯลฯ

6. ประเมินผลและวิจัย เพื่อให้ทราบจุดอ่อนจุดแข็งของการดำเนินการเรียนการสอน เพื่อจะได้ส่งเสริมหรือแก้ไขให้ถูกต้อง

7. การจัดการกิจกรรมกระตุ้นให้ปฏิบัติงานให้เข้มแข็งขึ้น โดยอาจจะจัดโครงการ การประกวดต่าง ๆ จัดนิทรรศการแสดงผลงานนักเรียน เป็นต้น

8. การให้ไปฝึกงาน อาจจะส่งครูไปฝึกงานในสถานที่ต่าง ๆ เพื่อให้กลับมากำหนดปฏิบัติงาน ให้ได้ผลดีขึ้น

9. จัดกิจกรรมอื่นที่ส่งเสริมบรรยากาศในการทำงานร่วมกัน เช่น กิจกรรมสันทนาการ เป็นต้น

งานนิเทศการสอนของหัวหน้าหมวดวิชา

หัวหน้าหมวดวิชาในโรงเรียนเป็นบุคคลหนึ่งซึ่งมีบทบาทสำคัญทางด้านวิชาการที่รับผิดชอบ โดยตรงต่องานภายในหมวดวิชา (เล่าวรรณ ไขว่นัชลากร 2524 : 48) ซึ่งเป็นบุคคลหนึ่ง ที่มีส่วนรับผิดชอบในงานนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนซึ่งมีงานต่าง ๆ ที่หัวหน้าหมวดวิชาสามารถ ทำได้มีดังนี้

1. การเตรียมการก่อนเปิดภาคเรียน ร่วมจัดตารางสอน กำหนดชั้นเรียน ประชุมครู ในหมวดวิชา
2. นิเทศการสอนแก่ครูในหมวดวิชา ทบทวนไปสังเกตการสอน จากครูสอนเก่ง
3. ศึกษาวัสดุอุปกรณ์การสอน ส่งเสริมให้ครูสร้างอุปกรณ์การสอน อำนวยความสะดวก ให้ครูใช้อุปกรณ์การสอน
4. ประสานงานกับหมวดวิชาอื่น เพื่อขอความช่วยเหลือทางวิชาการ
5. ส่งเสริมครูในหมวดวิชาให้เข้ารับการอบรมและศึกษาต่อ
6. ส่งเสริมให้ครูได้แสดงความคิดเห็นเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

การนิเทศแบบคลินิก (Clinical Supervision)

โคแกน (Cogan. 1973 : 9) ได้ให้คำจำกัดความของการนิเทศแบบคลินิกว่า คือ ขบวนการนิเทศซึ่งมุ่งเน้นการปรับปรุงพฤติกรรมการสอนของครู โดยการสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูในห้องเรียนและพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับ ให้ครูได้รับทราบผลของการวิเคราะห์เพื่อหาทางปรับปรุงการสอน ทั้งนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการวางแผน เลือกวิธีดำเนินการ และยุทธวิธีร่วมกันกับผู้สอน เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของการเรียนของนักเรียน ส่วนโกลด์แฮมเมอร์ แอนเดอร์สัน และ คราจิฟสกี (Goldhammer, Anderson and Krajewsky. 1980 : 4) ได้ให้ความหมายของการนิเทศแบบคลินิกไว้ดังนี้ การนิเทศแบบคลินิก หมายถึง การที่จะต้องสัมพันธ์สภาพอย่างจริงจังโดยตรง (face-to-face relationship) ระหว่างครูกับผู้นิเทศซึ่งสัมพันธ์สภาพที่ครูและผู้นิเทศได้ร่วมกันสร้างขึ้นมา เพื่อให้เกิดความเชื่อถือซึ่งกันและกัน ด้วยวิธีสร้างจุดหมายและจุดประสงค์ร่วมกัน โดยอาศัยการทำงานร่วมกัน อย่างนักวิชาชีพ เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ทางวิชาชีพการสอน อย่างลึกซึ้งร่วมกัน มีการปฏิสัมพันธ์ทางวิชาชีพ การสอน อย่างลึกซึ้งร่วมกัน ปฏิสัมพันธ์ที่กลมกลืนต้องกันและทั้งสองฝ่ายสามารถที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นตัวของตัวเอง ที่จะเพิ่มพูนความเป็นอิสระ ในการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นและความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับวิธีการของการนิเทศที่จะนำมาปฏิบัติ เพื่อให้เกิดผลดีที่สุดต่อการเรียนการสอน และ โกลด์แฮมเมอร์ (Goldhammer. 1980 : 19 - 30) ยังได้ให้คำจำกัดความเพิ่มเติมอีกว่า การนิเทศแบบคลินิก คือ การได้ข้อมูลจากการสังเกตการสอนในห้องเรียนจริงและการนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์พฤติกรรมและกิจกรรมการสอนร่วมกับผู้สอนอย่างตรงไปตรงมา เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน ส่วน เอ็ดเวิร์ด เอฟ เดอโรเช (DoRoche. 1985 : 124) ได้ให้คำจำกัดความการนิเทศแบบคลินิกว่า เป็นการนิเทศที่มีประสิทธิภาพเทคนิคหนึ่ง ซึ่งเป็นเทคนิคที่ค้นคว้าขึ้นเพื่อที่จะปรับปรุงการเรียนการสอนในห้องเรียนของครูโดยเฉพาะ โดยการบันทึกพฤติกรรม การสอนที่เกิดขึ้นจริงในชั้นเรียน การนิเทศการสอนแบบคลินิกเป็นเทคนิคที่ตระหนักถึงสัมพันธ์ภาพระหว่างครูผู้สอนและผู้นิเทศสำหรับ ฟแลนเดอร์ส (Flanders. 1976 : 47) ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนได้ให้คำจำกัดความของการนิเทศแบบคลินิกว่า คือ การสอนในกรณีพิเศษที่มีบุคคลอย่างน้อยสองคนเข้ามาเกี่ยวข้อง และมีการศึกษาพฤติกรรมการสอน

เพื่อที่จะกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น ซึ่งจะทำให้ผู้สอนได้ตระหนักถึงการสอนแบบเดิม และแบบใหม่ของตน ทำให้เกิดความเข้าใจลึกซึ้งถึงกระบวนการเรียนการสอน

สำหรับนักการศึกษาไทยก็มีหลายท่านที่ได้ให้ความหมายของการนิเทศแบบคลินิกไว้ ซึ่งมีความหมายส่วนใหญ่อันคล้ายคลึงกัน เช่น สัจด์ อุทรานันท์ (สัจด์ อุทรานันท์ 2525 : 62) ให้คำจำกัดความของการนิเทศแบบคลินิกว่า เป็นกระบวนการสำหรับการสังเกตภายใน ห้องเรียน ซึ่งถือว่าห้องเรียนเป็นคลินิก การนิเทศแบบคลินิกตั้งอยู่บนความเชื่อที่ว่า การสอน สามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นได้โดยการใช้กระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) เกี่ยวกับการสอนของครูคนนั้น นิพนธ์ ไทยพาณิชย์ (นิพนธ์ ไทยพาณิชย์ 2526 : 28) ได้ให้ คำจำกัดความของการนิเทศแบบคลินิกว่า คือ ทางเลือกและวิธีการแบบใหม่ของการนิเทศการสอน ซึ่งจะให้อีกากลั่นแกล้งและผู้นิเทศที่จะได้ประยุมปรึกษาหารือกัน ในบรรยากาศที่เป็นประชาธิปไตย ยึดตัวครูเป็นศูนย์กลาง มีบทบาทสาคของการนิเทศ สัมมาน อัครภูมิ (สัมมาน อัครภูมิ 2526 : 22) กล่าวว่า การนิเทศแบบคลินิก คือ กระบวนการสำหรับการสังเกตการสอนที่มีการดำเนินงาน อย่างมีระบบเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการเรียนการสอนและพัฒนาริชาชีพการสอนของครูด้วยหลักการ ที่ครูและผู้นิเทศกว้างแผนการสอน สังเกตการสอนและให้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอน ร่วมกันโดยครูและผู้นิเทศก็ต้องสร้างความสัมพันธ์ ความไว้วางใจ ความจริงใจ และความไว้วางใจ ซึ่งกันและกัน มีลักษณะ เป็นประชาธิปไตย ยึดครูเป็นศูนย์กลาง

ดังนั้น จึงสรุปความหมายของการนิเทศแบบคลินิกว่า คือ กระบวนการการสังเกตพฤติกรรม การเรียนการสอนในห้องเรียนที่มีการดำเนินงานอย่างมีระบบขั้นตอนโดยครูและผู้นิเทศที่ทำงาน ร่วมกันอย่างใกล้ชิดในบรรยากาศที่เป็นกันเอง เพื่อที่จะปรับปรุงพฤติกรรมการสอนและประสิทธิภาพ ของการเรียน

วิธีการนิเทศแบบคลินิก

วิธีการหรือกระบวนการนิเทศแบบคลินิก นั้นมีอยู่หลายแบบด้วยกัน เช่น รูปแบบของ แกล (นิพนธ์ ไทยพาณิชย์ อ้างอิงมาจาก แกล และ แอ็กเกสัน Gall and Acheson. 1973 : 29) มีสามขั้นคือ

1. การประชุมปรึกษาหารือ

ผู้นิเทศก์กับผู้สอนจะปรึกษาหารือกัน อย่างจริงจัง ตรงไปตรงมา ให้ครูได้ชี้แจง ถึงความวิตกกังวล หรือปัญหาการเรียนการสอน ความต้องการที่ตนเองมีอยู่ และความมุ่งหวังในอาชีพของตน ผู้นิเทศก์ต้องรับฟังด้วยความเห็นอกเห็นใจ หาช่องทางในการเสนอแนะเพื่อนำไปสู่ การแก้ปัญหา

2. การสังเกตการสอน

ผู้นิเทศก์จะเข้าสังเกตพฤติกรรมการสอนในห้องเรียน ตามที่ได้ทำความเข้าใจและตกลงกันเอาไว้ บันทึกพฤติกรรมการสอน ถ้ามีแบบฟอร์ม ครูควรเข้าใจแบบฟอร์มเป็นอย่างดี ผู้นิเทศก์ต้องพยายามเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการสอนในห้องเรียนให้ละเอียดที่สุด

3. การประชุมพิจารณาให้ข้อมูลป้อนกลับ

จากข้อมูลที่ได้บันทึกไว้จากการสังเกตการสอน ผู้นิเทศก์และผู้สอนจะนำข้อมูลที่ได้นำมาบันทึกในห้องเรียนมาวิเคราะห์ร่วมกันกับผู้สอน ให้ผู้สอนได้เห็นความบกพร่องต่าง ๆ ที่ตนเอง จะต้องปรับปรุงแก้ไข

สำหรับการนิเทศแบบคลินิคของ โคแกน (นิพนธ์ ไทยพณิช 2527 : 171 - 206 อ้างอิงมาจาก Cogan. 1973) มีขั้นตอนต่าง ๆ 8 ขั้นตอน ดังนี้

1. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้นิเทศก์ในลักษณะเป็นผู้ร่วมวิชาชีพ ให้เขาได้เข้าใจหลักการและเหตุผล จุดมุ่งหมาย ตลอดจนถึงภาระใหม่ของกระบวนการการนิเทศแบบคลินิค

2. การวางแผนร่วมกับครูว่า บทเรียนนี้จะให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมอะไร จะใช้สื่อเทคนิคการสอนแบบไหน ดูความเป็นไปได้ และความสอดคล้องของกิจกรรมว่าจะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์หรือไม่ จะวัดผลการเรียนรู้อย่างไร

3. การวางแผนและหลักการในการสังเกตการสอน ผู้นิเทศก์และครูผู้สอนจะต้องตกลงร่วมกันว่าผู้นิเทศก์ จะสังเกตและบันทึกพฤติกรรมการสอนอะไร

4. การสังเกตการสอน ผู้นิเทศก์ต้องเข้าสังเกตการสอนด้วยตนเอง เพื่อที่จะเก็บและบันทึกข้อมูลทุกอย่างที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

5. การวิเคราะห์กระบวนการเรียนการสอน ผู้มีเทศก์และครูจะวิเคราะห์พฤติกรรม การเรียนการสอนทุกอย่างที่เกิดขึ้นในห้องเรียนด้วยกัน

6. วางแผนเลือกวิธีการในการประชุม ก่อนที่ผู้มีเทศก์จะทำการประชุมร่วมกับครูนั้น ผู้มีเทศก์จะวางแผน หลักการ วิธีการ และทางเลือกที่จะใช้ในการประชุมร่วมกับครูไว้

7. การประชุมร่วมกัน การประชุมร่วมกันนั้น จะต้องเกิดขึ้นระหว่างครูกับผู้มีเทศก์ โดยตรง หากมีปัญหาบางอย่างที่ครูและผู้มีเทศก์เห็นตรงกันว่าควรเชิญผู้ที่มีความเชี่ยวชาญมาร่วม วิเคราะห์เฉพาะเจาะจงพฤติกรรมการสอนบางอย่างก็อาจจะทำได้

8. การวางแผนการสอนต่อเนื่อง ในขณะที่ครูกับผู้มีเทศก์ปรึกษาทหารอากันอยู่นั้น ครู และผู้มีเทศก์อาจตัดสินใจปรับปรุง เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการเรียนการสอน ครูและผู้มีเทศก์ อาจจะเลิกพูดถึงบทเรียนเก่า แล้วเริ่มวางแผนบทเรียนใหม่ ซึ่งก็เป็นการเริ่มต้นตอนที่ 1 ของการนิเทศแบบคลินิคอีกครั้งหนึ่ง

การนิเทศแบบคลินิคตามรูปแบบของ โรเบิร์ตโกลแฮมเมอร์ (Goldhammer, 1980 : 32 - 44) ซึ่งเขาได้เสนอรูปแบบการนิเทศแบบคลินิคไว้ 5 ขั้นตอน ซึ่งเขาได้รวมเอาขั้นตอน ที่ 1 - 3 ของ โกลแฮมเมอร์ไว้ในตอนที่ 1 ของเขา และรวมเอาขั้นตอนที่ 5 และ 6 ไว้ในขั้นตอน ที่ 3 ของเขา จะแตกต่างกันเล็กน้อยก็ตรงที่ขั้นที่ 8 ของโกลแฮมเมอร์เน้นการพัฒนาการเรียนต่อเนื่อง ส่วนของ โกลแฮมเมอร์ เน้นขบวนการนิเทศและพฤติกรรมการสอนขั้นตอนการนิเทศของ โกลแฮมเมอร์ มีดังต่อไปนี้

1. การประชุมปรึกษาก่อนการสอน (Pre-Observation Conference) ใน ขั้นตอนที่ 1 นี้เป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นระหว่างครูผู้สอนและผู้มีเทศก์ ชี้แจงให้ผู้สอนทราบถึงงานที่จะต้องทำร่วมกัน พร้อมทั้งเทคนิคกระบวนการ ผู้มีเทศก์ต้องทราบจุดประสงค์ การสอนของคาบเรียนนั้น ๆ ของผู้สอน ศึกษาแผนการสอน เทคนิคกระบวนการที่ผู้สอนจะใช้ รู้ความต้องการของผู้สอน และควรทราบว่าผู้สอนมีแรงจูงใจในการสอนมากน้อยเพียงไร รู้ว่า ผู้สอนมีความรู้เรื่อง เทคนิคการสอนกว้างขวางเพียงใด ทั้งนี้เพื่อที่ผู้มีเทศก์จะสามารถให้คำแนะนำ เกี่ยวกับแผนการสอนของเขา อันจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนด้วย การประชุม

ก่อนการสอนนี้ควรกระทำด้วยความจริง ด้วยหลักการและเหตุผล อันจะมุ่งไปสู่ขั้นตอนต่อ ๆ ของการนิเทศแบบคลินิคนี้ ควรมีความจริงใจ ปราศจากความเกรงใจ

2. การสังเกตการสอน (Observation) การสังเกตการสอนนี้ ผู้นิเทศจะต้องเข้าไปสังเกตการสอนในห้องเรียน ทำการบันทึกพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนอย่างละเอียด เป็นจริง โดยการใช้เครื่องมือการบันทึกที่เป็นปรนัยหรือจะใช้เครื่องมือ เช่น วัสดุเทปประกอบ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องมาวิเคราะห์ต่อไป

3. การวิเคราะห์ข้อมูลและหายุทธวิธีการแก้ปัญหา (Analysis and Strategy) การวิเคราะห์ข้อมูลถือว่าเป็นหัวใจของการนิเทศแบบคลินิค เพื่อที่จะได้ทราบการเรียนการสอน มีปัญหาอะไร อย่างไร การหายุทธวิธีก็เพื่อที่จะควบคุมและแก้ปัญหาที่จะเกิดขึ้นในการสอน ในอนาคต ผู้นิเทศต้องวิเคราะห์ข้อมูลด้วยความเป็นจริง และต้องเลือกวิธีที่จะเสนอข้อมูล ให้ครูทราบ เพื่อการปรับปรุงการเรียนการสอนต่อไป

4. การประชุมนิเทศ (Observation Conference) เป็นขั้นของการปรึกษาหารือ ร่วมกันระหว่างครูกับผู้นิเทศ ความมุ่งหมายของขั้นตอนนี้ก็เพื่อให้ข้อมูลป้อนกลับ (feedback) กับผู้เทศก์บนพื้นฐานของข้อมูลที่วิเคราะห์อย่างมีระบบ ถูกต้อง พร้อมทั้งปรึกษาหารือถึงแนวทาง ของพฤติกรรมการสอนที่สามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งรวมถึงฝึกผู้สอนให้สามารถนิเทศ ตนเองได้ ขั้นตอนนี้ ผู้นิเทศจะต้องใช้หลักการมนุษยสัมพันธ์และจิตวิทยามาช่วย เพื่อให้ผู้สอน เกิดความสบายใจ

5. การวิเคราะห์พฤติกรรมการนิเทศ (Post Conference Analysis) ขั้นตอนที่ 5 นี้ คือ การพิจารณาถึงพฤติกรรมการนิเทศที่ผู้นิเทศกระทำลงไปตั้งแต่ขั้นแรกถึงขั้นที่ 4 โดย พิจารณาพฤติกรรมการนิเทศทุกอย่างว่ามีจุดดี จุดเด่น และข้อที่จะปรับปรุงอะไรอย่างไร เพื่อให้ การนิเทศในครั้งใหม่มีประสิทธิภาพและความสมบูรณ์มากที่สุด และขั้นตอนที่ 5 นี้ยังเหมาะกับการนิเทศแบบกลุ่ม ซึ่งตั้งขึ้นสำหรับการอบรมแบบกลุ่มที่มหาวิทยาลัยฮาวาร์ด จุดประสงค์ก็เพื่อที่จะสามารถให้ผู้นิเทศกลุ่มหนึ่งสามารถวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มอื่นที่ตนเองไม่ได้นิเทศได้ ขั้นตอนที่ 6 ก็คือการนำเอาข้อมูลที่วิเคราะห์แล้วมาปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างผู้นิเทศต่างกลุ่มให้เห็น เทคนิค วิธีการ การเลือกวิธีการแก้ปัญหา

การวิเคราะห์พฤติกรรมการณ์เทคนิคนี้เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดขั้นตอนหนึ่ง (Goldhammer, Anderson and Krajewsky. 1980 : 44) เพราะเท่ากับเป็นการประเมิน ตรวจสอบขั้นตอนต่าง ๆ ทั้ง 4 ขั้นตอน ถึงเทคนิค วิธีการ ตัวแปรต่าง ๆ อารมณ์ เป้าหมาย สำหรับในขั้นตอนที่ 5 นี้ผู้นิเทศก์ควรได้รับการนิเทศถึงพฤติกรรมการณ์ของตนเองบ้าง เป็นครั้งคราว ทั้งนี้จะเป็นการพัฒนาทั้งตัวผู้นิเทศก์และครูผู้สอนไปด้วยในตัว

วิธีการนิเทศนอกจากรูปแบบต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ยังมีรูปแบบอื่น ๆ อีกหลายรูปแบบ (สมาน อัสวภูติ 2526 : 34) เช่น ของ โมเชอร์ และ เพอร์เพิล (Mosher and Purpel) รูปแบบของ โบยัน และ โคปแลนด์ (Boyan and Copeland) เป็นต้น แต่โดยทั่วไปแล้ว การนิเทศทุกรูปแบบก็จะมีขั้นตอนต่าง ๆ ที่ครอบคลุม 3 หัวข้อคือ

1. การวางแผนการสังเกตการสอน
2. การสังเกตการสอนและบันทึกพฤติกรรม
3. การวิเคราะห์ข้อมูลและให้ข้อมูลป้อนกลับ

เกี่ยวกับเทคนิคการนิเทศแบบคลินิคสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกเทคนิคการนิเทศแบบคลินิคของ Goldhammer, Krajewski และ Anderson ซึ่งประกอบไปด้วยขั้นตอนการนิเทศ 5 ขั้นตอน ดังได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น เพราะเป็นรูปแบบหรือเทคนิคการนิเทศที่ผู้วิจัยได้พิจารณาว่าเป็นเทคนิคที่เหมาะสมและมีความเป็นไปได้สูงมากในการปฏิบัติ และนิพนธ์ ไทยพานิช (นิพนธ์ ไทยพานิช 2527 : 135) และ ชาร์ลส เอ. รีวิส (Reavis. 1978 : 580) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการนิเทศแบบคลินิคของ โกลด์แฮมเมอร์ แอนเดอร์สัน และ กราฟวาล์ก ว่ามีความชัดเจนมาก มีรายละเอียดลึกซึ้ง ซึ่งเชื่อถือได้ว่าเป็นรูปแบบของการนิเทศที่ผสมผสานกันอย่างกลมกลืนระหว่างทฤษฎีและการนำไปปฏิบัติ ที่จะนำไปนิเทศครูประจำการและครูฝึกสอน

X การสังเกตพฤติกรรมการณ์การสอน

การนิเทศการสอนโดยการสังเกตพฤติกรรมการณ์การสอนของครูในชั้นเรียน เป็นวิธีการที่ดี

ที่สุดที่จะทำให้ผู้นิเทศก์ได้รับข้อมูล ซึ่งจะไม่สามารถได้ด้วยวิธีอื่นเลย ในการที่จะประเมินการสอนของครูหรือในการที่จะช่วยครูปรับปรุงการเรียนการสอนเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการเรียนของนักเรียน (Evertson. 1981 : 90) การสังเกตการสอนจะทำให้ทราบว่าบรรยากาศการเรียนการสอน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน เป็นวิธีที่ดีที่สุดที่เข้าไปอยู่ในเหตุการณ์ของปัญหา ซึ่งจะนำการแก้ปัญหาในที่สุด และในทำนองเดียวกัน โรเบอร์ต แมคเนอร์กนี (McNergney. 1981 : 73) ได้กล่าวถึงการสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูในห้องเรียนอย่างมีระบบว่า เป็นสิ่งจำเป็นมาก เพราะพฤติกรรมการสอนของครูจะเป็นเครื่องชี้วัดถึงความสามารถของครูในด้านต่าง ๆ นอกจากนี้การสังเกตพฤติกรรมการสอนในห้องเรียนอย่างมีระบบยังจะช่วยทำให้

1. ครูผู้สอนได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของตน ทำให้เขาได้รู้จักปรับปรุงการเรียนการสอนของเขา

2. เขาสามารถนำข้อมูลเกี่ยวกับการสอนของตนเองไปเปรียบเทียบกับคนอื่น เพื่อที่เขาจะสามารถตัดสินใจได้ว่า เขาจะต้องปรับปรุงพัฒนาตนเองจุดไหน อย่างไร

3. เป็นประโยชน์ในการที่จะจัดอันดับพฤติกรรมการสอนที่สำคัญ ๆ ในห้องเรียน

อรุณ ฤๅพา (Gupta. 1980 : 26) ได้กล่าวถึงการสังเกตพฤติกรรมการสอนในห้องของครูว่า การที่จะทราบว่าการสอนของครูมีประสิทธิภาพแค่ไหน และอะไรเป็นบุคลิกลักษณะที่บอกว่าผู้สอนเป็นครูที่มีความสามารถ สิ่งเหล่านี้จะทราบได้ก็คือ การสังเกตการสอนของครูในห้องเรียนเท่านั้น จุดไขว่ของพฤติกรรมที่ครูแสดงออกในห้องเรียนก็คือ พฤติกรรมการสอนของครู ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อผู้เรียน ดังนั้น การศึกษาหรือสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูจึงเป็นสิ่งที่สำคัญมากที่จะช่วยให้ผู้นิเทศก์ได้มองเห็นแนวทางในการปรับปรุงพฤติกรรมการสอนของเขา และโรเบอร์ตโกลด์แฮมเมอร์ (Goldhammer. 1980 : 37) ก็ได้กล่าวถึงการสังเกตพฤติกรรมการสอนในห้องเรียนว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากในการนิเทศแบบคลินิค เพื่อที่จะให้ได้มาซึ่งข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ และปรับปรุงการเรียนการสอนของผู้สอนต่อไป และ เสวาลักษณ์ เสือเพชร (เสวาลักษณ์ เสือเพชร 1980 : 155 - 156) ก็ได้กล่าวถึงการสังเกตการสอน

ในห้องเรียนว่าเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญที่จะช่วยในการปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนการสอนของครู การสังเกตพฤติกรรมการสอนในห้องเรียนโดยการใช้เครื่องมืออย่างมีประสิทธิภาพ จากทัศนะของ นักการศึกษาหลาย ๆ ท่านที่ได้กล่าวมาแล้ว จึงสามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า การสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูในชั้นเรียนจะเป็นวิธีที่ดีที่สุดวิธีหนึ่งในการนิเทศเพื่อปรับปรุงพฤติกรรมการสอนของผู้สอนเพื่อประสิทธิภาพและคุณภาพของผู้เรียน

2. เครื่องมือในการบันทึกและวิเคราะห์พฤติกรรม

การบันทึกพฤติกรรมการสอน มีแบบฟอร์มการบันทึกที่ได้รับการค้นคว้าพัฒนามาหลายวิธี เพื่อจัดประเภท และวิเคราะห์พฤติกรรม (Dunkin. 1974 : 97) การสอน และก็มี นักการศึกษาได้วิเคราะห์ถึงข้อดีข้อเสียต่าง ๆ ไว้มากมาย

ระบบวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์การเรียนการสอนในห้องเรียนของแฟลนเดอร์ (Flanders Interaction Analysis) เป็นเครื่องมือวัดพฤติกรรมการสอนของครูและนักเรียนที่เกิดขึ้นในห้องเรียน โดยมุ่งเน้นพฤติกรรมทางวาจา โดยแบ่งพฤติกรรมใหญ่ ๆ ออกเป็น 10 ประเภท (Dunkin. 1974 : 102) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

พฤติกรรมครู

พฤติกรรมทางอ้อม

1. ยอมรับหรือมีความรู้สึกที่ดีต่อนักเรียน (Accept feeling)
2. ยกย่องชมเชยให้กำลังใจนักเรียน (Praise or Encourage)
3. ยอมรับหรือใช้คำพูดของนักเรียน (Accepts or Uses ideas of students)
4. ถามคำถาม (Asks questions)

พฤติกรรมทางตรง

5. บรรยาย (Lectures)
6. ออกคำสั่ง (Gives directions)
7. วิพากษ์วิจารณ์หรือใช้อำนาจ (Criticizes or Justifies authorities)

พฤติกรรมนักเรียน

8. นักเรียนพูดหรือตอบ (Student talk-response)
9. นักเรียนเป็นผู้ริเริ่มการพูด (Student talk-initiation)
10. บรรยายคำในห้องเรียนเงียบหรือสับสน (Silence or Confusion)

รินโฮล์ม ฟรอยเดนสไตน์ (Freudenstein. 1977 : 76 - 77) ได้วิจารณ์

แบบบันทึกพฤติกรรมของ แฟลนเดอร์ส ว่าสามารถวัดได้แต่พฤติกรรมทางวาจา ไม่สามารถจะวัดเนื้อหาวิชา และลำดับขั้นตอนการสนทนาอะไรได้เลย นอกจากนี้ผู้สังเกตยังจะต้องทำเครื่องหมายทุก ๆ 3 วินาที ตลอดเวลาที่สังเกตการณ์ จำนวนเป็นร้อย ๆ เครื่องหมาย แบบบันทึกพฤติกรรมของ แฟลนเดอร์ส จึงเหมาะสมจะเป็นเครื่องมือการวิจัยมากกว่าที่จะเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนภาษา นอกจากนี้ เล่าวสัทซ์ เลือเพอร์ (เล่าวสัทซ์ เลือเพอร์ .980 : 335 - 337) ได้แสดงความคิดเห็นต่อแบบบันทึกพฤติกรรมของ แฟลนเดอร์ส เกี่ยวกับการวิเคราะห์พฤติกรรมครูผู้สอนภาษาต่างประเทศว่ามีข้อบกพร่องดังต่อไปนี้

1. ความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น และความถูกต้องยังไม่ดีพอ
2. วัดได้แต่พฤติกรรมทางวาจาเท่านั้น พฤติกรรมอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากนี้วัดไม่ได้
3. ในตารางวิเคราะห์ ไม่ได้บอกถึงเนื้อหาบทเรียน การเตรียมการสอน หรือ

ปัญหาในการเรียนการสอน

4. ไม่สามารถช่วยครูประเมินผลตนเอง หรือนำไปพัฒนาการสอนได้
5. พฤติกรรมในแต่ละประเภทยังไม่ให้รายละเอียดดีเพียงพอ
6. ในช่วงสุดท้าย ความเงียบหรือความสับสนอาจเกิดจากการเรียนการสอนก็ได้

ในปี ค.ศ. 1970 Gertrude Moskowitz ซึ่งเป็นสมาชิกขององค์การศึกษาศาสตร์และวิจัยในสหรัฐอเมริกา และสถาบันภาษาลุ่มใหม่ในรัฐเพนซิลวาเนีย ได้ปรับแบบบันทึกพฤติกรรมการสอน

ของ แฟลนเดอร์ส์ใหม่ โดยมีลักษณะเหมือนของเดิม แต่เพิ่มพฤติกรรมต่าง ๆ อีก 12 พฤติกรรม รวมเป็น 22 พฤติกรรม แบบสังเกตพฤติกรรมการณ์การล่อนของ Moskowitz นี้เรียกว่า (Foreign Language Interaction System) หรือเรียกว่า FLINT System ซึ่ง เล่าวสัทธน์ เลือเพษ (เล่าวสัทธน์ เลือเพษ 1980 : 79) ได้แสดงความคิดเห็นต่อ FLINT System ไว้ดังต่อไปนี้

1. การขยายแบบ Flanders ออกไปเป็น 22 ประเภทนี้ ทำให้เกิดความยุ่งยาก ซับซ้อนและมีข้อบกพร่องมากยิ่งขึ้น

2. ทำให้เกิดความยุ่งยากในการลงตารางและการคำนวณ

เกิดความไม่สะดวกในการทำวิจัย และประเมินผลการล่อนของครู รายละเอียดของ FLINT System มีดังต่อไปนี้

พฤติกรรมครู

พฤติกรรมทางอ้อม

1. ครูเอาใจใส่ความรู้สึกของนักเรียน (Deals with feelings)
2. ครูยกย่องให้กำลังใจนักเรียน (Praise or Encourages)
3. ครูยอมรับความคิดของนักเรียนหรือนำมาใช้ (Use idea of Students)
- ครูย้ำพูดหรือคำตอบของนักเรียน (Repeats Student Response

Verbation)

4. การถามคำถาม (Asks questions)

พฤติกรรมทางตรง

5. ครูให้ข้อมูล ข้อเท็จจริง (Gives Information)

ครูแก้ไขคำตอบของนักเรียนโดยไม่ให้คำวิจารณ์ (Corrects without rejection)

6. ครูแนะแนวทางให้นักเรียนโดยให้ทำตามคำสั่ง (Gives direction)

ให้แบบอย่างในการดริล (Directs pattern drills)

7. วิจารณ์พฤติกรรมนักเรียน (Criticizes Student Behavior)

วิจารณ์การตอบของนักเรียน (Criticizes Student Response)

พฤติกรรมนักเรียน

8. นักเรียนตอบคำถามตามแนวกำหนด (Student response, specific)

นักเรียนตอบคำถามพร้อมกันทั้งชั้นหรือครั้งชั้น (Student response Choral)

9. นักเรียนตอบคำถามปลายเปิด หรือนักเรียนริเริ่มถามคำถาม (Student Response Open-ended or Student-Initiated)

10. ความเงียบ หรือไม่มีปฏิสัมพันธ์ชั่วขณะ (Silence)

เงียบขณะใช้สื่อการสอน (Silence - AV)

11. ความสับสนที่เกิดจากการตอบหรือปฏิสัมพันธ์กันมากกว่า 1 คน ไม่สามารถบันทึกพฤติกรรมได้ (Confusion, Work-oriented)

ความสับสนเกิดจากความไม่มีระเบียบเรียบร้อย บันทึกพฤติกรรมไม่ได้ (Confusion, Non-work-oriented)

12. การหัวเราะสนุกสนาน (Laughter)

e. ใช้ภาษาอังกฤษหรือภาษาแม่ (Uses English or mother tongue)

n. ไม่ใช้คำพูด แต่ใช้กริยาท่าทางของครูและนักเรียน (Nonverbal)

ในปี 1976 Fanslow ก็ได้ปรับปรุงแบบบันทึกพฤติกรรมการสอนของ Flanders อีก แต่การปรับปรุงของ Fanslow ไม่มีจุดมุ่งหมายที่จะวิเคราะห์พฤติกรรมการสอน แต่เข้ามาเป็นเครื่องมือในการวิจัย และผู้ที่ใช้เครื่องมือของ Fanslow จะต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญที่ต้องได้รับการฝึกอบรมเป็นพิเศษเกี่ยวกับเครื่องมือนี้ ซึ่งไม่เหมาะสมที่จะนำไปบันทึกและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของครูเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน (Freudenstein, 1977 : 77)

อย่างไรก็ตาม ก่อนหน้าที Moskowitz และ Fanslow จะปรับปรุงเครื่องมือของ Flanders ก็มีนักการศึกษาอีกท่านหนึ่ง คือ Orrin Nearhoof ได้ปรับปรุงแบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของ Flanders ขึ้นก่อนในปี 1969 แบบบันทึกพฤติกรรมการสอนของ Nearhoof นี้ มุ่งเน้นที่จะนำไปใช้ในการวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของครูภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะ ดังนั้นจึงมีความเหมาะสมมากกว่าของ Flanders และนักการศึกษาคนอื่น ๆ ที่ได้กล่าวถึงมาแล้ว

แบบวิเคราะห์พฤติกรรมการเล่นของ Nearhoof เป็นแบบบันทึกพฤติกรรมทางเวลา ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

พฤติกรรมครู

1. ครูใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร แบ่งเป็นดังนี้

1.1 ครูใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อออกคำสั่งให้นักเรียนแสดง

1.2 ครูใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อที่จะอภิปรายปัญหาหรือแนวความคิดที่เกี่ยวกับ

ความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรม สถาปัตยกรรม ประวัติศาสตร์ และวรรณคดี

1.3 ครูใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อจะอธิบายกฎเกณฑ์ โครงสร้างทางภาษา

ระบบเสียง หรือภาษาเขียน หรือความคิดรวบยอดทางภาษาอื่น

2. ครูใช้ภาษาต่างประเทศในการเสริมแรง

2.1 ครูใช้ภาษาต่างประเทศในการแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน

2.2 ครูใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อให้นักเรียนทราบว่าคำตอบเขาถูกต้อง

2.3 ครูใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อแก้ไขภาษาของนักเรียนให้ดีขึ้น หรือเป็น

แนวให้นักเรียนสร้างคำใหม่

2.4 ครูใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อเป็นตัวอย่าง (Model) ในการ drill

2.5 ครูใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบสนองในการเล่นโครงสร้าง

3. ครูใช้ภาษาอังกฤษในการขยายความ ให้คำมีความหมายชัดเจนขึ้น หรือเพื่อให้ข้อชี้แนะ

(Cue)

4. ครูใช้ภาษาเพื่อเป็นรูปแบบในการสื่อความหมายในห้องเรียน

พฤติกรรมนักเรียน

5. นักเรียนใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อท่องจำคำตอบดังนี้

5.1 นักเรียนใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อท่องจำแบบฝึกหัด drills หรือ

โครงสร้างประโยค

5.2 นักเรียนใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อจำคำตอบจากนักเรียนคนอื่น ๆ

5.3 นักเรียนใช้ภาษาต่างประเทศในการ drills ในรูปแบบต่าง ๆ

5.4 นักเรียนใช้ภาษาต่างประเทศในการอ่าน เช่น อ่านจากตำรา หรืออ่านจาก
กระดาน

5.5 นักเรียนใช้ภาษาต่างประเทศในการตอบคำถามทุกรูปแบบที่อาศัยการตอบ
แบบอัตโนมัติ

6. นักเรียนใช้ภาษาต่างประเทศในการรวบรวมสิ่งที่เรียนมาแล้วได้

6.1 นักเรียนใช้ภาษาต่างประเทศในการตอบคำถาม

6.2 นักเรียนใช้ภาษาต่างประเทศในการสร้างโครงสร้างใหม่ (ทั้งการพูดหรือ
เขียนเพื่อให้ได้คำตอบที่ถูกต้อง

7. นักเรียนใช้ภาษาต่างประเทศในการถามคำถาม ซึ่งเขาเป็นผู้ริเริ่มคำถามเอง

8. นักเรียนใช้ภาษาต่างประเทศแบบทันทีทันใด เช่น

8.1 เพื่ออภิปรายในหัวข้อเรื่องต่าง ๆ ที่เขาสนใจ

8.2 เพื่อที่จะตอบสนองต่อรูปภาพหรือสถานการณ์ที่ครุ่นาเล่น

9. นักเรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในห้องเรียน

10. ไม่มีปฏิสัมพันธ์ เช่น เจ็บ สับสน หรือมีกิจกรรมทางภาษาอื่น เช่น การอ่าน
(เจ็บ) การใช้ห้องแปลภาษา จะใช้สัญลักษณ์ในการบันทึก เช่น

O - S การร้องเพลง

O - R อ่านในใจ

O - W เขียน

O - L แปลภาษา

การบันทึกพฤติกรรมแบบ Nearhoof นี้ก็จะมาวิเคราะห์หาว่าครูผู้สอนได้ให้เวลา
พฤติกรรมทางวาจา (Verbal Behavior) อันไหนมากน้อยเท่าไร

ฟรอยเดนสไตน์ (Freudenstein. 1980 : 77 - 78) ได้แสดงทัศนะต่อ
เครื่องมือวิเคราะห์พฤติกรรมการณ์การสอนของ Nearhoof ว่ามีข้อดีและข้อเสียดังต่อไปนี้

ข้อดีของเครื่องมือวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของ Nearhoof

1. เป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นเพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาต่างประเทศโดยตรง
2. การวัดพฤติกรรมทางวามุ่งเน้นที่จะวัดว่าผู้สอนและผู้เรียนใช้ภาษาแม่หรือภาษาต่างประเทศ
3. พฤติกรรมทางวามุ่งเน้นที่จะวัดได้แบ่งไว้มีจำนวนใกล้เคียงกัน
4. การวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์นั้นได้มุ่งเน้นเป็นพิเศษในเรื่องของรูปแบบและโครงสร้างของแบบฝึกหัด ซึ่งโดยทั่วไปแล้วจะมีในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

ข้อเสียของแบบวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของ Nearhoof

1. ในหัวข้อพฤติกรรมทางวามุ่งเน้นหัวข้อมีหัวข้อพฤติกรรมย่อยมากเกินไป
2. โดยทั่วไปแล้ว ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียนจะแตกต่างกันมาก ควรจะแยกรายการเป็นหัวข้อย่อย ๆ
3. พฤติกรรมที่จะวัดมุ่งเน้นเฉพาะพฤติกรรมทางวามุ่งเน้นไม่ได้บอกรายละเอียดเกี่ยวกับการสอนเนื้อหาหรือขบวนการอื่น ๆ ในการสอนภาษา

ในปี 1977 มหาวิทยาลัยมาร์เบิร์ก ประเทศเยอรมนีตะวันตก ได้ปรับปรุงเครื่องมือวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาต่างประเทศของ Nearhoof ใหม่ โดยลดความสลับซับซ้อนลง เพื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อการนำไปปฏิบัติ (เล่าวสัทธน์ เลือเพชร 1980 : 84) แบบบันทึกพฤติกรรมการสอนในชั้นเรียนของมหาวิทยาลัยมาร์เบิร์กนั้น เป็นเครื่องมือบันทึกพฤติกรรมการสอนภาษาต่างประเทศในห้องเรียนโดยเฉพาะ โดยทำการบันทึกพฤติกรรมทุก ๆ 3 นาที ตลอดเวลาที่ทำการสอน 40 หรือ 45 นาที รายละเอียดพฤติกรรมในแบบสังเกตของมหาวิทยาลัยมาร์เบิร์ก มีดังต่อไปนี้

1. ลำดับชั้นการสอน หมายถึง ลำดับชั้นการสอนโดยทั่วไป ในการดำเนินการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ เหตุการณ์การสอนที่แตกต่างกันก็จะบันทึกไว้ในช่องคำว่า "อื่น ๆ "

2. การทำการบ้าน ในแบบฟอร์มอื่น ๆ ที่กล่าวมาแล้วจะไม่กล่าวถึงเรื่องการบ้าน
ทั้ง ๆ ที่เป็นกิจกรรมหนึ่งในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

3. ปฏิสัมพันธ์ หมายถึง การใช้ภาษาระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียนว่าเป็นแบบไหน
คือ แบบเปิดหรือปิด

4. ภาษาของครู หมายถึง การใช้ภาษาของครูว่า ตลอดคาบที่สอนครูใช้ภาษา
ต่างประเทศหรือไม่ ใช้ได้ถูกต้องไหม หรือใช้ภาษาแม่ ทำไมต้องใช้ภาษาแม่ เป็นต้น

5. ภาษาของนักเรียน หมายถึง การใช้ภาษาของนักเรียนว่าเขาใช้ภาษา
ต่างประเทศมากน้อยแค่ไหน หรือใช้ภาษาแม่ ทำไมต้องใช้ภาษาแม่

6. การฝึกทักษะว่าครูผู้สอนฝึกทักษะอะไร การฟัง พูด อ่านหรือเขียน

7. การแก้ข้อผิดพลาด การแก้ข้อผิดพลาดนี้จะขึ้นอยู่กับข้อที่หนึ่ง คือ ลำดับชั้นการสอน ในขณะที่
นักเรียนฝึกทักษะแล้วผิด ครูจะแก้ไขหรือไม่ แก้ไขบ่อยแค่ไหน

8. การใช้สื่อการสอน ว่าครูใช้สื่อการสอนอะไรบ้าง เช่น หนังสือเรียน
Worksheet รูปภาพ เทป ฯลฯ

9. บรรยากาศการเรียนการสอน หมายถึง การสอนของครูมีลักษณะเป็น
ประชาธิปไตยหรือเผด็จการ และนักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเรียนหรือเบื่อหน่าย

10. การให้ความร่วมมือของนักเรียน หมายถึง การมีส่วนร่วมของนักเรียนใน
การเรียนการสอน

เล่าวลักษณ์ เลือเพชร (เล่าวลักษณ์ เลือเพชร 1980 : 86) ได้แสดง
ความคิดเห็นต่อแบบวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของมหาวิทยาลัยเบอร์กไว้ดังต่อไปนี้

ข้อดีของแบบวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของมหาวิทยาลัยเบอร์ก

1. เป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ครูและผู้สอนสามารถวัดพฤติกรรมการสอนเป็นปรนัยได้
2. มีรายละเอียดเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นจริงในห้องเรียน
อย่างเหมาะสม รวมทั้งการใช้สื่อและอุปกรณ์การสอน
3. ง่ายและสะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูล

4. การวิเคราะห์พฤติกรรม สามารถทำได้โดยตัวผู้สอนเอง โดยการบันทึกเทป หรือวีดีโอเทปเอาไว้ก่อน

ข้อเสียของแบบวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของมหาวิทยาลัยมาร์เบิร์ก

1. ไม่ได้สร้างขึ้นเพื่องานวิจัยโดยเฉพาะ
2. ในเรื่องบรรยากาศการเรียนการสอนยังมีความเป็นอัตนัยสูง
3. ช่วงเวลาการบันทึกพฤติกรรมนานถึง 3 นาที ผู้สังเกตจะบันทึกตอนไหนก็ได้

ทำให้ไม่มีความละเอียดเพียงพอ

ในปี ค.ศ. 1980 เล่าวสัททซ์ เลือเฟลอร์ ได้ทำการปรับปรุงแบบวิเคราะห์พฤติกรรม การสอนของมหาวิทยาลัยมาร์เบิร์กใหม่ โดยตั้งชื่อว่า Modified Marburg University Foreign Language Observation Form ซึ่งได้ทำการปรับปรุงดังนี้

1. ได้ปรับตารางความถี่ของการวัดจาก 3 นาทีเป็น 1 นาที และได้จัดรูปแบบ ตารางใหม่เพื่อให้เกิดความสะดวกต่อการบันทึกมากยิ่งขึ้น
2. ปรับปรุงข้อความในพฤติกรรมการเรียนการสอนข้อที่ 10 คือ บรรยากาศในการเรียนการสอนใหม่ โดยแบ่งพฤติกรรมของครูที่มีลักษณะเป็นเผด็จการเป็น 3 ประเภท ได้แก่
 - 2.1 ออกคำสั่ง
 - 2.2 วิพากษ์วิจารณ์พฤติกรรมนักเรียน
 - 2.3 แก้อภัยผิดพลาดของนักเรียนโดยไม่ชี้แจงเหตุผล
 และแบ่งพฤติกรรมที่เป็นประชาธิปไตย ออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่
 - 2.4 ใช้ความคิดเห็นของนักเรียนในการแก้อภัยผิดพลาด
 - 2.5 รับฟังความคิดเห็นของนักเรียน

ส่วนพฤติกรรมของนักเรียนได้เพิ่มข้อความที่จะขยายลักษณะ 2 ประการ ในแบบฟอร์มเดิม ของมหาวิทยาลัยมาร์เบิร์ก คือ ลักษณะที่ได้รับแรงจูงใจและเบื่อหน่าย ลักษณะที่นักเรียนได้รับแรงจูงใจ แบ่งเป็น

- หัวเราะ
- มีส่วนร่วม
- ใช้ภาษาต่างประเทศ
- ถามคำถาม

ลักษณะที่บ่งชี้ คือ

- เรียบ
- สบสน

ข้อดีของเครื่องมือวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาต่างประเทศของ เล่าวลักษณ์

เลื่อเพชร มีดังต่อไปนี้

1. เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดพฤติกรรมการสอนภาษาต่างประเทศโดยตรง
2. ช่วงระยะเวลาการบันทึกพฤติกรรมมีการบันทึกทุก ๆ 1 นาที ทำให้ผู้สังเกต

มีเวลาเพียงพอที่จะบันทึกพฤติกรรมต่าง ๆ ตามรายการพฤติกรรม 19 หัวข้อ ได้ทันเวลา

3. มีการแก้ไขเพิ่มเติมคำจำกัดความในแบบบันทึกพฤติกรรมของมหาวิทยาลัย

มาร์เบอร์กใหม่ให้มีความหมายชัดเจนและเป็นปรนัยมากยิ่งขึ้น

สำหรับข้อเสียของแบบวิเคราะห์พฤติกรรมของ เล่าวลักษณ์ เลื่อเพชร มีดังนี้

1. ยังคงสับสนขั้นตอนการบันทึกไวเหมือนของมหาวิทยาลัยมาร์เบอร์ก ยังทำให้

ไม่สะดวกต่อการบันทึกพฤติกรรมเท่าที่ควร

2. ในขั้นลำดับขั้นการสอน ไม่ได้ระบุพฤติกรรมที่เฉพาะเจาะจงลงไปว่ามีพฤติกรรม

ที่คาดหวังที่จะเกิดเป็นลำดับขั้นสำหรับการสอนภาษาต่างประเทศ มีอะไรบ้าง

นอกจากแบบบันทึกพฤติกรรมการสอนภาษาต่างประเทศที่ได้กล่าวถึงมาแล้วข้างต้น

กริตท์เนอร์ (Grittner. 1969 : 323 - 320) ก็เป็นนักการศึกษาท่านหนึ่งที่ได้สร้าง

เครื่องมือสำหรับใช้ในการสังเกตและวิเคราะห์การสอนภาษาต่างประเทศในห้องเรียน โดยอาศัย

FIAC เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือดังกล่าวของ กริตท์เนอร์ เรียกว่า (Teacher-Pupil

Interaction in the Foreign Language Classroom) เครื่องมือดังกล่าวนี้เน้นการใช้

ภาษาต่างประเทศในห้องเรียนมากที่สุด ซึ่งจำแนกพฤติกรรมย่อย ๆ ดังต่อไปนี้

1. ครูใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อความหมาย ได้แก่ การที่ครูใช้ภาษาต่างประเทศในการกระทำดังต่อไปนี้

- 1.1 ครูให้คำแนะนำหรือสั่งให้นักเรียนทำตามที่ต้องการ
- 1.2 ครูอภิปรายแนวคิดต่าง ๆ เกี่ยวกับปัญหาทางวัฒนธรรม ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และวรรณคดี
- 1.3 ครูอธิบายปัญหาเรื่องเสียง โครงสร้าง ประโยคและอื่น ๆ ตรงตามหลักวิชาและตรงปัญหาที่ถาม

2. ครูใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อช่วยในการเสริมกำลังใจ

- 2.1 ครูช่วยแก้ข้อผิดพลาดของนักเรียนให้ชัดเจน ถูกต้องตรงกับความจริง
- 2.2 ครูยอมรับหรือบอกให้นักเรียนทราบทันทีเมื่อคำตอบของเขาถูกต้อง
- 2.3 ครูช่วยต่อเติม เรียบเรียง หรือเกลาคำตอบของนักเรียนใหม่ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และควรแยกส่วนย่อยออกมาฝึกต่อเติมจนสมบูรณ์

2.4 ครูยกหัวข้อหรือใจความบางตอน เพื่อช่วยให้นักเรียนตอบสนองได้

2.5 ครูยกตัวอย่าง เพื่อให้นักเรียนฝึกทักษะทางภาษามากขึ้น

2.6 ครูฝึกกระส่วนประโยคจนนักเรียนจดจำนำไปโต้ตอบได้โดยอัตโนมัติ

3. ครูใช้ภาษาต่างประเทศง่าย ๆ ในการอธิบายความหมายให้ชัดเจนขึ้น โดยใช้วิธีแนะและอุปการณ์ประกอบ

4. ครูใช้ภาษาต่างประเทศที่จำเป็นสำหรับการติดต่อสื่อความหมายกันในห้องเรียนอยู่เสมอ

5. นักเรียนใช้ภาษาต่างประเทศในการตอบสนองโดยอัตโนมัติ

5.1 นักเรียนตอบจากการออกเสียงเลียนแบบ ท่องจำ และการฝึกกระส่วนประโยค

5.2 นักเรียนตอบจากการจดจำคำตอบของนักเรียนคนอื่น

5.3 นักเรียนตอบจากการฝึกซ้ำ เช่น การท่องบทสนทนา ประโยคหรือการกระจายกริยา

5.4 นักเรียนตอบจากการอ่านแบบเรียน จากกระดานดำ ฯลฯ

5.5 นักเรียนตอบจากการฝึกหัด ซึ่งจำเป็นต้องตอบสนองทันทีโดยอัตโนมัติ

6. นักเรียนใช้ภาษาต่างประเทศที่ได้จากการเรียนรู้และจดจำได้จากแบบเรียนที่เรียนมาแล้ว

6.1 นักเรียนตอบคำถาม

6.2 นักเรียนจดจำคำ ประโยค และข้อความมาสร้างคำตอบจนเป็นที่ยอมรับ

7. นักเรียนเป็นผู้ริเริ่มไปคำถาม

8. นักเรียนคนเดียวหรือหลายคนใช้ภาษาต่างประเทศได้คล่องด้วยตนเอง ไม่มีใครกระตุ้น

8.1 นักเรียนใช้ภาษาในการอภิปรายหัวข้อ ปัญหาที่เป็นประโยชน์และน่าสนใจโดยทั่วไป

8.2 นักเรียนใช้ภาษาสนทนากัน จดรูปภาพ และสถานการณ์ที่คนอื่นหยิบยกขึ้นมาเล่น

9. นักเรียนใช้ภาษาต่างประเทศในการติดต่อสื่อความหมายกันในห้องเรียน

10. ไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนทางวาจา (กิจกรรม)

10.1 ร้องเพลง

10.2 อ่านในใจ

10.3 เขียน

10.4 เข้าห้องปฏิบัติการทางภาษา

ในปี 1970 โอเบอร์ และคนอื่น ๆ (Ober and others. 1971 : 38 - 40) ได้สร้างเครื่องมือสังเกตบันทึกพฤติกรรมการณ์ในห้องเรียน เขาได้จัดระบบกลุ่มของพฤติกรรมของครูและนักเรียนไว้เท่า ๆ กัน เพื่อสะดวกแก่การสังเกตและจำแนกพฤติกรรมได้ชัดเจนมากขึ้น แบบบันทึกพฤติกรรมดังกล่าวเน้นพฤติกรรมทางวาจามากที่สุด เพราะว่ามนุษย์ใช้พฤติกรรมนี้มากที่สุด การปฏิบัติตามขั้นตอนที่ควรจะมีการใช้วาจา เครื่องมือที่ โอเบอร์ คิดขึ้น เรียกว่า The Reciprocal Category System (RCS) มีรหัสดังนี้

<u>รหัสของครู</u>	<u>ประเภทของพฤติกรรม</u>	<u>รหัสของนักเรียน</u>
1	การบรรยายที่เป็นกันเอง อ่อน	11
2	การยอมรับและการเสริมกำลังใจ	12
3	การขยายความเพื่อความชัดเจน	13
4	การถามเพื่อหาความจริงเพิ่มเติม	14
5	การตอบรับ	15
6	การอธิบายข้อเท็จจริง	16
7	การแนะนำ สิ่งการ	17
8	การแก้ไขข้อผิดพลาด	18
9	บรรยากาศที่เคร่งเครียด	19
10	เงียบ หรือ สับสน	20

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการนิเทศการสอน การบันทึก และการวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้ปรับปรุงเครื่องมือขึ้นใหม่ จำนวน 2 ชุด เพื่อประกอบการศึกษาริวิจัยครั้งนี้ ชุดที่ 1 เรียกว่า Foreign Language Classroom Overview (FLCO) โดยได้ยึดแนวของ Grittner's Teacher-Pupil Interaction in the Foreign Language Classroom (TPIFL) (Grittner. 1969 : 320 - 340) และ The Reciprocal Category System (RCS) ของ โอเบอร์ และคนอื่น ๆ (Ober and others. 1971 : 38 - 40) เครื่องมือชุดนี้ใช้เป็นเครื่องมือประกอบการนิเทศภายในแบบคลินิค ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ 2 ของการนิเทศดังกล่าว ได้แก่ การสังเกตและบันทึกพฤติกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน

✕ เครื่องมือบันทึกพฤติกรรมการเรียนการสอนชุดที่ 2 ผู้วิจัยได้ปรับจาก Modified Marburg University Foreign Language Observation Form ของ เลาว์สัทธ เลือเฟล เรียกว่า Modified Marburg University Foreign Language Classroom Observation Form II (MMUFLCOF II) การปรับปรุงเครื่องมือบันทึกและวิเคราะห์พฤติกรรมเรียนการสอนทั้ง 2 ชุดดังกล่าว ผู้วิจัยได้คำนึงถึงความสอดคล้องของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรภาษาอังกฤษมัธยมศึกษาตอนต้น 2521 และมัธยมศึกษาตอนปลาย 2524 ซึ่งเน้นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร วิธีสอนภาษาอังกฤษ และจิตวิทยาการเรียนการสอน

Foreign Language Classroom Overview

<u>พฤติกรรมของครู</u>	<u>ประเภทของพฤติกรรม</u>	<u>การวัดประเภทพฤติกรรม</u>	<u>พฤติกรรมนักเรียน</u>
	<u>การใช้ภาษาอังกฤษ</u>	<u>ในการพูด</u>	
		ให้คำแนะนำ อธิบาย	
		อภิปราย หรือชี้แจง	
		<u>ในการถาม</u>	
		ถามโดยใช้คำถามใน	
		แบบฝึกหัด	
		ริเริ่มคำถามเอง	
		<u>ในการตอบ</u>	
		ตอบจากแบบฝึกหัด	
		ริเริ่มคำตอบเอง	
		<u>ในการสนทนา</u>	
		สนทนาจากบทสนทนา	
		สนทนาจากรูปภาพ	
		สนทนาจากสถานการณ์	
		<u>ในการอ่าน</u>	
		อ่านออกเสียงจากบัตรคำ	
		กระดาน ชำรัด	
		อ่านออกเสียงตามเทป ครู	
		อ่านออกเสียงจากหนังสือ	
	<u>การใช้ภาษาไทย</u>	<u>ในการพูด</u>	
		อธิบาย อภิปราย ชี้แจง	
		บอก หรือออกคำสั่ง	
		แปลภาษาอังกฤษ	

พฤติกรรมของครู ประเภทของพฤติกรรม การจัดประเภทพฤติกรรม พฤติกรรมนักเรียน

ในการถามคำถาม

ในการตอบคำถาม

การใช้อุปกรณ์

ใช้โล่ศัพทัญชัญต่าง ๆ

เช่น วีดีโอ สไลด์ เทป

รูปภาพ ฯลฯ

กิจกรรมการเรียนรู้

ครูเป็นศูนย์กลาง

การเล่น

กิจกรรมเดี่ยว

กิจกรรมกลุ่ม

การเสริมแรง

การเสริมแรงทางบวก

ได้แก่ การยอมรับ

ชมเชย ให้รางวัล

การเสริมแรงทางลบ

การดูดำ ลงโทษ

วิพากษ์วิจารณ์

บรรยากาศ

เป็นมิตร

การเรียนรู้การเล่น

กันเอง ออบจัน อิมแย้

หัวเราะ เล่น

เครื่องเคียด

เบื่อง่าย ไม่สนใจ

การเรียนรู้ สับสน

ไม่พร้อม

ไม่ปฏิบัติตาม

ความเจ็บ

ทางเวลา

อ่านในใจ

จดบันทึกงาน

ทำแบบฝึกหัด

เขียนตามคำบอก

ร้องเพลง

Modified Marburg University Foreign Language Observation Form II

เครื่องมือบันทึกพฤติกรรมการเรียนการสอนนี้ ประกอบด้วยพฤติกรรมการเรียนการสอน
สำคัญ ๆ 6 พฤติกรรม ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมย่อย ๆ ดังต่อไปนี้

1. ลำดับขั้นการสอน (Phase of Instruction) แบ่งเป็น

1.1 การนำเข้าสู่บทเรียน (Warm Up)

1.2 การแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ (Informing the Learner the Objectives)

1.3 ทบทวนประสบการณ์เดิม (Stimulating recall of prerequisite Learning)

1.4 การให้แนวทางการเรียนรู้ (Providing Learning Guidance)

1.5 การให้นักเรียนปฏิบัติ (Eliciting the Performance)

1.6 การให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback)

1.7 การส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอน (Enhancing Retention and Transfer)

2. ปฏิสัมพันธ์ (Interaction)

2.1 ครูถาม - นักเรียนตอบ

2.2 นักเรียนถาม - ครูตอบ

2.3 นักเรียนถาม-ตอบกันเอง

3. การใช้ภาษาของครู (Teacher's Language) ใช้ภาษาอังกฤษหรือภาษาไทย

ในกรณีต่อไปนี้

3.1 ในการบรรยาย

3.2 ในการอธิบาย

3.3 แนะนำ/ออกคำสั่ง

4. การใช้ภาษาของนักเรียน (Student's Language) ใช้ภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ

ในกรณีต่อไปนี้

4.1 ในการถามคำถาม

4.2 ในการตอบคำถาม

4.3 ในระหว่างนักเรียนด้วยกัน

5. การใช้สื่อการเรียนการสอน (Media Used) เช่น หนังสือเรียน หนังสือแบบฝึกหัด (Worksheet) เครื่องฉายข้ามศีรษะ เทป วีดีโอ ภาพยนตร์ รูปภาพ ภารัต ฯลฯ

6. บรรยากาศทั่ว ๆ ไปในการเรียนการสอน (General Atmosphere)

6.1 ครู

6.1.1 ลักษณะที่เผด็จการ (Authoritarian)

- วิพากษ์วิจารณ์พฤติกรรมนักเรียน
- แก้ไขข้อผิดพลาดโดยไม่ได้ชี้แจง
- บ่น และลงโทษ

6.1.2 ลักษณะที่เป็นประชาธิปไตย (Democratic)

- ให้ออกาสนักเรียนในการแสดงความคิดเห็น
- รับฟังความคิดเห็นของนักเรียน แก้ไขข้อผิดพลาดตามที่นักเรียนเสนอ

6.2 นักเรียน

6.2.1 ลักษณะที่ได้รับแรงจูงใจ (Motivated)

- หัวเราะ สนุกสนาน
- ให้ความร่วมมือ
- ใช้ภาษาอังกฤษ
- ถามคำถาม

6.2.2 ลักษณะที่เบื่อหน่าย (Bored)

- เงียบ
- สบส่น

การบันทึกพฤติกรรมการสอนโดยทั่วไปแล้วแบ่งเป็นระบบใหญ่ ๆ 2 ระบบ คือ

1. Sign System เป็นระบบการสังเกตที่ประกอบด้วยพฤติกรรมเฉพาะอย่าง โดยกำหนดพฤติกรรมที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในช่วงเวลาที่สังเกต ผู้สังเกตจะบันทึกพฤติกรรมเฉพาะอย่างที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่สังเกตพฤติกรรมและเพียงครั้งเดียว โดยไม่คำนึงถึงคามถี่ของการเกิดพฤติกรรม

2. Category System เป็นระบบที่จำแนกพฤติกรรมออกเป็นประเภท โดยใช้หมายเลขหรือสัญลักษณ์แทนบันทึกพฤติกรรมในช่วงเวลาที่จำกัด ผู้สังเกตจะต้องเรียนรู้ลักษณะของพฤติกรรมว่าอะไรอยู่ประเภทใด และเกิดกี่ครั้งในแต่ละช่วงเวลาที่ทำการสังเกต ตัวอย่างได้แก่ ระบบวิธีสังเกตของ แฟลนเดอร์ส

การจะเลือกใช้ระบบใดในการบันทึกและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนนั้น เมตเลย์ และ มิทซึล (Ober. 1976 : 36 citing Medley and Mitzel, 1963) ให้ข้อเสนอแนะว่า เมื่อบันทึกพฤติกรรมด้านใดด้านหนึ่งเพียงด้านเดียว ควรใช้ Category System แต่ถ้าต้องการศึกษาพฤติกรรมการสอนที่มีความสำคัญเท่ากันหลาย ๆ ด้าน และไม่ทราบว่าพฤติกรรมด้านไหนสำคัญกว่ากัน ควรใช้ Sign System จะดีกว่า

คุณลักษณะของครูสอนภาษา

คุณลักษณะของครูสอนภาษาที่ดี เล่าวสัททน์ เลือเพอร์ (เล่าวสัททน์ เลือเพอร์ 1980 : 91 - 96) ได้สรุปไว้ดังต่อไปนี้

1. ด้านการวางแผนการสอนและการบันทึกการสอน

- 1.1 ครูจะต้องมีความรู้ทางไวยากรณ์และโครงสร้างภาษาอย่างดี
- 1.2 กิจกรรมการสอนควรจะเน้นการสื่อสารระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน
- 1.3 นักเรียนควรเข้าใจจุดมุ่งหมายของบทเรียนที่เรียนอย่างแจ่มแจ้ง
- 1.4 ใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน
- 1.5 ครูควรมีความสามารถเข้าใจและใช้สื่อการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ด้านการดำเนินการเรียนการสอน

- 2.1 ครูผู้สอนการพูดภาษาต่างประเทศอย่างเป็นธรรมชาติด้วยอัตราความเร็วที่ปกติ ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียนไม่ว่าครูหรือนักเรียนจะพูดควรใช้ภาษาต่างประเทศนั้น ๆ
- 2.2 ครูควรลดปริมาณการพูดลง
- 2.3 ครูควรทบทวนสิ่งที่เรียนมาแล้ว โดยเน้นทักษะการพูด โดยใช้คำถ้อยคำต่าง ๆ
- 2.4 คำสั่งและคำอธิบายของครูควรชัดเจนและตรงเป้าหมาย
- 2.5 ครูควรศึกษา เนื้อหาก่อนเพื่อปรับให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน
- 2.6 ในห้องเรียนครูไม่ควรใช้เวลามากในการสอนอ่านในใจและการสอนเขียน
- 2.7 ครูควรเขียนกระดานให้น้อยลง

3. ด้านแรงจูงใจ

- 3.1 ครูควรจัดกิจกรรมการสอนที่ให้นักเรียนสนใจในการเรียนตลอดเวลาที่ทำ การสอน ทบทวน หรือการสอนเนื้อหาใหม่
- 3.2 ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วม และการกระตุ้นดังกล่าวควรเป็นภาษาต่างประเทศนั้น หรือเป็นการแสดงออก โดยใช้กิริยาท่าทางต่าง ๆ (gestures)
- 3.3 ครูควรยิ้มแย้ม ชมเชย และตกลงอย่างมีเจตนาบ่อย ๆ การชมเชยอาจจะใช้ gestures ก็ได้

4. ด้านบุคลิกภาพ

- 4.1 ครูควรเป็นคนที่อบอุ่นและกันเอง
- 4.2 ครูควรใจเย็น มีคหุ่่น และเป็นคนที่ไม่ไวต่อความรู้สึกของผู้เรียน
- 4.3 เสียงของครูควรดังพอที่จะได้ยินได้ทั่วทั้งชั้น
- 4.4 ครูควรใช้กิริยาท่าทางอื่น ๆ (gestures) ประกอบการสอน
- 4.5 ครูควรกล้าแสดงออกและกระตือรือร้น
- 4.6 ครูควรเคลื่อนไหวไปมารอบ ๆ ห้องเรียน
- 4.7 ครูควรรักษาระเบียบวินัยของห้องเรียน

5. ด้านการประเมินผล

ครูควรประเมินผลการเรียนของนักเรียนทั้งด้านการสอบข้อเขียนและปากเปล่า

6. ด้านการแก้ไขข้อผิดพลาด

6.1 ครูควรฟังการพูดของนักเรียน แก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนอย่างฉลาด

6.2 ในขณะที่ครูกำลังแก้ไขพฤติกรรมนักเรียน ครูควรมองนักเรียนเสมอ

6.3 ครูควรแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนทันทีทันใด

7. การบ้าน

การบ้านหรืองานที่ครูให้นักเรียนทำควรชัดเจนและต้องส่งเสริมให้นักเรียนบรรลุ

จุดมุ่งหมายของบทเรียนนั้น ๆ

8. นักเรียน

8.1 นักเรียนควรใช้ภาษาต่างประเทศที่นักเรียนเรียนในชั้นเรียน

8.2 นักเรียนควรให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอน

8.3 นักเรียนควรแสดงออกถึงความกระตือรือร้นในขณะที่ยังทำกิจกรรมการเรียนการสอน

ตัวเน้นอยู่

9. ความเข้าใจ

9.1 นักเรียนส่วนใหญ่จะต้องตอบคำถามของครูได้

9.2 นักเรียนส่วนใหญ่ควรมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชั้นเรียนและปฏิบัติตามคำสั่งของ

ครูได้

10. บรรยากาศการเรียนการสอน

10.1 บรรยากาศในห้องเรียนควรอบอุ่น เป็นกันเอง และเป็นประชาธิปไตย

10.2 ห้องเรียนควรมีระเบียบวินัยที่ดี

10.3 นักเรียนควรมีความสนุกสนานกับการเรียนการสอน โดยสังเกตจากการสอน

ของนักเรียนในชั้นเรียน เช่น การยกมือ การหัวเราะ ฯลฯ

เบตตี้ และ โรบินเนต (Betty and Robinett. 1977 : 35 - 43) ได้สรุป

คุณลักษณะที่ดีของครูสอนภาษาต่างประเทศไว้ดังนี้

1. ครูที่มีประสิทธิภาพ คือ ครูที่นักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอน
2. ประสิทธิภาพของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศขึ้นอยู่กับความสามารถของนักเรียนในการใช้ภาษานั้น ๆ ในการสื่อสารว่าใช้ได้แค่ไหน
3. ครูภาษาต่างประเทศที่ดีต้องมีความรู้ภาษาต่างประเทศนั้น ๆ อย่างดีเยี่ยม
4. ครูสอนภาษาต่างประเทศ คือ บุคคลที่มีความอบอุ่น ใจต่อการเรียนรู้ของเด็ก อ่อนน้อมและใจเย็น ตลอดถึงมีความยืดหยุ่น

จึงพอสรุปคุณสมบัติของครูผู้สอนภาษาต่างประเทศที่ได้ไว้ว่า

1. จะต้องสอนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ยึดจุดประสงค์ในการสอน
2. เป็นคนที่มีความรู้ในด้านภาษาต่างประเทศนั้น ๆ เป็นอย่างดีเยี่ยม ตลอดถึงมีความรู้ในเทคนิควิธีการสอน
3. ใช้ภาษาต่างประเทศนั้น ๆ เป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายในการดำเนินการเรียนการสอน
4. ใช้สื่ออุปกรณ์ในการเรียนการสอน
5. ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นกิจกรรมเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอน
6. มีความรอบรู้ในจิตวิทยาการเรียนรู้
7. มีความรู้ในเรื่องเทคนิคการวัดและการประเมินผลเป็นอย่างดี
8. เป็นผู้ที่มีความอบอุ่น เป็นกันเอง อ่อนน้อม ใจเย็น และมีความยืดหยุ่น

ทศัณคต

ความหมายของคำว่าทศัณคต

คำว่า "ทศัณคต" มีรากการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ต่าง ๆ มากมายตามความเชื่อของตนเอง แต่ส่วนใหญ่แล้วจะมีความหมายโดยทั่วไปคล้ายคลึงกัน ดังต่อไปนี้ นิวคอมบ์ (Newcomb, 1950 : 128) ได้ให้ความหมายคำว่า ทศัณคต ว่า เป็นความรู้สึกอันเฮียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ซึ่งคนเราได้รับ อาจมากหรือน้อยก็ได้ เจตคติแสดงออกได้ทางพฤติกรรม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ การแสดงออกในทางลักษณะที่พึงพอใจ ชอบ

หรือเห็นด้วย ลักษณะนี้เรียกว่า ทัศนคติทางบวก หรือเชิงนิมาน (Positive Attitude)

อีกลักษณะหนึ่ง คือ การแสดงออกในลักษณะที่ไม่พึงพอใจ ไม่ชอบ ไม่เห็นด้วย เบื่อหน่าย ซึ่งลักษณะเช่นนี้ เรียกว่า ทัศนคติเชิงลบหรือเชิงนิเสธ (Negative Attitude) กูด (Good. 1959 : 48) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า ทัศนคติไว้ว่า คือ ความพร้อมที่จะแสดงออก ลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อาจเข้าหาหรือต่อต้านสถานการณ์บางอย่าง บุคคลหรือสิ่งใด ๆ เช่น รักเกลียด กลัว หรือไม่พอใจมากหรือน้อยต่อสิ่งนั้น ๆ เคแกน (Kagan. 1968 : 613) และ ครูซ (Cruze. 1974 : 187) กล่าวว่า ทัศนคติ คือ ความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีประสบการณ์ที่คนเรารับไว้ ซึ่งทำให้มีความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในทางบวกหรือทางลบอย่างใดอย่างหนึ่ง และทัศนคติเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพ ดวงเดือน พันธุมนาวิน และ บุญยิ่ง เจริญยิ่ง (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และ บุญยิ่ง เจริญยิ่ง 2518 : 3) ให้คำจำกัดความว่า ทัศนคติ คือ ความรู้สึกที่แสดงออกอย่างมั่นคงต่อบุคคลหรือสถานการณ์ใด ๆ ซึ่งอาจเป็นไปในทางดี ชัดแจ้ง หรือเป็นกลางก็ได้ ซึ่งเป็นผลของการรับรู้เกี่ยวกับลักษณะที่ดีหรือเลวของบุคคลหรือสถานการณ์นั้น ๆ สัมบุรณ ชิตพงศ์ (สัมบุรณ ชิตพงศ์ 2523 : 111) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นความรู้สึกโน้มน้าทางจิตใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งของ เรื่องราว และปรากฏการณ์ต่าง ๆ พฤติกรรมด้านทัศนคตินี้เป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคล ทัศนคตินี้ไม่ล้ามาרגสเกิดได้โดยตรง แต่อาศัยการตีความจากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมา บุคคลนั้นมีทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปในทางบวกหรือทางลบมากน้อยขนาดไหน ธีรย์ แล่งสกร์ (ธีรย์ แล่งสกร์ 2525 : 5) ได้ให้ความหมายของคำว่า ทัศนคติ ว่า คือ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งอาจจะแสดงออกมาในลักษณะทัศนคติที่ดีหรือทัศนคติทางบวก (Positive Attitude) ได้แก่ การแสดงออกในลักษณะที่พึงพอใจ เห็นด้วย ชอบ เป็นต้น ทัศนคติที่ไม่ดี หรือทัศนคติทางลบ (Negative Attitude) ได้แก่ การแสดงออกในลักษณะที่ไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ชอบ เป็นต้น ส่วนทัศนคติแบบกลาง ๆ (Indifferential Attitude) ได้แก่ การแสดงออกในลักษณะที่เฉย ๆ ไม่ถึงกับชอบหรือเกลียด และ สัมเกียรติ สุริยะกุล (สัมเกียรติ สุริยะกุล 2527 : 31) ได้ให้ความหมายของคำว่า ทัศนคติ คือ ท่าที่ ความรู้สึก ความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะนิมาน (Positive) คือ ชอบ พึงใจ เห็นด้วย สนับสนุน หรือในลักษณะนิเสธ

(Negative) คือ ไม่ชอบ ไม่พอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่สนับสนุน และทัศนคติที่มีต่อสิ่งหนึ่งนั้น สามารถสร้างขึ้นและเปลี่ยนแปลงได้

ดังนั้น จึงพอสรุปความหมายของคำว่าทัศนคติได้ว่า คือ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งอาจจะเป็นบุคคล เหตุการณ์หรือสถานการณ์ ทัศนคติแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ ทัศนคติทางบวก คือ ความรู้สึกในทางที่ดี คือ ความชอบ ความพึงพอใจ เห็นด้วย ทัศนคติในทางลบ คือ ความรู้สึกในทางไม่ดี ไม่ชอบ หรือไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย หรือขัดแย้ง และ ทัศนคติแบบกลาง ๆ คือ ความรู้สึกที่เป็นกลาง ๆ คือ ไม่ชอบ และก็ไม่ได้เกลียด

องค์ประกอบของทัศนคติ

นักจิตวิทยาสังคมส่วนมากเห็นว่าทัศนคติ มีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน 2523 : 5 - 7)

1. องค์ประกอบทางการรู้ (Cognitive Component) ทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้น จะต้องประกอบด้วยความรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นเป็นอันดับแรก และเป็นความรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นทางด้านที่ว่า สิ่งนั้นมีคุณหรือมีโทษมากน้อยเพียงใด เป็นความรู้หรือความเชื่อที่ใช้อธิบายประเมินค่าสิ่งนั้นได้

2. องค์ประกอบทางการรู้สึก (Affective Component) องค์ประกอบนี้เป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของทัศนคติ ความรู้สึกหรืออารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบสิ่งนั้น พอใจหรือไม่พอใจสิ่งนั้น ความรู้สึกนี้จะเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ เมื่อบุคคลมีความรู้เกี่ยวกับคุณหรือโทษของสิ่งนั้นแล้ว

3. องค์ประกอบทางการพร้อมกระทำ (Action Tendency Component) เมื่อบุคคลมีความรู้เชิงประเมินค่า และมีความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบสิ่งนั้นแล้ว สิ่งที่ต้องคล้อยตาม ซึ่งติดตามมา คือ ความพร้อมที่จะกระทำการให้สอดคล้องกับความรู้สึกของตนต่อสิ่งนั้นด้วย

องค์ประกอบทั้งสามของทัศนคตินี้มีลักษณะที่สำคัญหลายประการต่าง ๆ กัน แต่ลักษณะที่มีเป็นสามัญในองค์ประกอบทั้ง 3 ซึ่งนักจิตวิทยาสังคมนิยมนิยาม คือ ทิศทาง และปริมาณขององค์ประกอบนั้น ๆ

ทิศทาง (Direction) หมายถึง การประเมินค่าการรู้ การรู้สึก และการพร้อม
กระทำไปในด้านที่เป็นบวกหรือลบ ซึ่งหมายถึง ดี หรือ เลว

ปริมาณ (Magnitude) หมายถึง ความเข้มข้นหรือปริมาณความรุนแรงของทัศนคติ
ไปในทิศทางบวกหรือลบ นั่นคือ บุคคลอาจมีทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งอย่างรุนแรงมาก และต่ออีกสิ่งหนึ่ง
เพียงเบาบาง ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับความสำคัญของสิ่งนั้น หรือขึ้นอยู่กับความพัวพันของบุคคลกับ
เรื่องนั้น

นอกจากทิศทางและปริมาณแล้ว ทัศนคติยังมีลักษณะอื่น ๆ อีก เช่น ความเป็นศูนย์กลาง
ความเด่นชัด ความสอดคล้อง ความลึกซึ้ง ความซับซ้อน ฯลฯ

3. งานวิจัยภาษาอังกฤษ

งานวิจัยเกี่ยวกับการนิเทศการสอนโดยทั่วไป เกรเบิ้ล (Graybeal. 1984 :
2071-A) ได้ทำการสำรวจรูปแบบการนิเทศในห้องเรียนที่ดำเนินอยู่ในปัจจุบันในโรงเรียน
ประถมศึกษา เกรด 1 - 6 ในรัฐโอเรกอน กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูที่ทำการสอนในโรงเรียน
ประถมศึกษาในรัฐโอเรกอน จำนวน 8 โรงเรียน เพื่อศึกษา 1) ทัศนคติของครูใหญ่และครูผู้สอน
ต่อการนิเทศการศึกษา 2) ผู้นิเทศการสอนได้พูดถึงเรื่องอะไร รวมทั้งข้อมูลป้อนกลับที่
ศึกษานิเทศก์ให้กับครูผู้สอน 3) ครูใช้ข้อมูลป้อนกลับจากการนิเทศมาปรับปรุงการเรียนการสอน
อย่างไร ผลการวิจัยพบว่า 1) ศึกษานิเทศก์เป็นผู้ที่ให้ความช่วยเหลือเป็นเพื่อนที่ดีในการพัฒนา
และปรับปรุงวิชาชีพ 2) การนิเทศในห้องเรียนจะพูดเกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอน
3) ครูผู้สอนส่วนใหญ่ได้นำข้อมูลป้อนกลับมาวิเคราะห์การสอนของตนเอง และก่อนทำการนิเทศ
ศึกษานิเทศก์มักจะพูดถึงเรื่องการสอนว่าจะสอนเรื่องอะไร จุดประสงค์ของบทเรียนคืออะไร
และประการสุดท้ายคือการบันทึกการสอนและเทคนิคการสอน

สำหรับการนิเทศการสอนภายในโรงเรียน มีผู้ที่ทำการวิจัยไว้หลายท่าน เช่น
แพทริเซีย วิลเลียม และ แอนน์ ฟอนเตโนต์ (William and Fotenot. 1981 : 1432-A)
ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบการนิเทศภายในกับการนิเทศปกติ การศึกษครั้งนี้ผู้วิจัยมีความมุ่งหมาย
ที่จะศึกษาพฤติกรรมการสอน ทัศนคติต่อการนิเทศ และความพึงพอใจต่องานในวิชาชีพ กลุ่มตัวอย่าง

คือ ครูผู้สอนระดับประถมและมัธยมศึกษา จำนวน 103 คน ในเมืองเทกซัส ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองประกอบด้วยครูจำนวน 62 คน จากโรงเรียนประถม และมัธยม จำนวน 6 โรงเรียน ส่วนกลุ่มควบคุม คือ ครูในระดับเดียวกันจาก 5 โรงเรียน จำนวน 41 คน ซึ่งไม่ได้รับการนิเทศ ซึ่งถือว่าเป็นการนิเทศแบบปกติ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มทดลอง ซึ่งได้รับการนิเทศภายในจากเพื่อนครูด้วยกัน มีทัศนคติ มีความพึงพอใจ และพฤติกรรมการสอน สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการนิเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และในปีเดียวกันนั้น โรมัล เวลเลย์ แคลบเปอร์ (Clapper, 1981 : 1457-A) ก็ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบการนิเทศการสอน ภายใน 3 วิธี คือ การนิเทศภายในแบบคสึนนิค การนิเทศภายในแบบคลาสสิก และการนิเทศแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในรัฐ เพนซิลเวเนีย จำนวน 60 คน แบ่งเป็นสามกลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการอบรมการนิเทศแบบคสึนนิคจำนวน 3 ชั่วโมง กลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการอบรมการนิเทศแบบคลาสสิก จำนวน 3 ชั่วโมงเท่ากัน ส่วนกลุ่มควบคุมนั้น ไม่ได้รับการอบรม เกี่ยวกับเทคนิคการนิเทศ การทดลองใช้เวลา 12 สัปดาห์ สำหรับกลุ่มทดลองที่ 1 และที่ 2 ครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจะผลัดเปลี่ยนกันนิเทศและเป็นผู้สอนภายในกลุ่มของตนเอง ส่วนกลุ่มควบคุมนั้น ไม่มีการนิเทศ ผลการศึกษาพบว่า ระหว่างกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม ไม่พบความแตกต่างระหว่าง ทัศนคติของครูที่มีต่อความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนและนักเรียน กลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการนิเทศ ภายในแบบคสึนนิค มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนสูงกว่ากลุ่มทดลองที่ 2 ซึ่งได้รับการนิเทศ แบบคลาสสิก และกลุ่มควบคุม

การนิเทศภายในโดยครูผู้สอนด้วยกันสามารถปรับปรุงพฤติกรรมการสอนของครูสูงกว่า กลุ่มควบคุมทุกด้าน คือ การนิเทศภายในแบบคลาสสิก ครูมีพฤติกรรมทั้ง 5 ด้านสูงกว่ากลุ่มควบคุม คือ พฤติกรรมด้านความสามารถสร้างแรงจูงใจ ความสามารถในการควบคุมชั้นเรียน ความสามารถ ทั้งของครูและนักเรียนในด้านการสื่อสาร ความสามารถในด้านเทคนิคและวิธีการสอน และความ ยุติธรรม / ส่วนการนิเทศภายในแบบคสึนนิค ครูมีพฤติกรรมการสอนสูงกว่าแบบคลาสสิกใน 2 ด้าน คือ ความสามารถจูงใจนักเรียน ความสามารถในการควบคุมชั้นเรียน และความยุติธรรม ฟิชแบว (Fishbaugh, 1983 : 1638-A) ก็ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบการนิเทศการสอน

ภายในแบบคลินิกร่วมกับเด็กปกติและเด็กพิการ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ครูที่สอนเด็กปกติ จำนวน 6 คน และครูที่สอนเด็กพิการ จำนวน 5 คน กลุ่มตัวอย่างทั้ง 11 คน ได้รับการนิเทศจากเพื่อนครูด้วยกันภายในโรงเรียนเดียวกันที่ได้รับการอบรมเทคนิคการนิเทศแบบคลินิคมาแล้ว ผลการวิจัยพบว่า ครูที่ได้รับการนิเทศแบบคลินิกรวมทั้ง 2 กลุ่ม มีทัศนคติที่ดีต่อการนิเทศการสอนส่วนลุ่มฐานอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง ทั้งนี้ผู้วิจัยให้เหตุผลว่า เพราะครูผู้สอนที่ทำหน้าที่นิเทศยังขาดทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับงานวิจัยของ แอนน์ เชอร์เลย์ จอห์นสัน (Johnson, 1983 : 1645-A) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องการนิเทศภายใน พบว่าการนิเทศภายในสามารถช่วยให้ครูเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนได้ จุดมุ่งหมายของการวิจัยนี้ก็คือเพื่อที่จะศึกษาว่าการนิเทศภายในโดยผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่จะสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนของครูได้หรือไม่

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ซึ่งได้เข้ารับการอบรมเรื่องเทคนิคการนิเทศการสอน ซึ่งประกอบด้วยเรื่องใหญ่ ๆ 3 หัวข้อ ดังนี้ 1) วิธีสังเกตการสอนของครู 2) วัตถุประสงค์และชนิดของการนิเทศ 3) ทักษะมนุษยสัมพันธ์ การให้การอบรมทักษะดังกล่าวใช้เวลา 24 ชั่วโมง โดยมีการ pre-test และ post-test กลุ่มตัวอย่างเพื่อประเมินผลการอบรม สำหรับขั้นตอนการให้การอบรมถือว่าเป็นขั้นที่ 1 ของการศึกษานี้ ขั้นตอนที่ 2 ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่แต่ละคนผ่านการอบรมในขั้นตอนที่ 1 ได้ให้การนิเทศครูผู้สอนคนละ 2 คน ใช้เวลาในการนิเทศ 4 เดือน มีการบันทึกพฤติกรรมการสอนของครูที่ได้รับการนิเทศในห้องเรียนโดยใช้วีดีโอเทป ผลการนิเทศพบว่า ครูผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการนิเทศไปในทางที่ดี ครูผู้สอนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนและทัศนคติต่อการนิเทศในทางที่ดีขึ้น และในทำนองเดียวกัน ผลงานวิจัยของโมเชนราล สก็อต วอเตอร์ส (Waters, 1984 : 402-A) ก็ได้ผลสอดคล้องกับงานวิจัยของจอห์นสัน คือ วอเตอร์ส ได้ทำการศึกษาเรื่อง การหารูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคือ ครูมัธยม จำนวน 35 คน ซึ่งอาสาสมัครเข้าร่วมโปรแกรมการอบรม และได้รับหน่วยกิตพิเศษสำหรับการอบรมนี้ 2 หน่วยกิต การอบรมแบ่งเป็น 2 ระยะ ระยะแรก ผู้วิจัยได้ให้การอบรมเทคนิคการนิเทศแบบต่าง ๆ เทคนิคการสังเกตในห้องเรียนให้กับกลุ่มตัวอย่างวันละ 1 ชั่วโมง จำนวน 8 ชั่วโมง ดูวีดีโอเทปการสอนและวิจารณ์การสอนหลังจากการดูวีดีโอเทป ระยะที่ 2 กลุ่มตัวอย่างได้สับกลุ่มกันเปลี่ยนกันสังเกตการสอนให้การนิเทศ และสอนโดยใช้เทคนิคการนิเทศแบบคลินิค ซึ่งกลุ่มตัวอย่างต้องทำการนิเทศ โดย

ต้องเข้าสังเกตการณ์ และทำการสอนคนละ 4 ครั้ง หลังจากที่ได้ฝึกและสอนได้ 2 ครั้ง แล้วกลุ่มตัวอย่างสามารถที่จะเปลี่ยนคู่ในการสอนและฝึกใหม่ได้ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่ดีต่อการฝึก และสามารถปรับปรุงพฤติกรรมการเล่นดีขึ้น

สำหรับงานวิจัยสำรวจเกี่ยวกับนิเทศภายในนั้น แอนน์ การ์เวย์ (Garvey. 1983 : 2739-A) ได้ทำการศึกษานิเทศภายในโรงเรียน ว่าโรงเรียนมีการนิเทศภายในเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการเรียนการสอนอย่างไรบ้าง โดยทำการศึกษาใน 4 ด้าน คือ 1) วิธีการในการพัฒนาบุคลากรของโรงเรียน 2) การให้การอบรมเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรของโรงเรียน 3) เทคนิคและประสิทธิภาพของการให้การอบรม 4) การนำผลการวิจัยมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้า คือศึกษานิเทศก์ระดับอำเภอ จำนวน 35 คน การเก็บข้อมูลทำโดยวิธีการสัมภาษณ์ ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า 1) ศึกษาฝึกเทศก์ยังไม่ได้เตรียมการในเรื่องการอบรมเพื่อเตรียมให้โรงเรียนนิเทศภายในด้วยตนเองอย่างเป็นทางการ 2) ครูได้รับการอบรมตามประสบการณ์การทำงาน หรือศึกษาจากสถาบันการศึกษาหรือการร่วมสัมมนาปฏิบัติการกลุ่มย่อย อย่างไรก็ตาม ศึกษาฝึกเทศก์เห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องเตรียมการให้การอบรมให้ครูสามารถนิเทศภายในโรงเรียนได้

สำหรับการนิเทศแบบคลินิคนั้น ได้มีผู้ทำการศึกษาค้นคว้าไว้เป็นจำนวนมาก ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาอ้างอิงเฉพาะงานวิจัยที่ใหม่ ๆ เท่านั้น เช่น พุกแนล เจนิซ จอห์นสัน (Johnson. 1981 : 48-A) ได้ทำการศึกษาองค์ประกอบที่จะเป็นปัญหาสำคัญซึ่งจะเป็นข้อจำกัดของการนิเทศแบบคลินิคที่ครูและศึกษานิเทศก์คิดว่าจะเกิดขึ้น กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ครูและศึกษานิเทศก์จากรัฐต่าง ๆ ของสหรัฐ ที่มีประสบการณ์เรื่องการนิเทศแบบคลินิค ซึ่งประกอบด้วยครูจำนวน 248 คน และศึกษานิเทศก์จำนวน 53 คน การเก็บข้อมูลผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม ผลของการศึกษาค้นคว้าพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า การนิเทศการสอนแบบคลินิคจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาชีพครูเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะเริ่มต้นของการเป็นครู ปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างคาดว่าจะเกิดขึ้นก็คือ ไม่ทราบว่าจะควรใช้เวลาเท่าไรในการนิเทศผู้สอน และปัญหาที่สำคัญก็คือ ครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ชอบให้ใครสังเกตการสอนของตนเอง ซึ่งงานวิจัยของ แมคฟอล (McFaul. 1982 : 3572-A) ได้ทำการศึกษาความเป็นไปได้ของการนิเทศการสอนแบบคลินิคในการนำไปใช้ในการนิเทศการสอนในโรงเรียนระดับ

ประถมศึกษา ก็ได้ผลสอดคล้องกับงานวิจัยของ พุทเนล เจนิช จอห์นสัน กลุ่มตัวอย่างที่ แมคฟอล ใช้ในการศึกษา คือ ครูในโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 12 คน และศึกษานิเทศ์ 1 คน ได้อาสาสมัครลงทะเบียนเรียนเทคนิคการนิเทศการสอนแบบคลินิก ซึ่งเป็นรายวิชาที่เปิดสอนในระดับปริญญาโทเป็นเวลา 1 ภาคเรียน กลุ่มตัวอย่างได้ผ่านการเรียนจบจนการขึ้นตอนการนิเทศการสอนแบบคลินิกอย่างครบถ้วน พร้อมทั้งการใช้เอกสารและวิธีการนิเทศ การวิเคราะห์ข้อมูล กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า เทคนิคการนิเทศแบบคลินิกจะเป็นวิธีการนิเทศที่เหมาะสมมากที่สุดนำไปใช้ นิเทศการสอนครูในระดับประถมศึกษาเพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน โจเซฟ สโคลม์ (Scime, 1984 : 1603-A) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่องข้อขัดแย้งของบทบาทการประเมินผลกับการนิเทศแบบคลินิกในการพัฒนาองค์กร ก็ได้ผลสอดคล้องกับงานวิจัยของ แมคฟอล สโคลม์ได้ศึกษา กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 595 คน และผู้บริหารจำนวน 55 คน ซึ่งมีประสบการณ์เกี่ยวกับการนิเทศแบบคลินิก ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ไม่สามารถตัดสินได้ว่าควรแยกบทบาทการประเมินออกจากการนิเทศหรือไม่ แต่ครูและผู้บริหารส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการนิเทศการสอนแบบคลินิกมีส่วนอย่างสำคัญในการช่วยย้่าการเรียนการสอนบรรลุเป้าหมาย ครูส่วนใหญ่มีความรู้สึกว่าเขาเข้าใจพฤติกรรมกรรมการสอนของเขาดีขึ้น และกำลังมุ่งสู่เทคนิควิธีการสอนที่จะส่งเสริมความสำเร็จมากยิ่งขึ้น และงานวิจัยนี้ ก็สอดคล้องกับงานวิจัยของ อิดูน่า ดูร์ อุตันนา (Udunna, 1984 : 1723-A) ซึ่งได้ศึกษา การพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบคลินิกที่เหมาะสมเพื่อนำไปใช้ในการนิเทศการสอนในประเทศไนจีเรีย กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูและศึกษานิเทศก์ในเมืองเดนเวอร์ สหรัฐอเมริกา ผู้วิจัยได้ทำการกลุ่มสัมภาษณ์ครูและศึกษานิเทศก์แบบมีโครงสร้าง ผลการวิจัยสรุปว่า ทั้งศึกษานิเทศก์และครูเห็นว่า การนิเทศการสอนแบบคลินิกเป็นเทคนิคการสอนที่เหมาะสมในการที่จะช่วยปรับปรุงพฤติกรรมกรรมการสอนของครู และประสิทธิภาพการเรียนการสอนของนักเรียน ส่วนการจะเลือกเทคนิคการนิเทศคลินิกแบบใดนั้น กลุ่มตัวอย่างได้เสนอแนะว่าควรให้เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์และปัญหาในการศึกษาของประเทศไนจีเรีย

สำหรับการนำเทคนิคการนิเทศแบบคลินิกไปนิเทศเพื่อปรับปรุงพฤติกรรมกรรมการเรียนการสอนของครูและนักเรียน มีผู้ที่ทำวิจัยไว้หลายท่าน เช่น วาห์เลน เจอร์ราร์ด (Gerald, 1983 :

31-A) ได้ทำการศึกษาผลของการนำระบบการนิเทศการล่อนแบบคลัสต์ไปใช้ในการนิเทศโรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งเป็นโรงเรียนราษฎร์ใกล้ ๆ เมืองชิคาโก ซึ่งโรงเรียนเหล่านี้ประสบปัญหาผลกระทบเนื่องจากภาวะเงินเฟ้อ ค่าเล่าเรียนแพงขึ้น ทำให้ผู้ปกครองส่งบุตรหลานมาเรียนน้อยลง ผู้บริหารจึงมีความจำเป็นต้องปรับปรุงประสิทธิภาพในการเรียนการสอน โดยเฉพาะในด้านพฤติกรรมการล่อนของครู จึงนำเทคนิคการนิเทศการล่อนแบบคลัสต์มาใช้ในการนิเทศเพื่อยกมาตรฐานการเรียนการสอน การวิจัยนี้จึงมีความมุ่งหมายในการศึกษาใน 4 ประเด็นใหญ่ ๆ คือ 1) วิธีการพัฒนาบุคลากรของโรงเรียนก่อนทำการนิเทศแบบคลัสต์มาใช้ 2) วิธีการนิเทศตามแบบคลัสต์ 3) ผลการนำการนิเทศแบบคลัสต์มาใช้ 4) ข้อเสนอนะในการปรับปรุงและพัฒนาโครงการนิเทศ กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูใหญ่และครูในโรงเรียนประถมศึกษา การเก็บรวบรวมข้อมูลทำโดยการสัมภาษณ์และเปรียบเทียบแบบประเมินพฤติกรรมการล่อนของครูใหญ่ก่อนและหลังการนำเทคนิคการนิเทศแบบคลัสต์มาใช้ ผลการศึกษาพบว่า การนำเทคนิคการนิเทศแบบคลัสต์มาใช้มีผลกระทบทางบวกต่อพฤติกรรมการล่อนของครูทุกด้าน และพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของพฤติกรรมการล่อนก่อนและหลังการนำการนิเทศแบบคลัสต์มาใช้ และผลการวิจัยนี้ก็สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดังก์เลย์ (Dunkley, 1983 : 98-A) ซึ่งได้ทำการนิเทศครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในนครนิวยอร์ก ที่มีนักเรียนจากไม่กาไปเรียนอยู่จำนวนมาก ซึ่งทำให้เกิดปัญหาด้านการเรียนการสอน เพราะเด็กจากไม่กาเหล่านี้มีปัญหาด้านภาษาและชนบทรวมเปี่ยมประเพณี ผู้วิจัยได้ทำการนิเทศกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เทคนิคการนิเทศแบบคลัสต์โดยใช้วงจรการนิเทศ 3 อย่าง คือ ประชุมก่อนการนิเทศ การสังเกตการณ์ในชั้น และการวิเคราะห์ข้อมูลและประชุมนิเทศ ผลการศึกษาพบว่า ครูกลุ่มตัวอย่างสามารถปรับปรุงการเรียนการสอน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อเด็กจากไม่กาอย่างมาก ทำให้เด็กนักเรียนจากไม่กา ซึ่งเรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างสามารถปรับตัวได้ดีขึ้น และเด็กเหล่านี้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น ทั้งนี้เป็นผลเนื่องมาจากครูผู้สอนได้ปรับปรุงพฤติกรรมการล่อนของเขา และผลงานวิจัยนี้ก็สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เมย์ฟิลด์ เจ. เอิร์นส์ (Mayfield, 1983 : 94-A) ซึ่งได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนที่เรียนกับครูผู้สอนที่ได้รับการนิเทศแบบคลัสต์ และครูผู้สอนที่ได้รับการนิเทศแบบเดิม กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา คือ นักเรียนเกรด 3 จำนวน 240 คน

ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองเป็นนักเรียนที่เรียนอ่านกับครูที่ได้รับการนิเทศแบบคลินิก จำนวน 152 คน ส่วนกลุ่มควบคุม คือ นักเรียนที่เรียนกับครูที่ไม่ได้รับการนิเทศ จำนวน 88 คน การเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการ Pre-test และ Post-test และเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของทั้งสองกลุ่ม ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มทดลองซึ่งเป็นนักเรียนที่เรียนการอ่านกับครูผู้สอนที่ได้รับการนิเทศแบบคลินิกมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนกับครูที่ไม่ได้รับการนิเทศ ครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องมีทัศนคติที่ดีต่อการนิเทศแบบคลินิก

ส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการนิเทศและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอน มีผู้ทำการวิจัยไว้หลายท่านดังนี้ ชาร์ล เอ. รีวิส (Reavis. 1977 : 311 - 315) ได้ทำการศึกษาทัศนคติของครูที่มีต่อพฤติกรรมการนิเทศ และการนิเทศแบบคลินิก กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนจากระดับประถมและมัธยมศึกษา จำนวน 18 คน ซึ่งได้รับการนิเทศจากศึกษานิเทศก์ 9 คน คือ ศึกษานิเทศก์ 1 คน ได้ทำการนิเทศครูผู้สอน 2 คน โดยนิเทศคนหนึ่งโดยเทคนิคการนิเทศแบบคลินิก และครูอีกคนหนึ่งโดยการนิเทศแบบปกติ ผลการวิจัยพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ครูที่ได้รับการนิเทศแบบคลินิกจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนใน 6 พฤติกรรม ที่ศึกษาและมีทัศนคติที่ดีต่อการนิเทศแบบคลินิกสูงกว่าครูที่ได้รับการนิเทศแบบปกติ และ ฆ อ็อค ยูน (Yoon. 1983 : 75-A) ก็ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการให้การนิเทศของครูพี่เลี้ยงและทัศนคติของนักศึกษามือกล่อนที่มีต่อครูพี่เลี้ยงที่ได้รับการอบรมเทคนิคการนิเทศแบบคลินิกและไม่ได้รับการนิเทศแบบคลินิก กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูพี่เลี้ยงที่ได้รับการอบรมเทคนิคการนิเทศแบบคลินิก จำนวน 54 คน กลุ่มควบคุม คือ ครูพี่เลี้ยงที่ไม่ได้รับการอบรมเทคนิคการนิเทศ จำนวน 57 คน ซึ่งได้ให้การนิเทศนักศึกษามือกล่อน การเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาตอบแบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า ครูพี่เลี้ยงที่ได้รับการอบรมการนิเทศแบบคลินิกมีพฤติกรรมการนิเทศที่มีกระบวนการขั้นตอนที่ดี ซึ่งแตกต่างจากครูพี่เลี้ยงที่ไม่ได้รับการอบรมเทคนิคการนิเทศ และนักศึกษามีทัศนคติต่อการนิเทศแบบคลินิกสูงกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งสอดคล้องผลการวิจัยของ มัลตาฟ เมทส์ (Mattes. 1983 : 940-A) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบวิธีการนิเทศแบบคลินิก กับวิธีการนิเทศแบบปกติ (Traditional Supervision) ที่มีผลต่อการ

ปรับปรุงพฤติกรรมการสอนของครู กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้นิเทศการศึกษา จำนวน 24 คน ซึ่งเป็นครูใหญ่และผู้ช่วยครูใหญ่ในมลรัฐคาโรไลนาใต้ ผู้นิเทศ 10 คน ได้รับการฝึกการนิเทศแบบคลินิก ส่วนผู้นิเทศอีก 14 คน ไม่ได้รับการอบรม ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากครูที่ได้รับการนิเทศจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ผลการศึกษาพบว่า ครูผู้สอนที่ได้รับการนิเทศจากอาจารย์ใหญ่และผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ที่ได้รับการฝึกอบรมการนิเทศแบบคลินิก มีพฤติกรรมการสอนดีกว่ากลุ่มที่ได้รับการนิเทศจากอาจารย์ใหญ่และผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ที่ไม่ได้รับการอบรมเทคนิคการนิเทศ ซึ่งหมายความว่า การนิเทศการสอนแบบคลินิกให้ผลดีกว่าการนิเทศแบบเดิมที่ใช้ปฏิบัติอยู่ และครูระดับประถมและมัธยมศึกษาตอนต้นมีทัศนคติที่ดีต่อการนิเทศแบบคลินิกสูงกว่าครูมัธยมศึกษาตอนปลาย และพบการพัฒนาในด้านเทคนิคการสอนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มครูที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 3 ปีขึ้นไป

คอโรดี แฟลท์ (Faast, 1982 : 1364-A) ได้ทำการวิเคราะห์พฤติกรรมครูผู้ประเมินผลการสอน กลุ่มตัวอย่างคือครูผู้บริหารที่มีหน้าที่ในการประเมินผลการสอนของครูวิชาต่าง ๆ จำนวน 125 คน ในกลุ่มโรงเรียน Des Moines Schools กลุ่มตัวอย่างได้รับการอบรมเทคนิคการนิเทศแบบคลินิก การศึกษาค้นคว้าได้มุ่งเน้นศึกษาในเรื่องทักษะในการประเมินผลการสอนในเรื่องการวิเคราะห์แผนการสอน การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตการสอนในห้องเรียน เทคนิคการประชุมครูและการเขียนรายงาน ผลการศึกษาพบว่า ครูผู้ประเมินผลการสอนมีพฤติกรรมการประเมินผลทุกด้านดีกว่าก่อนการได้รับการอบรมเทคนิคการนิเทศแบบคลินิก ซึ่งผลงานวิจัยของ คอนสแตนซ์ อาร์. คลาร์ก (Clark, 1983 : 622-A) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมภาวะผู้นำของอาจารย์ใหญ่ในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐบาลในท้องที่ District of Columbia ก็ได้ผลสอดคล้องกับงานวิจัยของแฟลท์ กลุ่มตัวอย่างที่คลาร์กใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ อาจารย์ใหญ่ในโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 125 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง คือ อาจารย์ใหญ่ที่ได้รับการอบรมเรื่องการนิเทศแบบคลินิกมาแล้ว และกลุ่มควบคุม คือ อาจารย์ใหญ่ที่ไม่เคยอบรมการนิเทศแบบคลินิก เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับบุคลิกภาพภาวะความเป็นผู้นำในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน ผลการศึกษาพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ อาจารย์ใหญ่ที่ได้รับการ

การอบรมการนิเทศแบบคลินิค มีพฤติกรรมภาวะผู้นำในด้านการปรับปรุงการเรียนการสอนและ
 ด้านอื่น ๆ สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยผ่านการอบรมเทคนิคการนิเทศแบบคลินิค และวิลเลียม
 เฮเบอร์ (Sears. 1983 : 73 - 74-A) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบการนำเทคนิค
 การนิเทศแบบคลินิค และการนิเทศแบบ Persuasive data collection มาใช้ในการนิเทศ
 และประเมินผลการสอนครู กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารการศึกษาและครูที่ได้รับการอบรมเทคนิค
 การนิเทศทั้ง 2 วิธี เป็นเวลา 15 ชั่วโมง ครูและผู้บริหารดังกล่าวเป็นผู้มีความรับผิดชอบ
 ในการนิเทศและประเมินผลครูในปีการศึกษา 1981 - 1982 ในเขตการศึกษาแคการี แคนาดา
 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า ทั้งครูและผู้บริหารมี
 ความเห็นสอดคล้องกันว่าเทคนิคการนิเทศแบบคลินิคเป็นเทคนิคการสอนที่เหมาะสมในการนิเทศ
 ครูผู้สอน

สำหรับการใช้เทคนิคการนิเทศแบบคลินิคที่แตกต่างกัน แจกเกอร์สัน สันสตรีม
 (Lindstrom. 1983 : 345-A) ได้ทำการศึกษาคำสำคัญของการประชุมนิเทศ ซึ่งเป็น
 วัฏจักรที่ 1 ของการนิเทศแบบคลินิคของ โกลธัมเมอร์ (Goldhammer) กลุ่มตัวอย่าง คือ
 ผู้บริหารโรงเรียนในท้องที่อำเภอพุทธเจดีย์ จำนวน 10 คน เป็นกลุ่มทดลอง 5 คน และ
 กลุ่มควบคุม 5 คน กลุ่มทดลองได้ทำการนิเทศครูคนละ 3 คน โดยได้ให้การนิเทศครบทุกขั้นตอน
 ตามวิธีการนิเทศแบบคลินิคของ โกลธัมเมอร์ ส่วนกลุ่มควบคุมได้ทำการนิเทศครูผู้สอนคนละ
 3 คน เช่นกัน แต่วันขึ้นตอนหรือวัฏจักรที่ 1 คือ ไม่มีการประชุมครูก่อนการนิเทศ ผลการวิจัย
 พบว่า ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างครูที่ได้รับการนิเทศกับครูที่ไม่ได้รับ
 การนิเทศตามขั้นตอนที่ 1

สำหรับการสร้างเครื่องมือประกอบการนิเทศ เล่าวักซ์ลี เลือเพอร์ (เล่าวักซ์ลี
 เลือเพอร์ 1980 : 150 - 155) ได้สร้างเครื่องมือวิเคราะห์พฤติกรรมการสอน ซึ่งเรียกว่า
 Modified Marburg University Foreign Language Classroom Observation
 Form ซึ่งได้ปรับจากเครื่องมือวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาต่างประเทศของมหาวิทยาลัย
 มาร์เบิร์ก ประเทศเยอรมัน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของนักศึกษา
 ฝึกสอน ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของนักศึกษาฝึกสอนที่ได้รับการนิเทศ

โดยใช้เครื่องมือ Time-Interval Recording System และกลุ่มที่ได้รับการนิเทศแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา คือ นิสิตและนักศึกษาฝึกสอนจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 20 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 10 คน โดยกลุ่มตัวอย่างง่าย กลุ่มทดลองได้รับการนิเทศโดยใช้เครื่องมือ Time-Interval Recording System ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการนิเทศแบบปกติ ผู้วิจัยได้ทำการ Pre-test และ Post-test กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 โดยเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น คือ Modified Marburg University foreign Language Classroom Observation Form ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาฝึกสอนในกลุ่มทดลองที่ได้รับการนิเทศโดยใช้เครื่องมือประกอบการนิเทศ Time-Interval Recording System มีพฤติกรรมการสอนแตกต่างจากกลุ่มควบคุมซึ่งได้รับการนิเทศแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติในทุกพฤติกรรมที่ทำการศึกษา คือ มีพฤติกรรมการสอนสูงกว่า และ กรดากกร กิตติลักษณ์ (Kittilux, 1983 : 32-A) ได้สร้างเครื่องมือในการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอน และศึกษานิเทศก์ในระหว่างที่มีการประชุมนิเทศ กลุ่มตัวอย่าง คือ ศึกษานิเทศก์ 15 คน ผู้ที่อยู่ในตำแหน่งการนิเทศการศึกษาในโรงเรียนในรัฐอลาบามา และนักศึกษาระดับปริญญาตรีจาก มหาวิทยาลัยออแลน จำนวน 12 คน กลุ่มตัวอย่างได้รับการฝึกให้ใช้เครื่องมือวิเคราะห์การ ปฏิสัมพันธ์ของศึกษานิเทศก์และครูผู้สอนในขณะที่ทำการประชุมนิเทศ เครื่องมือวิเคราะห์ดังกล่าว ผู้วิจัยได้ปรับปรุงขึ้นจากเครื่องมือวิเคราะห์พฤติกรรมของ บลัมเบิร์ก และ แกลโลเวย์ (Blumburg and Galloway) การวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ของเครื่องมือโดยใช้ Pearson product moment correlation พบว่า เครื่องมือดังกล่าวมีสหสัมพันธ์และความเชื่อมั่นสูง

4. งานวิจัยภาษาไทย

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการนิเทศภายใน มีผู้ทำการวิจัยไว้หลายท่านดังนี้ อุทัย สร้อยลุ่ม (อุทัย สร้อยลุ่ม 2520 : 222 - 232) ได้ทำการศึกษานำที่ด้านการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ โรงเรียนมัธยมศึกษาในด้านต่าง ๆ 10 ด้าน กลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 107 คน การเก็บข้อมูล ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามผลการศึกษาพบว่า การนิเทศภายในของอาจารย์ใหญ่ในด้านต่าง ๆ ที่ได้ศึกษา เช่น การสาริต การสอนในโรงเรียน สดให้มีธนาคารข้อสอบ วิเคราะห์และประเมินผลแบบเรียน ฯลฯ ได้ปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์น้อย ถึงน้อยมาก

งานวิจัยของ กฤษณี น้ำเพชร (กฤษณี น้ำเพชร 2521 : 75 - 83) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องวิธีปฏิบัติในการจัดการนิเทศภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา ก็ได้ผลสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุทัย สร้อยสุ่ย กลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยศึกษาได้แก่ ครูและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า การนิเทศภายใน การส่งเสริมวิชาการแก่ครูในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ทั้งครูผู้สอนและผู้บริหารมีความเห็นสอดคล้องกันว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยถึงน้อยมาก

สำหรับการนิเทศภายในโรงเรียนในระดับประถมศึกษา วณีย์ ตะสฤทัย (วณีย์ ตะสฤทัย 2522 : 190 - 197) ได้ทำการสำรวจการปฏิบัติจริงในการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนประถมศึกษา เขตการศึกษา 2 พบว่า การปฏิบัติการนิเทศภายในโรงเรียนประถมศึกษา ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าการปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์น้อย

สุนีย์ เอี่ยมอดุลย์ (สุนีย์ เอี่ยมอดุลย์ 2523 : 207 - 212) ได้ทำการศึกษานิเทศภายในวิทยาลัยครูภาคเหนือ กลุ่มตัวอย่างคือผู้บริหาร ได้แก่ อธิการ และรองอธิการ หัวหน้าภาควิชา และอาจารย์ผู้สอน รวม 316 คน จากวิทยาลัยครูภาคเหนือ จำนวน 8 แห่ง พบว่า การนิเทศการสอน โครงการพัฒนาหลักสูตร การส่งเสริมด้านวิชาการ กิจกรรมเสริมหลักสูตร การวัดและการประเมินผล มีการนิเทศอยู่ในเกณฑ์น้อยมาก

สำหรับการนิเทศการสอนโดยทั่วไปของศึกษานิเทศก์ คู่สัจจะ ภูหาทอง (คู่สัจจะ ภูหาทอง 2525 : 142 - 151) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และศึกษานิเทศก์สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร ครูผู้สอน และศึกษานิเทศก์ จำนวน 568 คน โดยใช้แบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า การปฏิบัติงานของศึกษานิเทศก์ 5 ด้าน คือ การนิเทศโรงเรียน การพัฒนาหลักสูตร การบริหารงานวิชาการ การศึกษาทดลอง วิจัย และเขียนบทความ ตลอดถึงการบริการทางด้านวิชาการ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย และ วนิดา เลิศกมลกาญจน์ (วนิดา เลิศกมลกาญจน์ 2526 : 143) ก็ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาในจังหวัดภาคเหนือ ก็ได้ผลสอดคล้องกับงานวิจัยของ คู่สัจจะ ภูหาทอง กลุ่มตัวอย่างที่ วนิดา เลิศกมลกาญจน์ ได้ทำการศึกษาก็คือศึกษานิเทศก์อำเภอและจังหวัด และครูผู้สอนในเขตการศึกษา 7 (พิษณุโลก) และเขตการศึกษา 8 (เชียงใหม่) จำนวน 200 คน

โดยการใช้อย่างแบบสอบถาม ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ศึกษานิเทศก์ได้ทำหน้าที่ส่งเสริมการเรียน การสอนตามหลักสูตร การจัดทำและพัฒนาเครื่องมือวัดผล การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ศึกษานิเทศก์ได้ปฏิบัติงานอยู่ในระดับที่น้อย

สำหรับการนิเทศแบบคลินนิคมีงานวิจัยในประเทศเพียงเรื่องเดียวเท่านั้น คือ สัมมาน ธวัชภูมิ (สัมมาน ธวัชภูมิ 2526 : 84 - 86) ได้สร้างโปรแกรมการอบรมเรื่อง "การนิเทศแบบคลินนิค" สำหรับครูมัธยมศึกษา ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือดังกล่าวไปหาคุณภาพโดยได้นำไปทดลอง ใช้นักศึกษาคำนวณ 30 คน พบว่า เครื่องมือมีคุณภาพสูงตามเกณฑ์มาตรฐาน 70/70

ส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษต่างประเทศ มีผู้ที่ ทำการวิจัยอย่างต่อเนื่อง ประสิทธิ์ นรคำล่วติ (ประสิทธิ์ นรคำล่วติ 2526 : 85 - 88) ได้ทำการวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้า นี้ ได้แก่ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 20 คน โดยใช้อย่างเครื่องมือ The Foreign Language Classroom Observation Form ของมหาวิทยาลัยมาร์เบิร์ก ประเทศเยอรมัน ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนให้ความสำคัญ การสอนที่เน้นการบรรยาย ใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายมากที่สุด นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนน้อย การสอนส่วนใหญ่ยังเน้นครูเป็นศูนย์กลาง และการใช้ สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนยังอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลุนทร สาระวรรณ (ลุนทร สาระวรรณ 2521 : 62 - 68) ซึ่งได้วิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของนักศึกษา บ.กค.สูง ที่ผ่านการเรียนวิธีสอนภาษาอังกฤษ โดยการสอนแบบจุลภาคกับการสอนตามปกติ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาครู บ.กค.สูง วิทยาลัยครูพิษณุโลก จำนวน 72 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง เป็นกลุ่มที่เคยเรียนวิธีสอนภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบจุลภาค ส่วนกลุ่มควบคุม เรียนวิธีสอนภาษาอังกฤษแบบปกติ ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า นักศึกษา บ.กค.สูง ที่เรียนวิธีสอนแบบจุลภาคมีพฤติกรรมการสอนภาษาดีกว่ากลุ่มที่เรียนวิธีสอนแบบปกติในด้านการใช้ ภาษาอังกฤษ การถามตอบ การใช้อุปกรณ์ การจัดกิจกรรมเสริม และการเสริมแรงทางบวก ส่วน กลุ่มควบคุมนั้นยังมีปฏิสัมพันธ์ในด้านการบรรยาย ใช้ภาษาไทยในการสอน และเน้นครูเป็นศูนย์กลาง

การเรียนการสอนเป็นส่วนใหญ่ และงานวิจัยนี้ก็สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพร พรพิบูลย์ (สุภาพร พรพิบูลย์ 2520 : 55 - 56) ได้ทำการศึกษาการร่วมทางวาจาระหว่าง นักศึกษาฝึกสอนระดับ ป.กศ.สูง กับนักเรียนในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาฝึกสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษชั้นสูง เอกภาษาอังกฤษ วิทยาลัยครู นครสวรรค์ ปีการศึกษา 2519 จำนวน 50 คน ซึ่งฝึกสอนในโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนต่าง ๆ จำนวน 13 โรงเรียน ผู้วิจัยได้ปรับใช้เครื่องมือวิเคราะห์พฤติกรรมการณ์การสนทนาของ แพลนเดอร์ส โดยศึกษาพฤติกรรมทางวาจา 6 ประเภท ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาฝึกสอน ใช้เวลาพูดประมาณครึ่งหนึ่งของเวลาทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่เน้นการบรรยายเนื้อหา รองลงมา คือ การออกคำสั่ง และนักศึกษาใช้อิทธิพลทางตรงมากกว่าทางอ้อมประมาณ 2 เท่า และใช้ภาษาไทยในการสอนมากเป็นครึ่งหนึ่งของภาษาอังกฤษ

จากเอกสารงานวิจัยที่ได้นำเสนอมาแล้วพบว่า การนิเทศภายในโรงเรียนยังมีการปฏิบัติจริงอยู่ในระดับที่น้อยมาก ซึ่งตามความเป็นจริงแล้วมีความจำเป็นมากที่จะต้องมีการนิเทศภายในเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนมีจำนวนมาก ครูมีมาก ศึกษานิเทศก์มีจำนวนน้อย ไม่อาจจะให้การนิเทศการสอนให้กับโรงเรียนต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึง อีกประการหนึ่ง จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยพบว่า เทคนิคการนิเทศการสอนแบบคลินิค เป็นเทคนิคการนิเทศการสอนที่มีประสิทธิภาพสูงในการช่วยครูปรับปรุงพฤติกรรมการณ์การสนทนาและประสิทธิภาพการเรียน ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา เปรียบเทียบพฤติกรรมการณ์การสนทนาของครูที่ได้รับการนิเทศภายในแบบคลินิค กับการนิเทศภายในแบบปกติ ทัศนคติของครูต่อการนิเทศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนกับครูผู้สอนที่ได้รับการนิเทศต่างกัน

สมมติฐานการวิจัย

1. ครูผู้สอนภายในกลุ่มทดลองซึ่งได้รับการนิเทศภายในแบบคลินิค และกลุ่มควบคุม ซึ่งได้รับการนิเทศภายในแบบปกติก่อนและหลังการทดลอง และระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลองจะมีพฤติกรรมการณ์การสนทนาแตกต่างกัน

2. พัฒนาคติต่อภาระหนี้ของครูผู้สอนที่ได้รับการ หนี้ทดภายในแบบคดีคดีจะสูงกว่าพัฒนาคติ
ต่อภาระหนี้ของครูผู้สอนที่ได้รับการ หนี้ทดภายในแบบปกติ

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนกับครูผู้สอนที่ได้รับการ หนี้ทดภายใน
แบบคดีคดีกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่เรียนกับครูผู้สอนที่ได้รับการ หนี้ทดภายใน
แบบปกติจะแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. ขั้นตอนในการดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนและนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ หลักสูตร 2 (อ 012) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2528 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ ในท้องที่อำเภอเมืองและอำเภอต่าง ๆ ซึ่งมีรัศมีไม่เกิน 100 กิโลเมตร จากตัวจังหวัดเชียงใหม่

1.2 กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนและนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ หลักสูตร 2 (อ 012) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2528 ซึ่งใช้หนังสือเรียน Junior Active Context English Book I ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในท้องที่อำเภอเมืองและอำเภอต่าง ๆ ซึ่งมีรัศมีไม่เกิน 100 กิโลเมตร จากตัวจังหวัดเชียงใหม่ โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามขนาดของโรงเรียน คือ โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่และขนาดกลาง โดยการสุ่มมาอย่างละ 6 โรงเรียน หลังจากนั้นทำการสุ่มครูผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างมาโรงเรียนละ 2 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย แล้วทำการสุ่มครูแต่ละโรงเรียนเข้าสู่กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 1 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย อีกครั้งหนึ่ง และสุ่มนักเรียนที่เรียนกับครูผู้สอนแต่ละคนมา 1 ห้องเรียน เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมตามครูผู้สอน

ตาราง 2 จำนวนโรงเรียนที่เป็นประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ขนาดโรงเรียน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	สัดส่วนที่สุ่ม
ขนาดใหญ่	9	6	66.66%
ขนาดกลาง	10	6	60.66%
รวม	19	12	

ตาราง 3 จำนวนโรงเรียนและครูที่ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	จำนวน ร.ร. ใน กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนครู	
		ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ขนาดใหญ่	6	22	12
ขนาดกลาง	6	20	12
รวม	12	42	24

ตาราง 4 แสดงโรงเรียน ครู และนักเรียนที่ได้รับการลุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่าง

อันดับที่	โรงเรียน	จำนวนครู		จำนวนนักเรียน	
		กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
1	โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย	1	1	47	48
2	โรงเรียนกาวิละวิทยาลัย	1	1	34	41
3	โรงเรียนสันกำแพง	1	1	43	44
4	โรงเรียนสันป่าตอง	1	1	41	46
5	โรงเรียนจอมทอง	1	1	45	32
6	โรงเรียนแม่แตง	1	1	35	40
7	โรงเรียนห่อพระ	1	1	40	39
8	โรงเรียนดอยสะเก็ดวิทยาคม	1	1	22	37
9	โรงเรียนสันทรายวิทยาคม	1	1	40	30
10	โรงเรียนสารภีวิทยาคม	1	1	46	45
11	โรงเรียนแม่ริมวิทยาคม	1	1	33	33
12	โรงเรียนพร้าววิทยาคม	1	1	25	31
	รวม	12	12	451	466

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการบันทึก และวิเคราะห์พฤติกรรมการสอน

เครื่องมือที่ใช้ในการบันทึกและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอน ซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งของกระบวนการนิเทศภายในแบบคลินิค ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบบันทึกพฤติกรรมของ โอเบอร์ และ เบนท์ลี (Ober and Bently) แบบบันทึกและวิเคราะห์พฤติกรรมของกริตเนอร์ (Grittner) และแบบบันทึกและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของ เบนท์ลีและคนอื่น ๆ (Bently et.al.) และได้ดัดแปลงปรับปรุงให้เหมาะสมกับแนวการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวหลักสูตรภาษาอังกฤษ มัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 แบบฟอร์มการสังเกตนี้เรียกว่า Foreign Language Classroom Overview (FLCO) การปรับปรุงแบบบันทึกพฤติกรรมดังกล่าวได้คำนึงหลักการสอน วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จิตวิทยาการเรียนรู้ ทั้งนี้เพื่อหาทางช่วยแก้ไขปัญหการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ลักษณะของเครื่องมือ FLCO คือ แบบบันทึกและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนในห้องเรียน ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมการเรียนการสอนทั้งของครูและนักเรียนประเภทใหญ่ ๆ

7 ประเภท และแต่ละประเภทแบ่งเป็นหัวข้อย่อย ๆ ดังต่อไปนี้

2.1.1 การใช้ภาษาอังกฤษ (Using English)

2.1.1.1 ในการพูด

2.1.1.2 ในการถาม

2.1.1.3 ในการตอบ

2.1.1.4 ในการสนทนา

2.1.1.5 ในการอ่าน

2.1.2 การใช้ภาษาไทย (Using Thai)

2.1.2.1 ในการพูด

2.1.2.2 ในการถาม

2.1.2.3 ในการตอบ

2.1.3 การใช้อุปกรณ์การเรียนการสอน (Using Visual Aids)

2.1.4 กิจกรรมการเรียนการสอน (Activities)

2.1.4.1 ครูเป็นศูนย์กลาง

2.1.4.2 กิจกรรมเดี่ยว

2.1.4.3 กิจกรรมกลุ่ม

2.1.5 การเสริมแรง (Reinforcement)

2.1.5.1 การเสริมแรงทางบวก

2.1.5.2 การเสริมแรงทางลบ

2.1.6 บรรยากาศการเรียนการสอน (General Atmosphere)

2.1.6.1 เป็นมิตร

2.1.6.2 เคร่งเครียด

2.1.7 ไม่พูดสัมพันธ์ทางวาจา (Non-Verbal Behavior)

2.1.7.1 ร้องเพลง

2.1.7.2 อ่านในใจ

2.1.7.3 สดบนีพิภพงาน

2.1.7.4 ทำแบบฝึกหัด

2.1.7.5 เขียนตามคำบอก

แบบสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการณ์การสอน

Foreign Language Classroom Overview (FLCO)

<u>พฤติกรรมของครู</u>	<u>ประเภทของพฤติกรรม</u>	<u>การสังเกตประเภทพฤติกรรม</u>	<u>พฤติกรรมนักเรียน</u>
	<u>การใช้ภาษาอังกฤษ</u>	<u>ในการพูด</u>	
		<u>ให้คำแนะนำ อธิบาย</u>	
		<u>อภิปราย หรือชี้แจง</u>	

พฤติกรรมของครู ประเภทของพฤติกรรม การวัดประเภทพฤติกรรม พฤติกรรมนักเรียน

ในการถาม

ถามโดยใช้คำถามในแบบฝึกหัด

ริเริ่มคำถามเอง

ในการตอบ

ตอบจากแบบฝึกหัด

ริเริ่มคำตอบเอง

ในการสนทนา

สนทนาจากบทสนทนา

สนทนาจากรูปภาพ

สนทนาจากสถานการณ์

ในการอ่าน

อ่านออกเสียงจากบัตรคำ

กระดาน ชาร์ต

อ่านออกเสียงตามเทป ตามครู

อ่านออกเสียงจากหนังสือ

การใช้ภาษาไทย

ในการพูด

อธิบาย อภิปราย ชี้แจง

บอก หรือออกคำสั่ง

แปลภาษาอังกฤษ

ในการถามคำถาม

ในการตอบคำถาม

การใช้อุปกรณ์

ใช้สื่อทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ เช่น

วิดีโอ สไลด์ เทป รูปภาพ ฯลฯ

<u>พฤติกรรมของครู</u>	<u>ประเภทของพฤติกรรม</u>	<u>การวัดประเภทพฤติกรรม</u>	<u>พฤติกรรมนักเรียน</u>
	<u>กิจกรรมการเรียน</u>	ครูเป็นศูนย์กลาง	
	<u>การสอน</u>	กิจกรรมเดี่ยว	
		กิจกรรมกลุ่ม	
	<u>การเสริมแรง</u>	การเสริมแรงทางบวก	
		ได้แก่ การยอมรับ ชมเชย	
		ให้รางวัล	
		การเสริมแรงทางลบ	
		การตุดำ ลงโทษ วิพากษ์วิจารณ์	
	<u>บรรยากาศการเรียน</u>	เป็นมิตร	
	<u>การสอน</u>	กินเอง อบอุ่น อิ่มแ่ม	
		หัวเราะ สนุก	
		เคร่งเครียด	
		เขื่อนท้าย ไม่สนใจการเรียน	
		สับสน ไม่มีวินัย	
	<u>ไม่มีปฏิสัมพันธ์ทางวาจา</u>	ความเงียบ	
		ร้องเพลง	
		อ่านในใจ	
		จดบันทึกงาน	
		หัวแบบงาหัด	
		เขียนตามคำบอก	

วิธีบันทึกพฤติกรรมใน FLCO

1. การบันทึกพฤติกรรมการเรียนการสอน ใช้เครื่องหมายขีด (/) ลงในช่องพฤติกรรมนั้น ๆ เมื่อครบ 5 ครั้ง ให้ทำเครื่องหมายขีดขวาง (///) การบันทึก บันทึกทุก ๆ 1 นาที โดยบันทึกพฤติกรรมต่าง ๆ ทุกประเภทที่เกิดขึ้นลงตามแนวตั้ง

2. การบันทึกแต่ละครั้งใช้เวลา 50 นาที คือ เริ่มบันทึกตั้งแต่ครูเริ่มทำการเรียนการสอนจนถึงหมดคาบเรียน ตามเทคนิคการนิเทศแบบคลินิค ต้องบันทึกพฤติกรรมการเรียนการสอนทุกอย่างที่เกิดขึ้นตลอดคาบเรียน เพื่อที่จะนำข้อมูลไปวิเคราะห์ต่อไป

2.2 แบบประเมินผลการสอน

เป็น เครื่องมือที่ใช้ประเมินผลการสอน ซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งของการนิเทศภายในแบบปกติ เครื่องมือดังกล่าวเป็นแบบประเมินผลการสอน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมส่งเสริมศึกษา มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .87 ลักษณะของแบบประเมินผลการสอนประกอบด้วยลักษณะใหญ่ ๆ ที่ประเมินผล 3 ด้านได้แก่ ความเหมาะสมของแผนการสอน การดำเนินการสอน และความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบฟอร์มการวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการสอนของ แฟลนเดอร์ส (Flanders) ของ ฟลินท์ (Flint System) ของ เนียฮูฟ (Nearhoof) ของมหาวิทยาลัยมาร์เบอร์ก และ ของ เลาว์สัทซ์ เลือเฟียร์ ซึ่งได้ปรับปรุงมาจากแบบวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการสอนของมหาวิทยาลัยมาร์เบอร์ก ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแบบบันทึกพฤติกรรมตามงานวิจัยของ เลาว์สัทซ์ เลือเฟียร์ ใหม่เรียกว่า Modified Marburg University Foreign Language Classroom Observation Form II (MMUFLCOF II) เพื่อให้สะดวกต่อการบันทึก แบบวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการสอนที่ผู้วิจัยได้ปรับปรุงใหม่นี้ ใช้วัดพฤติกรรมทุก ๆ 1 นาที จำนวน 50 นาที คือ เริ่มบันทึกตั้งแต่ครูเริ่มเข้าสอนจนจบคาบเรียน แล้วนำพฤติกรรมแต่ละประเภทที่เกิดขึ้นมาคิดเป็นอัตราส่วนร้อยละกับเวลาที่ใช้ในการเรียนการสอน

ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนที่ประกอบด้วยพฤติกรรม
การสอนใหญ่ ๆ 6 ประเภท ซึ่งแต่ละประเภทแยกย่อยเป็นดังนี้

2.2.1 ลำดับขั้นการสอน (Phase of Instruction)

2.2.1.1 การให้แนวการเรียนรู้ (Providing Learning Guidance)

2.2.1.2 การให้ฝึกเรียนปฏิบัติ (Eliciting the Performance)

2.2.1.3 การให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback)

2.2.1.4 การส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอน (Enhancing
Retention and Transfer)

2.2.2 ปฏิสัมพันธ์ (Interaction)

2.2.2.1 ครูถาม นักเรียนตอบ

2.2.2.2 นักเรียนถาม ครูตอบ

2.2.2.3 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนด้วยกัน

2.2.3 การใช้ภาษาของครู (Teacher's Language) ผู้เน้นที่จะศึกษาภาษา
ในห้องเรียนของครู ว่าครูใช้ภาษาอังกฤษ หรือภาษาไทยในกรณีต่อไปนี้

2.2.3.1 เล่นบทบาทเรียน

2.2.3.2 เล่นโครงสร้างทางภาษา

2.2.3.3 อธิบาย

2.2.3.4 บรรยาย

2.2.3.5 ออกคำสั่ง

2.2.3.6 วิพากษ์วิจารณ์พฤติกรรมของนักเรียน

2.2.3.7 อื่น ๆ

2.2.4 การใช้ภาษาของนักเรียน (Student's Language) ผู้เน้นที่จะศึกษา
ว่านักเรียนใช้ภาษาอังกฤษหรือภาษาไทยในห้องเรียน ในกรณีต่อไปนี้

2.2.4.1 นักเรียนถามคำถาม

2.2.4.2 นักเรียนตอบคำถาม

2.2.4.3 นักเรียนใช้ภาษาในระหว่างนักเรียนกันเอง

2.2.4.4 อื่น ๆ

2.2.5 สื่อและอุปกรณ์การสอนที่ใช้ (Media Used) การใช้สื่อและอุปกรณ์การสอนของครู เช่น หนังสือเรียน Worksheets เทป แผนภูมิ รูปภาพ หรือ อื่น ๆ

2.2.6 บรรยากาศการเรียนการสอนทั่ว ๆ ไป (General Atmosphere)

2.2.6.1 พฤติกรรมครู

ก. ลักษณะที่เป็นเผด็จการ

- วิพากษ์ วิจาร์ณพฤติกรรมนักเรียน
- แก้ไขข้อผิดพลาดนักเรียนโดยไม่ชี้แจง
- บ่น
- การลงโทษนักเรียน

ข. ลักษณะที่เป็นประชาธิปไตย

- รับฟังความคิดเห็นของนักเรียน
- ถามคำถามหรือข้อคิดเห็นของนักเรียน

2.2.6.2 พฤติกรรมของนักเรียน

ก. นักเรียนได้รับแรงจูงใจ

- หัวเราะ
- มีส่วนร่วมในการเรียน
- ใช้ภาษาต่างประเทศ
- ถามคำถาม

ข. นักเรียนเบื่อหน่าย

- เงียบ
- ขาดระเบียบวินัย

วิธีบันทึกพฤติกรรมใน MMUFLCOF II

1. บันทึกพฤติกรรมการเรียนการสอน โดยใช้เครื่องหมายขีด (/) ลงตรงช่องหมายเลขนาฬิกาที่กำหนดให้โดยเริ่มบันทึกตั้งแต่ครูเริ่มทำการสอน จนหมดคาบเรียนเป็นเวลา 50 นาทีทำการบันทึกทุก ๆ 1 นาที สำหรับช่องใดที่มีอักษรย่อของคำอธิบายศัพท์เฉพาะกำหนดไว้ เช่น M = Many หรือ Tx = Textbook จะบันทึกอักษรย่อของคำสั้น ๆ แทนเครื่องหมายรอยขีด (/)
2. บันทึกตามแนวดิ่งจากบนลงสู่ล่างของทุก ๆ พฤติกรรมที่เกิดขึ้นในแต่ละนาฬิกา จากนาฬิกาที่ 1 จนหมดคาบเรียน

2.3 เครื่องมือวัดทัศนคติของครูผู้สอน

เครื่องมือวัดทัศนคติของครูผู้สอน คือ เครื่องมือวัดทัศนคติ โดยใช้ความหมายทางภาษา (Semantic Differential Scale) ตามวิธีของออสกู๊ด (อังกฤษ ล่าบยต์ 2523 : 150 - 153 อ้างอิงมาจาก Osgood. 1957) ซึ่งเป็นมาตราวัดทัศนคติที่เกี่ยวกับการนิเทศการสอน ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับจากแบบวัดทัศนคติของ ชาร์ลส์ เอ. รีวิส (Reavis. 1977 : 313) เป็นค่าคุณศัพท์ ซึ่งมีความหมายตรงข้ามกัน จำนวน 9 ด้าน

2.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบทดสอบวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นข้อทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 80 ข้อ ซึ่งเป็นข้อทดสอบที่วัดทักษะภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน

3. การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 การสร้างและการหาความเที่ยงตรงของการสังเกต

ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ต่าง ๆ คือ แบบสังเกตและบันทึกพฤติกรรมของการสอนของ โอเบอร์ (Ober and Others. 1971 : 38 - 40) กริตเนอร์ (Grittner. 1969 : 320 - 340) ของแฟลนเดอร์ส Flanders. 1970 : 33 - 35) Flint System ของ Gertrude Moskowitz (เล่าวลัษณ์ เลือเพียร 1980 : 75 - 77 อ้างอิงมาจาก Moskowitz. 1969) ของมหาวิทยาลัยมาร์เบอร์ก ประเทศเยอรมัน (Freudenstein. 1977 : 79 - 83) และของ เล่าวลัษณ์ เลือเพียร (เล่าวลัษณ์ เลือเพียร

1980 : 103 - 119) เพื่อที่จะปรับปรุงเครื่องมือในการบันทึกและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอน ให้สอดคล้องกับรูปแบบการสนทนาต่างประเทศ จุดมุ่งหมายของการสนทนาภาษาอังกฤษในประเทศไทย ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น 2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย 2524 ให้มีความสะดวกต่อการบันทึกพฤติกรรมให้มากที่สุด เพื่อให้การสังเกตพฤติกรรมมีความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นสูง

ผู้วิจัยได้ปรับเครื่องมือขึ้นมาใหม่จำนวน 2 ชุด ชุดที่ 1 เรียกว่า Foreign Language Classroom Overview (FLCO) โดยยึดแนว Grittner's Teacher-Pupil Interaction in the Foreign Language Classroom (TPIFL) (Grittner, 1969 : 320 - 340) เครื่องมือชุดนี้ใช้เป็นเครื่องมือประกอบการนิเทศภายในแบบคลินิก ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ 2 ของการนิเทศ คือ การสังเกตการณ์ในห้องเรียน

เครื่องมือบันทึกพฤติกรรมการเรียนการสอนชุดที่ 2 ผู้วิจัยได้ปรับจาก Modified Marburg University Foreign Language Observation Form ของ เล่าวส์กซ์
เลอเพอร์ เรียกว่า Modified Marburg University Foreign Language Classroom Observation Form II (MMUFLCOF II)

หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสังเกตพฤติกรรมที่ปรับปรุงใหม่ทั้งสองฉบับไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสนทนาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 3 ท่าน คือ

ดร. เล่าวส์กซ์ รัตนวิชัย

ดร. กาญจนา เกียรติประวัติ

ดร. พิชรประภา อตุลวิทย์

เป็นผู้ตรวจสอบพิจารณาตัดสิน โดยการประเมินดัชนีความสอดคล้องว่า ข้อความแต่ละข้อความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นสอดคล้องกับทฤษฎี จุดประสงค์ และคำนิยามศัพท์เฉพาะหรือไม่ ผู้วิจัยเลือกเอาข้อความที่ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นข้อความที่วัดตรงตามคำนิยามศัพท์เฉพาะ และจุดมุ่งหมายของการวิจัย

3.2 การหาความเชื่อมั่นของการสังเกต

3.2.1 การฝึกการสังเกตพฤติกรรมเพื่อหาความเชื่อมั่นของการสังเกต ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย ได้ศึกษาและทำความเข้าใจกับแบบบันทึกพฤติกรรมที่ปรับปรุงใหม่ จนเข้าใจแจ่มแจ้ง

ตรงกันในข้อความทุก ๆ ข้อความ ตลอดถึงเทคนิควิธีการในการบันทึกพฤติกรรมแล้วจึงนำแบบฟอร์มนี้ไปทดลองใช้กับห้องเรียนจริง เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบบันทึกและวิเคราะห์พฤติกรรมการเล่นต่อไป

3.2.2 สำหรับการหาความเชื่อมั่นของการสังเกต ใช้วิธีที่เรียกว่า การหาความเชื่อมั่นร่วม (Inter Observer Reliability) โดยใช้สูตร Scott's Coefficient (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2523 : 63)

3.2.3 การคำนวณหาความเชื่อมั่นของการสังเกต ผู้วิจัยได้รวบรวมพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ผู้สังเกตทั้งสองคนบันทึก หาค่าต่างระหว่างสัดส่วนของพฤติกรรมในแต่ละข้อความของผู้สังเกตทั้งสองคน แล้วคำนวณหาความเชื่อมั่นของการสังเกต โดยใช้สูตร Scott's Coefficient

3.2.4 การหาความเชื่อมั่นของการสังเกต ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยได้สังเกตการเล่นในชั้นเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยได้บันทึกความถี่ของพฤติกรรมลงในแบบสังเกตแล้วนำมาหาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร Scott's Coefficient

การสังเกตการเล่นเพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสังเกตนี้ได้ทำ 5 ครั้ง โดยได้ทำการสังเกตการเล่นในโรงเรียนต่อไปนี้ คือ โรงเรียนมัธยมลำริด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โรงเรียนลำภรรยาธรรม์ อ.ตาเนินละดวก จ.ราชบุรี โรงเรียนหางดงรัฐราษฎร์อุปถัมภ์ อ.หางดง จ.เชียงใหม่ ได้ค่าเชื่อมั่นของการสังเกตดังนี้

ตาราง 5 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสังเกตการณ์

จำนวนครั้งของการสังเกต หาความเชื่อมั่น	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสังเกตการณ์	
	FLCO	MMUFLCOF II
1	.7946	.7294
2	.8684	.8965
3	.8835	.8543
4	.8642	.8686
5	.8954	.9344
ค่าเฉลี่ย	.86122	.85664

ความเชื่อมั่นที่หาโดยใช้สูตร Scott's Coefficient นี้ แพลนเดอร์ส กล่าวว่า จะมีค่าแปรผันอยู่ระหว่าง 0.00 - 1.00 และสำหรับแบบสังเกตที่ใช้ในการวิจัยที่เป็นการบันทึกพฤติกรรมทางวาจา นั้น ควรมีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.85 ขึ้นไป (Flanders. 1970 : 141) ส่วนโอเบอร์ (Ober. 1971 : 85) ถือว่าการบันทึกการสนทนาด้วยระบบ RCS (Reciprocal Category System) ความเชื่อมั่นที่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปนั้น ควรมีค่าตั้งแต่ .70 ขึ้นไป และในการฝึกสังเกต ถ้าได้ค่าความเชื่อมั่นเพียง .60 ขึ้นไปก็นับว่ามีทักษะเพียงพอแล้ว ดังนั้น ความเชื่อมั่นที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยหาได้จากการสังเกตดังกล่าว แสดงว่าผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยมีความแม่นยำเที่ยงตรงในการสังเกตค่อนข้างสูง และสามารถใช้เครื่องมือดังกล่าวในการวิจัยได้

3.3 การสร้างข้อตกลงและการหาคุณภาพข้อตกลง

การสร้างข้อตกลงและการหาคุณภาพข้อตกลง เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

3.3.1 ศึกษาเทคนิคการสร้างข้อทดสอบแบบบรรยาย และศึกษาตัวอย่างข้อทดสอบ
ทั้ง 4 ทักษะจากหนังสือ Modern Language Testing ของ แวลเลตต์ (Valette. 1977 :
243 - 246) หนังสือ Writing English Language Tests ของ ฮีตัน (Heaton,
1975 : 21 - 163) และหนังสือ A Language Testing Handbook ของ แฮนดริสสัน
(Harrison. 1983 : 13 - 36)

3.3.2 ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา อ 012

3.3.3 ศึกษาและรวบรวมเนื้อหาวิชาจากบทเรียนที่ 15 - 19 หนังสือเรียน
Junior Active Context English Book I เพื่อสร้างแบบทดสอบ

3.3.4 สร้างตารางวิเคราะห์หัตถ์สัณฐานเพื่อสร้างข้อทดสอบทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง
พูด อ่าน และเขียน ตาม Valette-Disick Taxonomy of Second Language Learning
(Valette. 1976 : 163) ซึ่งแบ่งทักษะการวัดผลภาษาต่างประเทศออกเป็น 4 ด้าน คือ
ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน และจัดแบ่งระดับภาษาเป็น 5 ระดับ คือ ระดับกลไก
ความรู้ความจำ การถ่ายโอน การสื่อความหมายและการวิพากษ์วิจารณ์ และแบ่งการวัดผลภาษา
ไว้ 2 ประเภท คือ Oral Mode และ Graphic Mode

3.3.5 สร้างข้อทดสอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 100 ข้อ ให้สอดคล้องกับ
จุดประสงค์การเรียนรู้และตารางวิเคราะห์หัตถ์สัณฐาน เพื่อวัดทักษะภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ ทักษะการฟัง
พูด อ่าน และเขียน แล้วนำข้อทดสอบดังกล่าวไปให้ผู้เชี่ยวชาญในด้านการสอนภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 3 ท่าน คือ

ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย

ดร.กาญจนา เกียรติประวัติ

ดร.พัชรประภา อุดมวิทย์

และอาจารย์ผู้สอนจำนวน 2 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยประเมินใน
แบบประเมินตรรกะของความสอดคล้องแบบลิเคอร์ต์สเกล 5 ระดับ คือ ระดับคะแนนความสอดคล้อง
ต่ำสุด ถึงสูงสุด คือ 1 - 5 ผู้วิจัยได้เลือกข้อทดสอบที่คะแนนความสอดคล้องเฉลี่ยเกิน 3.5 ไว้
และปรับปรุงข้อที่คะแนนเฉลี่ยต่ำตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.3.6 ได้ขอความร่วมมือจากอาจารย์สอนภาษาอังกฤษจากบริติชเคาน์ซิล จังหวัด เชียงใหม่ จำนวน 2 ท่าน คือ

Mr. Brendan McSharry

Miss Julia Bullock

เป็นผู้บันทึกเทปข้อทดสอบวัดทักษะการฟังให้

3.3.7 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน วัดโนนชัยวิทย อ.เมือง จ.เชียงใหม่ จำนวน 2 ห้องเรียน โรงเรียนหางดงรัฐราษฎร์อุปถัมภ์ อ.หางดง จ.เชียงใหม่ จำนวน 2 ห้องเรียน และโรงเรียนบ้านกาดวิทยาคม อ.สันป่าตอง จำนวน 1 ห้องเรียน โดยการสุ่มอย่างง่าย เป็นจำนวนนักเรียนทั้งหมดรวม 210 คน

3.3.8 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์เป็นรายข้อเพื่อหาความยากง่าย (P) และหาค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายข้อโดยใช้เทคนิค 27% แบ่งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ใช้เปิด ตารางสำเร็จรูปของ จุง เทห์ ฟาน (Fan. 1952.: 16 - 32) แล้วคัดเลือกเฉพาะข้อทดสอบ ที่มีความยากง่าย (P) ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ไว้จำนวน 80 ข้อ

3.3.9 นำข้อทดสอบจำนวน 80 ข้อ มาหาความเชื่อมั่นโดยใช้ KR-20 ได้ค่า ความเชื่อมั่นเท่ากับ .9868 (ลวิน ลำยอง และ อังคณา ลำยอง 2524 : 16 - 32)

3.4 การสร้างเครื่องมือวัดทัศนคติของครูผู้สอน

3.4.1 ผู้วิจัยศึกษาการสร้างเครื่องมือวัดทัศนคติ โดยใช้ความหมายภาษา (Semantic Differential Scale) ของ Osgood

3.4.2 ศึกษาแบบประเมินทัศนคติการนิเทศทั่วไปของ Charles A. Reavis

3.4.3 ผู้วิจัยได้ศึกษาคำคุณศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศการศึกษาจากกลุ่มคำ คุณศัพท์ ของ Osgood เพื่อที่จะเลือกเอาคำคุณศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับงานนิเทศการศึกษา

3.4.4 สร้างมาตราวัดทัศนคติแบบ Six points Balogy ของ Semantic Differential Scale ตามแบบของ Osgood ซึ่งประกอบไปด้วยคำถามที่เกี่ยวกับทัศนคติต่อการนิเทศโดยทั่ว ๆ ไปทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านประเมินค่า ด้านสภาพภาพ และด้านกิจกรรมจำนวน 9 ข้อความ (concepts) ได้แก่

- (1) การนิเทศการล่อนโดยทั่วไป
- (2) ความเป็นประชาธิปไตยของการนิเทศการล่อน
- (3) การสังเกตการล่อนของผู้นิเทศ
- (4) ความร่วมมือระหว่างผู้นิเทศและผู้ล่อน
- (5) คำแนะนำของผู้นิเทศ
- (6) การนิเทศการล่อนช่วยให้ครูเข้าใจตนเอง
- (7) ประโยชน์ที่ได้รับจากการนิเทศ
- (8) เกี่ยวกับตัวผู้นิเทศ
- (9) การทำงานร่วมกับผู้นิเทศ

3.4.5 นำแบบทดสอบวัดทัศนคติไปให้ผู้เชี่ยวชาญ คือ

ดร.เล่าวลักษณ์ รัตนวิชัย

ดร.กาญจนา เกียรติประเสริฐ

ดร.พัชรประภา อตุลวิชัย

เป็นผู้ประเมินในแบบประเมินตรรกะมีความสอดคล้องว่าข้อความแต่ละข้อความ (concept) และ scale แต่ละข้อเป็นคำถามที่วัดทัศนคติต่อการนิเทศหรือไม่

3.4.6 นำแบบทดสอบวัดทัศนคตินี้ไปทดลองใช้กับครูผู้ล่อนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

จำนวน 20 คน แล้วนำแบบทดสอบมาตรวจหาคะแนน วิเคราะห์หาอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้กลุ่มที่ได้คะแนนทัศนคติต่อการนิเทศสูงและต่ำ กลุ่มละ 25 เปอร์เซนต์ ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองทั้งหมด (วิเชียร เกตุสิงห์ 2521 : 139 - 140) แล้วทดสอบหาความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้ t-test (ลัวัน ล้ายยศ 2511 : 127) และเลือกข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หรือ .01

3.4.7 นำแบบทดสอบที่ได้รับการปรับปรุงแล้วมาหาความเชื่อมั่น (Reliability)

โดยใช้สูตร Alpha Coefficient (α) (ลัวัน ล้ายยศ 2524 : 171 - 172) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .92

4. ขั้นตอนในการดำเนินการทดลอง และ เก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้แบ่งการดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลไว้เป็นสองระยะดังนี้

4.1 การให้ความรู้เกี่ยวกับการนิเทศภายในแก่หัวหน้าหมวดวิชา และรองหัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศของโรงเรียนที่ได้รับลุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

4.1.1 ทำหนังสือผ่านบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อติดต่อขออนุญาตบัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการพิมพ์แบบเรียนโปรแกรมเรื่อง "การนิเทศแบบคลินิก" (Clinical Supervision) ตามรูปแบบของ โรเบิร์ต โกลด์แอมเมอร์ ของ สมาน อัครวุฒิ ซึ่งได้ทำการวิจัย โดยการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือดังกล่าวในปี พ.ศ. 2526 เพื่อใช้เป็นสื่อประกอบในขั้นตอนการให้ความรู้กับหัวหน้าหมวดและรองหัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ

4.1.2 ทำหนังสือผ่านบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอความอนุเคราะห์เขตการศึกษา 8 ได้ทำหนังสือขอความร่วมมือไปยังโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่ ที่ได้รับการลุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ผู้วิจัยสามารถไปทำการศึกษาริวิจัยได้

4.1.3 ผู้วิจัยได้ไปติดต่อกับผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดและรองหัวหน้าหมวดวิชา เพื่อนัดหมายวันและเวลา ในการที่ผู้วิจัยจะไปให้ความรู้ เกี่ยวกับกระบวนการนิเทศซึ่งเกี่ยวข้องกับงานวิจัย

4.1.4 ผู้วิจัยได้ให้ความรู้แก่หัวหน้าหมวดวิชา และรองหัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ โรงเรียนที่ได้รับการลุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 12 โรงเรียน พร้อมทั้งเอกสารประกอบการให้ความรู้เรื่องการนิเทศภายใน แบบคลินิก และแบบปกติ ตลอดจนเครื่องมือบันทึกพฤติกรรมการสอน Foreign Language Classroom Overview (FLCO) และเครื่องมือประเมินผลการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้หัวหน้าหมวดวิชาและรองหัวหน้าหมวดวิชา มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการขั้นตอนของการนิเทศทั้ง 2 แบบตลอดถึงการใช้เครื่องมือบันทึกพฤติกรรมอย่างถูกต้อง ซึ่งจะทำให้สามารถให้การนิเทศภายในกับกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามเป้าหมายที่ผู้วิจัยวางแผนไว้

4.2 การให้การนิเทศภายในแบบคลินิก และแบบปกติ เพื่อที่จะศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูได้ดำเนินการดังนี้

4.2.1 ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลก่อนการนิเทศ (pre-test) กับครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ทั้งสองกลุ่มคือกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการสังเกตการสอนในห้องเรียน บันทึกและวิเคราะห์ พฤติกรรมการสอน โดยใช้เครื่องมือบันทึกพฤติกรรมการสอน MMUFLCOF II ให้ครูผู้สอนตอบ แบบทดสอบ วัดทัศนคติต่อการนิเทศ และได้ทำการทดสอบนักเรียนที่เรียนกับครูผู้สอนที่เป็นกลุ่ม ตัวอย่างแต่ละคน จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

4.2.2 การสังเกตการสอนกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ได้ดำเนินการดังนี้ ทั้งกลุ่ม ควบคุมและกลุ่มทดลอง ได้รับการนิเทศภายในจากหัวหน้าหมวดหรือรองหัวหน้าหมวดวิชา โดย กลุ่มทดลองได้รับการนิเทศภายในแบบคลินิก ตามรูปแบบของโรเบิร์ต โกลด์ แคมเมอร์ สำหรับ กลุ่มควบคุมได้รับการนิเทศภายในแบบปกติตามวิธีการนิเทศของหน่วยศึกษานิเทศ กรมส่งเสริมศึกษา กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มได้รับการนิเทศภายในเป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ ๆ ละ 4 ครั้ง เท่ากัน

4.2.3 หลังจากการทดลองได้เสร็จสิ้นลงแล้ว ผู้วิจัยได้เข้าสังเกตการสอนครู ผู้สอนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม โดยใช้เครื่องมือบันทึกพฤติกรรมการสอน MMUFLCOF II ให้ครูผู้สอนตอบแบบทดสอบวัดทัศนคติต่อการนิเทศ และได้ทำการทดสอบ (Post-test) นักเรียน ที่เรียนกับครูผู้สอนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างห้องเดิมที่เคยทดสอบ (pre-test) เอาไว้เพื่อนำข้อมูล ไปวิเคราะห์ต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนภายในกลุ่มก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง ของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง ซึ่งได้รับการนิเทศภายในแบบคลินิก และกลุ่มควบคุม ซึ่งได้รับการนิเทศภายในแบบปกติ โดยใช้ Wilcoxon matched-pairs signed-ranks test

5.2 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้ Mann-Whitney U test

5.3 การเปรียบเทียบทัศนคติของครูที่มีต่อการนิเทศการสอน โดยใช้ t Difference Score

5.4 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนกับกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม โดยใช้ t Difference Score

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 สถิติพื้นฐาน

6.2 หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบภาษาอังกฤษ ใช้สูตร KR-20 ของ คูเดอร์ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson)

$$\text{จากสูตร } r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{\sigma_x^2} \right)$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่น

n แทน จำนวนข้อทดสอบ

p แทน สัดส่วนของผู้ที่ตอบถูกในแต่ละข้อ

q แทน สัดส่วนของผู้ที่ตอบผิดในแต่ละข้อ ($q = 1 - p$)

σ_x^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

(ลวิน สายยศ 2524 : 168 - 169)

6.3 หาอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดทัศนคติ ใช้สูตร t-test

$$\text{จากสูตร } t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าอำนาจจำแนก

$\bar{X}_H, \bar{X}_L$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง, กลุ่มต่ำ

S_H^2, S_L^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มสูง, กลุ่มต่ำ

n_H, n_L แทน จำนวนครูในกลุ่มสูง, กลุ่มต่ำ

(ลวิน สายยศ 2524 : 127)

6.4 หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดทัศนคติ ใช้สูตร Coefficient Alpha (α)

$$\text{จากสูตร } \alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่น

n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

s_i^2 แทน ความแปรปรวนเป็นรายข้อ

s_t^2 แทน ความแปรปรวนทั้งฉบับ

(ลวิน สายยศ 2524 : 171 - 172)

* 6.5 หาความเชื่อมั่นของการสังเกต ใช้สูตร Scott's Coefficient

$$\text{จากสูตร } \eta = \frac{P_o - P_e}{1.00 - P_e}$$

เมื่อ η แทน ความเชื่อมั่นของการสังเกต

P_o แทน อัตราส่วน Probability (ความน่าจะเป็น) ของผู้สังเกต

พฤติกรรมได้ตรงกันของผู้สังเกต 2 คน ซึ่งหาได้จากผลต่าง

ระหว่าง 1.00 กับค่าผลต่างระหว่างสัดส่วนของค่าสังเกต

พฤติกรรมของผู้สังเกต 2 คน

P_e แทน อัตราส่วนของ Probability (ความน่าจะเป็น) ของผู้สังเกต

พฤติกรรมได้ตรงกันที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญของผู้สังเกต 2 คน

ซึ่งหาได้จากสัดส่วนของคะแนนพฤติกรรมที่มีจำนวนสูงสุด และ

รองลงมาโดยเลือกจากผู้สังเกตคนใดคนหนึ่งก็ได้ นำค่าทั้งสอง

มายกกำลังแล้วรวมกัน

(พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2523 : 53)

6.6 การเปรียบเทียบความแตกต่างพฤติกรรมการเล่นก่อนและหลังการทดลองของครู
ภายในกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม โดยใช้ Wilcoxon matched-pairs signed-ranks test
(McCall. 1975 : 320)

6.7 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการเล่นของครูผู้สอนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่ม
ควบคุมหลังการทดลอง โดยการใช้ Mann-Whitney U test

$$\text{จากสูตร } U = \frac{N_A N_B + N_A (N_A + 1)}{2} - T_A$$

$$\text{หรือ } U = \frac{N_A N_B + N_B (N_B + 1)}{2} - T_B$$

เมื่อ U แทน การแจกแจงของ U test

N_A, N_B แทน จำนวนคนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมตามลำดับ

T_A, T_B แทน ผลรวมของอันดับในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมตามลำดับ

แทน ค่าสูตรทั้งสองแล้วเลือกเอาค่า U ที่มีค่าน้อยกว่า

(McCall. 1975 : 307)

6.8 การเปรียบเทียบทัศนคติของครูผู้สอนที่มีต่อการนิเทศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนที่เรียนกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มโดยใช้ t Difference Score

$$\text{จากสูตร } t = \frac{MD_1 - MD_2}{S_{MD_1 - MD_2}}$$

$$S_{MD_1 - MD_2} = \sqrt{\frac{SD_1^2}{n_1} + \frac{SD_2^2}{n_2}}$$

$$SD^2 = \frac{\sum (D_1 - MD_1)^2 + \sum (D_2 - MD_2)^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ t แทน การแจกแจงของ t - test

MD_1, MD_2 แทน คะแนนเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการ
ทดลองของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมตามลำดับ

$S_{MD_1 - MD_2}$ แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเฉลี่ยของผลต่าง
ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

(Scott and Wertheimer. 1964 : 264)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน จำนวนครูในกลุ่มตัวอย่าง
ΣX	แทน ผลรวมของพฤติกรรมการณ์การเลื่อนประเภทเดียวกัน
$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการณ์การเลื่อน
Wob	แทน ค่าอัตราส่วนวิกฤติจาก Wilcoxon matched-pairs signed rank test
U	แทน ค่าอัตราส่วนวิกฤติ จาก Mann-Whitney U test
ΣD	แทน ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลองทุกค่า
MD	แทน คะแนนเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง
S^2	แทน ความแปรปรวนของผลต่างของคะแนนภายในกลุ่มก่อนและหลังการทดลองของแต่ละกลุ่ม
SD^2	แทน ความแปรปรวนของผลต่างของคะแนนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
$S_{MD_1 - MD_2}$	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างของคะแนนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
t	แทน ค่าอัตราส่วนวิกฤติ จาก t different scores

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแสดงค่าสถิติพื้นฐาน และค่าทดสอบความแตกต่าง เพื่อเปรียบเทียบตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมการเลื่อนภายในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง
2. พฤติกรรมการเลื่อนภายในกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง
3. พฤติกรรมการเลื่อนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง
4. หักนคติต่อการนิเทศร่วมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
5. หักนคติต่อการนิเทศโดยแยกวิเคราะห์ในแต่ละด้าน ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
6. คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

การแปลงค่าสถิติพื้นฐานเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการณ์การล่อนใหญ่ ๆ 7 ประโทในตาราง 7 และ 9 เป็นการพิจารณาการกระจายของข้อมูลอย่างกว้าง ๆ เพื่อที่จะดูว่าความถี่ของพฤติกรรมการณ์การล่อนใดเกิดมามากน้อยอย่างไร สำหรับการทดสอบค่าความแตกต่างทางสถิติ Wob ในตาราง 7 และ 9 และ U ในตาราง 11 นั้น เพื่อที่จะดูว่าพฤติกรรมการณ์การล่อนนั้น ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

ค่าสถิติพื้นฐานที่เสนอในตาราง 7, 9 และ 11 ได้แก่

1. N หมายถึง จำนวนครูผู้ล่อนในกลุ่มตัวอย่างที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการณ์การล่อนชนิดนั้น ๆ
2. ΣX หมายถึง ความถี่รวม เป็นการรวมจำนวนพฤติกรรมการณ์การล่อนประเภทเดียวกัน
3. $\bar{X}$ หมายถึงความถี่เฉลี่ย เป็นค่าเฉลี่ยของจำนวนพฤติกรรมการณ์การล่อนแต่ละประเภท ซึ่งหาได้จากผลรวมของความถี่ของพฤติกรรมการณ์การล่อนหารด้วยจำนวนครูผู้ล่อนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด คือ 12 คน
4. % หรือ ร้อยละ เป็นอัตราส่วนของพฤติกรรมการณ์การล่อนแต่ละประเภท เมื่อเทียบกับพฤติกรรมการณ์การล่อนที่เกิดขึ้นทั้งหมด ซึ่งหาได้จากผลรวมความถี่ของพฤติกรรมการณ์การล่อนแต่ละประเภท คูณด้วยร้อยละ หารด้วยพฤติกรรมการณ์การล่อนรวมทั้งหมดที่เกิดขึ้นภายในกลุ่มตัวอย่างนั้น

ตาราง 6 แสดงค่าสถิติพื้นฐานและค่าทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการเล่นรวมทุกประเภท
ของครูผู้สอนในกลุ่มทดลองที่ได้รับการนิเทศภายในแบบคลินิค ก่อนและหลังการทดลอง

การทดลอง	ΣX	$\bar{X}$	Wob
ก่อนการทดลอง	2211	184.25	21
หลังการทดลอง	2561	213.42	

$$Wob .01 (n = 12) \leq 7$$

$$Wob .05 (n = 12) \leq 13$$

จากตาราง 6 แสดงว่าพฤติกรรมการเล่นรวมทุกประเภทของครูผู้สอนภายในกลุ่ม
ทดลองก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ
ก่อนและหลังการนิเทศพฤติกรรมการเล่นรวมของครูไม่แตกต่างกัน

ตาราง 7 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ค่าทดสอบความแตกต่าง เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเล่นของ
ครูผู้สอนภายในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง

พฤติกรรมการเล่น	ก่อนการทดลอง				หลังการทดลอง				Wob
	N	ΣX	$\bar{X}$	%	N	ΣX	$\bar{X}$	%	
1. ลำดับขั้นการเล่น									
- ให้นักเรียนเรียนรู้	12	395	32.92	17.88	12	374	31.17	14.80	30.5
- ให้นักเรียนปฏิบัติ	10	318	26.50	14.38	12	342	28.50	9.44	26.5
- แก้ไขข้อผิดพลาดของ นักเรียน	3	11	0.91	0.49	10	61	5.00	2.38	1**
- ส่งเสริมความมั่นใจ และถ่ายโอน	5	31	2.58	1.40	8	97	8.08	3.79	13*
2. ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน	12	249	20.75	11.26	11	246	20.50	9.61	32
3. การใช้ภาษาของครู									
- ใช้ภาษาไทย	11	169	14.08	7.63	11	103	8.58	4.02	7.5*
- ใช้ภาษาอังกฤษ	11	211	17.58	9.54	12	318	26.50	12.41	10**
4. การใช้ภาษาของนักเรียน									
- ใช้ภาษาไทย	6	49	4.08	2.22	7	32	2.67	1.25	17
- ใช้ภาษาอังกฤษ	10	174	14.5	7.87	12	204	17.00	7.97	28.5
5. การใช้อุปกรณ์	10	137	11.41	6.20	11	176	14.67	6.87	20.5

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 7 (ต่อ)

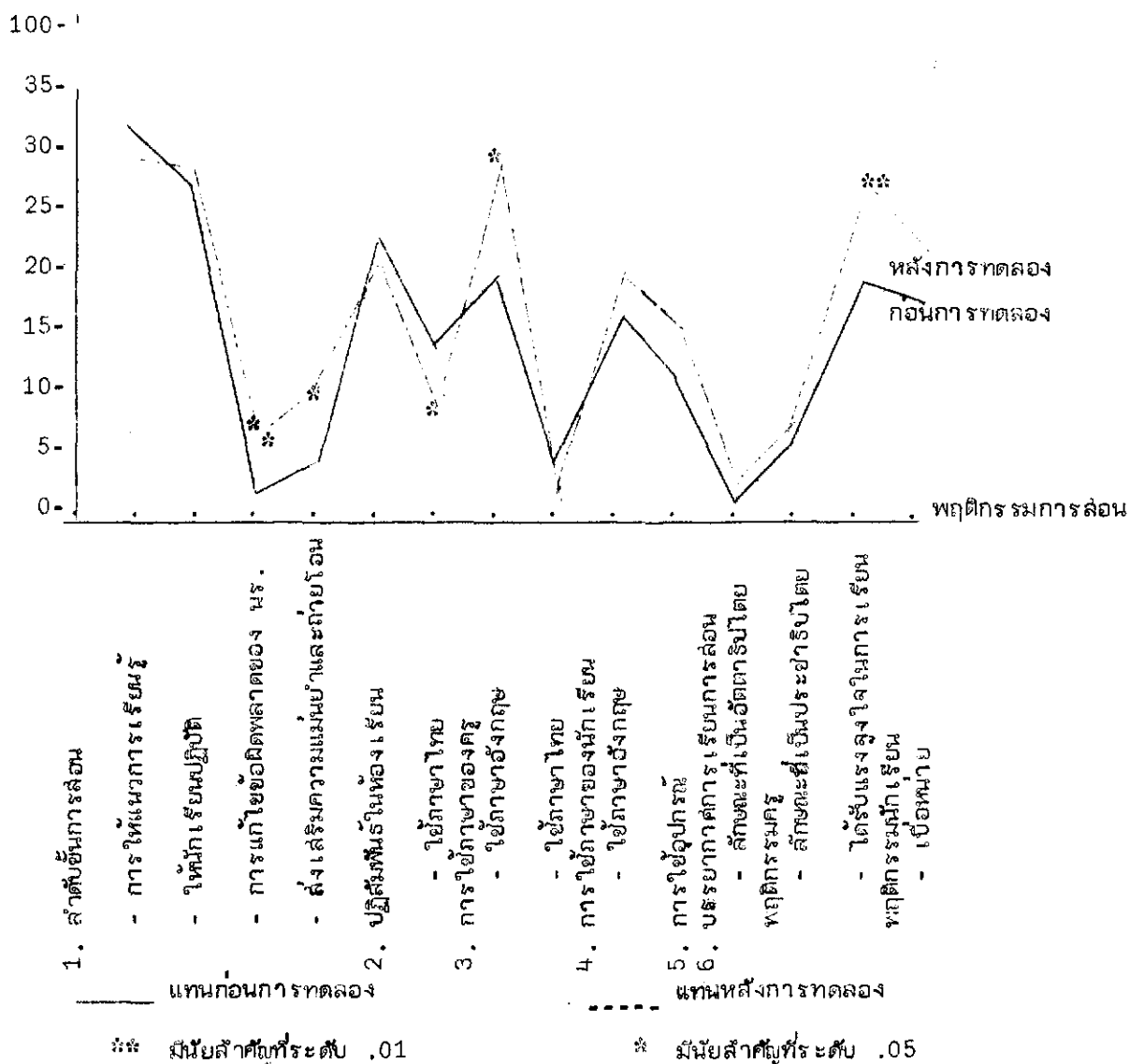
พฤติกรรมการเล่น	ก่อนการทดลอง				หลังการทดลอง				Wob
	N	ΣX	$\bar{X}$	%	N	ΣX	$\bar{X}$	%	
6. บรรยายภาคการ									
เรียนการเล่น									
ก. พฤติกรรมที่ครู									
แสดงออก									
- ลักษณะที่เป็น									
อัตราสิบโดย	3	8	0.67	0.36	4	20	1.67	0.78	5.5
- ลักษณะที่เป็น									
ประชาธิปไตย	7	55	4.58	2.48	10	58	4.83	2.26	26
ข. พฤติกรรมที่นักเรียน									
แสดงออก									
- ได้รับแรงจูงใจ									
ในการเรียน	12	213	17.75	9.63	12	301	25.08	11.75	7.5**
- เบื่อหน่าย	11	191	15.92	8.64	12	229	19.08	8.94	30
รวม	123	2211	184.23	100	144	2561	213.33	100	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กราฟแสดงความถี่เฉลี่ยจากตาราง 7 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเล่นของครูผู้สอน
ภายในกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง

ความถี่เฉลี่ย

ภาพประกอบ 1 แสดงการเปรียบเทียบปริมาณพฤติกรรมการเล่นของครูผู้สอนภายในกลุ่มทดลอง
แต่ละประเภท ก่อนและหลังการทดลอง

จากค่าสถิติพื้นฐานในตาราง 7 และกราฟในภาพประกอบ 1 แสดงให้เห็นการกระจายของข้อมูลในลักษณะกว้าง ๆ ซึ่งแสดงจำนวนครูผู้สอนที่แสดงพฤติกรรมการสอนประเภทนั้น ๆ และแสดงค่าทดสอบความแตกต่างทางสถิติของกลุ่มทดลองซึ่งได้รับการนิเทศภายในแบบคลินิค ก่อนและหลังการทดลองในแต่ละพฤติกรรมการสอน โดยได้แยกประเด็นการพิจารณาออกเป็น 2 ประเด็นใหญ่ ๆ ดังนี้

1. ความถี่ของพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนและนักเรียนในกลุ่มทดลองแบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะใหญ่ ๆ ดังนี้

1.1 พฤติกรรมการสอนที่ครูผู้สอนและนักเรียนแสดงออกมาในปริมาณน้อย ได้แก่ พฤติกรรมการสอนที่มีความถี่เฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 10.00 พฤติกรรมการสอนเหล่านี้ ได้แก่ การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน การส่งเสริมการอ่านและการทำโยน การใช้ภาษาไทยของนักเรียน บรรยากาศการเรียนการสอนที่ครูแสดงออกที่มีลักษณะเป็นฮัตตาชิปิตย และประฮารีปิตย

1.2 พฤติกรรมการสอนที่ครูผู้สอนและนักเรียนในกลุ่มทดลองแสดงออกในระดับที่ปานกลางก่อนการทดลอง ได้แก่ พฤติกรรมการสอนที่มีความถี่เฉลี่ยระหว่าง 10.01 - 20.00 ซึ่งได้แก่ การใช้ภาษาไทยของครู การใช้ภาษาอังกฤษของครู การใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน การใช้อุปกรณ์การสอน พฤติกรรมที่นักเรียนได้รับแรงสูงใจในการเรียนและความเบื่อหน่าย

พฤติกรรมการสอนในระดับปานกลางนี้ มีการเปลี่ยนแปลงหลังการทดลองทั้งที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยลดลงสู่ระดับคะแนนน้อย และเพิ่มขึ้นสู่ระดับคะแนนมากมีดังนี้ พฤติกรรมการสอนที่มีคะแนนเฉลี่ยลดลง ได้แก่ การใช้ภาษาไทยของครูเพียงประเภทเดียว สำหรับพฤติกรรมการสอนที่มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ได้แก่ การใช้ภาษาอังกฤษของครู และบรรยากาศการเรียนการสอนที่นักเรียนได้รับแรงสูงใจ นอกจากนั้นมีระดับคะแนนไม่เปลี่ยนแปลง

1.3 พฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนและนักเรียนแสดงออกในปริมาณมาก โดยมีความถี่เฉลี่ยตั้งแต่ 20.01 ขึ้นไป ได้แก่ การให้แนวทางการเรียนรู้ การให้นักเรียนปฏิบัติ ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียนและหลังการทดลองมีพฤติกรรมการสอนที่มีระดับคะแนนเพิ่มขึ้นมาอยู่ในระดับคะแนนมาก 2 ประเภท ได้แก่ การใช้ภาษาอังกฤษของครู และบรรยากาศการเรียนการสอนที่นักเรียนได้รับแรงสูงใจ

2. การพิจารณาเปรียบเทียบพฤติกรรมก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง สามารถที่จะแยกประเด็นการพิจารณาออกเป็น 2 ประเด็น คือ พฤติกรรมการสอนที่เพิ่มขึ้น และพฤติกรรมการสอนที่ลดลง ดังนี้

2.1 พฤติกรรมการสอนที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน และบรรยากาศการเรียนการสอนที่นักเรียนได้รับแรงจูงใจ พฤติกรรมการสอนที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การส่งเสริมความมั่นใจ และการถ่ายโอน การใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษของครู พฤติกรรมการสอนที่เพิ่มอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่มีทั้งหมด 6 ประเภท ได้แก่ การให้นักเรียนปฏิบัติ การใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน การใช้อุปกรณ์การสอน พฤติกรรมที่ครูแสดงออกที่มีลักษณะ เป็นฮัตตารีปไตย และประชารีปไตย และพฤติกรรมที่นักเรียนได้รับความเบื่อหน่าย

2.2 พฤติกรรมการสอนที่ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ประเภท ได้แก่ การใช้ภาษาไทยของครู พฤติกรรมการสอนที่ลดลงอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติมี 2 ประเภท ได้แก่ การให้แนวการสอน และการใช้ภาษาไทยของนักเรียน

สรุปก็คือ พฤติกรรมการสอนของครูในกลุ่มทดลองหลังการทดลองแตกต่างจากก่อนการทดลองเพียง 5 พฤติกรรม ได้แก่ การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน การส่งเสริมความมั่นใจ และการถ่ายโอน การใช้ภาษาไทยและการใช้ภาษาอังกฤษของครู บรรยากาศการเรียนการสอนที่นักเรียนได้รับแรงจูงใจ

ตาราง 8 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน และค่าทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการณ์รวมทุกประเภท
ของครูผู้สอนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการนิเทศภายในแบบปกติก่อนและหลังการทดลอง

การทดลอง	ΣX	$\bar{X}$	Wob
ก่อนการทดลอง	2376	198.00	21
หลังการทดลอง	2677	223.08	

$$Wob .01 (n = 12) \leq 7$$

$$Wob .05 (n = 12) \leq 13$$

จากตาราง 8 แสดงว่าพฤติกรรมการณ์รวมทุกประเภทของครูผู้สอนในกลุ่มควบคุม
ที่ได้รับการนิเทศภายในแบบปกติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ก่อน
และหลังการทดลองพฤติกรรมการณ์รวมของครูในกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 9 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ค่าทดสอบความแตกต่าง เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการณ์สอน
ของครูผู้สอนภายในกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

พฤติกรรมการณ์สอน	ก่อนการทดลอง				หลังการทดลอง				Wob
	N	ΣX	$\bar{X}$	%	N	ΣX	$\bar{X}$	%	
1. ลำดับขั้นการสอน									
- ให้แนวการเรียนรู้	12	386	32.17	16.24	12	429	35.75	16.21	30.5
- ให้ฝึกเรียนปฏิบัติ	12	354	29.50	14.89	12	345	28.75	13.04	23
- แก้ไขข้อผิดพลาดของ นักเรียน	5	15	1.25	0.63	10	30	2.50	1.13	16
- ส่งเสริมความแม่นยำ และถ่ายโอน	2	3	0.75	0.38	5	16	1.33	0.60	10.5
2. ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน	11	255	21.25	10.73	12	300	25.00	11.34	22.5
3. การใช้ภาษาของครู									
- ใช้ภาษาไทย	11	267	22.25	11.24	11	293	24.42	11.08	5.4*
- ใช้ภาษาอังกฤษ	10	186	15.5	7.83	9	151	12.58	5.71	29
4. การใช้ภาษาของนักเรียน									
- ใช้ภาษาไทย	10	101	8.42	4.25	10	132	11.00	4.99	28
- ใช้ภาษาอังกฤษ	11	204	17.00	8.58	12	240	20.00	9.07	30
5. การใช้อุปกรณ์	6	95	7.92	4.00	10	112	9.33	4.23	24.5

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 9 (ต่อ)

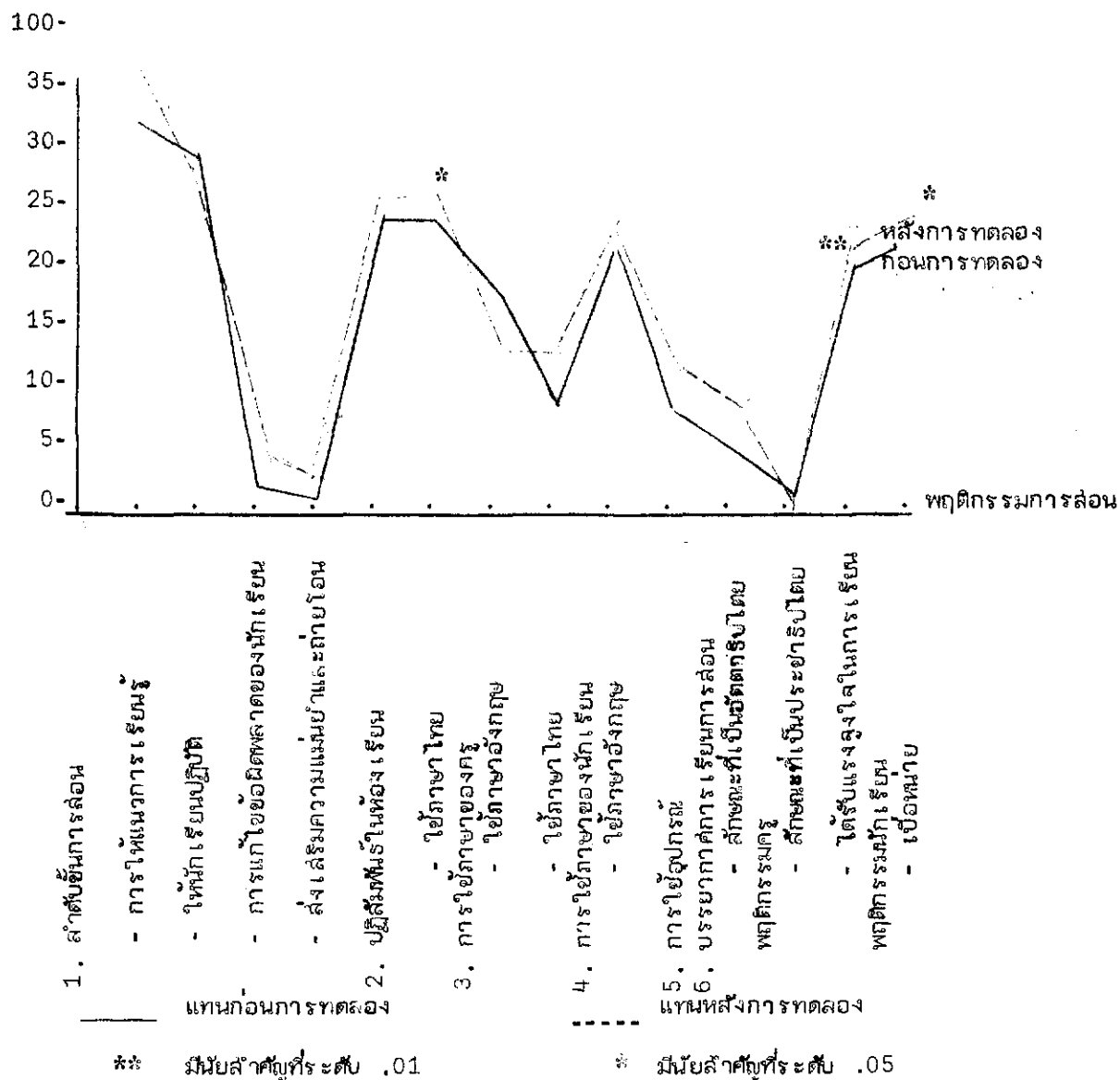
พฤติกรรมการเล่น	ก่อนการทดลอง				หลังการทดลอง				Wob
	N	ΣX	$\bar{X}$	%	N	ΣX	$\bar{X}$	%	
6. บรรยายภาคการ									
เรียนการเล่น									
ก. พฤติกรรมที่ครู									
แสดงออก									
- ลักษณะที่เป็น									
อัตราปโตย	5	50	4.17	2.10	9	112	9.33	4.23	17
- ลักษณะที่เป็น									
ประชาธิปโตย	5	11	0.92	0.46	2	5	0.42	0.18	3.5
ข. พฤติกรรมนักเรียน									
แสดงออก									
- ได้รับแรงจูงใจ									
ในการเรียน	11	215	17.92	9.05	12	238	19.83	8.99	3.71**
- เบื่อหน่าย	12	228	19.00	9.59	12	242	20.17	9.15	9*
รวม	123	2376	19.802	100	138	2645	220.42	100	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กราฟแสดงความถี่เฉลี่ยจากตาราง 9 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเล่นของครูผู้สอน
ภายในกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

ความถี่เฉลี่ย

ภาพประกอบ 2: แสดงการเปรียบเทียบปริมาณพฤติกรรมการเล่นแต่ละประเภทของครูผู้สอนใน
กลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

จากค่าสถิติพื้นฐานในตาราง 9 และภาพประกอบ 2 แสดงให้เห็นการกระจายของข้อมูลในลักษณะกว้าง ๆ ซึ่งแสดงจำนวนครูผู้สอนที่แสดงพฤติกรรมการสอนประเภทนั้น ๆ รวมทั้งแสดงค่าทดสอบความแตกต่างทางสถิติของกลุ่มควบคุม ซึ่งได้รับการนิเทศภายในแบบปกติ ซึ่งสามารถที่จะแยกประเด็นการพิจารณาได้ 2 ลักษณะใหญ่

1. ความถี่ของพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนและนักเรียนในกลุ่มควบคุม สามารถที่จะแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะใหญ่ ๆ ดังนี้

1.1 พฤติกรรมการสอนที่ครูผู้สอนแสดงออกในปริมาณน้อยก่อนการทดลอง คือ มีความถี่เฉลี่ยของพฤติกรรมการสอนระหว่าง 1.00 - 10.00 ได้แก่ การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน การส่งเสริมความมั่นใจและการถ่ายโอน การใช้ภาษาไทยของนักเรียน การใช้อุปกรณ์บรรยากาศการเรียนการสอนที่การแสดงออกของครูมีลักษณะเป็นอัตราิปโต และประชาธิปไตย และพฤติกรรมที่เพิ่มขึ้นหลังการทดลองได้แก่การใช้ภาษาไทยของนักเรียน

1.2 พฤติกรรมการสอนที่ครูผู้สอนและนักเรียนกลุ่มควบคุมแสดงออกในระดับปานกลาง ก่อนการทดลอง คือ พฤติกรรมที่มีความถี่ของช่วงคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 11.01 - 20.00 ได้แก่ พฤติกรรมการสอนต่อไปนี้คือ การใช้ภาษาอังกฤษของครู การใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน และบรรยากาศการเรียนการสอนที่นักเรียนได้รับแรงจูงใจ และความเบื่อหน่ายและมีพฤติกรรมการสอนที่เพิ่มขึ้น หลังการทดลอง หรือบรรยากาศการเรียนการสอนที่นักเรียนได้รับความเบื่อหน่าย

1.3 พฤติกรรมการสอนที่ครูและนักเรียนในกลุ่มควบคุมแสดงออกในปริมาณมาก คือ พฤติกรรมการสอนที่มีความถี่ของช่วงคะแนนตั้งแต่ 20.01 ขึ้นไป ได้แก่ การให้แนวการเรียนรู้ การให้นักเรียนปฏิบัติ ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน และการใช้ภาษาไทยของครู พฤติกรรมการสอนเหล่านี้มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงทั้งก่อนและหลังการทดลอง

2. เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนก่อนและหลังการทดลอง โดยแยกประเด็นการพิจารณาออกเป็น 2 ลักษณะ คือ พฤติกรรมการสอนที่เพิ่มขึ้น และพฤติกรรมการสอนที่ลดลง พอสรุปได้ดังนี้ คือ

2.1 พฤติกรรมการสอนที่ครูผู้สอนและนักเรียนในกลุ่มควบคุมแสดงออกในปริมาณที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 พฤติกรรม ได้แก่ บรรยากาศการเรียนการสอน

ที่นักเรียนได้รับแรงจูงใจ และเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 พฤติกรรม ได้แก่ การใช้ภาษาไทยของครู และบรรยากาศการเรียนการสอนที่นักเรียนได้รับความเบื่อหน่าย ส่วนพฤติกรรมการสอนที่เพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งหมด 9 ประเภท ได้แก่ การให้แนวการเรียนรู้ การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน การส่งเสริมความมั่นใจ และการถ่ายโอนปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน การใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษของนักเรียน การใช้อุปกรณ์การสอน บรรยากาศการเรียนการสอนที่การแสดงออกของครูมีลักษณะเป็นอัตราิปโต

2.2 พฤติกรรมการสอนที่ลดลงแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การให้นักเรียนปฏิบัติการใช้ภาษาอังกฤษของครู และบรรยากาศการเรียนการสอนที่การแสดงออกมีลักษณะเป็นประชาธิปไตย

กล่าวโดยสรุปแล้ว พฤติกรรมการสอนของกลุ่มควบคุมหลังการทดลองแตกต่างจากก่อนการทดลองเพียง 3 ประเภทเท่านั้น ได้แก่ การใช้ภาษาไทยของครู ลักษณะที่นักเรียนได้รับแรงจูงใจและนักเรียนเบื่อหน่าย

ตาราง 10 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน และค่าทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการเล่นรวมทุกประเภท
ของครูผู้สอนระหว่างกลุ่มทดลอง ซึ่งได้รับการนิเทศภายในแบบคลินิก และกลุ่มควบคุม ซึ่งได้รับ
การนิเทศภายในแบบปกติ

กลุ่ม	ΣX	$\bar{X}$	U
ทดลอง	2561	184.25	56
ควบคุม	2677	223.08	

$$U .01 (NA = 12, NB = 12) = 102 > < 42$$

$$U .05 (NA = 12, NB = 12) = 113 > < 31$$

จากตาราง 10 แสดงว่าพฤติกรรมการเล่นรวมทุกประเภทของครูผู้สอนระหว่างกลุ่ม
ทดลอง ซึ่งได้รับการนิเทศภายในแบบคลินิก กับกลุ่มควบคุม ซึ่งได้รับการนิเทศภายในแบบปกติ
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ ครูผู้สอนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีพฤติกรรม
การเล่นรวมทุกประเภทหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

ตาราง 11 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ค่าทดสอบความแตกต่าง เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการณ์การเลื่อน
ของครูผู้สอนระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

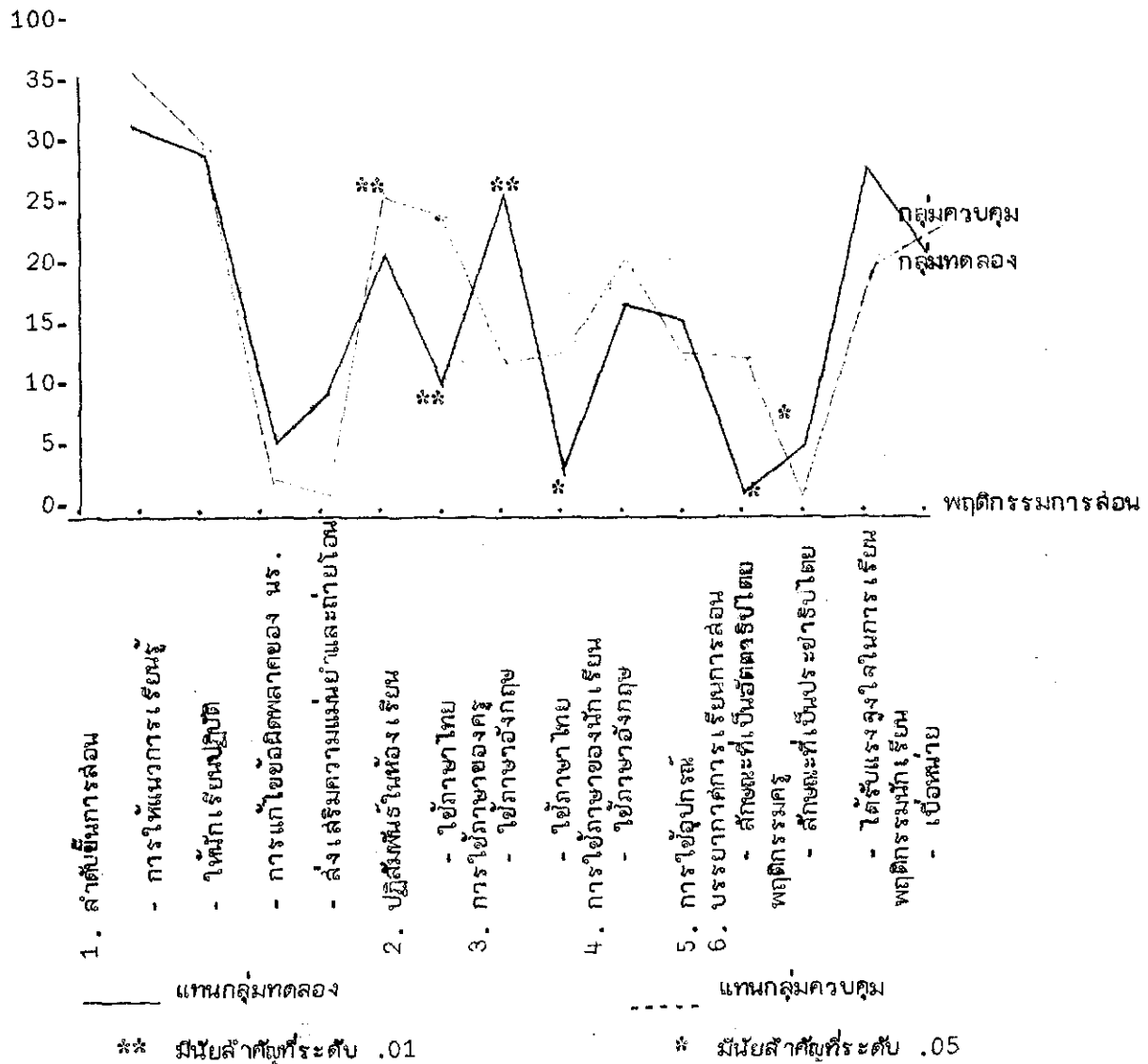
พฤติกรรมการณ์การเลื่อน	กลุ่มทดลอง				กลุ่มควบคุม				U
	N	ΣX	$\bar{X}$	%	N	ΣX	$\bar{X}$	%	
1. ลำดับขั้นการเลื่อน									
- ให้นวการเรียนรู้	12	374	31.17	14.60	12	429	35.75	16.21	85
- ให้นักเรียนปฏิบัติ	12	342	28.50	9.44	12	345	28.75	13.04	95
- แกไขข้อผิดพลาดของนักเรียน	10	61	5.00	2.38	10	30	2.50	1.13	54
- ส่งเสริมความมั่นใจและถ่ายโอน	8	97	8.08	3.79	5	16	1.33	0.60	53
2. ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน	11	246	20.5	9.61	12	300	25.00	11.34	102**
3. การใช้ภาษาของครู									
- ใช้ภาษาไทย	11	103	8.58	4.02	11	293	24.42	11.08	111**
- ใช้ภาษาอังกฤษ	12	918	26.50	12.41	9	151	12.58	5.71	41**
4. การใช้ภาษาของนักเรียน									
- ใช้ภาษาไทย	7	32	2.67	1.25	10	132	11.00	4.99	118*
- ใช้ภาษาอังกฤษ	12	204	17.00	7.97	12	240	20.00	9.07	85
5. การใช้อุปกรณ์	11	176	14.67	6.87	10	112	9.33	4.23	59

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กราฟแสดงความถี่เฉลี่ยจากตาราง 11 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

ความถี่เฉลี่ย

ภาพประกอบ 3 แสดงการเปรียบเทียบปริมาณพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการสอนอย่างรวม ๆ ดังที่ได้เสนอมมาแล้วในตาราง 9 และ 11 ภาพประกอบ 1 และ 2 จะเห็นว่าพฤติกรรมการสอนของครูกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมนั้นเกิดขึ้นในปริมาณที่สอดคล้องกันใน 3 ระดับ คือ ระดับน้อย ปานกลาง และระดับที่มาก

จากตาราง 11 และภาพประกอบ 3 สรุปได้ว่า กลุ่มทดลองคือกลุ่มที่ได้รับการนิเทศภายในแบบคสศมีปริมาณความถี่ในการแสดงพฤติกรรมการสอนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการนิเทศภายในแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ มี 2 ประเภคือ การใช้ภาษาอังกฤษของครูผู้สอน และบรรยากาศการเรียนการสอนที่มีการแสดงออกของครูมีลักษณะเป็นประชาธิปไตย สำหรับพฤติกรรมการสอนที่กลุ่มทดลอง มีปริมาณความถี่ของการแสดงพฤติกรรมเพิ่มขึ้นน้อยกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ประเภท ได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน และการใช้ภาษาไทยของครู และที่น้อยกว่าที่ระดับ .05 มี 2 ประเภท ได้แก่ การใช้ภาษาไทยของนักเรียนและบรรยากาศการเรียนการสอนที่มีการแสดงออกของครูมีลักษณะเป็นอัตตาริปไตย นั่นก็คือ พฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันเพียง 6 ประเภท คือ ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน การใช้ภาษาไทย และภาษาอังกฤษของครู การใช้ภาษาไทยของนักเรียน และบรรยากาศการเรียนการสอนที่มีการแสดงออกของครูมีลักษณะเป็นอัตตาริปไตยและประชาธิปไตย

อย่างไรก็ตาม รายละเอียดการแสดงค่าสถิติพื้นฐานและการทดสอบค่าความแตกต่างของพฤติกรรมการสอนย่อยทุกพฤติกรรม ได้นำเสนอไว้ในภาคผนวก ก.

ตาราง 12 แสดงค่าสถิติพื้นฐานเพื่อเปรียบเทียบและทดสอบความแตกต่างที่คั่นคติต่อการนิเทศ
ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าสถิติแสดงที่คั่นคติต่อการนิเทศ						t
	ΣD	ΣD^2	MD	S^2	SD^2	$S_{MD_1-MD_2}$	
กลุ่มทดลอง	463	70035	38.5833	4742.81	36.109	7.75	3.16129**
กลุ่มควบคุม	169	37592	14.0833	3201.36			

$$t_{.01} (df = 22) = 1.717$$

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของที่คั่นคติต่อการนิเทศของครูผู้สอนในกลุ่มทดลองที่ได้รับการนิเทศภายในแบบคลินิกสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของที่คั่นคติต่อการนิเทศของครูผู้สอนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2 คือ ครูผู้สอนที่ได้รับการนิเทศภายในแบบคลินิกมีที่คั่นคติต่อการนิเทศสูงกว่าครูผู้สอนที่ได้รับการนิเทศภายในแบบปกติ

ตาราง 13 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน เปรียบเทียบ และทดสอบความแตกต่างที่เด่นชัดของครูผู้สอนต่อภาระงานที่ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในแต่ละด้าน

ที่ค้นคิดครูผู้สอนต่อภาระงานที่ค้นได้ในแต่ละด้าน												
ข้อที่	กลุ่มทดลอง					กลุ่มควบคุม					ระหว่างกลุ่ม	t
	กลุ่มทดลอง					กลุ่มควบคุม						
	D	D ²	MD	S ² ₁	D	D ²	MD	S ² ₂	SD ²	S _{MD₁-MD₂}		
1.	108	3438	9	224.182	36	2334	3	202.364	15.7728	1.6213	3.70061**	
2.	54	1108	4.5	78.6364	8	786	.6667	70.9697	4.23359	.83999	4.5635**	
3.	38	664	3.1167	49.4242	16	334	1.33333	28.4242	1.24368	.455281	4.02683**	
4.	50	1514	4.1667	118.697	27	769	2.25	64.3864	5.62848	.968545	1.97892*	
5.	38	1178	3.16667	96.1515	2	732	.1667	66.5152	4.7778	.892354	3.36189**	
6.	-8	1306	-.66667	118.242	11	307	.91667	26.9924	4.05143	.821729	-1.92684	
7.	29	694	2.33333	57.1515	5	503	.41667	45.5372	2.27873	.616269	3.11011**	
8.	35	669	2.91667	51.5379	33	567	2.75	43.2955	1.95139	5.70291	.292254	
9.	64	138	5.33333	88.7879	32	504	2.6667	38.0606	3.28535	.739972	3.60373**	

$$t \ .05 \ (df = 22) = 1.1717$$

$$t \ .01 \ (df = 22) = 2.508$$

จากตาราง 13 และกราฟภาพประกอบ 4 แสดงให้เห็นว่าทัศนคติของครูผู้สอนในกลุ่มทดลองต่อการนิเทศการสอน เมื่อแยกวิเคราะห์รายด้านสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ด้าน (1) การนิเทศการสอน (2) การนิเทศตั้งอยู่บนพื้นฐานความเป็นประชาธิปไตย (3) การนิเทศการสอนตั้งอยู่บนพื้นฐานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างผู้นิเทศกับครูผู้สอน (5) คำแนะนำของผู้นิเทศ (7) ประโยชน์ที่ได้รับจากการนิเทศ และ (9) การทำงานร่วมกับผู้นิเทศ และที่สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน คือ (4) การสังเกตการสอนของผู้นิเทศ

สำหรับด้านที่กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการนิเทศต่ำกว่ากลุ่มควบคุมก็คือด้านที่ 6 (การนิเทศช่วยให้ท่านเข้าใจตัวท่านเอง) กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยติดลบ

จึงสามารถสรุปได้ว่าครูผู้สอนในกลุ่มทดลองมีทัศนคติต่อการนิเทศสูงกว่าครูในกลุ่มควบคุม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ถึง 7 ด้าน

ตาราง 14 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน เปรียบเทียบและทดสอบความแตกต่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	ค่าสถิติแสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน						t
	D	D ²	MD	S ²	SD ²	S _{MD₁-MD₂}	
กลุ่มทดลอง	2200	44370	4.87865	33638.3			
กลุ่มควบคุม	1289	60127	2.76609	56561.5	96.364	0.648427	3.25705**

$$t_{.01} (df = 915) = 2.326$$

จากตาราง 14 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลอง คือ นักเรียนที่เรียนกับครูผู้สอนที่ได้รับการนิเทศภายในแบบคลัสต์สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในกลุ่มควบคุม คือ นักเรียนที่เรียนกับครูผู้สอนที่ได้รับการนิเทศภายในแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือนักเรียนในกลุ่มทดลองมีทักษะภาษาอังกฤษมากกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 คือ นักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษา เปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนภายในกลุ่มทดลอง ซึ่งได้รับการนิเทศภายในแบบคลินิค และกลุ่มควบคุมซึ่งได้รับการนิเทศภายในแบบปกติ ก่อนและหลังการทดลอง และระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของครูผู้สอน ซึ่งได้รับการนิเทศภายในแบบคลินิค และการนิเทศภายในแบบปกติ
3. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเรียนกับครูผู้สอนที่ได้รับการนิเทศภายในแบบคลินิคและการนิเทศภายในแบบปกติ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

1. จะเป็นแนวทางให้ครูผู้สอน หัวหน้าหมวดวิชา หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษาอื่น ๆ เช่น หน่วยศึกษานิเทศก์เขต และกรมสามัญศึกษา เป็นต้น ได้พิจารณาเลือกเทคนิคการนิเทศที่เหมาะสมนำไปใช้ในการนิเทศ เพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน
2. จะเป็นการเสนอแนวทางและให้ข้อมูลเกี่ยวกับแบบบันทึกและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอน เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการนิเทศการสอนภาษาต่างประเทศได้นำไปบันทึกและวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจะช่วยให้การนิเทศการสอนเป็นไปอย่างมีระบบและมีความเป็นปรนัยยิ่งขึ้น
3. จะทำให้ครูผู้สอนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษาได้รับแนวทางในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับทัศนคติ โดยอาศัยกระบวนการนิเทศการสอน

สมมติฐานการศึกษาค้นคว้า

1. ครูผู้สอนภายในกลุ่มทดลอง ซึ่งได้รับการนิเทศภายในแบบคลินิก และกลุ่มควบคุม ซึ่งได้รับการนิเทศภายในแบบปกติก่อนและหลังการทดลอง และระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลองจะมีพฤติกรรมการสอนแตกต่างกัน
2. ทำนคติต่อการนิเทศของครูผู้สอนที่ได้รับการนิเทศภายในแบบคลินิก จะสูงกว่าทำนคติต่อการนิเทศของครูผู้สอนที่ได้รับการนิเทศแบบปกติ
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนกับครูผู้สอนที่ได้รับการนิเทศภายในแบบคลินิกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนกับครูผู้สอนที่ได้รับการนิเทศแบบปกติ จะแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 2 (อ 012) จำนวน 24 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษกับครูผู้สอน จำนวน 917 คน ซึ่งใช้หนังสือเรียน Junior Active Context English Book I ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในท้องที่อำเภอเมือง และอำเภอต่าง ๆ ของจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีรัศมีไม่เกิน 100 กิโลเมตร จากตัวจังหวัดเชียงใหม่ โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามขนาดของโรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ คือ

1. แบบสังเกตและบันทึกพฤติกรรมกรรมการสอน FLCO (Foreign Language Classroom Overview) สำหรับหัวหน้าหมวดวิชาหรือรองหัวหน้าหมวดวิชาใช้บันทึกและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนประกอบการนิเทศภายในแบบคลินิกของกลุ่มทดลอง แบบบันทึกพฤติกรรมกรรมการสอนดังกล่าว มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .86122
2. แบบประเมินผลการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา สำหรับหัวหน้าหมวดวิชา หรือรองหัวหน้าหมวดวิชาใช้บันทึกและประเมินผลการสอนประกอบการนิเทศภายในแบบปกติ

3. แบบสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอน MMUFLCOF II (Modified Marburg University Foreign Language Classroom Observation Form) ซึ่งมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .85604

4. แบบสอบถามทัศนคติต่อการนิเทศ ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับมาจากแบบสอบถามทัศนคติต่อการนิเทศของ ชาร์ลส์ เอ. รีวิส (Reavis, 1977 : 313) และมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .92

5. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งผู้วิจัยได้ทำคุณภาพแล้ว จำนวน 80 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป มีความยากง่าย .20 - .80 และมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .9868

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้แบ่งการดำเนินการศึกษาค้นคว้าเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. การให้ความรู้เกี่ยวกับการนิเทศภายในกับหัวหน้าหมวดวิชาและรองหัวหน้าหมวดวิชา โดยดำเนินการดังนี้

1.1 ติดต่อขออนุญาตบัณฑิตวิทยาลัยของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อพิมพ์บทเรียนโปรแกรมเรื่อง "การนิเทศแบบคลินิค" ตามรูปแบบของ โรเบิร์ต โกลด์แฮมเมอร์ ของ สัมมาน ย์คำภูมิ ซึ่งได้ทำการวิจัยโดยสร้างและวิเคราะห์หาคุณภาพสื่อดังกล่าวในปี พ.ศ. 2526

1.2 ติดต่อโรงเรียนที่ได้รับการลุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่างผ่านสำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 8 จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อไปทำการศึกษาริวิจัย

1.3 ดำเนินการผลิตสื่อประกอบการให้ความรู้เกี่ยวกับการนิเทศภายในแบบคลินิค และแบบปกติ ตลอดจนแบบบันทึกพฤติกรรมการสอนที่จะนำไปให้หัวหน้าและรองหัวหน้าหมวดวิชา ใช้ในการนิเทศภายในครูผู้สอน

1.4 ติดต่อกับทางโรงเรียนเพื่อนัดหมายวัน เวลาที่จะไปให้ความรู้หัวหน้าหมวดวิชา

1.5 ให้ความรู้เกี่ยวกับเทคนิค กระบวนการ วิธีการดำเนินการนิเทศภายในแบบ คลินิคและแบบปกติ ตามวัน เวลาที่นัดหมาย รวมทั้งใช้สื่อประกอบและเครื่องมือบันทึกพฤติกรรมการสอนกับหัวหน้าหมวดวิชา เพื่อไปประกอบการนิเทศภายใน

2. การดำเนินการทดลองนิเทศภายใน โดยหัวหน้าหมวดวิชาและรองหัวหน้าหมวดวิชา ทำการนิเทศภายในโรงเรียนของตน ในโรงเรียนที่ได้รับกลุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดย

2.1 ก่อนจะเริ่มการนิเทศภายในตามที่ได้รับมอบหมายกับหัวหน้าหมวดวิชา ผู้วิจัยได้

2.1.1 สังเกต บันทึก และวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบบันทึกและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอน MMUFLCOF II เพื่อเป็นการ Pre-test

2.1.2 ให้ครูผู้สอนทั้งกลุ่มทดลองและควบคุมตอบแบบสอบถามที่ค้นคิดต่อการนิเทศ

2.1.3 ทดสอบนักเรียนที่เรียนกับครูผู้สอนที่ได้รับการสุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ห้องเรียน โดยการสุ่มอย่างง่าย

2.2 หัวหน้าหมวดวิชาหรือรองหัวหน้าหมวดวิชาทำการนิเทศภายในโรงเรียนของตนเอง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ตามวิธีการขั้นตอนที่ผู้วิจัยได้ทำความเข้าใจไว้

2.3 ผู้วิจัยได้ติดตามผลในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างสัปดาห์ละ 1 ครั้ง เพื่อติดตาม แก้ไขปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ในระหว่างที่หัวหน้าและรองหัวหน้าหมวดวิชาทำการทดลองในโรงเรียน

2.4 หลังจากการทดลองครบ 4 สัปดาห์แล้ว ผู้วิจัยได้ไปสังเกตการสอนครูผู้สอน ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำนวนคนละ 1 คาบ ใช้เวลา 50 นาที โดยบันทึกพฤติกรรมการสอน ในแบบบันทึกและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอน MMUFLCOF II ให้ครูผู้สอนตอบแบบสอบถามวัดทัศนคติ ต่อการนิเทศ และทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนห้องเดิมที่เคย pre-test เอาไว้

2.5 นำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์ โดยผู้วิจัยได้ใช้ Micro Computer ของ สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน
2. เปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนก่อนและหลังการทดลองของครูภายในกลุ่มตัวอย่าง แต่ละกลุ่ม โดยใช้ Wilcoxon matched-pairs signed-ranks test

3. เปรียบเทียบพฤติกรรมการเล่นของครูผู้สอนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง โดยใช้ Mann-Whitney U test

4. เปรียบเทียบทัศนคติของครูผู้สอนต่อการนิเทศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนที่เรียนกับครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้ t - Difference Scores

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. พฤติกรรมการเล่นรวมของครูผู้สอนภายในกลุ่มทดลอง ซึ่งได้รับการนิเทศภายใน แบบคลินิค และกลุ่มควบคุม ซึ่งได้รับการนิเทศภายในแบบปกติ ก่อนและหลังการทดลอง และ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ เมื่อแยกพฤติกรรมการเล่นออกศึกษารายด้านพบว่า

1.1 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการเล่นของครูผู้สอนภายในกลุ่มทดลอง ก่อนและ หลังการทดลองพบว่า พฤติกรรมการเล่นของครูหลังการทดลองแตกต่างจากก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหลายประเภท มีพฤติกรรมการเล่น 2 ประเภท ได้แก่ การแก้ไข ข้อผิดพลาดของนักเรียน และบรรยากาศการเรียนการสอนที่นักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเรียน เพิ่มขึ้นอย่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพฤติกรรมการเล่น 2 ประเภท ได้แก่ การส่งเสริมความมั่นใจและการถ่ายโอน การใช้ภาษาอังกฤษของครู เพิ่มขึ้นอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีพฤติกรรมการเล่น 1 ประเภท คือ การใช้ภาษาไทยของครู ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พฤติกรรมการเล่นที่ไม่แตกต่างกันระหว่างก่อนและหลัง การทดลอง ได้แก่ การให้แนวการเรียนรู้ การให้นักเรียนปฏิบัติ ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน การใช้ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษของนักเรียน การใช้อุปกรณ์การสอน บรรยากาศการเรียนการสอนที่ การแสดงออกของครูมีลักษณะ เป็นอัตราปโตย และประชาธิปโตย และสัทธิษณะที่นักเรียนได้รับ ความเปื้อน่าย

1.2 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการเล่นของครูผู้สอนภายในกลุ่มควบคุม ก่อนและหลัง การทดลองพบว่า พฤติกรรมการเล่นของครูในกลุ่มควบคุมหลังการทดลองแตกต่างจากก่อนการทดลอง โดยมีพฤติกรรมการเล่นที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เพียง 1 ประเภท ได้แก่

บรรยากาศการเรียนการสอนที่นักเรียนได้รับแรงสูงใจในการเรียน และพฤติกรรมการสอนเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ประเภท ได้แก่ การใช้ภาษาไทยของครู และบรรยากาศการเรียนการสอนที่การแสดงออกของนักเรียนมีลักษณะได้รับความเบื่อหน่าย ส่วนพฤติกรรมการสอน ประเภทอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พฤติกรรมเหล่านั้นได้แก่ การให้แนวทางการเรียนรู้ การให้นักเรียนปฏิบัติ การแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน การส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอน ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน การใช้ภาษาอังกฤษของครู การใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษของนักเรียน การใช้อุปกรณ์การสอน และบรรยากาศการเรียนการสอนที่การแสดงออกของครูมีลักษณะเป็นอัตราปิโตยและประชาธิปไตย

1.3 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า ครูผู้สอนในกลุ่มทดลองมีปริมาณความถี่ของพฤติกรรมการสอนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 1 ประเภท ได้แก่ การใช้ภาษาอังกฤษของครู และสูงกว่าที่ระดับ .05 1 ประเภท ได้แก่ บรรยากาศการเรียนการสอนที่การแสดงออกของครูมีลักษณะ เป็นอัตราปิโตย พฤติกรรมการสอนที่ครูผู้สอนในกลุ่มทดลองมีน้อยกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน การใช้ภาษาไทยของครู และพฤติกรรมการสอนที่ครูผู้สอนในกลุ่มทดลองมีน้อยกว่าครูผู้สอนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ประเภท ได้แก่ การใช้ภาษาไทยของนักเรียน บรรยากาศการเรียนการสอนที่การแสดงออกของครูมีลักษณะ เป็นอัตราปิโตย ส่วนพฤติกรรมการสอนที่ครูผู้สอนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การให้แนวทางการเรียนรู้ การให้นักเรียนปฏิบัติ การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน การส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอน การใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน การใช้อุปกรณ์ บรรยากาศการเรียนการสอนที่ลักษณะการแสดงออกของนักเรียนได้รับแรงสูงใจในการเรียน และได้รับความเบื่อหน่าย

2. การเปรียบเทียบทัศนคติของครูผู้สอนต่อการนิเทศพบว่า ครูผู้สอนในกลุ่มทดลองมีทัศนคติต่อการนิเทศสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อแยกการวัดทัศนคติต่อการนิเทศมา เปรียบเทียบรายด้านพบว่า ครูผู้สอนในกลุ่มทดลองมีทัศนคติต่อการนิเทศสูงกว่ากลุ่มควบคุม ถึง 7 ด้าน ได้แก่ ด้านที่เกี่ยวกับ การนิเทศการสอนโดยทั่วไป ความเป็นประชาธิปไตยของการนิเทศ ความร่วมมือระหว่างผู้นิเทศและครูผู้สอน การสังเกตการสอนของผู้นิเทศ ค่าแนะนำของผู้นิเทศ

ประโยชน์ที่ครูได้รับจากการนิเทศ การทำงานร่วมกับผู้นิเทศ และไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียง 2 ด้าน ได้แก่ การนิเทศการสอนช่วยให้ครูเข้าใจตนเอง และด้านที่เกี่ยวกับตัวผู้นิเทศก็

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

ในการศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ ที่ค้นคิดของครูต่อการนิเทศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนกับครูผู้สอนที่ได้รับการนิเทศภายในแบบคลินิคกับการนิเทศภายในแบบปกติ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาค้นคว้ามีสิ่งที่น่าสนใจมาอภิปรายดังนี้

1. การศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนทั้งภายในกลุ่มทดลอง และภายในกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง และระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง โดยพิจารณาพฤติกรรมการสอนรวมทุกประเภท ปรากฏว่าไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในการศึกษาเปรียบเทียบทั้ง 3 กรณีดังกล่าว ตามสมมติฐานข้อที่ 1 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ คาเรน รูมา (Reavis, 1978 : 582 citing Shuma, 1971) ซึ่งได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูที่ได้รับการนิเทศแบบคลินิค กับครูที่ไม่ได้รับการนิเทศเลยพบว่า ครูผู้สอนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีพฤติกรรมการสอนแตกต่างกัน งานวิจัยของ คราจิวิล์กี้ (Krajewski, 1976 : 58 - 66) ซึ่งได้ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนที่ได้รับการนิเทศแบบคลินิคและปกติ และผลการศึกษาค้นคว้าก็พบว่า ครูกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีพฤติกรรมการสอนแตกต่างกัน นอกจากนี้งานวิจัยของ กุสตาฟ เมทส์ (Mates, 1983 : 940-A) ซึ่งได้ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูที่ได้รับการนิเทศแบบคลินิคและแบบปกติพบว่าครูในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีพฤติกรรมการสอนแตกต่างกัน

สาเหตุที่การเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนดังกล่าวข้างต้นไม่พบความแตกต่างตาม
สมมติฐานข้อที่ 1 ก็อาจเนื่องมาจากระยะเวลาการดำเนินการทดลองมีเหตุภายในสิ้นเกินไป
คือ ใช้เวลาเพียง 4 สัปดาห์ ซึ่งยังไม่เกิดผลสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนใน
ทุก ๆ ด้านในช่วงระยะเวลาอันสั้น อย่างไรก็ตาม เมื่อแยกศึกษาเปรียบเทียบเฉพาะพฤติกรรมการ
สอนใหญ่ ๆ ทั้ง 14 ประเภทก็พบว่า

1.1 การศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนในกลุ่มทดลองก่อนและ
หลังการทดลอง พบว่ามีความแตกต่างของพฤติกรรมการสอนก่อนและหลังการทดลองซึ่งเป็นไป
ตามสมมติฐานข้อที่ 1 ถึง 5 ประเภท ได้แก่ การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน การส่งเสริม
ความมั่นใจและการถ่ายโอน การใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษของครู และบรรยากาศการเรียน
การสอนที่นักเรียนได้รับแรงสูงใจในการเรียน โดยเป็นพฤติกรรมการสอนที่เพิ่มขึ้นถึง 4 ประเภท
และลดลงเพียง 1 ประเภท พฤติกรรมการสอนที่ลดลงนั้นได้แก่ การใช้ภาษาไทยของครู การเพิ่มขึ้น
และลดลงของพฤติกรรมการสอนดังกล่าวเป็นไปในลักษณะที่ดี สอดคล้องกับคุณลักษณะที่ดีของครูผู้สอน
ภาษาต่างประเทศตามงานวิจัยที่ เล่าวสัณห์ เลือเพียร (เล่าวสัณห์ เลือเพียร 1980 :
91 - 96) ได้สรุปเอาไว้ว่า ครูควรแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนทันทีทันใด ครูควรให้การบ้าน
หรืองานที่ส่งให้ชัดเจน เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนบรรลุจุดหมายของบทเรียนนั้น ๆ
บรรยากาศในการเรียนการสอนควรเป็นกันเอง เป็นประชาธิปไตย และสนุกสนาน สำหรับภาษา
หรือปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน ไม่ว่าครูหรือนักเรียน ควรใช้ภาษาต่างประเทศนั้น ๆ เป็นต้น

1.2 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนในกลุ่มควบคุมก่อนและหลัง
การทดลอง พบว่ามีความแตกต่างของพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนหลังการทดลองเป็นไปตาม
สมมติฐานข้อที่ 1 เพียง 3 ประเภท ได้แก่ การใช้ภาษาไทยของครู บรรยากาศการเรียนการสอน
ที่นักเรียนได้รับแรงสูงใจ และบรรยากาศการสอนที่นักเรียนได้รับความอบอุ่น พฤติกรรม
การสอนที่เพิ่มขึ้นดังกล่าว เป็นพฤติกรรมที่สอดคล้องกับคุณลักษณะที่ดีของครูผู้สอนภาษาต่างประเทศ
เพียงประการเดียว ได้แก่ บรรยากาศการเรียนการสอนที่นักเรียนได้รับแรงสูงใจในการเรียน
สำหรับการใช้ภาษาไทยของครู และบรรยากาศการเรียนการสอนที่นักเรียนได้รับความอบอุ่นนั้น
เป็นการเพิ่มขึ้นในทางลบ เพราะเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

เหตุที่ปรากฏผลเช่นนั้น อาจจะเนื่องมาจากครูผู้สอนในกลุ่มควบคุมซึ่งได้รับการนิเทศภายในแบบปกติ นั้น หัวหน้าหรือรองหัวหน้าหมวดวิชาซึ่งเป็นผู้ให้การนิเทศภายในได้ทำการสังเกตการสอนในห้องเรียน และบันทึกพฤติกรรมการสอนในแบบประเมินผลการสอนเพื่อให้การเสนอแนะเพียงครั้งเดียว คือ กระทำในสัปดาห์ที่ 4 ของการนิเทศ นอกจากนั้นจะเป็นการนิเทศโดยทั่ว ๆ ไป โดยการสอบถามปรึกษา เกี่ยวกับการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอน แล้วให้ข้อชี้แนะหรือเสนอแนะตามแต่กรณีพบปัญหา ซึ่งอาจจะไม่เพียงพอที่จะเกิดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนการสอนดังที่คาดหวังได้

1.3 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลัง

การทดลองพบว่า พฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติตามสมมติฐานข้อที่ 1 เพียง 5 ประการเท่านั้น โดยเป็นพฤติกรรมการสอนที่กลุ่มทดลองมีมากกว่ากลุ่มควบคุม 2 ประการ ได้แก่ การใช้ภาษาอังกฤษของครู บรรยายภาคการเรียนการสอนที่การแสดงออกของครูมีลักษณะเป็นประชาธิปไตย ส่วนพฤติกรรมการสอนที่กลุ่มทดลองมีน้อยกว่ากลุ่มควบคุมได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน การใช้ภาษาไทยของครู การใช้ภาษาไทยของนักเรียน บรรยายภาคการเรียนการสอนที่การแสดงออกของครูมีลักษณะเป็นอัตตาริปไตย

การที่พฤติกรรมการสอนของครูในกลุ่มทดลองมีน้อยกว่าครูผู้สอนในกลุ่มควบคุมในเรื่อง ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน การใช้ภาษาไทยของครู และการใช้ภาษาไทยของนักเรียน บรรยายภาคการเรียนการสอนที่การแสดงออกของครูเป็นอัตตาริปไตย แต่มีพฤติกรรมการสอนในด้านการใช้ภาษาอังกฤษของครู และบรรยายภาคการเรียนการสอนที่การแสดงออกของครูเป็นประชาธิปไตย สูงกว่า ทั้งนี้เนื่องจากครูผู้สอนในกลุ่มทดลองส่วนใหญ่ได้ใช้สื่อการเรียนการสอนหลายชนิดเข้ามาแทนพฤติกรรมทางวาจา เช่น การใช้เทป worksheets สไลด์ เป็นต้น ซึ่งทำให้ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียนของครูในกลุ่มทดลองลดลง นอกจากนี้ครูผู้สอนในกลุ่มทดลองยังสอนทักษะสัมพันธ์ คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน เป็นปริมาณที่ได้อัตส่วนใกล้เคียงกันโดยใช้อุปกรณ์การสอน เช่น รูปภาพ ยาร์ต บัตรคำ และของจริง ช่วยในการสอนเป็นปริมาณที่สูงกว่ากลุ่มควบคุม การใช้ อุปกรณ์การสอนทำให้ครูผู้สอนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการดำเนินการเรียนการสอนได้สะดวกยิ่งขึ้น เพราะอุปกรณ์การสอนช่วยเป็นสื่อให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้โดยไม่ต้องอธิบายเป็นภาษาไทย

และอุปกรณ์การสอนยังเป็นสื่อช่วยกระตุ้นให้นักเรียนสนใจในบทเรียน มีส่วนร่วมในกิจกรรม การเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น จึงพบว่าการใช้ภาษาอังกฤษของครูผู้สอน และบรรยากาศการเรียน การสอนที่การแสดงออกของครูมีลักษณะเป็นประชาธิปไตย มีระดับคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ในทางตรงกันข้าม ครูผู้สอนในกลุ่มควบคุมเน้นการสอนโครงสร้างทางไวยากรณ์ ใช้อุปกรณ์ การเรียนการสอนในปริมาณที่น้อยกว่ากลุ่มทดลอง มีปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียนกับนักเรียนเป็นภาษาไทย ในลักษณะการอธิบายโครงสร้างทางภาษา และทักษะที่ครูผู้สอนในกลุ่มควบคุมสอนเป็นปริมาณมาก รองลงมาจากไวยากรณ์คือการอ่าน แต่บ่อยครั้งพบว่าครูผู้สอนได้อธิบายและแปลเรื่อง เป็นภาษาไทย หรือซักถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเป็นภาษาไทย การที่ครูผู้สอนใช้อุปกรณ์สอนน้อยจึงทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ ในห้องเรียนมาก และต้องใช้ภาษาไทยมากในการที่จะอธิบายเนื้อหาบทเรียน ดังนั้นปฏิสัมพันธ์ใน ห้องเรียน การใช้ภาษาไทยของครู และการใช้ภาษาไทยของนักเรียนจึงปรากฏอยู่ในกลุ่มคะแนนเฉลี่ย ระดับสูง ความแตกต่างดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนที่ได้รับการนิเทศภายในแบบคลินิค มี พฤติกรรมการสอนสอดคล้องกับลักษณะของครูผู้สอนภาษาที่ดี ตามงานวิจัยของ เล่าวสัทธ์ เสือเพชร และเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูมา (Reavis. 1978 : 582 citing Shuma. 1971) คราจิวิสกี้ (Krajewski. 1976 : 58 - 66) และ เมทส์ (Mates. 1983 : 940 - A)

เมื่อพิจารณา เปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในด้าน ปริมาณความถี่ของการเกิดพฤติกรรมว่ากลุ่มไหนเกิดพฤติกรรมการสอนชนิดใด มากน้อยเพียงใด ระดับปริมาณความถี่ของการเกิดพฤติกรรมดังกล่าวอาจแบ่งออกได้อย่างหยาบ ๆ เป็น 3 ระดับ คือ พฤติกรรมที่เกิดในระดับสูงหรือมาก พฤติกรรมที่เกิดในระดับปานกลาง และพฤติกรรมที่เกิดใน ระดับต่ำหรือน้อย พบว่าทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีปริมาณความถี่ของพฤติกรรมที่ครูแสดงออกอยู่ ในระดับที่ใกล้เคียงกันมาก เช่น พฤติกรรมการสอนที่ครูผู้สอนมีในระดับมาก ได้แก่ การให้แนว การเรียนรู้ การให้นักเรียนปฏิบัติ และปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน และในกลุ่มทดลองพบว่า การใช้ ภาษาอังกฤษของครูมีคะแนนความถี่เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สำหรับกลุ่มควบคุมพบว่า การใช้ภาษาไทย ของครูมีคะแนนความถี่เฉลี่ยอยู่ในระดับมากด้วย พฤติกรรมการสอนที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมได้แก่ การใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน บรรยากาศการเรียนการสอน

ที่การแสดงออกของนักเรียนมีลักษณะได้รับแรงสูงใจในการเรียน และได้รับความเชื่อมั่นว่า ส่วนในกลุ่มทดลองพบว่าการใช้อุปกรณ์การสอนมีระดับคะแนนความถี่อยู่ในระดับปานกลางด้วย ส่วนในกลุ่มควบคุมพบว่า การใช้ภาษาอังกฤษของครูมีระดับคะแนนความถี่เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับพฤติกรรมการสอนที่กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนความถี่เฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำหรือน้อย ได้แก่ การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน การส่งเสริมความมั่นใจและการถ่ายโอน การแสดงออกของครูที่มีลักษณะเป็นอัตราิปโตยและประชาธิปไตย ในกลุ่มทดลองยังพบว่า การใช้ภาษาไทยของครูผู้สอนและนักเรียนมีระดับคะแนนความถี่เฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำหรือน้อย ส่วนกลุ่มควบคุมพบว่า การใช้อุปกรณ์การสอนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยด้วย

การที่กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแสดงปริมาณความถี่ของพฤติกรรมการสอนดังกล่าวมาแล้วข้างต้น เช่น การให้แนวการเรียนรู้จะประกอบไปด้วย การสอนทักษะภาษาทุกทักษะ ได้แก่ การฟัง พูด อ่าน และเขียน การสอนคำศัพท์ การสอนไวยากรณ์ และการให้นักเรียนปฏิบัติก็จะประกอบไปด้วย นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนพร้อมกันทั้งชั้นเป็นจำนวนมาก เป็นรายบุคคล หรือเป็นกิจกรรมคู่ มีนักเรียนร่วมกิจกรรมน้อย หรือไม่มีนักเรียนร่วมกิจกรรมเลย และปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียนก็ประกอบไปด้วยการใช้ภาษาในลักษณะ ครูถามนักเรียนตอบ นักเรียนถามครูตอบ หรือระหว่างนักเรียนกันเอง จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมการสอนทั้ง 3 ประเภทดังกล่าวคือ การให้แนว การเรียนรู้ การให้นักเรียนปฏิบัติ และปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน ล้วนเป็นกิจกรรมหลักในการดำเนินการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ เช่น การให้แนวการเรียนรู้ ตลอดระยะเวลา 1 คาบ นักเรียนจะต้องเรียนทักษะใดทักษะหนึ่ง หรือหลายทักษะ ดังนั้นพฤติกรรมทั้ง 3 ประเภทนี้จึงเกิดในระดับที่มาก

นอกจากนี้ในกลุ่มทดลองยังพบว่าการใช้ภาษาอังกฤษของครูและบรรยากาศการเรียนการสอนที่นักเรียนได้รับแรงสูงใจอยู่ในระดับคะแนนเฉลี่ยที่มากด้วย ในทางตรงข้ามพบว่า กลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยของการใช้ภาษาไทยของครูอยู่ในระดับที่มากและบรรยากาศการเรียนการสอนที่นักเรียนได้รับความเชื่อมั่นอยู่ในระดับคะแนนเฉลี่ยที่มากด้วย ดังเหตุผลที่ได้อภิปรายมาแล้วข้างต้น

สำหรับพฤติกรรมการสอนที่ปรากฏคะแนนความถี่เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางของทั้งสองกลุ่ม ได้แก่ การใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งอันที่จริงแล้วการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนก็น่าจะปรากฏอยู่ในกลุ่มพฤติกรรมที่มีความถี่เฉลี่ยมาก แต่เนื่องจากครูผู้สอนยังใช้ภาษาไทยในการดำเนินการเรียนการสอนอยู่ในปริมาณที่ค่อนข้างมาก จึงทำให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับครูเป็นภาษาไทย ด้วย จึงทำให้คะแนนเฉลี่ยของการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไม่เกิดมากเท่าที่ควร อย่างไรก็ตาม จะเห็นว่าในกลุ่มทดลองนั้นครูผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนมากกว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองก็จะใช้ภาษาอังกฤษมากตามไปด้วย และใช้ภาษาไทยในปริมาณความถี่ที่น้อย เป็นต้น จากการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมการสอนพบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มใช้ภาษาอังกฤษในการตอบคำถามครูเป็นปริมาณมากที่สุด การใช้ภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนด้วยกันมีปริมาณน้อยมาก ส่วนการถามครูเป็นภาษาอังกฤษ หรือนักเรียนเริ่มการสนทนากับครูก่อนเป็นภาษาอังกฤษนั้น ไม่พบเลย นอกจากนี้ยังพบว่าในกลุ่มทดลองนั้น คะแนนเฉลี่ยของบรรยากาศการเรียนการสอนที่นักเรียนได้รับความเชื่อมั่น่าปรากฏอยู่ในระดับคะแนนเฉลี่ยปานกลาง ในขณะที่กลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยของบรรยากาศการเรียนการสอนที่นักเรียนได้รับความเชื่อมั่น่าอยู่ในระดับมาก สำหรับบรรยากาศการเรียนการสอนนั้นจะประกอบด้วย 2 ลักษณะ คือ ลักษณะที่นักเรียนได้รับแรงจูงใจในการเรียน และลักษณะที่นักเรียนได้รับความเชื่อมั่น่า เหตุที่บรรยากาศการเรียนการสอนปรากฏในระดับปานกลางและมากนั้น เนื่องจากการดำเนินการเรียนการสอนของครูผู้สอนส่วนใหญ่ยังยึดหนังสือเรียนเป็นหลัก ขาดกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจ และโดยทั่วไปถึงจะมีการใช้อุปกรณ์การสอนบ้าง แต่โดยเฉลี่ยแล้วก็นับว่าเป็นปริมาณที่ต่ำ ไม่เพียงพอ และไม่ทั่วถึง ดังนั้นบรรยากาศการเรียนการสอนจึงไม่ได้มีสิ่งเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียนได้ตลอดคาบเรียน จึงปรากฏความถี่เฉลี่ยของบรรยากาศการเรียนการสอนที่นักเรียนได้รับความเชื่อมั่น่า ในระดับคะแนนปานกลางและสูงในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมตามลำดับ

พฤติกรรมการสอนที่มีคะแนนความถี่เฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ได้แก่ การส่งเสริมความมั่นใจ และการถ่ายโอน ซึ่งประกอบด้วยการทำงานในชั้นเรียน และการทำการบ้าน เหตุที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าครูผู้สอนจำนวนค่อนข้างต่ำหรือน้อยที่ให้นักเรียนทำงานเพิ่มเติม หรือให้นักเรียนทำการบ้านเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์ของคาบเรียนนั้น ๆ สำหรับพฤติกรรมการสอนที่

การแสดงออกของครูมีลักษณะ เป็นอัตราปโตยและประชาธิปโตย ซึ่งมีคะแนนความถี่ของพฤติกรรมอยู่ในระดับต่ำนี้ เนื่องจากการบันทึกพฤติกรรมนี้จะบันทึกต่อเมื่อการแสดงพฤติกรรมเหล่านี้เกิดขึ้นชัดเจน เช่น ครูดูต่านักเรียน ครูลงโทษนักเรียน หรือครูยกย่องชมเชย เป็นต้น ซึ่งครูจะกระทำก็ต่อเมื่อครูต้องการการเสริมแรงทางบวกหรือทางลบ ดังนั้นพฤติกรรมการเล่นเหล่านี้จึงปรากฏอยู่ในกลุ่มพฤติกรรมที่มีคะแนนความถี่เฉลี่ยต่ำ ในกลุ่มทดลองยังพบว่าการใช้ภาษาไทยของนักเรียนมีคะแนนความถี่อยู่ในระดับคะแนนต่ำด้วย ซึ่งก็ถือว่าเป็นลักษณะที่ดีของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่ครูผู้สอนจะใช้ภาษาแม่อย่างจำกัดที่สุดเท่าที่จำเป็น ในกลุ่มควบคุมพบว่าการใช้อุปกรณ์การเล่นปรากฏอยู่ในกลุ่มคะแนนเฉลี่ยน้อยด้วย ที่เป็นเช่นนี้ก็เนื่องจากครูผู้สอนบางคนในกลุ่มมุ่งที่จะเน้นการเล่นเนื้อหาในบทเรียนและไวยากรณ์ จึงใช้สื่อและอุปกรณ์การเล่นน้อยดังที่อธิบายมา

2. การเปรียบเทียบทัศนคติต่อการนิเทศของครูผู้สอนในกลุ่มทดลอง ซึ่งได้รับการนิเทศภายในแบบคลินิคและกลุ่มควบคุมซึ่งได้รับการนิเทศภายในแบบปกติ พบว่าทัศนคติต่อการนิเทศของครูผู้สอนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกัน โดยครูผู้สอนในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ คาเร็น ชูมา (Shuma, 1971) โรเบิร์ต คราจิวิสกี (Krajewski, 1976) และ ชาร์ลส์ เอ. รีวล (Reavis, 1977) (Reavis, 1977 : 580 - 584 citing Shuma, 1971 and Krajewski) และงานวิจัยของ ยี อ็อค ยูน (Yoon, 1983 : 75-A)

เมื่อแยกการวัดทัศนคติต่อการนิเทศออกศึกษาเป็นรายด้านก็พบว่า ครูผู้สอนในกลุ่มทดลอง ซึ่งได้รับการนิเทศภายในแบบคลินิคมีทัศนคติต่อการนิเทศสูงกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งได้รับการนิเทศแบบปกติ ถึง 7 ด้าน ตามสมมติฐานข้อที่ 2 ในจำนวน 9 ด้านที่ทำการศึกษาได้แก่ เรื่องการนิเทศการสอนทั่วไป ความเป็นประชาธิปไตยของการนิเทศ การสังเกตการสอนของผู้นิเทศ การทำงานร่วมกับผู้นิเทศ สำหรับด้านที่ไม่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีเพียง 2 ด้าน ได้แก่ การนิเทศการสอนช่วยให้เข้าใจเกี่ยวกับตนเอง และด้านที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้นิเทศ การที่กลุ่มทดลองมีทัศนคติต่อการนิเทศสูงกว่ากลุ่มควบคุมตามสมมติฐานนั้น ก็คงเนื่องจากการให้การนิเทศการสอนแบบคลินิคนั้นมีกระบวนการขั้นตอนที่ผู้นิเทศและผู้สอนจะต้องทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดตลอดเวลา ในฐานะของเพื่อนร่วมงาน มีความจริงใจ เป็นประชาธิปไตย และมีระบบขั้นตอนตลอดเวลา สำหรับประเด็นปัญหา

ที่ไม่พบความแตกต่างตามสมมติฐานข้อที่ 2 นั้นอาจจะ เป็นเพราะครูผู้สอนทั้งสองกลุ่มมองปัญหาใน ลักษณะเดียวกัน เช่น เห็นว่า ผู้มีเพศ เข้าใจในกระบวนการนิเทศ ปฏิบัติได้ถูกต้อง และรอบคอบ เป็นต้น ส่วนประเด็นคำถามที่กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยติดลบ เนื่องจากแบบสอบถามเป็นชนิด Semantic Differential Scales ซึ่งมีคะแนนทั้งด้านบวกและลบ เนื่องจากครูผู้สอนในกลุ่มทดลองยังเห็นว่า การนิเทศการสอนยังไม่ช่วยให้เข้าใจตนเองอย่างเพียงพอจึงตอบคำถาม ทางด้านที่มีคะแนนเป็นลบ สิ่งทำให้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเป็นลบ ซึ่งก็ตรงกับสภาพความเป็นจริงมาก เพราะการนิเทศการสอนใช้เวลาค่อนข้างสั้นเกินไปคือเพียง 4 สัปดาห์

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองซึ่งเรียนกับครูผู้สอน ที่ได้รับการนิเทศภายในแบบคลินิคกับนักเรียนในกลุ่มควบคุม ซึ่ง เรียนกับครูผู้สอนซึ่งได้รับการนิเทศ ภายในแบบปกติ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย สูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ โรเบิร์ต คราจิวิสกี (Krajewski, 1976 : 58 - 66) และงานวิจัยของ เมย์ฟิลด์ (Mayfield, 1983 : 940-A) ซึ่ง เมย์ฟิลด์ ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของ นักเรียนที่เรียนกับครูที่ได้รับการนิเทศแบบคลินิค และแบบปกติ พบว่านักเรียนที่เรียนกับครูผู้สอน ที่ได้รับการนิเทศแบบคลินิคมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า การที่นักเรียนในกลุ่มทดลองมีคะแนน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากการนิเทศภายใน แบบคลินิค ทำให้ครูผู้สอนในกลุ่มทดลองเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนโดยสอนทักษะสัมพันธ์ คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียนในปริมาณที่ได้สัดส่วนกัน และมีการใช้อุปกรณ์การสอนในปริมาณที่สูงกว่า ในขณะที่กลุ่มควบคุม ครูส่วนมากจะเน้นการสอนไวยากรณ์และการอ่านในปริมาณมากกว่า และ ข้อทดสอบในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเป็นการวัดทักษะภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งทำให้ให้นักเรียนที่เรียนกับครูผู้สอนที่ได้รับการนิเทศภายในแบบคลินิค ทำคะแนนได้ดีกว่า

ข้อสังเกตในการวิจัย

1. การศึกษาวิจัยควรทำในภาคเรียนที่ 1 และทำตอนต้นภาคเรียน การเก็บข้อมูลในตอนปลายภาคเรียนในบางครั้งจะพบว่าครูผู้สอนรีบสอนเนื้อหาให้กับนักเรียน เพราะเกรงว่าจะสอนไม่ทันจบเนื้อหาในหนังสือ หรือบางครั้งพบว่าครูบางคนสอนจบก่อน แล้วนำใบยากรรมมาทบทวนให้นักเรียน ซึ่งทำให้การเรียนการสอนไม่เป็นปกติตามธรรมชาติ

2. การเก็บข้อมูลควรใช้เวลาประมาณ 40 นาที ทั้งนี้จะช่วยให้เกิดความสะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูลภายหลัง เพราะมักพบว่าครูผู้สอนไม่สามารถสอนได้เต็ม 50 นาที ทั้งนี้เนื่องจากปัญหาการสับเปลี่ยนชั้นเรียนของนักเรียน นักเรียนมักมาเข้าชั้นเรียนล่าช้าอย่างน้อย 3 - 5 นาทีเสมอ

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษา

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อคิดบางประการซึ่งคาดว่าจะน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามหลักสูตรพุทธศักราช 2521 และมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรพุทธศักราช 2524 เป็นไปตามเป้าหมายของหลักสูตร

1. เกี่ยวกับตัวครูผู้สอน

1.1 ควรเป็นผู้ที่รอบรู้และแตกฉานในเรื่องหลักสูตร และการเรียนการสอนในระดับที่ตนเองเกี่ยวข้อง

1.2 ควรมีความรอบรู้และหลากหลายด้วยเทคนิค วิธีการสอนต่าง ๆ และสามารถที่จะผสมผสาน นำมาทดลอง ปรับปรุงใช้ให้เหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอนของตน

1.3 ใฝ่ใจแสวงหาความรู้โดยเป็นสมาชิกสมาคมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาชีพ ติดตามผลการวิจัยต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงเทคนิควิธีการสอนของตนเองให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงทางวิชาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ เสมอ

2. เกี่ยวกับการพัฒนางานในสถานศึกษา

2.1 จากการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบว่ากรณีเทคนิคการสอนในโรงเรียน เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ โดยเฉพาะกรณีเทคนิคแบบคลินิค เพื่อที่จะพัฒนาคุณภาพบุคลากรในสถานศึกษาและคุณภาพการเรียนการสอน ควรนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการดำเนินงาน อาเธอร์ บลัมเบิร์ก (Blumberg. 1970 : 152) ได้เสนอแนะว่ากรณีเทคนิคการสอนภายในโรงเรียนควรมีกรณีเทคนิคเป็นกลุ่ม (Peer or group supervision) เพราะในกลุ่มหรือในหมวดวิชาครูผู้สอนมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกันอยู่แล้วจึงไม่มีความวิตกกังวลในเรื่องที่จะถูกสับผิด แต่จะมุ่งช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการพัฒนาการเรียนการสอนจริง ๆ อีกประการหนึ่งก็เป็นการประหยัดด้วย คริสติน แอลวาราดอ (Alvarado. 1986 : 16 - 18) การสังเกตการสอนของเพื่อนร่วมงาน นอกจากจะเป็นการช่วยเหลือซึ่งกันและกันแล้ว ยังเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ทำให้สามารถเรียนรู้ลักษณะเด่น ๆ ของครูผู้สอนคนอื่น ๆ ตลอดจนกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจ ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับผู้สังเกตในการนำมาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนของตนเอง

2.2 เครื่องมือสังเกตและบันทึกพฤติกรรมกรรมการสอนมีหลายแบบหลายชนิด แต่ละชนิดมีจุดประสงค์แตกต่างกัน ครูผู้สอนควรเลือกใช้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เช่น ในงานวิจัยนี้ใช้เครื่องมือ 3 ชนิด ได้แก่ Foreign Language Classroom Overview, (FLCO) Modified Marburg University Foreign Language Classroom Observation Form II (MMUFLCOF II) และแบบประเมินผลการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ซึ่งครูผู้สอนสามารถนำไปใช้สังเกตการสอนประกอบการนิเทศภายใน ในหมวดวิชาภาษาต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเครื่องมือดังกล่าวควรได้รับการปรับปรุงและพัฒนาต่อไป

2.3 การนิเทศภายในโรงเรียน ควรได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานบริหารในระดับสูง ทั้งนี้เพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติ สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 6 พุทธศักราช 2529 - 2534 ซึ่งเน้นในเรื่องการนิเทศภายในและการพัฒนาคุณภาพบุคลากรในสถานศึกษา ซึ่งจะส่งผลต่อการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนอย่างจริงจัง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. ควรมีการวิจัยในเรื่องนี้ในระดับอื่น เช่น ระดับประถมศึกษา เพื่อเป็นการเปรียบเทียบผลว่า การวิจัยในระดับที่ต่างกันจะได้ผลต่างกันอย่างไรหรือไม่
2. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบรูปแบบการนิเทศแบบคลินิคแบบต่าง ๆ ว่า การนิเทศแบบคลินิครูปแบบไหนจะส่งผลต่อการปรับปรุงพฤติกรรมการเล่น และคุณภาพการเรียนรู้การเล่นได้ดีกว่ากัน
3. ควรมีการวิจัยโดยการเปรียบเทียบการนิเทศภายในแบบคลินิคโดยใช้ผู้นิเทศต่างกัน เช่น หัวหน้าหมวดวิชา กับกลุ่มผู้สอนเป็นผู้นิเทศ เป็นต้น โดยศึกษาว่าผู้นิเทศที่ต่างกันจะให้ผลต่างกันอย่างไร
4. ควรเปรียบเทียบการนิเทศแบบคลินิคโดยใช้เครื่องมือบันทึกและวิเคราะห์พฤติกรรมการเล่นต่างกัน และศึกษาการนิเทศด้วยเครื่องมืออื่น ๆ ว่าจะให้ผลแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
5. ควรมีการวิจัยโดยการนิเทศภายในแบบคลินิคในหมวดวิชาอื่น ๆ ดูบ้างว่าจะให้ผลแตกต่างกันหรือไม่

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กฤษฎี น้าเพชร วิธีปฏิบัติในการจัดการนิเทศการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา วิทยานิพนธ์

ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2521, 230 หน้า อัดสำเนา

ย. ชนบท (นามแฝง) "เทคนิคการนิเทศภายในโรงเรียนประถมศึกษาเชิงปฏิบัติ" มิตรครู

13 : 22 - 25 ตุลาคม 2525

ชาญชัย อาสินลมาจุร การนิเทศการศึกษา จงเจริญการพิมพ์ 2525, 100 หน้า

ยาร มณีศรี การนิเทศการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2 บุรพาลสาส์น 2523, 331 หน้า

ดวงเดือน พันธ์มนาวิน การวัดทัศนคติเพื่อทำนายพฤติกรรม เอกสารการอบรมการวิจัยชั้นสูง

ทางพฤติกรรมศาสตร์ สถาบันพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2523

(หน้าไม่ได้ติดต่อกัน)

_____ . และ บุญยิ่ง เจริญยิ่ง อิทธิพลของสังคมต่อทัศนคติของวัยรุ่น รายงานวิจัยฉบับที่ 18

สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก กรุงเทพฯ 2518, 136 หน้า

หัตถ์ชัย คู่ภเมธี "การนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียน" สำนักการศึกษา 5(9) : 2 - 5

มิถุนายน 2524

อรทัย แสงศิริ การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติต่อวิชาสังคมศึกษา เรื่องสิทธิหน้าที่

พลเมืองในสังคมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยวิธีการขบวนการกลุ่มสัมพันธ์ วิทยานิพนธ์ กค.ม.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525, 151 หน้า อัดสำเนา

นาฏเจสียว ลุ่มาวงศ์ เอกสารประกอบการเรียน การนิเทศการศึกษา มิตรสยาม 2514,

240 หน้า

นิพนธ์ ไทยพาณิชย์ "การนิเทศแบบคลินิค" ครูปริทัศน์ 12 : 26 - 34 ธันวาคม 2526

_____ . การนิเทศแบบคลินิค อนงศิลป์การพิมพ์ 2627, 344 หน้า

ประสิทธิ์ นรคำ วัติ การวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน

มัธยมศึกษาในจังหวัดนครสวรรค์ วิทยานิพนธ์ กค.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร 2526, 96 หน้า อัดสำเนา

พนอม แก้วก่าเนต การนิเทศการศึกษา เอกสารประกอบการบรรยายวิชาหลักการนิเทศ

การศึกษา ภาควิชาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2523, 25 หน้า

(ไม่ครบหน้า)

พวงเพ็ญ อินทรประวัติ วิธีสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา 2521,

249 หน้า อัดสำเนา

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ เครื่องมือและวิธีการเก็บข้อมูลสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 146 หน้า อัดสำเนา

ล้วน ล้ายยศ และ อังคณา ล้ายยศ สถิติวิทยาทางการศึกษา ไทยวัฒนาพานิช 2524,

276 หน้า

วนิดา เลิศกมลกาญจน์ ความคิดเห็นของผู้บริหารและศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของ

ศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาภาคเหนือ วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2526, 156 หน้า อัดสำเนา

วนีย์ ตะลิตย สำรวจการปฏิบัติการจัดการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนประถมศึกษาในเขต

การศึกษา 2 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522, 254 หน้า อัดสำเนา

วิจิตร วรตบวงกูร การบริหารโรงเรียนและการนิเทศเบื้องต้น 2521, 177 หน้า

วิเชียร เกตุสิงห์ หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เรืองอัมพร 2524,

153 หน้า

วินัย เกษมเศรษฐ "หลักการและเป้าหมายของการนิเทศการศึกษา" ประมวลบทความการนิเทศ

การศึกษา หน้า 3 - 40 หน่วยศึกษานิเทศ กรมสามัญศึกษา 2521

ศุภลักษณ์ อุหาทอง การปฏิบัติงานการนิเทศการศึกษาของศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา สังกัด

กรมสามัญศึกษาในทัศนะของผู้บริหาร ครูผู้สอนและศึกษานิเทศก์ในเขตการศึกษา 9 วิทยานิพนธ์

ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525, 219 หน้า

ศึกษาริการ, กระทรวง กรมวิชาการ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 พิมพ์ครั้งที่ 3

โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว 2525, 235 หน้า

- สังัด อุทรานันท์ "การนิเทศแบบคลินิค" คู่มือปริทัศน์ 7 : 63 - 64 พฤษภาคม 2525
- สมเกียรติ สุริยะกุล การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิธีสอนในวิชา
สังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ และใช้คู่มือ
 แนวการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมส่งเสริมศึกษา วิทยานิพนธ์ กค.ม. มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2527, 155 หน้า อัดสำเนา
- สมบูรณ์ ฮิตพงษ์ เทคนิคการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนสังคมศึกษา สำนักทดลอง
 ทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 140 หน้า
 อัดสำเนา
- สันต์ ธรรมบำรุง หลักการนิเทศการสอน โรงพิมพ์ชวนพิมพ์ 2526, 162 หน้า
- สมาน อัครวุฒิ การสร้างโปรแกรมการฝึกอบรมเรื่อง "การนิเทศแบบคลินิค" สำหรับครู
ระดับมัธยมศึกษา วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2526, 274 หน้า อัดสำเนา
- สำนึกศึกษา, กรม กองแผนงาน ปัญหาและความต้องการในเรื่องการนิเทศ 2528, 12 หน้า
- _____ . กิจกรรมและแนวทางในการจัดการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา
 2528, 63 หน้า
- _____ . การเสริมสร้างทักษะของผู้นิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน 2528, 36 หน้า
- _____ . กรม หน่วยศึกษานิเทศก์ โครงการติดตามและประเมินผลโครงการพัฒนาการสอน
 2527, 211 หน้า
- สุณีย์ เข้มมอดุลย์ การจัดการนิเทศภายในวิทยาลัยครูภาคเหนือ วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย 2523, 228 หน้า อัดสำเนา
- สุพิชัย ธีระกุล กาญจน - ศรีกาพิสินธุ์ และ วิจิตร วรุตบางกูร การนิเทศการศึกษา
 โรงพิมพ์วิทยากร 2524, 210 หน้า
- สุภาพร พรพิบูลย์ การเข้าร่วมทางวาลาระหว่างนักศึกษาฝึกสอนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงกับ
นักเรียนในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520,
 94 หน้า อัดสำเนา

- สุนทร สาระวรรณ การเปรียบเทียบพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนครู ป.กค. ชั้นสูง
ที่เรียนวิชาวิธีสอนโดยการสอนแบบจุลภาคกับการสอนตามปกติ ปรัญญานิพนธ์ กค.ม. มหาวิทยาลัย
 ศรินครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร 2521, 84 หน้า ยัดสำเนา
- เลาวภา เขาวนย์ลากร การจัดการนิเทศการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง สังกัดกอง
การมัธยมศึกษา วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524, 175 หน้า ยัดสำเนา
- อันันต์ ศรีโสภา หลักการวิจัยเบื้องต้น เล่ม 1 มหาวิทยาลัยศรินครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร
 2520, 215 หน้า
- อังคณา ล้ายยศ วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
 มหาวิทยาลัยศรินครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร 2523, 193 หน้า
- _____. วิจัยและวัดผล 25 ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
 ศรินครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร 2 : 131 - 140, 2525
- จุฑัย สร้อยสุ่ย หน้าที่ด้านการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนมัธยมศึกษา วิทยานิพนธ์
 ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520, 261 หน้า ยัดสำเนา
- Alvarado, Christine S. "Successful EFL Classes in a Traditional Learning Environment" in English Teaching Forum. 25 : 16 - 28, January 1986
- Blumburg, Arthur. Supervisor and Teachers: A Private Cold War. Berkeley, McCutchan Publishing Corporation, 1974. 140 p.
- Brooks, Nelson. Language and Language Learning. New York, Harcourt Brace and World, Inc., 1960. 238 p.
- Brown, Gorge A. Microteaching: A Programme of Teaching Skills. London, Methuen, Co., Ltd., 1965. 163 p.
- Clapper, Thomas Wesley, The Effects of Peer Clinical Supervision on Inservice Teachers: Attitude Towards Pupil-Teacher Relations, of Supervisor Behavior and Classroom Competency. Doctor's Thesis, The Pennsylvania State University, 1981. 194 p. Dissertation Abstracts International, 42 : 1457A, 1981.
- Clark, Constant R. A Study of Leadership Styles on Participation and Non-Participating Principals who Completed the Clinical Supervision Training in K-6 Elementary School in the District of Columbia. Doctor Thesis. The George Washington University, 1983. 142 p. Dissertation Abstracts International, 44 : 622A, 1983.

- Cogan, Morris. Clinical Supervision. New York, Houghton Mifflin, 1973. 341 p.
- Cruze, Wondel W. Educational Psychology. New York, The Rond Press Company, 1974. 572 p.
- DeRoche, Edward. An Administrator's Guide for Evaluating Programs and Personnel. Boston, Allyn and Bacon, Inc., 1981. 247 p.
- Dunkin, Michael J. and Biddle J. Bruce. The Study of Teaching. New York, Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1974. 490.p.
- Dunkley, Edwards I. An Exploratory Study of Teacher Accommodation to the Cultural and Linguistic Differences of Jamican Children Using Clinical Supervision Group Discussion. Doctor's Thesis. Columbia University Teachers College, 1983. 256 p. Dissertation Abstracts International, 44 : 98A, 1983.
- Emerson, Ricardo O. and Others. Junior Active Context English 1. Thailand, Aksorncharoentat, Part, Ltd., 1982. 255 p.
- Evertson, Carolyn M. "Classroom Observation," Handbook of Teacher Evaluation. Beverly Hills, SAGE Publications, 1983. 356 p.
- Faast Dorothy. An Analysis of the Effectiveness of Training Teacher Evaluation in Specific Steps in the Process of Clinical Supervision and Teacher Performance Evaluation. Doctor's Thesis. Iowa State University, 1982. Dissertation Abstracts International, 43 : 1364A, November, 1982.
- Fishbaugh, Mary Susan. Testing Peer-Clinical Supervision as a Support System for Regular Classroom Teachers with Mainstreamed Handicapped Children. Doctor's Thesis. University of Houston, 1983. 141 p. Dissertation Abstracts International, 44 : 1638A, December, 1983.
- Flanders, Ned A. "Interaction Analysis and Clinical Supervision," Journal of Research and Development in Education. 9 : 47 - 48, Winter, 1976.
- Freudenstein, Reinhold. "Interaction in the Foreign Language Classroom," in Viewpoints on English and a Second Language. Regents Publishing Company, Inc., p. 76 - 83, 1977.
- Garvey, Catherine Anne. An Assessment of the Perceptions of Schools District Supervisory Personnel Regarding Training for Inservice Education with Implications for the Development of a Training Program. Doctor's Thesis. University of Southern California, 1983. Dissertation Abstracts International, 44 : 2739A, March, 1984.

Gebhard Jerry G. "Supervision," in TESOL Quarterly. 18 : 501 - 505, September, 1983.

Gerald, Virginia Wahlen. A Case Study of the Implementation of the Hunter Clinical Supervision Model in an Elementary School District. Doctor's Thesis. Northern Illinois University, 1983. 301 p. Dissertation Abstracts International, 45 : 31-A, July, 1984.

Goldhammer, Anderson and Krajewski. Clinical Supervision: Special Methods for the Supervision of Teacher. New York, Holt Rinehart and Winton, 1980. 215 p.

Good, Carter V. Dictionary of Education. 3rd ed., New York, McGraw-Hill, Book, Co., 1973.

Graybeal, Norman Dwain. Characteristics of Contemporary Classroom Supervisory Process. Doctor's Thesis. University of Oregon, 1984. 247 p. Dissertation Abstracts International, 45 : 2071-A, January, 1985.

Grittner, F.M. Teaching Foreign Languages. New York, Harper and Row, 1969. 370 p.

Gupta, Arun K. A Study of Classroom Teaching Behavior and Creativity. New Delhi, Light and Life Publishers, 1980. 343 p.

Harrison, Andrew. A Language Testing Handbook. London, Macmillan Press, 1983. 144 p.

Heaton, J.B. Writing English Language Tests. Singapore, Longman, 1975. 236 p.

Johnson, Shirley Ann. Assessing the Effects of Instructional Supervision Training on Principals. Doctor's Thesis, University of Houston, 1983. 170 p. Dissertation Abstracts International, 44 : 1645-A, December, 1983.

Kagan, Jerom and Ernest Haveman. Psychology. New York, Harcourt Brace and World, Inc., 1968. 673 p.

Kridakorn, Kittilux. Development of an Observational System for Recording Verbal and Nonverbal Interaction between Teacher and Supervisors During Supervisory Conference. Doctor's Thesis. Auburn University, 1983. 170 p. Dissertation Abstracts International, 44 : 32-A, July, 1983.

Krajewski, Robert J. "Clinical Supervision: A Conceptual Framework," Journal of Research and Development in Education. 15 : 38 - 43, 1982.

- Krajewski, Robert. "Clinical Supervision: To Facilitate Teacher Self-Improvement." in Journal of Research and Development in Education. 9 : 58 - 66, Winter, 1976.
- Lindstrom, Jacquelin. The Preobservation Conference in Clinical Supervision. Doctor's Abstracts, University of California, Los Angeles, 1983. 63 p. Dissertation Abstracts International, 44 : 345-A, August, 1983.
- Mattes, Sustav R. A Comparative Study of Teachers' Perception of Teacher Development and Supervisory Practices Under Clinical and Traditional Supervision Practices in Selected Colorado Schools. Doctor Thesis. University of Colorado at Boulder, 1983. 156 p. Dissertation Abstracts International, 44 : 940-A, October, 1983.
- Mayfield, Jean Earnst. The Effects of Clinical Supervision on Pupil Achievement in Reading. Doctor's Thesis. Wayne State University, 1983. 233 p. Dissertation Abstracts International, 44 : 940A, October, 1983.
- Medley, Donald M. and Mitzel E. Harold. "Measuring Classroom Behavior by Systematic Observation," Handbook of Research on Teaching. p. 274 - 328, Chicago, 1971.
- McNergney, Robert F. and Carrier A. Carol. Teacher Development. New York, Macmillan Publishing, Co., Inc., 1981. 257 p.
- McFaul, Shirley Ann. A Case Study of the Implementation of Peer Clinical Supervision in an Urban Elementary School. Doctor's Thesis. University of Houston, 1982. 226 p. Dissertation Abstracts International, 44 : 3572-A, November, 1982.
- Newcomb, Theodore M. Social Psychology. New York, The Dryden Press, Inc., 1950. 355 p.
- Ober, Richard L., Bentley Earnest L. and Miller. Systematic Observation of Teaching an Interaction Analysis Instructional Strategy Approach. Englewood Cliffs, New Jersey, Prentice-Hall, Inc., 1971. 163 p.
- Reavis, Charles A. "A Test of Clinical Supervision Model," in The Journal of Educational Research. 70 : 344 - 348, July/August, 1977.
- _____. Charles A. "Research in Review" in The Journal of Educational Leadership 35 : 580 - 584, April, 1978.
- Robinett, Betty W. "Characteristics of an Effective Second Language Teacher," In Viewpoints of English as a Second Language. p. 35 - 44, Regents Publishing Company, Inc., 1977.

- Rosen, Lynn K. The Process of Supervision in Terms of Supervision Models and Supervisor Self-Perceptions. Doctor's Thesis. Temple University, 1983. 148 p. Dissertation Abstracts International, 44 : 1393-A, November, 1983.
- Sears, Donald William. The Effects of an Inservice Training Program in a Model of Clinical Supervision and Persuasive Data Collection Techniques as Perceived by Teachers and Administrators: A Pilot Study. Doctor's Thesis. University of Oregon, 1983. 162 p. Dissertation Abstracts International, 45 : 74-A, July, 1984.
- Scime, Joseph. The Conflict Between Evaluation and Supervision: A Study of Clinical Supervision Program Design to Link Instruction Supervision and Evaluation to Staff Development. Doctor's Thesis. George Peabody College for Teachers of Vanderbilt University, 1984. 184 p. Dissertation Abstracts International, 45 : 1603-A, December, 1984.
- Suapecbra, Saowalak. The Time-Interval Observational System Used as a Supervisory Guide for Thai Student Teachers' Training Program in TESL. Doctor's Thesis. University of Kansas, 1980. 198 p. mimeographed.
- Udunna, Titus Duru. Clinical Supervision of Instruction in the United States as a Model for In-Service Education of Teachers in Nigerian Schools. Doctor's Thesis. University of Denver, 1984. 192 p. Dissertation Abstracts International, 44 : 1732-A, 1984.
- Waters, Mosenthal Scott. The Design of and Implication of a peer Supervision Course at a High School Level. Doctor's Thesis. Columbia University Teachers College, 1984. 137 p. Dissertation Abstracts International, 45 : 402-A, August, 1984.
- Wiles, Kimball and John T. Lovell. Supervision for Better Schools. 4 ed., Englewood Cliffs, New Jersey, Princeton Hall, 1967. 435 p.
- William, Patricia and Ann Fontenot. The Development and Testing of a Conceptual Model of Peer Supervision. Doctor's Thesis. University of Houston, 1981. 176 p. Dissertation Abstracts International, 42 : 1432-A, October, 1981.
- Yoon, Ki Ok, Effects of Training in Clinical Supervision on Supervising Teachers in Korean Middle Schools. Doctor's Thesis. University of Oregon, 1983. Dissertation Abstracts International, 45 : 75-A, July, 1984.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

1. ตารางแสดงค่าสถิติพื้นฐาน และค่าทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการเล่น
ของครูผู้สอนในกลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม และระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
2. แสดงวิธีหาค่าทดสอบค่าสถิติ Wilcoxon Matched Pairs signed
ranks test และ Mann Whitney U test.

ตาราง 15 แสดงค่าสถิติพื้นฐานและค่าทดสอบความแตกต่างพฤติกรรมการเล่นของครูผู้สอน ภายใน
กลุ่มทดลอง ซึ่งได้รับการนิเทศภายในแบบคลินิกก่อนและหลังการทดลอง

พฤติกรรมการเล่น	ก่อนการทดลอง N=12				หลังการทดลอง N=12				Wob
	N	ΣX	$\bar{X}$	%	N	ΣX	$\bar{X}$	%	
1. ลำดับขั้นการเล่น									
- การให้แนวการเรียนรู้									
การฟัง	4	18	1.5	4.56	5	32	2.6	8.56	11.5
การพูด	5	68	5.7	17.21	6	66	5.5	17.65	10
การอ่าน	8	105	8.75	26.58	8	68	5.67	18.18	25.5
การเขียน	4	43	3.58	10.89	4	58	4.80	15.50	8
เล่นคำศัพท์	10	119	9.92	30.13	9	90	7.50	24.06	23.5
ไวยากรณ์	4	42	3.50	10.63	5	60	5.00	16.04	13
- การให้นักเรียนปฏิบัติ									
ทั้งชั้น	8	107	8.92	31.47	12	177	14.75	51.45	14
จำนวนมาก	10	103	8.58	30.29	9	72	6.00	20.93	23
คนเดียว	7	65	5.42	19.12	7	53	4.42	15.40	31.5
เป็นคู่	2	12	1.00	3.53	2	18	1.50	5.23	1
เป็นกลุ่ม									
จำนวนน้อย	6	31	2.58	9.11	6	22	1.83	6.39	10.5
ไม่มีส่วนร่วมเลย	3	22	1.83	6.47	2	2	0.17	0.58	1.5

* หมายความว่าทางสถิติที่ระดับ .05

** หมายความว่าทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 15 (ต่อ)

พฤติกรรมการเล่น	ก่อนการทดลอง N=12				หลังการทดลอง N=12				Wob
	N	ΣX	$\bar{X}$	%	N	ΣX	$\bar{X}$	%	
- การแก้ไขข้อผิดพลาด ของนักเรียน									
แก้ไขได้สำเร็จ	3	7	0.58	63.64	10	60	5.00	95.23	1**
แก้ไขไม่สำเร็จ	1	4	0.33	36.64	1	1	0.08	1.59	1
ไม่ได้แก้ไข	-	-	-	-	2	2	0.17	3.17	-
- ส่งเสริมความแม่นยำ และการถ่ายโอน									
ให้ทำงานในชั้น	4	30	2.50	96.77	8	95	7.91	97.94	9.5
ให้ทำการบ้าน	1	1	0.08	3.23	2	2	0.16	2.06	1
2. ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน									
ครูถาม-นักเรียนตอบ									
ปลายเปิด	11	95	7.92	38.15	12	131	10.92	53.25	22
ปลายปิด	12	154	12.83	61.85	12	115	9.58	46.74	32.5
นักเรียน-นักเรียน									
ปลายเปิด									
ปลายปิด									
3. การใช้ภาษาของครู									
สอนคำศัพท์									
ภาษาไทย	5	51	4.25	13.42	6	14	1.67	3.32	6.5
ภาษาอังกฤษ	8	80	6.67	21.05	9	69	5.75	16.39	19

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 15 (ต่อ)

พฤติกรรมการเล่น	ก่อนการทดลอง N=12				หลังการทดลอง N=12				Wob
	N	X	$\Sigma \bar{X}$	%	N	ΣX	$\bar{X}$	%	
เล่นเนื้อหา									
ภาษาไทย	6	45	3.75	11.84	6	16	1.33	3.80	14.5
ภาษาอังกฤษ	7	66	5.50	17.37	9	96	8.00	22.80	21
เล่นไวยากรณ์									
ภาษาไทย	3	41	3.42	10.79	5	35	2.92	8.31	13
ภาษาอังกฤษ	3	19	1.68	5.00	5	40	3.33	19.50	10
อธิบายทั่วไป									
ภาษาไทย	4	24	2.00	6.31	6	48	4.00	11.40	15
ภาษาอังกฤษ	2	16	1.33	4.21	5	22	1.83	5.22	8
ออกคำสั่ง									
ภาษาไทย	1	6	0.50	1.58	5	39	3.25	9.26	2
ภาษาอังกฤษ	-	-	-	-	7	38	3.17	9.02	-
อ่านนำ	5	26	2.17	6.84	2	4	0.33	0.95	3
อ่านให้นักเรียนฟัง	-	-	-	-	-	-	-	-	-
แปลเป็นไทย	2	6	0.5	1.58	-	-	-	-	-
4. การใช้ภาษาของนักเรียน									
อ่านตามครู	3	24	2.00	10.76	5	26	2.17	11.01	13
ตอบคำถามครู									
ภาษาไทย	5	49	4.08	21.97	8	33	2.75	13.98	14.5
ภาษาอังกฤษ	11	150	12.50	67.26	12	169	14.08	71.61	23

* หมายเหตุ: ค่าทางสถิติที่ระดับ .05

** หมายเหตุ: ค่าทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 15 (ต่อ)

พฤติกรรมการเล่น	ก่อนการทดลอง N=12				หลังการทดลอง N=12				Wob
	N	ΣX	$\bar{X}$	%	N	ΣX	$\bar{X}$	%	
อ่านออกเสียง	-	-	-	-	2	5	0.42	2.11	-
แปลเป็นไทย	-	-	-	-	1	3	0.25	1.27	-
5. การใช้อุปกรณ์									
หนังสือเรียน	9	158	13.16	40.93	8	111	9.25	29.29	27
กระดานดำ	10	91	7.58	23.57	9	92	7.67	24.27	26.5
Worksheet	3	36	3	9.33	3	26	2.17	6.86	3
เทป	1	4	0.33	1.04	4	29	2.42	7.65	2
รูปภาพ	6	46	3.83	11.91	2	7	0.58	1.85	1.5*
ยารัต	1	9	0.57	2.33	2	15	1.25	3.91	2
บัตรคำ	3	30	2.50	7.77	7	54	4.5	14.24	11.5
ของจริง	1	2	0.17	0.52	3	11	0.92	2.90	1.5
สไลด์	-	-	-	-	1	10	0.83	2.64	-
อื่น ๆ	2	10	0.83	2.59	3	24	2.00	6.33	2
6. บรรยายภาคการเรียน									
การเล่น									
ก. พฤติกรรมที่ครูสังเกตเห็น									
ลักษณะที่เป็นอัตราปกติ									
วิพากษ์วิจารณ์									
พฤติกรรมนักเรียน	2	4	0.33	6.35	3	11	0.92	14.10	1

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 15 (ต่อ)

พฤติกรรมการณ์	ก่อนการทดลอง N=12				หลังการทดลอง N=12				Wob
	N	ΣX	$\bar{X}$	%	N	ΣX	$\bar{X}$	%	
ออกตัวสูง	3	1	0.08	1.59	1	6	0.50	7.69	4
บน	2	3	0.25	4.76	1	1	0.08	1.28	3
ลงโทษนักเรียน	-	-	-	-	1	2	0.16	2.56	-
ลักษณะที่เป็นประจักษ์									
รับได้									
ยกย่องชมเชย	6	30	2.5	47.62	7	41	3.42	52.56	13
ยอมรับความคิดเห็น									
ของนักเรียน	5	25	2.08	39.68	4	17	1.42	21.79	6
ข. พฤติกรรมที่นักเรียน									
แสดงออก									
ได้รับแรงจูงใจในการ									
เรียน									
หัวเราะ	2	5	0.42	1.23	4	17	1.42	3.20	13.5
มีส่วนร่วมในการเรียน	12	208	17.33	51.48	12	284	23.67	53.58	10.5*
นักเรียนเกิดความ									
เบื่อหน่าย									
เจ็บ	11	161	13.42	39.85	12	182	15.17	34.34	27
สับสน	4	30	2.5	7.42	5	47	3.92	8.87	6
รวม	241	2482	206.65	100	307	2768	231.08	100	

หมายเหตุ ร้อยละของพฤติกรรมการณ์คิดจากผลรวมของพฤติกรรมการณ์แต่ละประเภท

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 16 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน และค่าทดสอบความแตกต่างพฤติกรรมการเล่นของครูผู้สอนภายใน
กลุ่มควบคุม ซึ่งได้รับการนิเทศภายในแบบปกติก่อนและหลังการทดลอง

พฤติกรรมการเล่น	ก่อนการทดลอง N=12				หลังการทดลอง N=12				Wob
	N	ΣX	$\bar{X}$	%	N	ΣX	$\bar{X}$	%	
1. ลำดับขั้นการเล่น									
- การให้แนวการเรียนรู้									
การฟัง	1	4	0.33	1.04	4	17	1.4	3.96	3.5
การพูด	6	47	3.92	12.18	6	56	4.66	13.05	13.5
การอ่าน	8	118	9.83	30.57	6	112	9.33	26.11	26.5
การเขียน	1	8	0.67	2.07	1	9	0.75	2.10	1
เล่นคำศัพท์	8	78	6.50	20.21	6	66	5.50	15.38	26.5
ไวยากรณ์	8	131	10.91	33.94	9	169	14.08	39.39	34
- การให้ฝึกเรียนปฏิบัติ									
ทั้งชั้น	10	108	9.00	27.98	12	105	8.75	25.65	35
จำนวนมาก	11	118	9.83	30.57	12	122	10.17	25.67	26.5
คนเดียว	8	47	3.92	12.18	9	54	5.42	15.86	20
เป็นคู่	2	21	1.75	5.44	1	2	0.17	0.49	1
เป็นกลุ่ม	-	-	-	-	-	-	-	-	-
จำนวนน้อย	9	60	5.00	15.54	11	83	6.93	20.29	21.5
ไม่มีส่วนร่วมเลย	4	32	2.67	8.29	10	32	2.67	7.82	18.5
- การแก้ไขข้อผิดพลาด ของนักเรียน									
แก้ไขได้สำเร็จ	5	10	0.83	66.67	9	28	2.33	63.64	2*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 16 (ต่อ)

พฤติกรรมการณ์	ก่อนการทดลอง N=12				หลังการทดลอง N=12				Wob
	N	ΣX	$\bar{X}$	%	N	ΣX	$\bar{X}$	%	
แก้ไขไม่สำเร็จ	1	5	0.42	3.33	5	12	1.00	27.27	5
ไม่ได้แก้ไข	-	-	-	-	2	4	0.33	9.09	-
- สิ่งเสริมความแม่นยำ									
และการถ่ายโอน									
ให้ทำงานในชั้น	2	9	0.75	100	3	11	0.91	68.75	6.5
ให้ทำการบ้าน	-	-	-	-	2	5	0.42	31.25	-
2. ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน									
ครูถาม-นักเรียนตอบ									
ปลายเปิด	9	63	5.25	24.71	9	72	6.00	24.00	4.5*
ปลายปิด	12	185	15.4	72.54	12	228	19.00	76.00	20.25
นักเรียน-นักเรียน									
ปลายเปิด									
ปลายปิด	2	7	0.58	2.75	-	-	-	-	-
3. การใช้ภาษาของครู									
สอนคำศัพท์									
ภาษาไทย	6	32	2.67	7.03	4	27	2.42	6.08	12
ภาษาอังกฤษ	4	34	2.83	7.47	6	33	2.75	7.43	10
สอนเนื้อหา									
ภาษาไทย	5	60	5.00	13.18	5	23	1.92	5.18	15.5
ภาษาอังกฤษ	6	48	4.00	10.54	7	76	8.00	17.11	15.5

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 16 (ต่อ)

พฤติกรรมการเล่น	ก่อนการทดลอง N=12				หลังการทดลอง N=12				Wob
	N	ΣX	$\bar{X}$	%	N	ΣX	$\bar{X}$	%	
เล่นไวยากรณ์									
ภาษาไทย	6	93	7.75	20.43	7	155	13.08	34.90	12
ภาษาอังกฤษ	2	17	1.42	3.74	3	12	1.00	2.70	7
อธิบายทั่วไป									
ภาษาไทย	6	44	3.67	9.67	8	46	3.83	10.36	20.5
ภาษาอังกฤษ	1	3	0.25	0.65	-	-	-	-	-
ออกคำสั่ง									
ภาษาไทย	6	27	2.25	7.35	7	42	3.25	9.46	11.5
ภาษาอังกฤษ	4	10	0.83	2.20	4	10	0.83	2.23	3
อ่านนำ	4	61	5.08	13.40	5	20	1.67	4.50	5
อ่านให้นักเรียนฟัง	4	15	1.25	3.29	-	-	-	-	-
แปลเป็นไทย	3	9	0.75	1.97	-	-	-	-	-
4. การใช้ภาษาของนักเรียน									
อ่านตามครู	6	61	5.08	20.00	4	24	2.00	6.45	12
ตอบคำถามครู									
ภาษาไทย	9	92	7.67	30.16	10	134	11.00	36.02	31
ภาษาอังกฤษ	10	122	10.17	40.00	12	214	17.83	57.53	14
อ่านออกเสียง	2	10	0.83	3.28	-	-	-	-	-
แปลเป็นไทย	3	9	0.75	2.95	-	-	-	-	-
อื่น ๆ	4	11	0.92	3.60	-	-	-	-	-

* หมายความว่าสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** หมายความว่าสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 16 (ต่อ)

พฤติกรรมการณ์	ก่อนการทดลอง N=12				หลังการทดลอง N=12				Wob
	N	ΣX	$\bar{X}$	%	N	ΣX	$\bar{X}$	%	
5. การใช้อุปกรณ์									
หนังสือเรียน	7	156	13.00	46.85	11	181	15.08	48.39	31
กระดานดำ	8	82	6.83	24.62	10	81	6.75	21.65	9.5
Worksheet	1	3	0.25	0.90	1	10	0.83	2.67	1
เทป	1	11	0.92	3.30	3	14	1.17	3.74	9
รูปภาพ	2	21	1.75	6.31	-	-	-	-	-
ยาจัด	2	12	1.00	3.60	1	11	0.92	2.94	3
บัตรคำ	2	13	1.08	3.90	3	29	2.47	7.75	2
ของจริง	-	-	-	-	3	24	2.00	6.41	-
อื่น ๆ	4	35	1.58	10.51	2	24	2.00	6.41	4
6. บรรยายภาคการเรียน									
การอ่าน									
ก. พฤติกรรมที่ครูแสดง									
ออก									
1) ลักษณะที่เป็น									
อัตราโดย									
วิพากษ์วิจารณ์									
พฤติกรรมนักเรียน	4	22	1.83	36.06	3	47	3.92	40.17	1
ออกคำสั่ง	3	8	0.67	13.11	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 16 (ต่อ)

พฤติกรรมการณ์	ก่อนการทดลอง N=12				หลังการทดลอง N=12				Wob
	N	ΣX	$\bar{X}$	%	N	ΣX	$\bar{X}$	%	
บัน	3	10	0.83	16.39	8	47	3.92	40.17	2.5
ลงโทษนักเรียน	3	10	0.83	16.39	6	18	1.50	15.38	2.5
2) ลักษณะที่เป็น									
ประชาธิปไตย									
ยกย่องชมเชย	5	8	0.67	13.11	2	5	0.42	4.27	7.5
ยอมรับความคิดเห็น									
ของนักเรียน	1	3	0.25	4.92	-	-	-	-	-
ย. พฤติกรรมที่นักเรียน									
แสดงออก									
1) ได้รับแรงจูงใจในการ									
เรียน									
หัวเราะ	2	6	0.50	1.35	2	7	0.58	1.46	3
มีส่วนร่วมในการเรียน	11	209	17.42	47.18	12	231	19.25	48.12	25
2) นักเรียนเกิดความ									
เบื่อหน่าย									
เจ็บ	11	196	16.33	44.24	12	214	17.83	44.58	28.5
สับสน	5	32	2.70	7.22	5	28	5.6	5.88	13
รวม	273	2646	220.5	100	295	2939	244.91	100	

หมายเหตุ ร้อยละของพฤติกรรมการณ์คิดจากผลรวมของคะแนนพฤติกรรมในแต่ละประเภท

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 17 แสดงค่าสถิติพื้นฐานและค่าทดสอบความแตกต่างพฤติกรรมการเล่นระหว่างกลุ่มทดลอง
ซึ่งได้รับการนิเทศภายในแบบคลินิก และกลุ่มควบคุมซึ่งได้รับการนิเทศภายในแบบปกติ

พฤติกรรมการเล่น	กลุ่มทดลอง N=12				กลุ่มควบคุม N=12				U
	N	ΣX	$\bar{X}$	%	N	ΣX	$\bar{X}$	%	
1. ลำดับขั้นการเล่น									
- การให้แนวการเรียนรู้									
การฟัง	5	32	2.60	8.56	4	17	1.4	3.96	92
การพูด	6	66	5.50	17.65	6	56	4.66	13.05	86
การอ่าน	8	68	5.67	18.18	6	112	9.33	26.11	80
การเขียน	4	58	4.80	15.50	1	9	0.75	2.10	134*
เล่นคำศัพท์	9	90	7.50	24.06	6	66	5.50	15.38	73
ไวยากรณ์	5	60	5.00	16.04	9	169	14.08	39.39	54
- การให้นักเรียนปฏิบัติ									
ทั้งชั้น	12	177	14.75	51.45	12	105	8.75	25.65	38**
จำนวนมาก	9	72	6.00	20.93	12	122	10.17	25.67	59
คนเดียว	7	53	4.42	15.40	9	65	5.42	15.86	94
เป็นคู่	2	18	1.50	5.23	1	2	0.17	0.49	134*
เป็นกลุ่ม	-	-	-	-	-	-	-	-	-
จำนวนน้อย	6	22	1.83	6.39	11	83	6.93	20.29	41**
ไม่มีส่วนร่วมเลย	2	2	0.17	0.58	10	32	2.67	7.82	139*
- การแก้ไขข้อผิดพลาด ของนักเรียน									
แก้ไขได้สำเร็จ	10	60	5.00	95.23	9	28	2.33	63.64	51

* หมายความว่าทางสถิติที่ระดับ .05

** หมายความว่าทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 17 (ต่อ)

พฤติกรรมการณ์	กลุ่มทดลอง				กลุ่มควบคุม				U
	N	ΣX	$\bar{X}$	%	N	ΣX	$\bar{X}$	%	
แก้ไขไม่สำเร็จ	1	1	0.08	1.59	5	12	1.00	27.27	135
ไม่ได้แก้ไข	2	2	0.17	3.17	2	4	0.33	9.09	122
- ส่งเสริมความมั่นใจ									
และการถ่ายโอน									
ให้ทำงานในชั้น	8	95	7.91	97.93	3	11	0.91	68.75	52
ให้ทำการบ้าน	2	2	0.16	2.06	2	5	0.42	31.25	120*
2. ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน									
ครูถาม-นักเรียนตอบ									
ปลายเปิด	12	131	10.92	52.25	9	72	6.00	24.00	42**
ปลายปิด	12	115	9.58	46.74	12	228	19.00	76.00	107**
3. การใช้ภาษาของครู									
สอนคำศัพท์									
ภาษาไทย	6	14	1.67	3.32	4	27	2.42	6.08	99
ภาษาอังกฤษ	9	69	5.75	16.39	6	33	2.75	7.43	109**
สอนเนื้อหา									
ภาษาไทย	6	16	1.33	3.80	5	23	1.92	5.18	93
ภาษาอังกฤษ	9	96	8.00	22.80	7	76	8.00	17.11	-
สอนไวยากรณ์									
ภาษาไทย	5	35	2.92	8.31	7	155	13.08	34.90	112**
ภาษาอังกฤษ	5	40	3.33	9.50	3	12	1.00	2.70	120*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 17 (ต่อ)

พฤติกรรมการณ์	กลุ่มทดลอง				กลุ่มควบคุม				U
	N	ΣX	$\bar{X}$	%	N	ΣX	$\bar{X}$	%	
อธิบายทั่วไป									
ภาษาไทย	6	48	4.00	11.40	8	46	3.83	10.32	
ภาษาอังกฤษ	5	22	1.83	5.22	-	-	-	-	-
ออกคำสั่ง									
ภาษาไทย	5	39	3.25	9.26	7	42	3.25	9.46	101
ภาษาอังกฤษ	7	38	3.17	9.02	4	10	0.83	2.23	63
อ่านให้	2	4	0.33	0.95	5	20	1.67	4.50	-
อ่านให้นักเรียนฟัง	-	-	-	-	-	-	-	-	-
แปลเป็นไทย	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4. การใช้ภาษาของนักเรียน									
อ่านตามครู	5	26	2.17	11.01	4	24	2.00	6.45	101
ตอบคำถามครู									
ภาษาไทย	8	33	2.74	12.98	10	134	11.00	36.02	113*
ภาษาอังกฤษ	12	167	13.92	70.76	12	214	17.83	57.73	89
อ่านออกเสียง	2	5	0.42	2.11	-	-	-	-	-
แปลเป็นไทย	1	3	0.25	1.27	-	-	-	-	-
5. การใช้อุปกรณ์									
หนังสือเรียน	8	111	9.25	29.29	11	181	15.08	48.39	105*
กระดานดำ	9	92	7.67	24.27	10	81	6.75	21.65	73
Worksheet	3	26	2.17	6.86	1	10	0.83	2.67	133*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 17 (ต่อ)

พฤติกรรมการณ์การล่อน	กลุ่มทดลอง				กลุ่มควบคุม				U
	N	ΣX	$\bar{X}$	%	N	ΣX	$\bar{X}$	%	
ย. พฤติกรรมที่นักเรียน แสดงออก ได้รับแรงจูงใจ ในการเรียน									
หัวเราะ	4	17	1.42	3.20	2	7	0.58	1.46	97
มีส่วนร่วม ในการเรียน	12	284	23.67	53.58	12	231	19.25	48.12	88
นักเรียนเกิด ความเบื่อหน่าย									
เจ็บ	12	182	15.17	34.34	12	214	17.82	44.58	60
สับสน	5	47	3.92	8.87	5	28	5.6	5.88	110
รวม	307	2768	231.08	100	295	2939	244.91	100	

หมายเหตุ ร้อยละของพฤติกรรมการณ์การล่อนคิดจากผลรวมของพฤติกรรมการณ์การล่อนในแต่ละประเภท

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 18 แสดงการคำนวณค่าสถิติความแตกต่างพฤติกรรมการเล่นรวมทุกประเภทภายในกลุ่ม
ทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง

STATISTICAL BEHAVIORAL CATEGORIES	SUBJECT NO.	PRE-TEST	POST-TEST	di	ABSOLUTE di	RANK	SIGNED RANK	Wob
พฤติกรรมการเล่น รวม	1	148	194	46	46	66	6	21
	2	235	190	-45	45	55	-5	
	3	235	305	70	70	8	8	
	4	194	214	20	20	2	2	
	5	59	201	142	142	12	12	
	6	212	315	103	103	11	11	
	7	250	257	7	7	1	1	
	8	133	220	87	87	10	10	
	9	143	180	37	37	4	4	
	10	185	126	-59	59	7	-7	
	11	260	185	-75	75	9	-9	
	12	150	171	21	21	3	3	

Wob .01 (N = 12) $\leq$ 7

T- = 21

Wob .05 (N = 12) $\leq$ 13

จากตาราง 18 แสดงว่าพฤติกรรมการเล่นของครูผู้สอนในกลุ่มทดลองก่อนและหลังการ
ทดลองไม่แตกต่างกัน

ตาราง 19 แสดงค่าคำนวณค่าสถิติความแตกต่างพฤติกรรมการเล่นรวมทุกประเภท ของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

STATISTICAL DATA BEHAVIORAL CATEGORIES	SUBJECT NO.	PRE-TEST	POST-TEST	di	ABSOLUTE di	RANK	SIGNED RANK	Wob
พฤติกรรมการเล่นรวม	1	229	246	17	17	4	4	21
	2	255	240	-15	15	2.5	-2.5	
	3	173	250	77	77	11	11	
	4	212	167	-45	45	7	-7	
	5	206	208	2	2	1	1	
	6	187	208	21	21	5	5	
	7	216	288	72	72	10	10	
	8	207	263	56	56	8	8	
	9	278	210	-68	68	9	-9	
	10	182	223	41	41	6	6	
	11	260	245	-15	15	2.5	-2.5	
	12	70	153	83	83	12	12	

Wob .01 (N = 12) $\leq$ 7

T = 21

Wob .05 (N = 12) $\leq$ 13

จากตาราง 19 แสดงว่าพฤติกรรมการเล่นครูก่อนและหลังการทดลอง ไม่แตกต่างกัน

แสดงค่าสถิติการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการเล่นรวมทุกประเภทของครูผู้สอน
ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
คะแนน												
กลุ่มทดลอง	194	190	305	214	201	315	257	220	180	126	185	171
กลุ่มควบคุม	246	240	250	167	208	208	288	263	210	223	245	153

E แทนกลุ่มทดลอง

C แทนกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	E	C	C	E	E	E	E	E	E	C	C	C	E
คะแนน	126	153	167	171	180	185	190	194	201	208	208	210	214
อันดับที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

กลุ่ม	E	C	C	C	C	C	E	C	C	E	E
คะแนน	220	233	240	245	246	250	257	263	288	305	315
อันดับที่	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24

$$TE = 134$$

$$TC = 166$$

$$U = NA(NB) + \frac{NA(NA+1)}{2} - TA \quad \text{เมื่อ } U \text{ มีค่ามากกว่า } \frac{n_1 n_2}{2}$$

$$= 12(12) + \frac{12(13)}{2} - 134 \quad \text{เลือกใช้ค่า } U \text{ ที่มีค่าน้อยกว่า}$$

$$= 56 \quad \text{โดย } U' = n_1 n_2 - U$$

$$U_{.01} (NA = 12, NB = 12) = 102 >> 42$$

$$U_{.05} (NA = 12, NB = 12) = 113 >> 31$$

สรุปได้ว่าพฤติกรรมการเล่นของครูผู้สอนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง
ไม่แตกต่างกัน

ภาคผนวก ข .

1. ตัวอย่างแสดงวิธีคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของ เครื่องมือสังเกตการณ์
2. ตารางแสดง ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดทัศนคติต่อการนิเทศ
3. ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
4. เครื่องมือสังเกตและบันทึกพฤติกรรมการเล่น
5. แบบทดสอบวัดทัศนคติต่อการนิเทศ
6. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ตาราง 20 ตัวอย่างการแสดงวิธีการคำนวณหาความเชื่อมั่นของแบบสังเกต

พฤติกรรมที่สังเกต	คนที่ 1	คนที่ 2	ร้อยละคนที่ 1	ร้อยละคนที่ 2	ความแตกต่างของ ร้อยละที่สังเกต	ตัวอย่างการคำนวณ
การให้แนวการเรียนรู้						
- การเขียน	2	2	0.7692	0.8032	0.034	$\frac{Po-Pe}{1-Pe}$
- คำศัพท์	9	6	3.4615	2.4096	1.0519	$Po = 1 - \frac{12.80}{100}$
- การอ่าน	10	6	3.8461	2.4096	1.4365	
- การพูด	5	7	1.9231	2.8112	0.8881	$= 1 - 0.1280$
- การฟัง	7	10	2.6923	4.0161	1.3238	$= 0.8720$
- ไวยากรณ์	7	6	2.6923	2.4069	0.2854	$Pe = (.1153)^2 + (.1076)^2$
ให้นักเรียนปฏิบัติ						
- ทั้งชั้น	10	11	3.8461	4.4177	0.5716	$= 0.0247$
- จำนวนมาก	4	5	1.5385	2.0080	0.4695	$m = \frac{Po-Pe}{1-Pe}$
- จำนวนน้อย	13	10	4.9999	4.0161	0.9838	$= \frac{.8720 - .0247}{1 - .0247}$
- ไม่มีส่วนร่วมเลย	11	12	4.2308	4.8193	0.5885	$= \frac{.8473}{.9753}$
ปฏิสัมพันธ์						$= .8686$
- ปลายปิด	15	14	5.7692	5.6225	0.1467	
- ปลายเปิด	16	14	6.1538	5.6225	0.5313	
การใช้ภาษาของครู						
- ใช้ภาษาอังกฤษ	24	22	9.2308	8.8353	0.3955	
- ใช้ภาษาไทย	17	16	6.5385	6.4257	0.1128	
การใช้ภาษาของนักเรียน						
- ใช้ภาษาอังกฤษ	8	7	3.0769	2.8112	0.2657	
- ใช้ภาษาไทย	3	4	1.1538	1.6064	0.4526	

พฤติกรรมที่สังเกต	คนที่ 1	คนที่ 2	ร้อยละคนที่ 1	ร้อยละคนที่ 2	ความแตกต่างของ ร้อยละที่สังเกต	ตัวอย่างการสำนวน
6 การใช้อุปกรณ์						
- กระดานดำ	13	14	4.9999	5.6225	0.6226	
- หนังสือเรียน	28	26	10.7692	10.4418	0.3274	
- เทป	3	3	1.1538	1.2048	0.0510	
7 ลักษณะที่เป็นอัตตาริปไตย	14	12	5.3846	4.8193	0.5653	
8 ยกย่องชมเชย	6	5	2.3077	2.0880	0.2997	
9 ลักษณะแรงจูงใจที่นักเรียน ได้รับ	5	5	1.9231	2.0080	0.0849	
10 ลักษณะความเบื่อหน่าย	30	32	11.5385	12.8514	1.3129	
นักเรียนได้รับ	30	32	11.5385	12.8514	1.3129	
รวม	260	249	100	100	12.8015	

ตาราง 21 แสดงค่าอำนาจสำนบก (t) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดทัศนคติต่อการนิเทศ

ข้อที่	กลุ่มสูง				กลุ่มต่ำ				t	ความเชื่อมั่น
	ΣX	ΣX^2	$\bar{X}$	S^2	ΣX	ΣX^2	$\bar{X}$	S^2		
1	143	4163	28.6	18.3	-78	1912	-15.6	174.55	6.37**	.92
2	58	862	14.5	7	-34	294	- 8.5	1.67	15.6**	
3	32	294	8	12.7	-38	378	- 9.5	5.6	8.17**	
4	51	657	12.75	2.25	-33	319	- 8.25	15.58	9.95**	
5	52	784	13	36	-29	345	- 7.25	44	4.53**	
6	39	381	9.75	.25	-27	327	- 6.75	47.25	4.85**	
7	43	477	10.75	4.9	-42	492	-10.5	17	9.23**	
8	57	815	14.25	0.92	-25	203	-6.25	15.58	10.09**	

มีค่าอำนาจสำนบกที่ระดับ .01

ตาราง 22 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	.54	.61	21	.61	.48	41	.23	.67	61	.57	.56
2	.32	.35	22	.26	.39	42	.47	.20	62	.47	.81
3	.40	.23	23	.48	.51	43	.25	.22	63	.50	.59
4	.44	.22	24	.40	.36	44	.52	.45	64	.69	.74
5	.37	.25	25	.54	.46	45	.43	.43	65	.52	.67
6	.59	.38	26	.59	.64	46	.56	.63	66	.63	.52
7	.43	.12	27	.62	.46	47	.38	.30	67	.50	.59
8	.55	.27	28	.56	.63	48	.33	.59	68	.33	.38
9	.40	.50	29	.35	.34	49	.62	.80	69	.64	.70
10	.32	.36	30	.54	.65	50	.52	.56	70	.67	.76
11	.61	.48	31	.76	.66	51	.65	.69	71	.59	.58
12	.58	.66	32	.59	.64	52	.50	.90	72	.66	.67
13	.52	.73	33	.64	.58	53	.44	.27	73	.49	.65
14	.56	.68	34	.78	.75	54	.40	.56	74	.65	.49
15	.62	.60	35	.72	.60	55	.48	.78	75	.34	.32
16	.36	.25	36	.66	.67	56	.54	.65	76	.51	.34
17	.23	.26	37	.50	.70	57	.45	.57	77	.51	.40
18	.25	.30	38	.42	.47	58	.41	.64	78	.35	.34
19	.57	.34	39	.61	.66	59	.47	.54	79	.58	.41
20	.34	.27	40	.41	.64	60	.33	.30	80	.42	.66

ตาราง 23 เครื่องมือประเมินผลและวิ. คร่ำเชิงพฤติกรรมกรรมการสอน FLCO

ตาราง 24 เครื่องมือบันทึกและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอน MMUFLCOF II

Modified Marbury University Foreign Language Classroom Observation Form II (MMUFLCOF II)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100	101	102	103	104	105	106	107	108	109	110	111	112	113	114	115	116	117	118	119	120	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131	132	133	134	135	136	137	138	139	140	141	142	143	144	145	146	147	148	149	150	151	152	153	154	155	156	157	158	159	160	161	162	163	164	165	166	167	168	169	170	171	172	173	174	175	176	177	178	179	180	181	182	183	184	185	186	187	188	189	190	191	192	193	194	195	196	197	198	199	200	201	202	203	204	205	206	207	208	209	210	211	212	213	214	215	216	217	218	219	220	221	222	223	224	225	226	227	228	229	230	231	232	233	234	235	236	237	238	239	240	241	242	243	244	245	246	247	248	249	250	251	252	253	254	255	256	257	258	259	260	261	262	263	264	265	266	267	268	269	270	271	272	273	274	275	276	277	278	279	280	281	282	283	284	285	286	287	288	289	290	291	292	293	294	295	296	297	298	299	300	301	302	303	304	305	306	307	308	309	310	311	312	313	314	315	316	317	318	319	320	321	322	323	324	325	326	327	328	329	330	331	332	333	334	335	336	337	338	339	340	341	342	343	344	345	346	347	348	349	350	351	352	353	354	355	356	357	358	359	360	361	362	363	364	365	366	367	368	369	370	371	372	373	374	375	376	377	378	379	380	381	382	383	384	385	386	387	388	389	390	391	392	393	394	395	396	397	398	399	400	401	402	403	404	405	406	407	408	409	410	411	412	413	414	415	416	417	418	419	420	421	422	423	424	425	426	427	428	429	430	431	432	433	434	435	436	437	438	439	440	441	442	443	444	445	446	447	448	449	450	451	452	453	454	455	456	457	458	459	460	461	462	463	464	465	466	467	468	469	470	471	472	473	474	475	476	477	478	479	480	481	482	483	484	485	486	487	488	489	490	491	492	493	494	495	496	497	498	499	500	501	502	503	504	505	506	507	508	509	510	511	512	513	514	515	516	517	518	519	520	521	522	523	524	525	526	527	528	529	530	531	532	533	534	535	536	537	538	539	540	541	542	543	544	545	546	547	548	549	550	551	552	553	554	555	556	557	558	559	560	561	562	563	564	565	566	567	568	569	570	571	572	573	574	575	576	577	578	579	580	581	582	583	584	585	586	587	588	589	590	591	592	593	594	595	596	597	598	599	600	601	602	603	604	605	606	607	608	609	610	611	612	613	614	615	616	617	618	619	620	621	622	623	624	625	626	627	628	629	630	631	632	633	634	635	636	637	638	639	640	641	642	643	644	645	646	647	648	649	650	651	652	653	654	655	656	657	658	659	660	661	662	663	664	665	666	667	668	669	670	671	672	673	674	675	676	677	678	679	680	681	682	683	684	685	686	687	688	689	690	691	692	693	694	695	696	697	698	699	700	701	702	703	704	705	706	707	708	709	710	711	712	713	714	715	716	717	718	719	720	721	722	723	724	725	726	727	728	729	730	731	732	733	734	735	736	737	738	739	740	741	742	743	744	745	746	747	748	749	750	751	752	753	754	755	756	757	758	759	760	761	762	763	764	765	766	767	768	769	770	771	772	773	774	775	776	777	778	779	780	781	782	783	784	785	786	787	788	789	790	791	792	793	794	795	796	797	798	799	800	801	802	803	804	805	806	807	808	809	810	811	812	813	814	815	816	817	818	819	820	821	822	823	824	825	826	827	828	829	830	831	832	833	834	835	836	837	838	839	840	841	842	843	844	845	846	847	848	849	850	851	852	853	854	855	856	857	858	859	860	861	862	863	864	865	866	867	868	869	870	871	872	873	874	875	876	877	878	879	880	881	882	883	884	885	886	887	888	889	890	891	892	893	894	895	896	897	898	899	900	901	902	903	904	905	906	907	908	909	910	911	912	913	914	915	916	917	918	919	920	921	922	923	924	925	926	927	928	929	930	931	932	933	934	935	936	937	938	939	940	941	942	943	944	945	946	947	948	949	950	951	952	953	954	955	956	957	958	959	960	961	962	963	964	965	966	967	968	969	970	971	972	973	974	975	976	977	978	979	980	981	982	983	984	985	986	987	988	989	990	991	992	993	994	995	996	997	998	999	1000	1001	1002	1003	1004	1005	1006	1007	1008	1009	1010	1011	1012	1013	1014	1015	1016	1017	1018	1019	1020	1021	1022	1023	1024	1025	1026	1027	1028	1029	1030	1031	1032	1033	1034	1035	1036	1037	1038	1039	1040	1041	1042	1043	1044	1045	1046	1047	1048	1049	1050	1051	1052	1053	1054	1055	1056	1057	1058	1059	1060	1061	1062	1063	1064	1065	1066	1067	1068	1069	1070	1071	1072	1073	1074	1075	1076	1077	1078	1079	1080	1081	1082	1083	1084	1085	1086	1087	1088	1089	1090	1091	1092	1093	1094	1095	1096	1097	1098	1099	1100	1101	1102	1103	1104	1105	1106	1107	1108	1109	1110	1111	1112	1113	1114	1115	1116	1117	1118	1119	1120	1121	1122	1123	1124	1125	1126	1127	1128	1129	1130	1131	1132	1133	1134	1135	1136	1137	1138	1139	1140	1141	1142	1143	1144	1145	1146	1147	1148	1149	1150	1151	1152	1153	1154	1155	1156	1157	1158	1159	1160	1161	1162	1163	1164	1165	1166	1167	1168	1169	1170	1171	1172	1173	1174	1175	1176	1177	1178	1179	1180	1181	1182	1183	1184	1185	1186	1187	1188	1189	1190	1191	1192	1193	1194	1195	1196	1197	1198	1199	1200	1201	1202	1203	1204	1205	1206	1207	1208	1209	1210	1211	1212	1213	1214	1215	1216	1217	1218	1219	1220	1221	1222	1223	1224	1225	1226	1227	1228	1229	1230	1231	1232	1233	1234	1235	1236	1237	1238	1239	1240	1241	1242	1243	1244	1245	1246	1247	1248	1249	1250	1251	1252	1253	1254	1255	1256	1257	1258	1259	1260	1261	1262	1263	1264	1265	1266	1267	1268	1269	1270	1271	1272	1273	1274	1275	1276	1277	1278	1279	1280	1281	1282	1283	1284	1285	1286	1287	1288	1289	1290	1291	1292	1293	1294	1295	1296	1297	1298	1299	1300	1301	1302	1303	1304	1305	1306	1307	1308	1309	1310	1311	1312	1313	1314	1315	1316	1317	1318	1319	1320	1321	1322	1323	1324	1325	1326	1327	1328	1329	1330	1331	1332	1333	1334	1335	1336	1337	1338	1339	1340	1341	1342	1343	1344	1345	1346	1347	1348	1349	1350	1351	1352	1353	1354	1355	1356	1357	1358	1359	1360	1361	1362	1363	1364	1365	1366	1367	1368	1369	1370	1371	1372	1373	1374	1375	1376	1377	1378	1379	1380	1381	1382	1383	1384	1385	1386	1387	1388	1389	1390	1391	1392	1393	1394	1395	1396	1397	1398	1399	1400	1401	1402	1403	1404	1405	1406	1407	1408	1409	1410	1411	1412	1413	1414	1415	1416	1417	1418	1419	1420	1421	1422	1423	1424	1425	1426	1427	1428	1429	1430	1431	1432	1433	1434	1435	1436	1437	1438	1439	1440	1441	1442	1443	1444	1445	1446	1447	1448	1449	1450	1451	1452	1453	1454	1455	1456	1457	1458	1459	1460	1461	1462	1463	1464	1465	1466	1467	1468	1469	1470	1471	1472	1473	1474	1475	1476	1477	1478	1479	1480	1481	148
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	-----

แบบประเมินผลการสอน

(หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา)

โรงเรียน กลุ่มที่ จังหวัด เขตการศึกษา

ชื่อครูผู้สอน ชั้น วิชา หนังสือเรียน

เรื่อง บทที่ หน้า

เอกสารประกอบการสอน ผู้สังเกตการสอน

วัน-เดือน-ปี ที่สังเกตการสอน เวลา

ก. ความเหมาะสมของแผนการสอน (กรณีที่ดูแผนการสอนก่อนเข้าสังเกตการสอน)

สอนได้ตามแผน

เรียงความสำคัญจากคะแนนมากไปหาคะแน้น้อย

1. ความชัดเจนของจุดประสงค์

--	--	--	--	--	--

2. กิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมและ

สอดคล้องกับจุดประสงค์

--	--	--	--	--	--

3. การประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์

--	--	--	--	--	--

ข. การดำเนินการสอน

4. วิธีสร้างความสนใจ ☐ ใช้อุปกรณ์คือ

☐

☐ ตั้งคำถาม

☐ เพ่าเหตุการณ์เพื่อนำเข้าสู่บทเรียน

☐ ใช้เนื้อหาจากบทเรียนเช่น คำศัพท์

☐ วิธีการอื่น ๆ คือ

☐

5. ทบทวนความรู้เดิม

- ☐ การออกเสียง
- ☐ ศัพท์
- ☐ ไวยากรณ์
- ☐ เนื้อเรื่อง
- ☐ อื่น ๆ คือ

โดยใช้

- ☐ จดบันทึก
- ☐ ตั้งคำถาม
- ☐ อธิบาย
- ☐ วิธีการอื่น ๆ คือ

6. การเล่นบทบาทเรียนใหม่

- ☐ สอนคำศัพท์โดย
- ☐ ให้ความหมายเป็นคำ ๆ
- ☐ ให้อยู่ใน context
- ☐ อธิบายกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ พร้อมตัวอย่าง
- ☐ ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติก่อนสอนเนื้อหาใหม่
- ☐ วิธีการอื่น ๆ คือ

6.1 การเล่นบทบาทเรียนใหม่นี้

- ☐ ใช้จุดประสงค์คือ
- ☐ ไม่ใช้จุดประสงค์

7. การให้แนวการเรียนรู้

- ☐ ตั้งคำถามเป็นแนวทาง
☐ อธิบายและให้ตัวอย่าง
☐ เล่า เนื้อเรื่อง โดยย่อ
☐ ให้ทำ worksheet ตามขั้นตอน
☐ นักเรียนฟัง เทปพอเป็นแนวทาง
☐ วิธีการอื่น ๆ คือ

8. นักเรียนฝึกปฏิบัติ นักเรียนมีโอกาสฝึกทักษะ และปฏิบัติกิจกรรมต่อไปนี้

8.1 ฟัง และทำแบบฝึกหัดประเภท

- ☐ เขียนตอบคำถามสั้น ๆ
☐ เลือกคำตอบที่ถูกต้อง
☐ เลือกหรือเรียงภาพให้ถูกต้อง
☐ ปฏิบัติตามสิ่งที่ฟัง
☐ ไข worksheet
☐ Take note
☐ อื่น ๆ คือ

8.2 พูด โดยวิธี

- ☐ พูดตามครู / เทป
☐ พูดโต้ตอบกับครู
☐ โต้ตอบกับเพื่อน (pair work)
☐ กิจกรรมสมมติ (role play)
☐ อื่น ๆ คือ

8.3 ☐ อ่าน และทำแบบฝึกหัด

☐ ในหนังสือเรียน

☐ ใน worksheet

☐ อื่น ๆ คือ

8.4 ☐ เขียนโดย

☐ ใช้รูปภาพเป็นแนว

☐ เดิมคำในข้อความ

☐ เรียงประโยคให้ถูกต้อง

☐ มีตัวอย่างข้อความเทียบเคียง

☐ มีหัวข้อ หรือคำขึ้นต้นไว้ตามลำดับ

☐ อื่น ๆ คือ

8.5 ☐ ทักษะสัมพันธ์ ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะต่อไปนี้

☐ ฟัง , พูด

☐ อ่าน , เขียน

9. การให้นักเรียนทราบผลการปฏิบัติ

☐ ให้ทราบผลทันที เป็นรายบุคคล เช่น ชมเชย หรือแนะนำ

☐ ครูเฉลยคำตอบในห้องเรียน

☐ ครูรวบรวมผลงานไปตรวจที่บ้าน

☐ นักเรียนตรวจผลงานของเพื่อนตามที่ครูเฉลย

☐ ส่งเฉลยให้นักเรียนตรวจเป็นการบ้าน

☐ อื่น ๆ คือ

10. การเสริมความมั่นใจในการเรียน

- ☐ การบ้าน
- ☐ ทำรายงาน
- ☐ ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม
- ☐ อื่น ๆ คือ

11. การนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่

- ☐ กิจกรรมสมมติ (Role play)
- ☐ ฟัง เนื้อหาใหม่ที่มีศัพท์และโครงสร้างประโยคที่คุ้นเคย
- ☐ อ่าน เนื้อหาใหม่ที่มีศัพท์และโครงสร้างประโยคที่คุ้นเคย
- ☐ เขียนสื่อความหมายได้ที่ต้องการ
- ☐ อื่น ๆ คือ

ค. ความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

12. การใช้เวลาในแต่ละเหตุการณ์การเรียนการสอน

- ☐ เหมาะสม
- ☐ ใช้เวลาในกิจกรรมบางกิจกรรม ค่อนข้างมากเกินไป เช่น
-

13. วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการสอน

- ☐ นิตรา, นิตรประโยค
- ☐ รูปภาพ
- ☐ แผนภูมิ
- ☐ เทป
- ☐ หุ่นจำลอง
- ☐ ของจริง
- ☐ อื่น ๆ คือ

14. ความสนใจ ความกระตือรือร้นของนักเรียน

- ☐ สนใจดี
☐ สนใจพอประมาณ
☐ สนใจน้อย

☐

15. การใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนของคุณ

- ☐ พูดภาษาอังกฤษตลอด
☐ พูดภาษาอังกฤษมากกว่าพูดไทย
☐ พูดไทยมากกว่าพูดภาษาอังกฤษ
☐ พูดไทยและอังกฤษเท่า ๆ กัน
☐ พูดไทยตลอด ยกเว้นเมื่อน้องอ่านอังกฤษในหนังสือเรียน

☐

16. จำนวนนักเรียนที่มีโอกาสฝึกทักษะทางภาษา

- ☐ ทุกคน
☐ ส่วนมาก
☐ ครึ่งหนึ่ง
☐ ส่วนน้อย

☐

17. สภาพห้องเรียน

☐

17.1 แสงสว่าง

- ☐ พอดี
☐ ไม่พอดี

17.2 จำนวนนักเรียน

- ☐ มากไป คือมี คน
☐ พอดี

17.3 เสียรบกวน

☐ เป็นปัญหา

☐ ไม่เป็นปัญหา

18. กิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจ และเป็นประโยชน์มากคือ

18.1

18.2

18.3

19. การสอนบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนด

☐ ต้มาก

☐ ดี

☐ พอใช้

☐ ต้องสอนเสริมในคาบเรียนต่อไป

20. ข้อเสนอแนะ

20.1

20.2

20.3

ผู้สังเกต

แบบจำลองการวัดทัศนคติต่อการฉ้อโกง

คำชี้แจง

โปรดทำเครื่องหมายถูก (✓) ในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงสำหรับท่านมากที่สุด

ซึ่งท่านอาจจะได้รับการนิเทศ ในลักษณะที่เป็นการทำงานร่วมกับหัวหน้าหมวดวิชา รองหัวหน้าหมวดวิชา หรือเพื่อนครูในหมวดวิชาเดียวกัน ซึ่งเป็นความพยายามที่จะปรับปรุงประสิทธิภาพการเรียนการสอนในโรงเรียนของท่าน โปรดแสดงทัศนคติของท่านต่อการนิเทศดังกล่าว โดยการตอบคำถามต่อไปนี้

การฉีกขาดการรื้อถอน

ชัดเจน	_____	คลุมเครือ
ร่ำรวย	_____	แร้งแร้ง
สนุกสนาน	_____	อึดอัดใจ
มีรสขม	_____	จืดจืด
กระฉือรื้อ	_____	เผื่อยซ่า
ละเอียด	_____	หยาบ
สับไว	_____	เยื่องช้า
เบา	_____	หนัก
ปรับได้	_____	ปรับไม่ได้
ยุติธรรม	_____	ไม่ยุติธรรม
มีค่า	_____	ไร้ค่า
ดี	_____	ไม่ดี
ง่าย	_____	ยาก

การนิเทศ์อยู่บนพื้นฐานความเป็นประชาธิปไตย

มาก _____ น้อย
กว้าง _____ แคบ
สูง _____ ต่ำ
ลึก _____ ตื้น
เต็มที่ _____ ค่อนข้างน้อย
ชัดเจน _____ คลุมเครือ

การนิเทศ์การสื่อสารอยู่บนพื้นฐานความร่วมมืออย่างใกล้ชิด ระหว่างผู้นิเทศ์กับผู้สื่อสาร

มาก _____ น้อย
กว้าง _____ แคบ
ลึก _____ ตื้น
ชัดเจน _____ คลุมเครือ
ดี _____ ไม่ค่อยดี

การสังเกตการสื่อสารของผู้นิเทศ์

ละเอียด _____ หยาด
ชัดเจน _____ คลุมเครือ
ลึกซึ้ง _____ ไม่ลึกซึ้ง
สับไว _____ เชื่องช้า
ยุติธรรม _____ ไม่ยุติธรรม
ปฏิบัติได้ _____ เพ้อฝัน
ดี _____ ยังต้องปรับปรุง

คำแนะนำของผู้สังเกต

ละเอียด	_____	หายาบ
ชัดเจน	_____	คลุมเครือ
ปฏิบัติได้	_____	เพื่อฝัน
มีค่า	_____	ไร้ค่า
ดี	_____	ควรปรับปรุง
ลึกซึ้ง	_____	ไม่ลึกซึ้ง
เต็มที่	_____	ค่อนข้างน้อย
สนุกสนาน	_____	อึดอัดใจ

การนิเทศการสอนช่วยให้ท่านเข้าใจตัวท่านเอง

มาก	_____	น้อย
กว้าง	_____	แคบ
ลึก	_____	ตื้น
ชัดเจน	_____	คลุมเครือ
ละเอียด	_____	ยังไม่ละเอียด

ประโยชน์ที่ท่านได้รับจากการนิเทศ

มาก	_____	น้อย
กว้าง	_____	แคบ
สูง	_____	ต่ำ
ลึก	_____	ตื้น
มีเต็มที่	_____	ไม่มีเลย

ผู้เฒ่าการล่อนของท่าน

ไร่ เรียง _____ เครื่อง เกรียด
 มีรล่ข่าด _____ ด้ดยัด
 ลักขี้ง _____ ไม่ลักขี้ง
 ละเอียด _____ หยาบ
 ดี _____ ต้องปรับปรุง

การทำงานร่วมกับผู้เฒ่า

ล่นกล่นาน _____ อัดอัดใจ
 มีรล่ข่าด _____ ด้ดยัด
 กระตือรือร้น _____ เลื้อยข่า
 ไร่ เรียง _____ เครื่อง เกรียด
 ปรับได้ _____ เพื้อน
 เบา _____ หนัก
 ดี _____ ควรปรับปรุง

แบบสอบถามวัดทัศนคติของผู้สอนต่อการนิเทศ

คำชี้แจง

ตามที่ท่านได้มีประสบการณ์ทำงานร่วมกับผู้นิเทศการสอนตลอดระยะเวลา 4 สัปดาห์ที่ผ่านมา ท่านคิดว่าการนิเทศการสอนของผู้ที่ทำการนิเทศการสอนท่าน โดยพิจารณาถึงกระบวนการขั้นตอนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดทุกขั้นตอน ที่ผู้นิเทศก็ได้ทำงานร่วมกับท่าน ท่านคิดว่าการนิเทศการสอนดังกล่าวมีประโยชน์ต่อท่าน ต่อการพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนอย่างไร โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านอย่างตรงไปตรงมาต่อการนิเทศดังกล่าว โดยการทำเครื่องหมายถูก (✓) ในช่องที่เป็นความจริงสำหรับท่านมากที่สุด ในแต่ละประเด็นคำถาม

การนิเทศการสอน

ชัดเจน	_____	คลุมเครือ
รู้เรื่อง	_____	เกรงเกรียง
สนุกสนาน	_____	อึดอัดใจ
มีผลย่ำดี	_____	จำกัด
กระตือรือร้น	_____	เฉื่อยช้า
ละเอียด	_____	หยาบ
จับใจ	_____	เชื่องช้า
เบา	_____	หนัก
ปฏิบัติได้	_____	ปฏิบัติไม่ได้
ยุติธรรม	_____	ไม่ยุติธรรม
มีค่า	_____	ไร้ค่า
ดี	_____	ไม่ดี
ง่าย	_____	ยาก

การนิเทศตั้งอยู่บนพื้นฐานความเป็นประชาธิปไตย

มาก							น้อย
กว้าง							แคบ
สูง							ต่ำ
ลึก							ตื้น
เดิมที							ค่อนข้างน้อย
ชัดเจน							คลุมเครือ

การนิเทศการล่องตังอยู่บนพื้นฐานความร่วมมืออย่างใกล้ชิด ระหว่างผู้เฒ่ากับผู้ล่อง

มาก							น้อย
กว้าง							แคบ
ลึก							ตื้น
ชัดเจน							คลุมเครือ
ดี							ไม่ค่อยดี

การสังเกตการณ์ของผู้นี้เทศก์

ละเอียดย							หยาบ
ขัดเจน							คลุมเครือ
ลึกซึ้ง							ไม่ลึกซึ้ง
สับไว							เชื่องช้า
ยุติธรรม							ไม่ยุติธรรม
ปฏิบัติได้							เพื่อน
ดี							ยังต้องปรับปรุง

ผู้เฒ่าการล่อนของท่าน

ร่ำเรง _____ เครื่องเคียด
 มีรล่ำติ _____ สดขิด
 สกซ้าง _____ ไม่สกซ้าง
 ละเอียต _____ หยาบ
 ดี _____ ต้องปรับปรุง

การทำงานร่วมกับผู้เฒ่า

ล่นกล่นาน _____ อัดอัดใจ
 มีรล่ำติ _____ สดขิด
 กระตือรือร้น _____ เลื่อยขา
 ร่ำเรง _____ เครื่องเคียด
 ปฏิบัติได้ _____ เพื่องั้น
 เบา _____ หนัก
 ดี _____ ควรปรับปรุง

ข้อทดสอบวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง กรุณาย้ายขีดเขียนสิ่งใด ๆ ในข้อทดสอบฉบับนี้

โปรดตอบคำถามในกระดาษคำตอบ ซึ่งแยกต่างหาก

Part I คำชี้แจง ข้อทดสอบนี้เป็นข้อทดสอบวัดความสามารถทางการฟัง มีข้อทดสอบใน Part I นี้ทั้งหมด จำนวน 20 ข้อ ในแต่ละข้อนักเรียนจะได้ยินประโยคคำพูดจากเทป 1 ครั้ง ขอให้นักเรียนตั้งใจฟังเทป เมื่อนักเรียนได้ยินประโยคที่พูดจบลง ให้นักเรียนอ่านคำตอบที่ตรงกับข้อที่นักเรียนได้ยินจากเทป แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวจากข้อเลือก a, b, c หรือ d ที่กำหนดให้ ตัวอย่างเช่น

(0) (นักเรียนได้ยินจากเทป) bit, beat, bet

(นักเรียนอ่าน) a. bet, beat, bit b. beat, bit, bet

c. bit, bet, beat d. bitt, beat, bet

1. (Recorded) : pick, pick, pig

(Written) : a. pig, pig, pick

b. pick, pig, pick

c. pick, pick, pig

d. pig, pick, pig

2. (Recorded) : tea, tree, three

(Written) : a. tree, three, tea

b. three, tea, tree

c. tea, three, three

d. tea, tree, three

3. (Recorded) : tink, sink, think

(Written) : a. tink, sink, think

b. tink, sink, sink

c. sink, sink, think

d. tink, think, think

4. (Recorded) : coat

(Written) : a. code

c. caught

b. coat

d. cord

5. (Recorded) : drawer

(Written) : a. daughter

b. drawer

c. down

d. drawing

6. (Recorded) : Suda is a very good-looking girl.

(Written) : Suda is ____.

a. ugly b. beautiful

c. fat d. thin

7. (Recorded) : Mr. and Mrs. White have four children, two boys and two girls.

(Written) : Mr. and Mrs. White have

a. four sons. b. got two sisters.

c. got no daughters d. two daughters.

8. (Recorded) : It's hot today.

I'm thirsty.

(Written) : He wants some ____.

a. food b. water

c. books to read d. money

9. (Recorded) : Where is my book?

(Written) :

a. No, it isn't. b. Yes, he is.

c. It's here. d. He's at home.

10. (Recorded) : How old is John?

(Written) : a. Yes, he is.

b. He's a boy.

c. at school.

d. sixteen.

11. (Recorded) : Where is Suree from?

(Written) : a. Yes, she is.

b. She's good-looking.

c. Bangkok.

d. fourteen

12. (Recorded) : What time is it?

(Written) : a. At school.

b. Sixteen years old.

c. No, it is not.

d. Two o'clock.

13. (Recorded) : What color is your pencil?

(Written) : a. It's small.

b. No, it isn't.

c. It's short.

d. It's black.

14. (Recorded) : Get up John! It's seven o'clock.

(Written) : It is ____.

a. in the morning. b. at night.

c. at noon d. in the afternoon.

15. (Recorded) : Suda is looking for
her ring in the park.
Sutep is helping her.

- (Written) : a. Suda is at home.
b. Sutep is at school.
c. Sutep has got the ring.
d. Suda and Sutep are
in the park.

คำชี้แจง ฟังข้อความนี้จากเทป แล้วตอบคำถามข้อ 16 - 18 โดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด
เพียงคำตอบเดียวจากข้อเลือก a, b, c, หรือ d ที่กำหนดให้

- (Recorded) : Sutep is 16 years old. He's a strong and good-looking boy.
He is riding his bicycle. Suda is 15 years old. She is tall
and good-looking, too. She is riding her motor-cycle.

(Written) :

16. How old is Suda?

- a. fourteen years old.
- b. fifteen years old.
- c. sixteen years old.
- d. eighteen years old.

18. Suda and Sutep are ____.

- a. riding their bicycles
- c. riding their motorcycles.

17. Suda is ____.

- a. walking
- b. riding a motorcycle.
- c. riding a bicycle.
- d. riding in a car.

- b. good-looking.
- d. strong and tall.

คำชี้แจง ฟังบทสนทนาต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 19 - 20 โดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียง...

คำตอบเดียวจากข้อเลือกที่กำหนดให้ a, b, c หรือ d

(Recorded) : A : Is Suda Sutep's friend?

B : No, her brother is.

A: Where is Sutep from?

B : He's from Bangkok.

A : Is Sutep not her boy-friend?

B : No, he isn't.

19. (Written) : Sutep is _____.

- a. Suda's boy-friend.
- b. Suda's brother.
- c. Suda's friend.
- d. from Bangkok.

20. Suda

- a. has got a brother.
- b. is from Bangkok.
- c. has got a sister.
- d. is Sutep's sister.

Part II คำชี้แจง ใน Part II นี้ข้อทดสอบทั้งหมด 20 ข้อ ตั้งแต่ข้อ 21 - 40 ให้นักเรียน
เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดจากข้อเลือก a, b, c หรือ d ที่กำหนดให้เพียง
คำตอบเดียว ข้อ 21 - 23 ให้เลือกคำตอบที่ออกเสียงสระเหมือนกับคำที่
กำหนดให้มาในคอลัมน์ A

A	B	
21. da <u>u</u> ghter	a. <u>w</u> ater	b. ab <u>o</u> ut
	c. <u>h</u> ouse	d. <u>s</u> uitcase
22. <u>g</u> uitar	a. <u>s</u> uitable	b. <u>E</u> ar
	c. <u>e</u> ight	d. <u>w</u> ea <u>k</u>
23. br <u>u</u> sh	a. <u>c</u> ut	b. <u>p</u> ut
	c. <u>u</u> nder	d. <u>J</u> uly

คำชี้แจง ข้อ 24 - 25 เลือกคำตอบที่ออกเสียงหนัก (Stress) ได้ถูกต้อง โดยพิจารณา
จากเครื่องหมายขีดเส้นใต้ในคำนั้น ๆ

24. a. <u>b</u> asket	b. br <u>u</u> sh <u>e</u> s	25. a. sh <u>a</u> r <u>p</u> e <u>n</u>	b. cu <u>r</u> ly
c. black <u>b</u> o <u>a</u> rd	d. not <u>e</u> bo <u>o</u> k	c. <u>m</u> o <u>u</u> ntain	d. Na <u>t</u> io <u>n</u> al

คำชี้แจง ข้อ 26 - 40 เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว จากข้อเลือก a, b, c หรือ d ที่กำหนดให้

26. A : What are you doing?

B : I'm _____ my postcard.

- a. linking b. writing
c. right d. lighting

27. "What colour are your shoes?"

" _____ are brown."

- a. It b. He
c. They d. Our

28. A : What time do you eat your _____ ?

B : At six every morning.

- a. supper b. dinner
c. breakfast d. lunch

29. A : What is that?

B : It's a small plane with two _____.

- a. engines b. ages
c. engineers d. endings

30. A : Is Teddy tall ?

B : No, he isn't. He is _____.

- a. fat b. ugly
c. weak d. short

31. A : What is John doing?

B : He's playing his _____.

- a. book b. amateur
c. park d. guitar.

32. A : Where are you?

B : _____.

- a. I'm here in my bedroom.
b. I'm playing my guitar.
c. Yes, I'm here.

d. It's in my bedroom.

33. A : What are you doing?

B : _____.

- a. In my room. b. Reading a book.
c. It's not mine. d. She's talking.

34. A : _____.

B : No, she isn't. She is my friend.

- a. How old is Suda?
b. Is Suda your sister?
c. Who is Suda?
d. Where is Suda from?

35. A : Is Suree working ?

B : _____. She is playing her guitar.

- a. Yes, she is.
- b. No, she isn't.
- c. She's in the room.
- d. Her brother is.

36. A : _____ ?

B : I am.

- a. Are you drawing a flower ?
- b. What are you drawing ?
- c. Who is drawing a flower ?
- d. Is John drawing a flower ?

37. A : _____ ?

B : It's Suda's.

- a. What is Suda doing ?
- b. What is Suda ?
- c. Whose book is this ?
- d. Who is in that room ?

38. A : _____ ?

B : He's a short boy with dark curly hair.

- a. What's Tim looking at ?
- b. What's Tom like ?
- c. What does Tom like ?
- d. Who is Tom.

39. A : _____ ?

B : No, I haven't.

- a. Who has got a book ?
- b. Have you got a book ?
- c. Where have you got a book ?
- d. Whose book have you got ?

40. A : Who has got a book ?

B : _____.

- a. Suda is.
- b. Suda has got.
- c. Suda has.
- d. I have got.

Part III ทักษะอ่าน

คำชี้แจง ข้อทดสอบใน Part III นี้ วัดความสามารถด้านการอ่าน ให้นักเรียนอ่านประโยค

ข้อความสั้น ๆ หรือบทสนทนาสั้น ๆ แล้วตอบคำถาม โดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

เพียงคำตอบเดียวจากข้อเลือก a, b, c หรือ d ที่กำหนดให้

41. Jim's ____ is sixteen years old.

- a. age b. old
c. name d. young

42. Tom is not strong; he is ____.

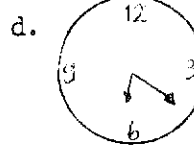
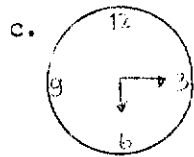
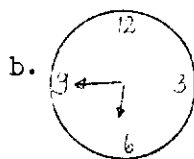
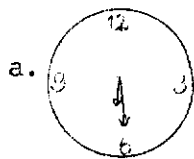
- a. small b. fat
c. weak d. ugly

43. Susan's hair is not dark.

It's ____.

- a. curly b. fair
c. short d. ugly

44. It's a quarter past six.

45. Sompop is tall, strong and

handsome but he is not a boxer.

He is only thirteen. Sompop

is not a boxer because he's ____.

- a. handsome b. strong
c. tall d. too young

46. Where is the guitar ?

- a. At school b. In the room
c. In the car d. In Spain.

47. The man wants his friend to see ____.

- a. the guitar b. the room
c. him d. it

48 - 50

Sutep: Where is Suda ?

Sompop: In the house with Suree.

Sutep: What are they doing ?

Sompop: They're watching television.

Suda: No, we aren't. I'm reading my

science book and Suree is

doing her homework.

Sompop: Is Somchai there ?

Suda: No, he isn't.

48. What are the girls doing ?

- a. watching television. b. reading
c. writing d. studying

49. Who is watching T.V ?

- a. the boys b. the girls
c. the boys and the girls.
d. Nobody

50. Who is in the house ?

- a. the boys b. the girls.
c. the boys and the girls.
d. Nobody

51 - 52

Somsri goes to school from

Monday to Friday. Today is Sunday.

She is helping her mother clean

her house. She is Cleaning her

bedroom, sitting room, and the

kitchen. Her mother is cooking the

breakfast for the family. Suda,

her sister, is washing some clothes.

And Sompop, her brother, is helping

the father paint the fence in the

garden.

51. It is now _____.

- a. in the morning
b. in the afternoon
c. in the evening
d. at night

52. Everybody in the family is now

- a. cleaning b. cooking
c. working d. painting

53 - 54

Miss Lee: What are you doing Tom ?

Tom : I'm putting my books away.

The school is over.

Miss Lee: No, it isn't. It's ten to
four. Open your book
again.

Tom: I'm sorry, miss.

53. What time is it now ?

- a. Four o'clock. b. Ten o'clock.
c. Four to ten d. Ten to four.

54. What is Tom doing with his book ?

- a. Reading it. b. writing it.
c. looking at it.
d. keeping it in the drawer.

55 - 57

Sompop, Somsri and Suda are
at the park. Their parents are not
with them. They come here by
bus. The park is very beautiful.
It is near the mountain. There
are many tall trees and beautiful
flowers. There is a small river in
the park, too. There are many people
here because it is Sunday. Some
people are walking and some are
sitting under big trees. Sompop

and his sister are buying
icecream from a vando in the
park.

55. Sompop, Somsri and Suda are not
at school today because _____.

- a. they are lazy.
b. they go to the park.
c. they want to see the park.
d. it is Sunday.

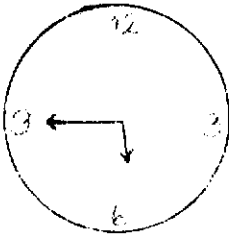
56. The park is beautiful because ____.

- a. there are beautiful flowers.
b. there is a small river.
c. there are many tall trees.
d. a, b, and c. are all correct.

57. At the park there are _____.

- a. only Sompop, Somsri and Suda.
b. only tall trees and a moutain.
c. not many people.
d. a lot of people.

67. It is _____ .

- a. six fifteen
- b. a quarter past six.
- c. a quarter to six.
- d. a half past six.

68. Somchai has many books on his table. He borrows _____ from the library.

- a. them
- b. their
- c. it
- d. your

ข้อ 69 - 72 สดเรียงข้อความตั้งแต่ข้อ 1 - 4

ของแต่ละหัวข้อให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ โดยพิจารณา

เลือกคำตอบที่ถูกที่สุดจาก a, b, c หรือ d ที่กำหนดให้

69. 1. Tim and John

2. in New Zealand

3. his uncle

4. have got

a. 1 4 3 2

b. 1 3 4 2

c. 1 2 4 3

d. 3 4 2 1

70. 1. a letter

2. Suda is

3. writing

4. to her friends

a. 1 2 3 4

b. 2 3 1 4

c. 4 2 3 1

d. 2 4 3 1

71. 1. the bear

2. I am

3. afraid of

4. in the garden

a. 1 2 3 4

b. 2 3 4 1

c. 2 3 1 4

d. 4 1 2 3

72. 1 in the drawer

2. is putting

3. Anne

4. her books

a. 3 1 2 4

b. 1 3 4 2

c. 3 2 4 1

d. 4 2 1 3

คำชี้แจง ข้อ 73 - 76 ให้นักเรียนพิจารณาคำที่ขีดเส้นใต้ในแต่ละประโยค ซึ่งจะมีคำผิดอยู่หนึ่งแห่งในทุก ๆ ข้อ ให้นักเรียนเลือกคำที่ผิด โดยทำเครื่องหมายกากบาทให้ตรงกับข้อที่ผิด a, b, c หรือ d ในกระดาษคำตอบของนักเรียน

73. Two children is looking at a bear in the park.
a b c d

74. Joe, Jim and Jack is camping in the National Park.
a b c d

75. I am puting my books away in my drawer.
a b c d

76. Somsak has got any friends in Australia.
a b c d

คำชี้แจง จงพิจารณาข้อความจากข้อเลือก a, b, c หรือ d ที่ถูกต้องที่สุดที่จะนำมาต่อกับประโยคที่ให้มีแล้วได้ใจความสมบูรณ์ที่สุด

77. Sompong is cleaning his room

- a. he is eating his breakfast.
- b. because he is hungry.
- c. because it is dirty.
- d. because it is clean.

78. I'm putting away my books;

- a. we're playing guitar.
- b. they're in the drawer now.
- c. we are studying them now.
- d. it's Monday today.

79. Can you see a small plane ?

- a. It's a big park with the mountain in it.
- b. It's flying over the mountain.
- c. He is a man with short curly hair.
- d. We're camping in it.

80. Jane is cooking breakfast

- a. with a long handle.
- b. with two engines.
- c. in a flying-plane.
- d. in a frying-pan.

ภาคผนวก ค.

สื่อประกอบในการให้ความรู้แก่หัวหน้า และรองหัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่าง ๆ

เกี่ยวกับการนิเทศภายในแบบคลัสสิก และแบบปกติ

การนิเทศแบบคลินิค

การนิเทศแบบคลินิค เป็นกระบวนการสำหรับการสังเกตการณ์ภายในห้องเรียน ซึ่งถือว่าห้องเรียนเป็นเสมือนหนึ่งคลินิค ในอันที่จะปรับปรุงการเรียนการสอน การดำเนินการนิเทศแบบคลินิคนั้นอาศัยข้อมูลจากเหตุการณ์การเรียนการสอนต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน นำข้อมูลเหล่านั้นมาวิเคราะห์ แล้วก็ให้ข้อมูลป้อนกลับ (feedback) กับครูผู้สอน การนิเทศแบบคลินิคนั้นเชื่อว่าพฤติกรรมการสอนและคุณภาพของการสอนสามารถจะปรับปรุงให้ดีขึ้นได้ โดยอาศัยกระบวนการ การให้ข้อมูลป้อนกลับ (feedback) เกี่ยวกับการสอนของครูคนนั้น ๆ

การนิเทศแบบคลินิคนั้นได้รับการพัฒนาขึ้นมาครั้งแรกในปี 1950 โดย มอริส โคแกน (Moris Cogan) โรเบิร์ต โกลแฮมเมอร์ (Robert Goldhammer) และโรเบิร์ต แอนเดอร์สัน (Robert Anderson) ที่มหาวิทยาลัยฮาวาร์ด สหรัฐอเมริกา โดยพัฒนาขึ้นเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการนิเทศนิสิตฝึกสอนระดับปริญญาโทแห่งนั้น และการนิเทศแบบคลินิคก็ได้รับการพัฒนามาเรื่อย ๆ จากนักการศึกษาหลาย ๆ คนที่มีความสนใจในเรื่องนี้ เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงรูปแบบการนิเทศแบบเก่าที่มุ่งเน้นให้คำแนะนำหรือช่วยเหลือไม่ตรงประเด็นกับสิ่งที่ปัญหาสำหรับครู การนิเทศแบบคลินิคนั้นเป็นการนิเทศที่เป็นประชาธิปไตย ให้ความสำคัญบทบาทของผู้นิเทศกับครูผู้สอนเท่ากัน และยังเน้นการเจริญเติบโตในวิชาชีพของครู ให้ครูสามารถนิเทศตนเองได้ การนิเทศแบบคลินิคเป็นการนิเทศที่ช่วยให้ครูมีแรงจูงใจที่จะแก้ปัญหา ปรับปรุงพฤติกรรมการสอน และคุณภาพการสอนของตนเอง และการนิเทศแบบคลินิค ถือว่าการสอนเป็นพฤติกรรมที่สามารถจะศึกษา ควบคุม ปรับปรุง และพัฒนาได้ โดยอาศัยกระบวนการที่เป็นระบบซึ่งเรียกว่า "ขั้นตอน" หรือ "Stages" ซึ่งตามรูปแบบการนิเทศแบบคลินิคของโกลแฮมเมอร์ มีกระบวนการขั้นตอนในการนิเทศ 5 ขั้นตอนดังนี้

1. การประชุมปรึกษาหารือระหว่างผู้นิเทศกับครูผู้สอนก่อนการสังเกตการณ์สอน (Preobservation Conference) เป้าหมายของการประชุมหรือการพบปะกันระหว่างผู้นิเทศกับครูผู้สอนก่อนการสังเกตการณ์สอนก็เพื่อที่จะ

1.1 สร้างความสัมพันธ์ (Rapport) ระหว่างผู้นิเทศกับครูผู้สอน เพื่อที่จะให้ทั้งสองฝ่ายเกิดความสบายใจ มั่นใจ และไว้วางใจ (trust) ซึ่งกันและกัน

1.2 รับทราบเกี่ยวกับกลุ่มนักเรียนที่ผู้สังเกตจะเข้าสังเกตการณ์

1.3 รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับบทเรียนที่ผู้สังเกตจะเข้าสังเกตการณ์ ตลอดจนแนวทางการเปลี่ยนแปลงเล็ก ๆ น้อย ๆ เกี่ยวกับแผนการสอน

1.4 แจ้งให้ผู้สอนทราบเกี่ยวกับการที่จะเข้าสังเกตการณ์ว่า จะใช้เครื่องมืออะไรในการบันทึกพฤติกรรมการสอน จะสังเกตพฤติกรรมการสอนอะไรในด้านไหนบ้าง ซึ่งเปรียบเสมือนสัญญาระหว่างผู้สังเกตกับผู้สอน

2. การสังเกตพฤติกรรมการสอนในห้องเรียน (Observation) หมายถึง การที่ผู้สังเกตเข้าไปสังเกตพฤติกรรมการสอนในห้องเรียน และบันทึกพฤติกรรมการเรียนการสอนทุก ๆ อย่าง ๆ ละเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน สำหรับในงานวิจัยนี้แบบฟอร์มบันทึกพฤติกรรมการสอนซึ่งเรียกว่า Foreign Language Classroom Overview (FLCO) โดยบันทึกพฤติกรรมการเรียนการสอนของทั้งครูและนักเรียนทั้งหมดรวม 7 ด้าน ในแบบบันทึกพฤติกรรมการสอน ซึ่งมีพฤติกรรมใหญ่ ๆ ด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

2.1 การใช้ภาษาอังกฤษ

2.2 การใช้ภาษาไทย

2.3 การใช้อุปกรณ์การสอน

2.4 กิจกรรมการเรียนการสอน

2.5 การเสริมแรง

2.6 บรรยากาศการเรียนการสอน

2.7 ไม่มีปฏิสัมพันธ์ทางเวลา

ผู้สังเกตต้องบันทึกข้อมูลตามแนวดิ่ง ทุก ๆ 1 นาที ตั้งแต่ครูผู้สอนเริ่มทำการสอนจนหมดคาบเรียนจำนวน 50 นาที โดยการทำเครื่องหมายรอยขีด (/) ในช่วงเวลาที่กำหนดไว้ในแบบฟอร์ม

การบันทึกพฤติกรรมการเรียนการสอนต้องเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริงในห้องเรียน ผู้สังเกตต้องเพ่งตรง ถูกต้อง ปราศจากอคติและการลำเอียง ถ้าข้อมูลบันทึกได้มาอย่างไม่ถูกต้องหรืออคติการจะนำข้อมูลไปวิเคราะห์ในขั้นตอนที่ 3 จะไร้ค่าและการสังเกตก็จะเป็นไปอย่างไม่มีจุดหมายใด ๆ และยัง

จะเป็นการเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์ ดังนั้นข้อมูลที่ได้รับควรเป็นจริง เพื่อที่ครูผู้สอนสามารถมีโอกาสที่จะได้เข้าใจความเป็นจริงเกี่ยวกับการเรียนการสอน และพฤติกรรมการสอนของตนเอง ตลอดจนสามารถปรับปรุงพฤติกรรมการสอนของตนเองต่อไป

ดังนั้น ผู้นิเทศจะต้องแหลมคม สบไว ศึกษาเครื่องมือที่ใช้ให้เข้าใจแจ่มแจ้งและฝึกใช้ให้มีประสิทธิภาพที่สามารถที่จะใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว สำหรับการเข้าไปสังเกตการสอนในห้องเรียน ผู้นิเทศจะต้องเข้าไปอย่างเรียบง่าย ไม่ให้เป็นที่สนใจของนักเรียนและไม่กระทบต่อการเรียนการสอน และหลีกเลี่ยงการมีบทบาทในการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน

3. การวิเคราะห์ข้อมูลและการหายุทธวิธีในการแก้ปัญหา (Analysis and Strategy) หมายถึง การที่ผู้นิเทศได้นำข้อมูลที่ได้บันทึกไว้จากการสังเกตการสอนในห้องเรียนในขั้นตอนที่ 2 มาวิเคราะห์ เพื่อที่จะดูว่าพฤติกรรมการสอนใดเกิดมากน้อยอย่างไร โดยพิจารณาตามเกณฑ์การสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และแนวโน้มการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน/พิจารณาว่าพฤติกรรมใดควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข และพฤติกรรมใดควรได้รับการส่งเสริม หลังจากนั้นผู้นิเทศจะต้องหายุทธวิธี (Strategy) ที่จะให้การพบปะเพื่อให้ข้อมูลป้อนกลับ (feed-back) กับครูได้ผล ให้เขาเกิดการพัฒนา ปรับปรุงในวิชาชีพของเขา ผู้นิเทศควรวางแผนในการที่จะพบปะกับครูอย่างรอบคอบ โดยคำนึงถึงว่าจะเริ่มพูดคุยประเด็นใหม่ก่อนอย่างไร และจะเลือกใช้คำพูดอย่างไร การให้ข้อมูลป้อนกลับจึงจะได้ผลดี

การนิเทศแบบคลินิคนั้น เป็นการนิเทศที่จะสร้างให้ครูสามารถเป็นผู้นำตนเอง สามารถวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของตนเองได้ เมื่อครูผู้สอนเข้าใจการนิเทศแบบคลินิคแล้วและมีความมุ่งมั่นที่จะปรับปรุงพฤติกรรมการสอนของตนเองอย่างแท้จริง ผู้นิเทศก็สามารถที่จะวิเคราะห์พฤติกรรมร่วมกับครูผู้สอนได้

4. การประชุมนิเทศ (Supervision Conference) คือ การนำข้อมูลที่วิเคราะห์แล้วมาจากขั้นตอนที่ 3 มาชี้แจงให้ครูผู้สอนทราบ ถ้าผลของการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นไปในทางบวก ผู้นิเทศก็จะเสริมแรง ถ้าเป็นไปในทางลบ ผู้นิเทศและครูผู้สอนก็จะร่วมกันอภิปรายพฤติกรรมสอนนั้น ๆ ตลอดถึงชี้แนะ เพื่อเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนปรับปรุงพฤติกรรมการสอนของเขา

การประชุมนิเทศหรือการพบปะระหว่างผู้นิเทศกับครูผู้สอนนับเป็น เรื่องสำคัญและจำเป็น ไม่น้อยไปกว่าขั้นตอนอื่น ๆ เพราะ

4.1 จะเป็นการกระชับความสัมพันธ์ (Rapport) ระหว่างผู้นิเทศกับผู้สอนได้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น และครูผู้สอนจะได้มั่นใจและไว้วางใจ (trust) ผู้นิเทศมากยิ่งขึ้น ผู้นิเทศก็ควรให้ข้อมูลป้อนกลับในทางบวกในประเด็นที่เป็นจุดเด่นหรือข้อดีของการเรียนการสอนที่ผู้นิเทศเข้าสังเกต

4.2 จะได้ใช้ประเด็นอันเป็นจุดบกพร่องของกิจกรรมการเรียนการสอน และพฤติกรรม การสอนที่ครูผู้สอนควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข

4.3 จะได้อธิบายปัญหาการเรียนการสอนที่ผู้นิเทศได้รับทราบในขั้นตอนที่ 1 ว่าครูผู้สอนได้แก้ไขปรับปรุงอย่างไร ถ้าผู้นิเทศเห็นแนวทางก็ควรให้ข้อเสนอแนะ

4.4 ถ้าจำเป็นผู้นิเทศก็สามารถช่วยเหลือครูผู้สอนโดยวางแผนกิจกรรมการเรียน การสอนในคาบต่อไปร่วมกัน หรือปรึกษาหารือผู้เชี่ยวชาญในการสอนคนอื่น ๆ ก็ได้

4.5 ผู้นิเทศจะได้เสนอความช่วยเหลือครูผู้สอนไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรืออ้อมก็ตาม คือ อาจจะเป็นสื่อการเรียนการสอน แผนการสอนตัวอย่าง กิจกรรมการสอน เทคนิควิธีการ ตลอดจนถึงทฤษฎีต่าง ๆ

4.6 จะได้ฝึกครูผู้สอนในการนิเทศตนเองให้มีความสามารถวิเคราะห์พฤติกรรม การสอนของตนเองได้

4.7 จะได้ชี้ชัดความวิตกกังวลต่าง ๆ ของครูผู้สอนอันจะเป็นอุปสรรคทำให้ครูมีความรู้สึกท้อแท้ ถดถอย ว่าการสอนเป็นทักษะและพฤติกรรมที่สามารถปรับปรุงได้

5. การประชุมวิเคราะห์พฤติกรรมการณ์เทศ (Post-conference Analysis)
หมายถึง การที่ผู้นิเทศให้ครูผู้สอนร่วมประเมินข้อดีข้อเสียของการนิเทศ โดยให้ครูแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการนิเทศว่ามีความเหมาะสม สมบูรณ์เพียงใด เขามีความประสงค์ที่จะให้ผู้นิเทศ มุ่งเน้นหรือสังเกตในจุดไหนเป็นพิเศษ เพื่อผู้นิเทศจะได้วางแผนการนิเทศครั้งต่อไปให้ประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น

เป้าหมายหลักของการนิเทศการสอนก็เพื่อที่จะปรับปรุงพฤติกรรมการสอนของครูซึ่งจะส่งผล โดยตรงถึงคุณภาพการเรียนของนักเรียน การนิเทศที่มีมาแต่เดิมนั้น มักทำการนิเทศโดยผู้เชี่ยวชาญ หรือนักการศึกษาระดับสูง หรือศึกษานิเทศก์ซึ่งเป็นบุคคลภายนอก การนิเทศจึงเป็นการแนะนำหรือ เสนอแนะในหลักการหรือแนวปฏิบัติแบบกว้าง ๆ ซึ่งอาจไม่ตรงกับปัญหา ความต้องการของครู

อีกประการหนึ่ง ความไว้วางใจระหว่างครูกับผู้ฝึกเทศก์มีน้อยหรือไม่ มักคิดว่าผู้ฝึกเทศก์มาคอยจับผิด จึงเกิดทัศนคติในทางลบต่อการฝึกการสอน

สำหรับการฝึกแบบคลินิคนั้น ผู้ฝึกเทศก์จะเป็นใครก็ได้ อาจเป็นเพื่อนครูผู้สอนด้วยกันซึ่งสอนในรายวิชาเดียวกัน หรือหัวหน้าหมวด หัวหน้าฝ่าย ที่มีความรู้ในเนื้อหาวิชาและเทคนิคการสอน ตลอดจนเข้าใจหลักการและการฝึกแบบคลินิคในขั้นตอนต่าง ๆ อย่างดี ตลอดจนถึงวิธีใช้เครื่องมือบันทึกพฤติกรรมการสอนเป็นอย่างดี ก็สามารถจะทำการฝึกเทศก์ได้ โดยถือว่าผู้ฝึกเทศก์และครูผู้สอนเท่าเทียมกัน มีความปรารถนาจะร่วมกันในอันที่จะปรับปรุงพฤติกรรมการสอนและคุณภาพการเรียนการสอน

การฝึกแบบปกติ

การฝึกแบบปกติ หมายถึง กระบวนการที่ผู้ฝึกเทศก์และครูผู้สอนทำงานร่วมกัน เพื่อช่วยเหลือครูผู้สอนในการปรับปรุงประสิทธิภาพการเรียนการสอน โดยมีลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงานตามวิธีการฝึกการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ซึ่งการฝึกแบบปกตินี้ไม่มีข้อจำกัดเรื่องเวลา สามารถดำเนินการเป็นเวลานานได้ ขั้นตอนในการฝึกเทศก์ดังนี้

1. การสำรวจปัญหาการฝึกเทศก์ หมายถึง การที่ผู้ฝึกเทศก์สอบถามครูผู้สอนถึงเรื่องปัญหาการเรียนการสอนโดยทั่วไป โดยที่ผู้ฝึกเทศก์บันทึกประเด็นปัญหาตามลำดับความสำคัญ
2. การแก้ปัญหา หมายถึง การที่ผู้ฝึกเทศก์ หรือผู้ช่วยผู้ฝึกเทศก์ได้ให้ข้อเสนอแนะ ชี้แนวทางหรือบอกทางเลือกในการแก้ไขปัญหานั้น หรือให้ความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาคือการเรียนการสอนทันทีหลังจากที่ได้รับทราบปัญหานั้น ๆ โดยผู้ฝึกเทศก์จะมอบจุดประสงค์หลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ แผนการสอนตัวอย่าง และตัวอย่างกิจกรรมต่าง ๆ เช่น เพลง และเกมส์ให้กับครูผู้สอน ตามแต่ประเด็นปัญหาที่ผู้ฝึกเทศก์พบ
3. การติดตามปัญหา หมายถึง การที่ผู้ฝึกเทศก์ได้สอบถามครูผู้สอนหลังจากที่ได้เสนอแนวทางการแก้ไขปัญหานั้นไปในขั้นตอนที่ 2 แล้วว่าสามารถแก้ไขปัญหานั้นได้หรือไม่อย่างไร
4. การประเมินผลการสอน หมายถึง การที่ผู้ฝึกเทศก์ได้เข้าไปสังเกตการสอนในห้องเรียนโดยที่ผู้ฝึกเทศก์จะต้องถามความพร้อมและความสมัครใจของครูผู้สอนก่อนว่าจะให้เข้าสังเกต

การอ่านได้เมื่อไร ในระยะเวลาที่ผู้นิเทศก์กำหนดให้ ผู้นิเทศก์จะประเมินผลการอ่านในห้องของครูผู้สอนในแบบประเมินผลการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา

5. การแจ้งผลการประเมินผลการสอน หมายถึง กาทที่ผู้นิเทศก์ได้แจ้งให้ครูผู้สอนทราบหลังจากการสังเกตการสอนว่าการเรียนการสอนในห้องเรียนของครูผู้สอนเป็นอย่างไร ตามข้อมูลผู้นิเทศก์ได้บันทึกไว้ในแบบประเมินผลการสอนในข้อ 4 พร้อมทั้งเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงการสอนให้กับครูผู้สอนตามข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่ผู้นิเทศก์พบ

คุณสมบัติของครูสอนภาษา

คุณสมบัติของครูสอนภาษาที่ดี เล่าวักขณ์ เลือเพยร์ (เล่าวักขณ์ เลือเพยร์ 1980 : 91 - 96) ได้สรุปไว้ดังต่อไปนี้

1. ด้านการวางแผนการสอนและการบันทึกการสอน
 - 1.1 ครูจะต้องมีความรู้ทางไวยากรณ์และโครงสร้างภาษาอย่างดี
 - 1.2 กิจกรรมการสอนควรจะเน้นการสื่อสารระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน
 - 1.3 นักเรียนควรเข้าใจจุดมุ่งหมายของบทเรียนที่เรียนอย่างแจ่มแจ้ง
 - 1.4 ใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน
 - 1.5 ครูควรมีความสามารถเข้าใจและใช้สื่อการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ด้านการดำเนินการเรียนการสอน
 - 2.1 ครูผู้สอนควรพูดภาษาต่างประเทศอย่าง เป็นธรรมชาติด้วยอัตราความเร็วที่ปกติ ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียนไม่ว่าครูหรือนักเรียนจะพูดควรใช้ภาษาต่างประเทศนั้น ๆ
 - 2.2 ครูควรลดปริมาณการพูดลง
 - 2.3 ครูควรทบทวนสิ่งที่เรียนมาแล้ว โดยเน้นทักษะการพูด โดยใช้คำถามต่าง ๆ
 - 2.4 คำสั่งและคำอธิบายของครูควรชัดเจนและตรงเป้าหมาย
 - 2.5 ครูควรศึกษาเนื้อหา ก่อนเพื่อปรับให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน
 - 2.6 ในห้องเรียนไม่ควรใช้เวลามากในการสอนอ่านในใจและการสอนเขียน
 - 2.7 ครูควรเขียนกระดานให้น้อยลง

3. ด้านแรงจูงใจ

3.1 ครูควรจัดกิจกรรมการล่อนให้นักเรียนสนใจในการเรียนตลอดเวลาที่ทำการล่อน ทบทวนหรือการล่อนเนื้อหาใหม่

3.2 ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วม และการกระตุ้นดังกล่าวควรเป็นภาษาต่างประเทศนั้น หรือเป็นการแสดงออก โดยใช้กิริยาท่าทางต่าง ๆ (gestures)

3.3 ครูควรยิ้มแย้ม ชมเชย และตลกบ๊อย ๆ การชมเชยอาจจะใช้ gestures ก็ได้

4. ด้านบุคลิกภาพ

4.1 ครูควรเป็นคนที่อบอุ่นและกันเอง

4.2 ครูควรรีใจเย็น ยืดหยุ่น และเป็นคนที่ไม่ต่อต้านความรู้สึกของผู้เรียน

4.3 เสียงของครูควรดังพอที่จะได้ยินได้ทั่วทั้งชั้น

4.4 ครูควรใช้กิริยาท่าทางอื่น ๆ (gestures) ประกอบการล่อน

4.5 ครูควรกล้าแสดงออกและกระตือรือร้น

4.6 ครูควรเคลื่อนไหวไปมารอบ ๆ ห้องเรียน

4.7 ครูควรรักษาระเบียบวินัยของห้องเรียน

5. ด้านการประเมินผล

ครูควรประเมินผลการเรียนของนักเรียนทั้งด้านการใช้ปากเปล่า และการเขียน

6. ด้านการแก้ไขข้อผิดพลาด

6.1 ครูควรฟังการพูดของนักเรียน แก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนอย่างฉลาด

6.2 ในขณะที่ครูกำลังแก้ไขพฤติกรรมนักเรียน ครูควรมองนักเรียนเสมอ

(Maintain eye contact)

6.3 ครูควรแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนทันทีทันใด

7. การบ้าน

การบ้านหรืองานที่ครูให้นักเรียนทำควรชัดเจนและต้องสั่งเสริมให้นักเรียนบรรลุ

จุดมุ่งหมายของบทเรียนนั้น ๆ

8. นักเรียน

- 8.1 นักเรียนควรใช้ภาษาต่างประเทศที่นักเรียนเรียนในชั้นเรียน
- 8.2 นักเรียนควรให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอน
- 8.3 นักเรียนควรแสดงออกซึ่งความกระตือรือร้นในขณะทำกิจกรรมการเรียนการสอน

ดำเนินการอยู่

9. ความเข้าใจ

- 9.1 นักเรียนส่วนใหญ่จะต้องตอบคำถามของครูได้
- 9.2 นักเรียนส่วนใหญ่ควรมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชั้นเรียนและปฏิบัติตามคำสั่งของ

ครูได้

10. บรรยากาศการเรียนการสอน

- 10.1 บรรยากาศห้องเรียนควรอบอุ่น เป็นกันเอง และเป็นประชาธิปไตย
- 10.2 ห้องเรียนควรมีระเบียบวินัยที่ดี
- 10.3 นักเรียนควรมีความสัมพันธ์กับการเรียนการสอน โดยสังเกตจากการสอน

ของนักเรียนในชั้นเรียน เช่น การยกมือ การหัวเราะ ฯลฯ

เบตตี้ และ โรบินเนต (Betty and Robinett. 1977.: 35 - 43) ได้สรุป

คุณลักษณะที่ดีของครูสอนภาษาต่างประเทศไว้ดังนี้

1. ครูที่มีประสิทธิภาพ คือ ครูที่ฝึกนักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอน
2. ประสิทธิภาพของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศขึ้นอยู่กับความสามารถของ

นักเรียนในการใช้ภาษานั้น ๆ ในการสื่อสารว่าใช้ได้แค่ไหน

3. ครูภาษาต่างประเทศที่ดีต้องมีความรู้ภาษาต่างประเทศนั้น ๆ อย่างดีเยี่ยม
4. ครูสอนภาษาต่างประเทศ คือ บุคคลที่มีความอบอุ่น ใจต่อการเรียนรู้ของเด็ก

อดทนและใจเย็น ตลอดถึงมีความยืดหยุ่น

พฤติกรรมการเล่นที่หน่วยศึกษานิเทศ กรมสามัญศึกษา ได้พิจารณาว่าเป็นพฤติกรรม
การเล่นภาษาต่างประเทศที่ดี และควรมีในการดำเนินการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ และใช้
เป็นเกณฑ์ประกอบการนิเทศการสอนของครู ที่ร่วมโครงการ ERIC มีดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมคู่ และกิจกรรมกลุ่ม
2. ครูเคลื่อนไหวไปรอบ ๆ ชั้นเรียน
3. มีกิจกรรมหลากหลาย
4. ครูผู้สอนจะต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนของชั้น กลุ่ม คู่ หรือ
รายบุคคลอย่างกระตือรือร้น (Actively)
5. การเขียนกระดานจะต้องให้นักเรียนมองเห็นได้ชัดเจนทั่วทั้งชั้น
6. นักเรียนที่อ่านจะต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน
7. มีการถามคำถามอย่างสม่ำเสมอ
8. ครูได้ให้นักเรียนมีเวลาได้ถามและตอบ
9. ครูไม่มีบทบาทมากเกินไป โดยไม่เป็นผู้พูดเสียเป็นส่วนใหญ่
10. การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน ควรทำอย่างมีไหวพริบ และใช้สติวิทยา
11. ครูควรตั้งใจฟังคำตอบของนักเรียนและควรมี eye contact กับนักเรียน
ทั่วทั้งห้อง
12. ครูควรเป็นผู้ให้กำลังใจ ให้แรงเสริมและสนับสนุน
13. ครูควรมีความเข้าใจในจุดประสงค์ของการสอนอย่างชัดเจน และรู้ขีดความสามารถ
ของผู้เรียนอย่างดี

กระตือรือร้น

มีประสิทธิภาพ

ครูมีส่วนร่วม

14. การจัดชั้นเรียนควรมีรูปแบบที่ง่ายต่อการเคลื่อนไหวไปมาของครู
 15. ครูจะต้องเตรียมการสอน และการใช้อุปกรณ์การสอนต่าง ๆ อย่างดี
 16. ครูและนักเรียนจะต้องมองเห็นซึ่งกันและกันได้อย่างชัดเจนอยู่ตลอดเวลา
- เมื่อมีการดำเนินการกิจกรรมการเรียนการสอน

มีการจัดระบบที่ดี

17. มีการเน้นบทสนทนา และคำศัพท์ที่มีประโยชน์และสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้จริง
18. มีการใช้สื่อเสริม จากหนังสือพิมพ์ นิตยสาร โฆษณาต่าง ๆ มาใช้เสริมในบทเรียนที่สามารถจะเสริมได้
19. ไม่ควรทำแบบฝึกหัด drill มากเกินไป หรือให้นักเรียนพูดตามหรืออ่านออกเสียงตามครูมากเกินไป

มีประโยชน์

20. อย่าใช้เวลาามากจนเกินไป ไปเน้นในจุดที่มีความสำคัญน้อย เช่น การออกเสียง หรือการใช้ไวยากรณ์ (Expression) ซึ่งมีความจำเป็นในการสื่อความหมายน้อย

สิ่งพอสรุปคุณสมบัติของครูผู้สอนภาษาต่างประเทศที่ดีได้ว่า

1. จะต้องสอนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ยึดจุดประสงค์ในการสอน
2. เป็นคนที่มีความรู้ในด้านภาษาต่างประเทศนั้น ๆ เป็นอย่างดีเยี่ยม ตลอดถึง

มีความรู้ในเทคนิควิธีการสอน

3. ใช้ภาษาต่างประเทศนั้น ๆ เป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายในการดำเนินการ

เรียนการสอน

4. ใช้สื่ออุปกรณ์ในการเรียนการสอน
5. ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นกิจกรรมเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอน
6. มีความรอบรู้ในจิตวิทยาการเรียนรู้
7. มีความรู้ในเรื่องเทคนิคการวัดและการประเมินผลเป็นอย่างดี
8. เป็นผู้ที่มีความอบอุ่น เป็นกันเอง อดทน ใจเย็น และมีความยืดหยุ่น

การศึกษา เปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ ทักษะคิดของครูผู้สอนต่อการนิเทศ
 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนกับครูผู้สอนที่ได้รับการนิเทศ
 ภายในแบบคสณิเทศกับการนิเทศภายในแบบปกติในโรงเรียน
 มัธยมศึกษา จังหวัดเชียงใหม่

บทคัดย่อ

ของ

สอาด ศศิธรามาศ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

เมษายน 2529

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะเปรียบเทียบพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ ทักษะคิดของครูผู้สอนต่อการนิเทศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนกับครูผู้สอนที่ได้รับการนิเทศภายในแบบคลินิค กับการนิเทศภายในแบบปกติ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 24 คน และนักเรียนที่เรียนกับครูผู้สอนแต่ละคนจำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 917 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามขนาดของโรงเรียน ครูผู้สอนได้รับการสุ่มอย่างง่ายเข้าสู่กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 12 คน และมีนักเรียนในกลุ่มทดลองจำนวน 451 คน ในกลุ่มควบคุม 466 คน การดำเนินการทดลองได้กระทำในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2528 ก่อนดำเนินการทดลองผู้วิจัยได้ให้ความรู้เกี่ยวกับการนิเทศแบบคลินิค ตามรูปแบบของโร เบอร์ต โกลด์ แอมเมอร์ และการนิเทศแบบปกติของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา แก่หัวหน้าและรองหัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศตลอดจนวิธีการบันทึกและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของครู เพื่อประกอบการนิเทศ หลังจากนั้นหัวหน้าหมวดวิชาหรือรองหัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศทำการนิเทศครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ในโรงเรียนของตนเอง โดยครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มทดลองได้รับการนิเทศแบบคลินิค ส่วนครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มควบคุมได้รับการนิเทศแบบปกติเป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ ก่อนที่หัวหน้าหรือรองหัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศจะทำการนิเทศผู้วิจัยได้ทำการสังเกตการสอนครูผู้สอนทั้งสองกลุ่ม ให้ครูผู้สอนตอบแบบทดสอบ วัดทัศนคติต่อการนิเทศ และทดสอบนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการทดลองผู้วิจัยได้สังเกตการสอนของครูผู้สอน ให้ครูผู้สอนตอบแบบทดสอบวัดทัศนคติต่อการนิเทศ และวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอีกครั้งหนึ่ง

ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการสอนรวมของครูผู้สอนภายในกลุ่มทดลอง ภายในกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง และพฤติกรรมการสอนของครูระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อแยกพฤติกรรมการสอนออกศึกษารายด้าน พบความแตกต่างในพฤติกรรมการสอนบางประเภท ทั้ง 3 กรณีที่ทำการศึกษา ทักษะคิดของครูผู้สอนต่อการนิเทศในกลุ่มทดลองที่ได้รับการนิเทศภายในแบบคลินิคสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลอง ซึ่งเรียนกับครูผู้สอนที่ได้รับการนิเทศภายในแบบคลินิคสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนกับครูผู้สอนที่ได้รับการนิเทศภายในแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A COMPARATIVE STUDY OF ENGLISH TEACHERS' TEACHING BEHAVIORS, ATTITUDES
TOWARDS SUPERVISION, AND THE ACADEMIC ACHIEVEMENT OF THE STUDENTS
INSTRUCTED BY THE TEACHERS WHO WERE SUPERVISED IN PEER CLINICAL
AND PEER CONVENTIONAL SUPERVISION IN CHIANG MAI
SECONDARY SCHOOLS

AN ABSTRACT

BY

SA-ARD SASITHARAMAS

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
April 1986

The purpose of this study was to compare the English teachers' teaching behaviors, attitudes towards supervision and the academic achievement of the students instructed by the teachers who were supervised in peer clinical and conventional supervision in Chiangmai secondary schools.

The samples of the study were 24 Matayom Suksa I English teachers and 917 students who were randomly selected from one of each teacher's classrooms. The teachers were equally assigned into the experimental and control groups. The study was conducted in the second semester of the 1985 academic year. Prior to the experiment, the orientation of in-school clinical and conventional supervision including the use of observation forms was given to the head of the English department and to his/her assistant. Later two teachers in each sample school were supervised for a period of 4 weeks; one in clinical and another in the conventional supervision by the head of the English department or his/her assistant. Prior to the experiment, in-school supervision, the teachers' teaching behaviors were observed. A pre-test of attitudes towards supervision was given to the teachers. and simultaneously the academic achievement pre-test was also given to the students. After the experiment, the teachers' teaching behaviors were again observed. the attitudes towards supervision were tested and the academic achievement post-test were administered to the students.

The analysis of the data revealed that the overall teaching behaviors of the teachers within the experimental and control groups before and after the experiment, and between the experimental and control groups

after the experiment, were not significantly different. However, when the teaching behaviors were studied separately in main categories the significant differences were then found in some particular behaviors at the .01 and the .05 level. The attitudes towards supervision of the experimental group were significantly higher than those of the control group at the .01 level and the students' academic achievement of the students in the experimental group was significantly different from those of the control group at the .01 level.